I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2023/1542

2023 m. liepos 12 d.

dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2008/98/EB bei Reglamentas (ES) 2019/1020 ir panaikinama Direktyva 2006/66/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį ir, šio reglamento 54–76 straipsnių atveju – 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([2]),

kadangi:

(1) 2019 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikatas dėl Europos Žaliojo kurso (toliau – Europos žaliasis kursas) yra Europos augimo strategija, kuria siekiama pertvarkyti Sąjungą taip, kad jos visuomenė būtų teisinga ir klestėtų, kad ji pasižymėtų modernia, efektyviai išteklius naudojančia ir konkurencinga ekonomika, kurioje 2050 m. visai nebus grynojo išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio, o ekonomikos augimas bus atsietas nuo išteklių naudojimo. Perėjimas nuo iškastinio kuro naudojimo transporto priemonių degalams prie elektromobilumo yra viena iš būtinų sąlygų norint pasiekti tikslą iki 2050 m. užtikrinti poveikio klimatui neutralumą. Siekiant Sąjungos gaminių politika prisidėti prie išmetamo anglies dioksido kiekio mažinimo pasauliniu lygmeniu, reikia užtikrinti, kad pasirinkti gaminių, kuriais prekiaujama ir kurie parduodami Sąjungoje, tiekimo šaltiniai būtų tvarūs ir kad tie gaminiai būtų pagaminti fiziškai tvariu būdu;

(2) taigi, baterijos yra svarbus energijos šaltinis ir viena svarbiausių darnų vystymąsi, žaliąjį judumą, švarią energiją ir poveikio klimatui neutralumą įgalinančių priemonių. Numatoma, kad baterijų, ypač elektrinių kelių transporto priemonių ir mažųjų transporto priemonių traukos baterijų, paklausa ateinančiais metais sparčiai didės, todėl didės baterijų rinkos strateginė reikšmė pasauliniu lygmeniu. Bus toliau daroma didelė mokslo ir technikos pažanga baterijų technologijų srityje. Atsižvelgiant į strateginę baterijų svarbą, siekiant suteikti teisinio tikrumo visiems susijusiems veiklos vykdytojams ir išvengti diskriminavimo, prekybos kliūčių ir baterijų rinkos iškraipymų, būtina nustatyti taisykles dėl baterijų tvarumo, eksploatacinių savybių, saugos, surinkimo, perdirbimo ir antrinio naudojimo, taip pat dėl galutiniams naudotojams ir ekonominės veiklos vykdytojams teikiamos informacijos apie baterijas. Būtina sukurti suderintą reglamentavimo sistemą, apimančią visą Sąjungos rinkai pateikiamų baterijų gyvavimo ciklą;

([1]) OL C 220, 2021 6 9, p. 128.
([2]) 2023 m. birželio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2023 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas.

(3) taip pat būtina atnaujinti Sąjungos teisę dėl baterijų atliekų tvarkymo ir imtis priemonių aplinkai ir žmonių sveikatai apsaugoti, užkertant kelią neigiamam atliekų susidarymo ir tvarkymo poveikiui arba jį mažinant, mažinant išteklių naudojimo poveikį ir užtikrinant efektyvesnį išteklių naudojimą. Tokios priemonės yra itin svarbios pereinant prie žiedinės ir neutralaus poveikio klimatui ekonomikos ir aplinkos be toksinių medžiagų, taip pat užtikrinant ilgalaikį Sąjungos konkurencingumą ir strateginį savarankiškumą. Jos gali suteikti didelių ekonominių galimybių didinant žiedinės ekonomikos ir energetikos, klimato, transporto, pramonės ir mokslinių tyrimų politikos sinergijas, taip pat apsaugant aplinką ir mažinant išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį;

(4) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB ([3]), nustatant didesnę gamintojo atsakomybę, padidintas baterijų aplinkosauginis veiksmingumas ir ekonominės veiklos vykdytojams nustatytos tam tikros bendros taisyklės ir pareigos, visų pirma suderinant taisykles dėl sunkiųjų metalų kiekio ir baterijų ženklinimo, taip pat visų baterijų atliekų tvarkymo taisykles ir tikslines normas;

(5) 2019 m. Komisijos pateiktose Direktyvos 2006/66/EB įgyvendinimo, poveikio ir vertinimo ataskaitose akcentuoti ne tik pasiekimai pagal tą direktyvą, bet ir jos trūkumai, visų pirma atsižvelgiant į iš esmės pasikeitusias aplinkybes, susijusias su baterijų strategine svarba ir jų didesniu naudojimu;

(6) į 2018 m. gegužės 17 d. Komisijos komunikatą „Europa kelyje. Tvarus judumas Europoje: saugus, susietas ir netaršus“ įtrauktas Strateginis su baterijomis susijusių veiksmų planas. Tame veiksmų plane nustatytos priemonės, kuriomis remiamos pastangos kurti Europoje baterijų vertės grandinę, apimančią žaliavų gavybą, tvarių tiekimo šaltinių pasirinkimą ir tvarų apdorojimą, tvarias baterijų medžiagas, elementų fizinę gamybą, taip pat baterijų pakartotinį naudojimą ir perdirbimą;

(7) Europos žaliajame kurse Komisija patvirtino savo įsipareigojimą įgyvendinti Strateginį su baterijomis susijusių veiksmų planą ir pareiškė, kad ji pateiks pasiūlymą dėl teisės aktų, kuriais būtų užtikrinta saugi, žiedinė ir tvari visų baterijų vertės grandinė, įskaitant baterijų tiekimą augančiai elektrinių transporto priemonių rinkai;

(8) savo 2019 m. spalio 4 d. išvadose „Didesnis žiediškumas. Perėjimas prie tvarios visuomenės“ Taryba paragino užtikrinti, *inter alia*, kad perėjimas prie elektromobilumo būtų grindžiamas nuoseklia politika, kuria remiamas technologijų plėtojimas siekiant pagerinti baterijų tvarumą ir žiediškumą. Be to, Taryba paragino atlikti skubią Direktyvos 2006/66/EB peržiūrą, kuri turėtų apimti visas atitinkamas baterijų medžiagas ir per kurią visų pirma reikėtų apsvarstyti poreikį nustatyti konkrečius reikalavimus dėl ličio ir kobalto, taip pat nustatyti mechanizmą, pagal kurį tą direktyvą būtų galima pritaikyti prie būsimų pokyčių baterijų technologijų srityje;

(9) 2020 m. kovo 11 d. Komisijos komunikate „Naujas žiedinės ekonomikos veiksmų planas, kuriuo siekiama švaresnės ir konkurencingesnės Europos“ nurodyta, kad pasiūlyme dėl naujos baterijų reglamentavimo sistemos bus atsižvelgta į taisykles dėl perdirbtųjų medžiagų dalies ir į priemones, kuriomis siekiama gerinti visų baterijų surinkimo ir perdirbimo lygius, taip siekiant užtikrinti vertingų medžiagų regeneravimą ir suteikti gairių vartotojams, taip pat bus sprendžiamas klausimas dėl galimo neįkraunamųjų baterijų naudojimo laipsniško atsisakymo tais atvejais, kai yra alternatyvų. Be to, jame nurodyta, kad bus atsižvelgta į tvarumo ir skaidrumo reikalavimus, atsižvelgiant į baterijų fizinės gamybos anglies pėdsaką, žaliavų tiekimo šaltinių pasirinkimo etiškumą ir tiekimo saugumą, siekiant palengvinti baterijų pakartotinį naudojimą, paskirties keitimą ir perdirbimą;

(10) siekiant spręsti viso Sąjungos rinkai pateikiamų baterijų gyvavimo ciklo klausimus, būtina nustatyti suderintus gaminių ir prekybos reikalavimus, įskaitant atitikties vertinimo procedūras, taip pat reikalavimus visapusiškai spręsti baterijų gyvavimo ciklo pabaigos etapo klausimus. Gyvavimo ciklo pabaigos etapo reikalavimai yra būtini siekiant reaguoti į baterijų poveikį aplinkai ir, visų pirma, remti baterijų perdirbimo rinkų ir iš baterijų atliekų gautų antrinių žaliavų rinkų kūrimą. Norint, kad numatomi viso baterijos gyvavimo ciklo tikslai būtų pasiekti viena teisine priemone, kartu išvengiant prekybos kliūčių ir konkurencijos iškraipymo ir išlaikant vidaus rinkos vientisumą, taisyklės, kuriomis nustatomi baterijoms taikomi reikalavimai, turėtų būti vienodai taikomos visiems ekonominės veiklos vykdytojams visoje Sąjungoje, nepaliekant galimybių skirtingai jas įgyvendinti valstybėse narėse. Todėl Direktyva 2006/66/EB turėtų būti pakeista reglamentu;

([3]) 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo (OL L 266, 2006 9 26, p. 1).

(11) šis reglamentas turėtų būti taikomas visų kategorijų baterijoms, pateikiamoms rinkai arba pradedamoms naudoti Sąjungoje, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo pagamintos Sąjungoje, ar importuotos. Jis turėtų būti taikomas neatsižvelgiant į tai, ar baterija yra integruota į prietaisus, mažąsias transporto priemones ir kitas transporto priemones arba kitaip pridėta prie gaminių, ir į tai, ar ji kaip atskira baterija pateikiama rinkai arba pradedama naudoti Sąjungoje. Šis reglamentas turėtų būti taikomas nepriklausomai nuo to, ar baterija yra suprojektuota tam tikram gaminiui, ar ji yra bendrosios paskirties baterija, ir nepriklausomai nuo to, ar ji integruota į gaminį ir ar tiekiama kartu su gaminiu, ar atskirai nuo gaminio, kuriame ji turi būti naudojama. Laikoma, kad baterija pateikiama rinkai, kai ji buvo tiekiama Sąjungos rinkai pirmą kartą – fizinio gamintojo ar importuotojo tiekiama platinti, vartoti arba naudoti vykdant komercinę veiklą už atlygį arba nemokamai. Taigi, baterijos, kurių atsargas Sąjungoje platintojai, įskaitant mažmenininkus, didmenininkus ir fizinių gamintojų pardavimo skyrius, sukaupė iki atitinkamų šio reglamento reikalavimų taikymo pradžios dienos, tų reikalavimų atitikti neprivalo;

(12) šiuo reglamentu turėtų būti užkirstas kelias neigiamam baterijų poveikiui aplinkai ir jis turėtų būti sumažintas, taip pat užtikrinta saugi ir tvari visų baterijų vertės grandinė, atsižvelgiant, pavyzdžiui, į baterijų fizinės gamybos anglies pėdsaką, žaliavų tiekimo šaltinių pasirinkimo etiškumą ir tiekimo saugumą, taip pat palengvinant pakartotinį naudojimą, paskirties keitimą ir perdirbimą. Juo taip pat turėtų būti siekiama gerinti baterijų aplinkosauginį veiksmingumą ir visų veiklos vykdytojų, dalyvaujančių baterijų gyvavimo cikle, pvz., gamintojų, platintojų ir galutinių naudotojų, visų pirma tų veiklos vykdytojų, kurie tiesiogiai dalyvauja baterijų atliekų apdorojimo ir perdirbimo operacijose, veiklos aplinkosauginį veiksmingumą. Tokios priemonės padės užtikrinti perėjimą prie žiedinės ekonomikos bei ilgalaikį Sąjungos konkurencingumą, ir jomis bus prisidedama prie veiksmingo vidaus rinkos veikimo, kartu atsižvelgiant į aukštą aplinkos apsaugos lygį. Šiuo reglamentu taip pat turėtų būti siekiama užkirsti kelią žalingam baterijų atliekų susidarymo ir tvarkymo poveikiui žmonių sveikatai bei aplinkai ir tą poveikį mažinti, taip pat mažinti išteklių naudojimą, ir pirmenybę teikiant praktiniam atliekų hierarchijos taikymui. Taigi, siekiant išvengti skirtumų, apsunkinančių laisvą baterijų apyvartą, tinkamu šio reglamento teisiniu pagrindu vienodų pareigų ir reikalavimų visoje vidaus rinkoje nustatymui yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 114 straipsnis. Tiek, kiek šiuo reglamentu nustatomos konkrečios baterijų atliekų tvarkymo taisyklės, tinkamu teisiniu pagrindu, kiek tai susiję su tomis konkrečiomis taisyklėmis, yra SESV 192 straipsnio 1 dalis;

(13) gaminiams, pateikiamiems rinkai kaip sudėtinės baterijos, t. y. baterijos ar elementų grupės, kurios yra tarpusavyje sujungtos arba padengtos išoriniu korpusu, taip suformuojant užbaigtą vienetą, kuris yra paruoštas naudoti galutiniams naudotojams arba prietaikose taip, kad galutinis naudotojas negalėtų jo išardyti ar atidaryti, ir atitinka baterijų apibrėžtį, arba baterijų elementams, atitinkantiems baterijų apibrėžtį, turėtų būti taikomi baterijoms taikytini reikalavimai;

(14) baterijos, kurias galutinis naudotojas gali paruošti naudodamasis įprastai prieinamais įrankiais ir rinkiniu „pasidaryk pats“, šio reglamento tikslais turėtų būti laikomos baterijomis. Šis reglamentas turėtų būti taikomas tokius rinkinius rinkai pateikiančiam ekonominės veiklos vykdytojui;

(15) atsižvelgiant į plačią šio reglamento taikymo sritį, tikslinga, nepriklausomai nuo baterijų cheminės sudėties, pagal jų konstrukciją ir naudojimą skirti įvairias baterijų kategorijas. Klasifikavimas, viena vertus, į nešiojamąsias baterijas ir, kita vertus, į pramonines baterijas ir automobilių baterijas pagal Direktyvą 2006/66/EB turėtų būti labiau išplėtotas, kad geriau atspindėtų naujus baterijų naudojimo pokyčius. Elektrinių transporto priemonių traukos baterijos, kurios pagal Direktyvą 2006/66/EB priskiriamos pramoninių baterijų kategorijai, dėl spartaus elektrinių kelių transporto priemonių rinkos augimo sudaro didelę ir vis didėjančią rinkos dalį. Todėl tikslinga kelių transporto priemonių traukos baterijas priskirti naujai atskirai elektrinių transporto priemonių baterijų kategorijai. Mažųjų transporto priemonių, pvz., elektrinių dviračių ir elektrinių paspirtukų, traukos baterijos nebuvo priskirtos atskirai baterijų kategorijai pagal Direktyvą 2006/66/EB. Tačiau tokios baterijos sudaro reikšmingą rinkos dalį dėl augančio jų naudojimo tvariam judumui mieste. Todėl tikslinga tas baterijas priskirti naujai atskirai baterijų kategorijai, t. y. mažųjų transporto priemonių baterijoms. Kitų transporto priemonių, įskaitant geležinkelio, vandens ir oro transporto priemones arba visureiges mašinas, traukos baterijos pagal šį reglamentą ir toliau priskiriamos pramoninių baterijų kategorijai. Pramoninių baterijų kategorija apima plačią grupę baterijų, skirtų naudoti pramoninėje veikloje, ryšių infrastruktūroje, žemės ūkio veikloje arba elektros energijos gamybai ir skirstymui. Baterijos, kurios skirtos pramoniniam naudojimui po to, kai jos buvo paruoštos paskirties keitimui arba jų paskirtis buvo pakeista, net jei iš pradžių jos buvo suprojektuotos kitoms reikmėms, pagal šį reglamentą turėtų būti laikomos pramoninėmis baterijomis. Be šio neišsamaus pavyzdžių sąrašo, kiekviena baterija, kuri sveria daugiau kaip 5 kg ir kuri pagal šį reglamentą nepriskiriama jokioms kitoms kategorijoms, turėtų būti laikoma pramonine baterija. Šio reglamento tikslais energijos kaupimui asmeniniais tikslais ar namų aplinkoje

naudojamos baterijos turėtų būti laikomos pramoninėmis baterijomis. Baterijos, kuriomis varomos ratinės transporto priemonės, laikomos žaislais, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/48/EB ([4]), šio reglamento tikslais turėtų būti laikomos ne mažųjų transporto priemonių baterijomis, o nešiojamosiomis baterijomis;

(16) pateikus bateriją rinkai arba pradėjus ją naudoti pirmą kartą Sąjungoje, ji gali būti pakartotinai naudojama, gali būti keičiama jos paskirtis, ji gali būti perdaroma, paruošiama pakartotiniam naudojimui arba paruošiama paskirties keitimui. Šio reglamento tikslais, laikantis Sąjungos gaminių reguliavimo sistemos, naudota baterija, t. y. baterija, kuri buvo pakartotinai naudojama, laikoma jau pateikta rinkai, kai ji buvo pateikta rinkai naudoti arba platinti pirmą kartą. Priešingai, baterijos, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, kurių paskirtis buvo pakeista arba kurios buvo perdarytos, laikomos pateiktomis rinkai iš naujo ir todėl jos turėtų atitikti šį reglamentą. Be to, laikantis Sąjungos gaminių reguliavimo sistemos, iš trečiosios valstybės importuota naudota baterija laikoma pateikta rinkai, kai ji pirmą kartą įvežama į Sąjungą. Todėl iš trečiosios valstybės importuota baterija, kuri buvo pakartotinai naudojama, kurios paskirtis buvo pakeista, kuri buvo perdaryta, paruošta pakartotiniam naudojimui arba paruošta paskirties keitimui, turėtų atitikti šį reglamentą;

(17) perdarymas apima įvairias technines operacijas, kurios gali būti atliekamos su baterijomis arba baterijų atliekomis. Kalbant apie baterijų atliekas, perdarymas gali būti laikomas paruošimu pakartotiniam naudojimui arba paruošimu paskirties keitimui. Dėl tos priežasties nebūtina šiame reglamente nustatyti baterijų atliekų perdarymui taikytinos specialios tvarkos, kuri skirtųsi nuo baterijų atliekų paruošimui pakartotiniam naudojimui arba paruošimui paskirties keitimui taikytinos tvarkos. Kalbant apie naudotas baterijas, jų perdarymo tikslas – atkurti pradines baterijos eksploatacines savybes. Šiuo požiūriu perdarymas gali būti laikomas kraštutiniu pakartotinio naudojimo atveju, kai išmontuojami ir įvertinami baterijos elementai bei moduliai ir pakeičiamas tam tikras tų elementų ir modulių kiekis. Siekiant atskirti perdarymą nuo paprasto pakartotinio naudojimo, baterijos talpos atkūrimas bent iki 90 % pradinės vardinės baterijos talpos turėtų būti laikomas perdarymu, ko pasekoje reikia taikyti specialią tvarką;

(18) jei galutinis naudotojas yra vartotojas ir baterija buvo paruošta pakartotiniam naudojimui, paruošta paskirties keitimui, jos paskirtis buvo pakeista arba ji buvo perdaryta, tai baterijai turėtų būti taikoma pirkimo-pardavimo sutartis, atitinkanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/771 ([5]) reikalavimus. Visų pirma, tos direktyvos reikalavimai apima gaminio atitiktį, pardavėjo atsakomybę, įskaitant galimybę nustatyti trumpesnį atsakomybės laikotarpį arba senaties terminą, įrodinėjimo pareigą, teisių gynimo priemones neatitikties atveju, prekių pataisymą ar pakeitimą ir komercines garantijas;

(19) baterijos turėtų būti suprojektuotos ir fiziškai pagamintos taip, kad būtų optimizuotos jų eksploatacinės savybės, patvarumas ir sauga ir būtų kuo labiau sumažintas jų aplinkosauginis pėdsakas. Tikslinga nustatyti konkrečius tvarumo reikalavimus įkraunamosioms pramoninėms baterijoms, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, mažųjų transporto priemonių baterijoms ir elektrinių transporto priemonių baterijoms, nes šių baterijų rinkos segmentas, kaip prognozuojama, ateinančiais metais didės daugiausia;

(20) elektrinių transporto priemonių baterijų ir automobilio apšvietimui, starterio ar variklio paleidimui skirtų baterijų (automobilių baterijų) saugos tikslais, siekiant, kad toliau galiotų M, N ir O kategorijų transporto priemonių ES tipo patvirtinimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/858 ([6]), reikia, kad visos baterijos, kurios buvo suremontuotos arba kuriomis buvo pasikeista, ir toliau atitiktų taikytinus saugos reikalavimus. Pasikeitus saugos duomenims, reikia atlikti papildomus patikrinimus arba bandymus, kad būtų patikrinta tolesnė atitiktis reikalavimams, kuriais grindžiamas esamas ES tipo patvirtinimas;

([4]) 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/48/EB dėl žaislų saugos (OL L 170, 2009 6 30, p. 1).

([5]) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019 5 22, p. 28).

([6]) 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/858 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo ir rinkos priežiūros, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 715/2007 ir (EB) Nr. 595/2009 bei panaikinama Direktyva 2007/46/EB (OL L 151, 2018 6 14, p. 1).

(21) laikantis 2021 m. gegužės 12 d. Komisijos komunikato „Kuriame sveiką planetą visiems. ES veiksmų planas „Siekiant nulinės oro, vandens ir dirvožemio taršos““, Sąjungos politika turėtų būti grindžiama principu, kad prevencinių veiksmų turėtų būti imamasi taršos susidarymo vietoje. Savo 2020 m. spalio 14 d. komunikate „Cheminių medžiagų strategija tvarumui užtikrinti. Aplinkos be toksinių medžiagų kūrimas“ (toliau – Cheminių medžiagų strategija tvarumui užtikrinti) Komisija pabrėžia, kad turėtų būti stiprinami kertiniai Sąjungos cheminių medžiagų reglamentavimo dokumentai – Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 ([7]) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 ([8]), ir kad juos turėtų papildyti nuoseklios cheminių medžiagų vertinimo ir tvarkymo strategijos esamuose sektoriniuose teisės aktuose. Todėl pavojingųjų medžiagų naudojimas baterijose turėtų būti ribojamas pirmiausia jų susidarymo vietoje, siekiant apsaugoti žmonių sveikatą bei aplinką ir valdyti tokias medžiagas atliekose. Šis reglamentas turėtų papildyti Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 ir Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008 bei sudaryti sąlygas priimti su medžiagomis susijusias rizikos valdymo priemones, apimančias atliekų etapą;

(22) be Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priede nustatytų apribojimų, tikslinga nustatyti gyvsidabrio, kadmio ir švino buvimo tam tikrų kategorijų baterijų sudėtyje apribojimus. Draudimas sudėtyje turėti kadmio neturėtų būti taikomas baterijoms, naudojamoms transporto priemonėse, kurioms pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/53/EB ([9]) II priedą taikoma išimtis. Siekiant nustatyti papildomus apribojimus, taikomis baterijų sudėtyje esančioms arba fiziškai gaminant baterijas naudojamoms medžiagoms, REACH vertinimo jungtiniame veiksmų plane, kuris paskelbtas Reglamentu (EB) Nr. 1907/2006 įsteigtos Europos cheminių medžiagų agentūros (toliau – Agentūra) interneto tinklalapyje, suplanuoto medžiagų vertinimo kontekste tikslinga nustatyti susirūpinimą keliančias medžiagas, kurios Cheminių medžiagų strategijoje tvarumui užtikrinti apibrėžtos kaip lėtinį poveikį žmonių sveikatai ar aplinkai darančiomis medžiagomis, kaip antai į kandidatinį sąrašą įtrauktos medžiagos, kurias vėliau būtų galima įtraukti į Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XIV priedą ir Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 VI priedą, taip pat kaip tos medžiagos, kurios trukdo perdirbti atliekas į saugias ir aukštos kokybės antrines žaliavas;

(23) siekiant užtikrinti, kad būtų galima tinkamai spręsti su medžiagomis, kurios, kai jos naudojamos baterijose arba kai jų yra baterijų atliekose, kelia nepriimtiną riziką žmonių sveikatai ar aplinkai, susijusius klausimus, pagal SESV veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiami apribojimai, taikomi baterijose esančioms medžiagoms;

(24) vertinimo procedūra, susijusi su naujų apribojimų, taikomų baterijose ir baterijų atliekose esančioms medžiagoms, patvirtinimu ir dabartinių apribojimų keitimu, turėtų būti visiškai suderinta su Reglamentu (EB) Nr. 1907/2006. Siekiant užtikrinti veiksmingą sprendimų priėmimą, koordinavimą ir valdymą susijusių techninių, mokslinių ir administracinių šio reglamento aspektų atžvilgiu, Agentūra turėtų atlikti nustatytas užduotis, susijusias su fiziškai gaminant ir naudojant baterijas medžiagų keliamos rizikos, taip pat rizikos, kuri gali kilti pasibaigus baterijų gyvavimo ciklui, vertinimu, taip pat socioekonominių elementų vertinimu ir alternatyvų analize pagal atitinkamas Agentūros gaires. Todėl Agentūros rizikos vertinimo ir socioekonominės analizės komitetai turėtų palengvinti tam tikrų šiuo reglamentu Agentūrai pavestų užduočių vykdymą;

(25) siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų suderintas su visais būsimais Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 arba kitų būsimų Sąjungos teisės aktų dėl pavojingųjų medžiagų ir cheminių medžiagų tvarumo kriterijų pakeitimais, Komisija turėtų įvertinti, ar reikia iš dalies pakeisti šio reglamento 6, 86, 87 ir 88 straipsnius. Kai tikslinga, Komisija būsimame reglamente, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006, arba kituose būsimuose Sąjungos teisės aktuose dėl pavojingųjų medžiagų ir cheminių medžiagų tvarumo kriterijų, turėtų pasiūlyti šio reglamento pakeitimų;

(26) siekiant skatinti tvarų Europos ekonomikos modelį, Komisija turėtų, kai tikslinga, pasiūlyti pakeitimų, susijusių su šio reglamento nuostatomis, kuriomis reglamentuojami apribojimai, taikomi baterijose ir baterijų atliekose esančioms medžiagoms, įskaitant draudimą eksportuoti tų apribojimų neatitinkančias baterijas;

([7]) 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

([8]) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).

([9]) 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34).

(27) tikėtinas masinis baterijų naudojimas tokiuose sektoriuose, kaip judumas ir energijos kaupimas, turėtų sumažinti išmetamą anglies dioksido kiekį. Tačiau siekiant kuo labiau padidinti šį potencialą būtina, kad viso baterijų gyvavimo ciklo anglies pėdsakas būtų nedidelis. Kaip nurodyta Gaminių aplinkosauginio pėdsako kategorijų taisyklėse dėl mobiliosioms prietaikoms skirtų didelės savitosios energijos įkraunamųjų baterijų, antra pagal dydį baterijų poveikio kategorija po kasybos ir naudingųjų iškasenų ir metalų naudojimo yra klimato kaita. Todėl prie Sąjungos rinkai pateikiamų įkraunamųjų pramoninių baterijų, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, mažųjų transporto priemonių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų turėtų būti pridedama anglies pėdsako deklaracija. Visų Sąjungos rinkai pateikiamų įkraunamųjų pramoninių baterijų, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, mažųjų transporto priemonių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atveju anglies pėdsako apskaičiavimo techninių taisyklių suderinimas yra būtina išankstinė sąlyga norint nustatyti anglies pėdsako deklaracijos pateikimo reikalavimą ir vėliau nustatyti anglies pėdsako dydžio klases, pagal kurias bus galima nustatyti, kurių baterijų bendras anglies pėdsakas yra mažesnis. Nesitikima, kad vien informacija apie baterijų anglies pėdsaką ir aiškūs susijusio ženklinimo reikalavimai lems elgesio pokyčius, reikalingus siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas Sąjungos tikslas dekarbonizuoti judumo ir energijos kaupimo sektorius, atsižvelgiant į tarptautiniu mastu sutartus tikslus klimato kaitos srityje. Todėl, atlikus specialų poveikio vertinimą didžiausioms anglies dioksido kiekio ribinėms vertėms nustatyti, turėtų būti nustatytos tokios vertės. Siūlydama didžiausią anglies pėdsako ribą Komisija, *inter alia*, turėtų atsižvelgti į santykinį baterijų anglies pėdsako verčių pasiskirstymą rinkoje, mažinant Sąjungos rinkai pateikiamų baterijų anglies pėdsaką padarytą pažangą ir į tai, kiek šia priemone faktiškai ir potencialiai padedama siekti Sąjungos tikslų ne vėliau kaip 2050 m. užtikrinti tvarų judumą ir poveikio klimatui neutralumą. Siekiant užtikrinti su baterijų anglies pėdsaku susijusį skaidrumą ir Sąjungos rinkoje pereiti prie mažesnio anglies pėdsako baterijų, nepriklausomai nuo to, kur jos pagamintos, būtų pagrįsta laipsniškai ir kompleksiškai griežtinti su anglies pėdsaku susijusius reikalavimus. Nustačius šiuos reikalavimus bus išvengta anglies dioksido išmetimo per baterijų gyvavimo ciklą, taigi tai padės siekti Sąjungos klimato srities tikslų, visų pirma tikslo ne vėliau kaip 2050 m. užtikrinti poveikio klimatui neutralumą. Tai taip pat galėtų padėti prisidėti prie kitos Sąjungos ir nacionalinio lygmens politikos, pavyzdžiui, nustatant paskatas ar žaliųjų viešųjų pirkimų kriterijus, taip skatinant mažesnį poveikį aplinkai turinčių baterijų gamybą;

(28) didžiausios gyvavimo ciklo anglies pėdsako ribos turėtų būti perspektyvios. Todėl priimdama deleguotąjį aktą, kuriuo nustatoma didžiausia gyvavimo ciklo anglies pėdsako riba, Komisija turėtų atsižvelgti į geriausius prieinamus fizinės gamybos ir gamybos procesus ir užtikrinti, kad jos parinkti techniniai kriterijai atitiktų šio reglamento tikslą užtikrinti, kad Sąjungos rinkai pateikiamos baterijos atitiktų aukštą žmonių sveikatos apsaugos, asmenų saugos, ir turto bei aplinkos apsaugos lygį;

(29) tam tikros baterijose esančios medžiagos, tokios kaip kobaltas, švinas, litis ar nikelis, yra gaunamos iš ribotų išteklių, kurie Sąjungoje nėra lengvai prieinami, o kai kurias iš jų Komisija laiko svarbiausiosiomis žaliavomis. Pagal 2021 m. gegužės 5 d. Komisijos komunikatą „Naujosios 2020 m. pramonės strategijos atnaujinimas. Bendrosios rinkos stiprinimas siekiant Europos ekonomikos atsigavimo“ Sąjunga turi didinti savo strateginį savarankiškumą, taip pat didinti atsparumą rengdamasi galimiems tiekimo sutrikimams dėl su sveikata susijusių ar kitų krizių. Tą tikslą pasiekti padės žiediškumo ir išteklių naudojimo efektyvumo didinimas, daugiau tų žaliavų perdirbant ir regeneruojant;

(30) intensyvesnis regeneruotų žaliavų naudojimas prisidėtų prie žiedinės ekonomikos plėtojimo ir užtikrintų galimybę efektyviau naudoti žaliavų išteklius, kartu mažinant Sąjungos priklausomybę nuo žaliavų iš trečiųjų valstybių. Baterijų atveju tai ypač aktualu kobalto, švino, ličio ir nikelio atveju. Taigi, būtina skatinti tokių medžiagų regeneravimą iš atliekų, nustatant reikalavimą dėl perdirbtųjų medžiagų dalies baterijose, kurių aktyviosiose medžiagose naudojamas kobaltas, švinas, litis ir nikelis. Todėl šiame reglamente turėtų būti nustatytos privalomos perdirbtųjų medžiagų dalies tikslinės normos, taikomos kobaltui, švinui, ličiui ir nikeliui, kurios turėtų būti pasiektos ne vėliau kaip 2031 m. Kobalto, ličio ir nikelio atveju didesnės tikslinės normos turėtų būti nustatytos ne vėliau kaip 2036 m. Nustatant visas tikslines normas reikėtų atsižvelgti į atliekų, iš kurių galima regeneruoti tokias medžiagas, prieinamumą, į susijusių regeneravimo ir fizinės gamybos procesų technines galimybes, taip pat į tai, kiek laiko ekonominės veiklos vykdytojams prireiks savo tiekimo ir fizinės gamybos procesams pritaikyti. Todėl, prieš pradedant taikyti tokias privalomas tikslines normas, reikalavimas dėl perdirbtųjų medžiagų dalies turėtų apsiriboti vien informacijos apie perdirbtųjų medžiagų dalį atskleidimu. Tikėtina, kad baterijų fizinės gamybos atliekos dėl baterijų gamybos augimo bus pagrindinis baterijų fizinės gamybos antrinių žaliavų šaltinis ir joms turėtų būti taikomi tokie patys perdirbimo procesai kaip ir po vartojimo susidariusioms atliekoms. Todėl baterijų fizinės gamybos atliekos turėtų būti įtrauktos į perdirbtųjų medžiagų dalies tikslines normas, siekiant paspartinti būtinos perdirbimo infrastruktūros plėtrą. Tačiau baterijų fizinės gamybos šalutiniai produktai, kurie pakartotinai naudojami gamybos procese, pavyzdžiui, gamybos laužas, nėra atliekos, todėl į perdirbtųjų medžiagų dalies tikslines normas neturėtų būti įtraukiami;

(31) siekiant atsižvelgti į kobalto, švino, ličio ir nikelio atsargų išsekimo riziką ir įvertinti tų žaliavų prieinamumą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų iš dalies pakeistos perdirbto kobalto, švino, ličio ar nikelio, esančių baterijų aktyviosiose medžiagose, minimalios dalies tikslinės normos;

(32) siekiant atsižvelgti į baterijų technologijų pokyčius, darančius poveikį įmanomų regeneruoti medžiagų rūšims, Komisijai pagal SESV 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas, į baterijų aktyviosiose medžiagose esančių perdirbtųjų medžiagų minimalių dalių sąrašą įtraukiant daugiau žaliavų ir atitinkamas jų tikslines normas;

(33) siekiant užtikrinti, kad regeneruoto kobalto, švino, ličio ir nikelio procentinės dalies apskaičiavimas ir patikrinimas būtų tikslūs ir patikimi, bei užtikrinti didesnį teisinį tikrumą, Komisijai pagal SESV 290 straipsnį turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant metodiką, skirtą apskaičiuoti ir patikrinti kobalto, ličio ar nikelio, kurio yra aktyviosiose medžiagose ir kuris buvo regeneruotas iš baterijų fizinės gamybos atliekų ar po vartojimo susidariusių atliekų, procentinę dalį, švino, kurio yra baterijoje ir kuris buvo regeneruotas iš atliekų, procentinę dalį ir techninių dokumentų, susijusių su tomis procentinėmis dalimis, skirtų kiekvienam kiekvienoje gamykloje per metus pagamintam baterijos modeliui, formą. Ta metodika neturėtų apimti pakartotino baterijos fizinės gamybos procese susidariusių medžiagų, pavyzdžiui, perdarytų medžiagų, peršlifuotų medžiagų ar laužo, kurie gali būti regeneruoti tame pačiame procese, kuriame medžiagos susidarė, naudojimo;

(34) Sąjungos rinkai pateikiamos baterijos turėtų būti patvarios ir didelio eksploatacinio efektyvumo. Todėl būtina nustatyti bendrosios paskirties nešiojamųjų baterijų, taip pat įkraunamųjų pramoninių baterijų, mažųjų transporto priemonių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrus. Kalbant apie elektrinių transporto priemonių baterijas, neformalioji UNECE elektrinių transporto priemonių ir aplinkos apsaugos darbo grupė yra parengusi jų patvarumo transporto priemonėje reikalavimus, kurie Sąjungoje turi būti taikomi priėmus būsimą reglamentą dėl motorinių transporto priemonių ir variklių bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo atsižvelgiant į jų išmetamuosius teršalus ir baterijos patvarumą (EURO 7) (toliau – reglamentas dėl EURO 7). Todėl šiame reglamente informacijos reikalavimai turėtų būti nustatyti tik elektrinių transporto priemonių baterijų eksploatacinių savybių ir patvarumo atžvilgiu. Kita vertus, kalbant apie energijos kaupimo baterijų sritį, baterijų eksploataciniams ir patvarumo bandymams taikomi esami matavimų metodai nelaikomi pakankamai tiksliais ir reprezentatyviais, kad būtų galima nustatyti minimaliuosius reikalavimus. Dėl šių baterijų eksploatacinių savybių ir patvarumo nustatomi minimalieji reikalavimai turėtų būti papildyti prieinamais tinkamais darniaisiais standartais arba bendrosiomis specifikacijomis;

(35) siekiant mažinti baterijų gyvavimo ciklo poveikį aplinkai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiami bendrosios paskirties nešiojamųjų baterijų ir įkraunamųjų pramoninių baterijų eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrai ir nustatomos minimaliosios tų parametrų vertės. Tuose deleguotuose aktuose taip pat turėtų būti nustatyta, kaip tos minimaliosios vertės turi būti taikomos perdarytoms baterijoms;

(36) siekiant užtikrinti, kad Sąjungos taisyklės dėl elektrinių transporto priemonių baterijų elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo būtų suderintos su neformaliosios UNECE elektrinių transporto priemonių ir aplinkos apsaugos darbo grupės nustatytomis techninėmis specifikacijomis, ir siekiant atsižvelgti į technikos bei mokslo pažangą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiami elektrinių transporto priemonių baterijų eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrai. Kalbant apie į motorines transporto priemones integruotų elektrinių transporto priemonių baterijų parametrų minimaliąsias vertes, tikslinga būsimame reglamente dėl EURO 7 nustatyti minimaliuosius eksploatacinių savybių reikalavimus, grindžiamus minimaliaisiais eksploatacinių savybių reikalavimais, nustatytais Jungtinių Tautų (JT) bendrajame techniniame reglamente Nr. 22 dėl į elektrifikuotas transporto priemones integruotų baterijų patvarumo;

(37) kai kurių neįkraunamųjų bendrosios paskirties baterijų atveju gali būti neefektyviai naudojami ištekliai ir energija. Todėl turėtų būti nustatyti objektyvūs reikalavimai dėl tokių baterijų eksploatacinių savybių ir patvarumo, kuriais būtų siekiama užtikrinti, kad rinkai būtų pateikiama mažiau neįkraunamųjų bendrosios paskirties nešiojamųjų baterijų, kurių eksploatacinės savybės nėra geros, ypač kai, remiantis gyvavimo ciklo analize, nustatoma, kad vietoj jų naudoti įkraunamąsias baterijas būtų apskritai naudinga aplinkai. Kalbant apie į mobiliuosius telefonus ir planšetinius kompiuterius integruotas baterijas, toms baterijoms taikomus eksploatacinių savybių ir patvarumo reikalavimus tikslinga nustatyti būsimame ekologinio projektavimo reglamente dėl telefonų ir planšetinių kompiuterių, taip pat tikslinga atnaujinti Komisijos reglamentą (ES) Nr. 617/2013 ([10]) dėl kompiuterių ir serverių. Kalbant

([10]) 2013 m. birželio 26 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 617/2013, kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/125/EB nustatomi kompiuterių ir serverių ekologinio projektavimo reikalavimai (OL L 175, 2013 6 27, p. 13).

apie kitas nešiojamąsias baterijas, integruotas į kitus prietaisus, pavyzdžiui, sodo priežiūros įrankius ar bevielius elektrinius įrankius, galimybė nustatyti minimaliuosius eksploatacinių savybių ir patvarumo reikalavimus turėtų būti sprendžiama atitinkamuose gaminius reglamentuojančiuose teisės aktuose, pavyzdžiui, įgyvendinimo aktuose pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/125/EB ([11]), arba kitame Sąjungos teisės akte;

(38) siekiant užtikrinti, kad į prietaisus integruotos nešiojamosios baterijos, tiems prietaisams tapus atliekomis, būtų atskirai surenkamos, apdorojamos ir kokybiškai perdirbamos, būtina priimti nuostatas, kuriomis būtų užtikrinta galimybė baterijas išimti iš tokių prietaisų ir juose pakeisti. Nešiojamųjų baterijų išėmimo iš prietaiso arba pakeitimo jame metu, laikantis Sąjungos teisės ir visų pirma Sąjungos saugos standartų, turėtų būti užtikrinta vartotojų sauga. Turėtų būti laikoma, kad galutinis naudotojas gali nešiojamąją bateriją išimti, kai ji gali būti išimta naudojantis prekyboje prieinamomis priemonėmis ir kai išardymui nereikia naudoti specialių įrankių (nebent jie būtų nemokamai pridėti) arba nuosavybinių įrankių, šiluminės energijos ar tirpiklių. Prekyboje prieinamos priemonės – tai rinkoje prieinamos priemonės, kuriomis gali naudotis visi galutiniai naudotojai neprivalėdami pateikti jokių nuosavybės teisių įrodymų ir kurios gali būti naudojamos be jokių apribojimų, išskyrus su sveikata ir sauga susijusius apribojimus. Šio reglamento bendrosios nuostatos turėtų būti taikomos nedarant poveikio specialių diagnostinio vizualizavimo ir radioterapijos priemonių, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2017/745 ([12]), ir *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2017/746 ([13]), saugos ir techninės priežiūros reikalavimams ir galėtų būti papildytos reikalavimais, nustatytais konkretiems baterijomis varomiems gaminiams pagal Direktyvoje 2009/125/EB nustatytas įgyvendinimo priemones. Kai dėl saugos priežasčių kita Sąjungos teise yra nustatyti konkretesni reikalavimai dėl baterijų išėmimo iš gaminių, pavyzdžiui, žaislų, turėtų būti taikomos tos konkrečios taisyklės;

(39) siekiant užtikrinti galutinių naudotojų saugą, šiame reglamente turėtų būti numatyta nuostata, kuria nešiojamųjų baterijų atveju leidžiama ribotu mastu nukrypti nuo išimamumo ir pakeičiamumo reikalavimų, nustatytų nešiojamosioms baterijoms, susijusių su prietaisais, kuriuose yra nešiojamųjų baterijų ir kurie yra specialiai suprojektuoti didžiąją jų aktyvaus veikimo trukmę veikti aplinkoje, kurioje reguliariai esama vandens purslų, vandens srovių arba panardinimo į vandenį, ir kurie turi būti išplaunami arba nuplaunami. Ši nukrypti leidžianti nuostata turėtų būti taikoma tik tais atvejais, kai, perprojektuojant prietaisą, neįmanoma užtikrinti galutinio naudotojo saugą ir saugų tolesnį prietaiso naudojimą po to, kai galutinis naudotojas tinkamai laikėsi baterijos išėmimo iš prietaiso ir pakeitimo instrukcijų. Kai taikoma ši nukrypti leidžianti nuostata, gaminys turėtų būti suprojektuotas taip, kad bateriją išimti ir pakeisti galėtų ne galutiniai naudotojai, o tik nepriklausomi specialistai;

(40) kalbant apie suremontuotas elektrinių transporto priemonių baterijas ir automobilių baterijas, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2019/2144 ([14]) nustatyti saugos reikalavimai taikomi patvirtinto tipo M, N ir O kategorijų transporto priemonėms ir toms transporto priemonėms suprojektuotoms bei sukonstruotoms baterijoms. Svarbu, kad tokių suremontuotų baterijų sauga galėtų būti vertinama remiantis joms pritaikytais neardomaisiais bandymais. Suremontuotų mažųjų transporto priemonių baterijų atveju Komisija, remdamasi nacionalinio ir vietos lygmens saugos reikalavimų taikymo patirtimi, parengs mikromobilumo priemonių saugos taisykles, kaip paskelbta 2021 m. gruodžio 14 d. Komisijos komunikate „Naujoji ES judumo mieste sistema“. Kitų suremontuotų baterijų, kurios skirtos vartotojams arba, tikėtina, bus jų naudojamos, atveju taikomi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/95/EB ([15]) reikalavimai;

([11]) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą (OL L 285, 2009 10 31, p. 10).

([12]) 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/745 dėl medicinos priemonių, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2001/83/EB, Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 ir Reglamentas (EB) Nr. 1223/2009, ir kuriuo panaikinamos Tarybos direktyvos 90/385/EEB ir 93/42/EEB (OL L 117, 2017 5 5, p. 1).

([13]) 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/746 dėl *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kuriuo panaikinama Direktyva 98/79/EB ir Komisijos sprendimas 2010/227/ES (OL L 117, 2017 5 5, p. 176).

([14]) 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2144 dėl variklinių transporto priemonių, jų priekabų ir joms skirtų sistemų, sudėtinių dalių bei atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo reikalavimų, susijusių su jų bendrąja sauga ir transporto priemonėse esančių asmenų bei pažeidžiamų eismo dalyvių apsauga, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/858 ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 78/2009, (EB) Nr. 79/2009 ir (EB) Nr. 661/2009 ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 631/2009, (ES) Nr. 406/2010, (ES) Nr. 672/2010, (ES) Nr. 1003/2010, (ES) Nr. 1005/2010, (ES) Nr. 1008/2010, (ES) Nr. 1009/2010, (ES) Nr. 19/2011, (ES) Nr. 109/2011, (ES) Nr. 458/2011, (ES) Nr. 65/2012, (ES) Nr. 130/2012, (ES) Nr. 347/2012, (ES) Nr. 351/2012, (ES) Nr. 1230/2012 ir (ES) 2015/166 (OL L 325, 2019 12 16, p. 1).

([15]) 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos (OL L 11, 2002 1 15, p. 4).

(41) užtikrinus konkrečių kategorijų baterijų įkroviklių sąveikumą būtų galima sumažinti bereikalingas atliekas ir išlaidas, o tai būtų naudinga vartotojams ir kitiems galutiniams naudotojams. Todėl turėtų būti galima mažųjų transporto priemonių baterijas ir į konkrečių kategorijų elektros ir elektroninę įrangą integruotas įkraunamąsias baterijas pakartotinai įkrauti naudojant universaliuosius įkroviklius, kurie sudaro galimybę užtikrinti sąveikumą kiekvienoje baterijų kategorijoje. Todėl šiuo reglamentu turėtų būti reikalaujama, kad Komisija įvertintų, kaip nustatyti darniuosius standartus tų kategorijų baterijų universaliesiems įkrovikliams, išskyrus krovimo įrenginius, skirtus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/53/ES ([16]) nustatytų kategorijų ir klasių radijo įrenginiams;

(42) į motorines transporto priemones integruotas automobilių baterijas ir elektrinių transporto priemonių baterijas turėtų išimti ir pakeisti nepriklausomi specialistai. Tikslinga apsvarstyti galimybę peržiūrėti Direktyvą 2000/53/EB siekiant užtikrinti, kad tas baterijas būtų galima išimti, pakeisti ir išardyti, be kita ko, kiek tai susiję su nuostatomis dėl jungiamųjų, tvirtinimo ir sandarinimo elementų. Automobilių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų projektavimo, fizinės gamybos ir remonto tikslais fiziniai gamintojai turėtų nediskriminacinėmis sąlygomis teikti atitinkamą transporto priemonės borto diagnostikos informaciją ir transporto priemonės remonto ir priežiūros informaciją visiems suinteresuotiems M, N ir O kategorijų transporto priemonių įrangos fiziniams gamintojams, montuotojams ar remonto paslaugų teikėjams, kaip numatyta Reglamente (ES) 2018/858. Be to, Komisija turėtų skatinti rengti projektavimo ir surinkimo metodų standartus, kurie palengvintų baterijų ir sudėtinių baterijų techninę priežiūrą, remontą ir paskirties keitimą;

(43) daugelio gaminių, prietaisų ir paslaugų naudojimui ir saugai užtikrinti itin svarbu, kad baterijos būtų patikimos. Todėl baterijos turėtų būti projektuojamos ir fiziškai gaminamos taip, kad būtų užtikrinta, jog jos nekelia rizikos žmonių sveikatai ar asmenų saugai, turtui arba aplinkai. Tai ypač svarbu stacionariųjų baterinių energijos kaupimo sistemų atveju – joms kiti Sąjungos teisės aktai šiuo metu netaikomi. Taigi, turėtų būti nustatyti per tų baterijų saugos bandymus taikytini parametrai ir jie turėtų būti papildyti taikytinais Europos standartizacijos organizacijų standartais;

(44) siekiant teikti galutiniams naudotojams skaidrią, patikimą ir aiškią informaciją apie baterijas ir baterijų atliekas, baterijos turėtų būti ženklinamos. Ta informacija užtikrintų, kad galutiniai naudotojai, pirkdami ir išmesdami baterijas, galėtų priimti informacija pagrįstus sprendimus, o atliekų tvarkymo operatoriai galėtų tinkamai apdoroti baterijų atliekas. Baterijos turėtų būti ženklinamos nurodant visą būtiną informaciją apie jų pagrindines charakteristikas, įskaitant jų talpą ir tam tikrų pavojingųjų medžiagų kiekį jose. Siekiant užtikrinti informacijos prieinamumą laikui bėgant, ta informacija taip pat turėtų būti prieinama naudojant ant baterijų atspausdintus ar išgraviruotus QR kodus arba uždedant ją ant pakuotės ir ant prie baterijos pridėtų dokumentų, ir turėtų būti laikomasi ISO/IEC 18004:2015 standarto gairių. QR kodas turėtų suteikti prieigą prie baterijos paso. Vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/882 ([17]), etiketės ir QR kodai turėtų būti prieinami neįgaliesiems;

(45) informacijos apie eksploatacines baterijų savybes įtraukimas į baterijos etiketę yra itin svarbus veiksnys siekiant užtikrinti, kad galutiniai naudotojai, o ypač vartotojai, prieš jas pirkdami būtų tinkamai informuoti ir, visų pirma, kad jie turėtų bendrą pagrindą, kuriuo remdamiesi galėtų palyginti įvairias baterijas. Todėl neįkraunamosios nešiojamosios baterijos turėtų būti ženklinamos etikete, kurioje pateikiamas žodis „neįkraunamoji“ ir pateikiama informacija apie minimalią vidutinę jų naudojimo konkrečioms reikmėms trukmę. Be to, svarbu patarti galutiniam naudotojui, kaip tinkamai pašalinti baterijų atliekas;

(46) stacionariųjų baterinių energijos kaupimo sistemų, mažųjų transporto priemonių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų, naudojančių baterijos valdymo sistemą, atveju galutinis naudotojas arba bet kuri kita to galutinio naudotojo vardu veikianti trečioji šalis turėtų turėti galimybę, remdamiesi baterijos valdymo sistemoje saugomais duomenimis, bet kuriuo metu nustatyti baterijų būklę ir numatomą naudojimo trukmę. Baterijų įsigijusiam asmeniui ar bet kokiai jo vardu veikiančiai trečiajai šaliai turėtų būti suteikta tik skaitymo prieiga prie tų duomenų, kad būtų galima bet kuriuo metu įvertinti baterijos likutinę vertę, palengvinti baterijos paruošimą pakartotiniam naudojimui, paruošimą paskirties keitimui, paskirties keitimą arba perdarymą ar tiekti

([16]) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/53/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su radijo įrenginių tiekimu rinkai, suderinimo, kuria panaikinama Direktyva 1999/5/EB (OL L 153, 2014 5 22, p. 62).

([17]) 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/882 dėl gaminių ir paslaugų prieinamumo reikalavimų (OL L 151, 2019 6 7, p. 70).

baterijas nepriklausomiems telkėjams, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2019/944 ([18]), eksploatuojantiems virtualias elektrines elektros tinkluose. Todėl duomenys turėtų būti atnaujinami. Jie turėtų būti atnaujinami bent kartą per dieną ar dažniau, kai to reikia konkrečiam tikslui pasiekti. Techninės specifikacijos, parengtos remiantis neformaliosios UNECE elektrinių transporto priemonių ir aplinkos apsaugos darbo grupės darbu dėl elektrinėse transporto priemonės prieinamų duomenų, turėtų būti laikomos elektrinių transporto priemonių baterijų būklės ir numatomos naudojimo trukmės lyginamuoju standartu. Tie reikalavimai turėtų būti taikomi kartu su Sąjungos teise dėl transporto priemonių tipo patvirtinimo – tinkama teisine sistema, skirta, *inter alia*, spręsti klausimus, susijusius su išmaniojo įkrovimo funkcijomis, pavyzdžiui, transporto priemonių energinės integracijos į elektros tinklą, transporto priemonių energinės integracijos su apkrova, transporto priemonių tarpusavio energinės integracijos, transporto priemonių energinės integracijos į išorinę bateriją ir transporto priemonių energinės integracijos į pastatų sistemas funkcijomis;

(47) kai kurių šiame reglamente konkretiems gaminiams nustatytų reikalavimų, įskaitant reikalavimus dėl eksploatacinių savybių, patvarumo, paskirties keitimo ir saugos, atveju atitiktis turėtų būti vertinama taikant patikimus, tikslius ir atkuriamus metodus, kuriais atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausius matavimus, standartus ir skaičiavimo metodikas. Siekiant užtikrinti, kad nebūtų kliūčių prekybai vidaus rinkoje, standartai turėtų būti suderinti Sąjungos lygmeniu. Pagal tokius metodus ir standartus turėtų būti, kiek tik įmanoma, atsižvelgiama į baterijų naudojimą realiomis sąlygomis, jie turėtų atspindėti įprastą vidutinį vartotojų elgesį ir jie turėtų būti patikimi siekiant užkirsti galimybę reikalavimus tyčia ar netyčia apeiti. Kai nuoroda į tokį standartą paskelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1025/2012 ([19]), turėtų būti preziumuojama, kad tą standartą atitinkančios baterijos atitinka pagal šį reglamentą nustatytus reikalavimus konkretiems gaminiams, su sąlyga, kad yra pasiektos minimaliosios pagal tuos reikalavimus konkretiems gaminiams nustatytos vertės. Siekiant, viena vertus, išvengti techninių specifikacijų dubliavimosi ir, kita vertus, kuo labiau padidinti veiksmingumą bei atsižvelgti į aukščiausio lygio ekspertinę patirtį ir naujausias žinias, Komisija turėtų kreiptis į vieną ar daugiau Europos standartizacijos organizacijų ir paprašyti parengti standartą, kai nėra jokio standarto. Jei konkretiems gaminiams nustatytų reikalavimų taikymo metu paskelbtų standartų nėra arba jei atitinkamos Europos standartizacijos organizacijos atsakymas yra nepatenkinamas, Komisija ypatingais bei tinkamai pagrįstais atvejais ir pasikonsultavusi su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais turėtų priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų patvirtintos bendrosios specifikacijos. Tų specifikacijų laikymosi atveju taip pat būtų preziumuojama atitiktis. Jeigu vėlesniame etape būtų nustatyta, kad bendrosios specifikacijos turi trūkumų, Komisija turėtų priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo atitinkamas bendrąsias specifikacijas iš dalies pakeistų arba panaikintų. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbus nuorodas į darniuosius standartus, visos bendrosios specifikacijos turėtų būti panaikintos per pagrįstą laikotarpį, leidžiantį fiziniams gamintojams atsižvelgti į pakeitimus;

(48) aktyvus dalyvavimas tarptautinių standartizacijos komitetų darbe yra svarbi strateginė išankstinė ateities baterijų technologijų pateikimo rinkai sąlyga. Europos dalyvavimas tų komitetų darbe buvo nevienodas – kai kuriuose iš jų dalyvauta ne taip veiksmingai kaip kituose. Europos dalyvavimas turėtų būti gerinamas siekiant sustiprinti Sąjungos poziciją pasaulio standartizacijos procese, be kita ko, siekiant didinti Sąjungos įmonių konkurencingumą, mažinti Sąjungos priklausomybę ir apsaugoti Sąjungos interesus, politikos tikslus ir vertybes. Todėl Komisija ir valstybės narės turėtų stebėti ir derinti Europos požiūrį į tarptautinę standartizaciją. Šio reglamento įgyvendinimą papildančiuose darniuosiuose standartuose turėtų būti atsižvelgiama į esamus tarptautinius standartus, visų pirma IEC ir ISO lygmenimis;

(49) Komisija turėtų užtikrinti, kad darnieji standartai ir bendrosios specifikacijos atitiktų šį reglamentą, be kita ko, Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 peržiūros metu;

(50) siekiant užtikrinti veiksmingą prieigą prie informacijos rinkos priežiūros tikslais, prisitaikyti prie naujų technologijų ir užtikrinti atsparumą pasaulinių krizių, tokių kaip COVID-19 pandemija, atveju, turėtų būti galima informaciją apie atitiktį visiems baterijoms taikytiniems Sąjungos aktams teikti elektroninėmis priemonėmis, pateikiant bendrą ES atitikties deklaraciją;

(51) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 765/2008 ([20]) nustatytos atitikties vertinimo įstaigų akreditavimo taisyklės, pateikta gaminių rinkos priežiūros ir gaminių iš trečiųjų valstybių kontrolės tvarka ir nustatyti bendrieji žymėjimo CE ženklu principai. Tas reglamentas turėtų būti taikytinas baterijoms, patenkančioms į šio

([18]) 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/944 dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES (OL L 158, 2019 6 14, p. 125).

([19]) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB (OL L 316, 2012 11 14, p. 12).

([20]) 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis akreditavimo reikalavimus ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

reglamento taikymo sritį, siekiant užtikrinti, kad gaminiai, kuriems taikomas laisvo prekių judėjimo Sąjungoje principas, atitiktų reikalavimus, kuriais užtikrinamas aukštas viešųjų interesų, pavyzdžiui, žmonių sveikatos, asmenų saugos ir aplinkos apsaugos, apsaugos lygis;

(52) siekiant užtikrinti ekonominės veiklos vykdytojams galimybę įrodyti, o kompetentingoms institucijoms – patikrinti, ar rinkai tiekiamos baterijos atitinka šį reglamentą, būtina numatyti atitikties vertinimo procedūras. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 768/2008/EB ([21]) nustatyti atitikties vertinimo procedūrų moduliai, apimantys procedūras nuo nuosaikiausios iki griežčiausios, priklausomai nuo susijusios rizikos lygio ir reikiamo saugos lygio. Pagal tą sprendimą, kai privaloma atlikti atitikties vertinimą, taikytinas to vertinimo procedūras reikia pasirinkti iš tų modulių. Siekiant užtikrinti, kad baterijos atitiktų šiame reglamente nustatytus su anglies pėdsaku bei perdirbtųjų medžiagų dalimi susijusius naujus ir sudėtingus reikalavimus ir išsamaus patikrinimo pareigas, reikalingos griežtos atitikties vertinimo procedūros;

(53) CE ženklas ant baterijos rodo, kad ta baterija atitinka šį reglamentą. Bendrieji žymėjimo CE ženklu principai ir šio ženklo ryšys su kitais ženklais yra nustatyti Reglamente (EB) Nr. 765/2008. Tie principai turėtų būti taikomi baterijų žymėjimui CE ženklu. Siekiant užtikrinti, kad baterijos būtų laikomos, naudojamos ir šalinamos žmonių sveikatai ir aplinkai saugiu būdu, turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės dėl baterijų žymėjimo CE ženklu;

(54) atliekant šiame reglamente nustatytas atitikties vertinimo procedūras privalomas atitikties vertinimo įstaigų dalyvavimas. Siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento nuostatų įgyvendinimą, valstybių narių institucijos turėtų pranešti apie tas įstaigas Komisijai;

(55) atsižvelgiant į pagal šį reglamentą baterijoms nustatytų tvarumo, eksploatacinių savybių, saugos, ženklinimo ir informacijos reikalavimų naujumą bei sudėtingumą ir siekiant užtikrinti nuoseklų baterijų atitikties vertinimo kokybės lygį, būtina nustatyti reikalavimus notifikuojančiosioms institucijoms, atliekančioms atitikties vertinimo įstaigų, apie kurias buvo notifikuota Komisijai ir kurios dėl to tapo notifikuotosiomis įstaigomis, vertinimą, notifikavimą ir stebėseną. Visų pirma turėtų būti užtikrinta, kad notifikuojančioji institucija vykdydama savo veiklą būtų objektyvi bei nešališka ir kad ji turėtų pakankamą skaičių techniškai kompetentingų darbuotojų savo užduotims atlikti. Be to, notifikuojančiosioms institucijoms turėtų būti privaloma saugoti jų gaunamos informacijos konfidencialumą, tačiau tam, kad būtų užtikrintas atitikties vertinimo nuoseklumas, jos turėtų galėti keistis informacija apie notifikuotąsias įstaigas su nacionalinėmis institucijomis, kitų valstybių narių notifikuojančiosiomis institucijomis ir Komisija;

(56) itin svarbu, kad visos notifikuotosios įstaigos atliktų savo funkcijas tuo pačiu lygiu, sąžiningos konkurencijos sąlygomis ir savarankiškai. Todėl šiame reglamente turėtų būti nustatyti reikalavimai atitikties vertinimo įstaigoms, kurios nori įgyti notifikuotosios įstaigos statusą, kad galėtų vykdyti atitikties vertinimo veiklą. Tie reikalavimai turėtų būti toliau taikomi kaip išankstinė sąlyga išlaikyti nuolat atnaujinamą notifikuotosios įstaigos kompetenciją. Siekiant užtikrinti notifikuotosios įstaigos savarankiškumą, jai ir jos darbuotojams turėtų būti privaloma išlaikyti nepriklausomumą nuo ekonominės veiklos vykdytojų baterijų vertės grandinėje ir nuo kitų įmonių, įskaitant verslo asociacijas, patronuojančiąsias įmones ir patronuojamąsias įmones. Notifikuotajai įstaigai turėtų būti privaloma dokumentais įrodyti savo nepriklausomumą ir pateikti tuos dokumentus notifikuojančiajai institucijai. Notifikuotosios įstaigos turėtų užtikrinti darbuotojų, atliekančių įvairias atitikties vertinimo užduotis, rotaciją;

(57) jei atitikties vertinimo įstaiga įrodo, kad baterija atitinka darniuosiuose standartuose nustatytus kriterijus, ji turėtų būti laikoma atitinkančia šiame reglamente nustatytus atitinkamus reikalavimus;

(58) atitikties vertinimo įstaigos dalį su atitikties vertinimu susijusios savo veiklos dažnai paveda vykdyti subrangovams arba patronuojamajai įmonei. Tačiau tam tikrą veiklą ir sprendimų priėmimo procesus, susijusius tiek su baterijų atitikties vertinimu, tiek su kita notifikuotosios įstaigos vidaus veikla, turėtų vykdyti tik pati notifikuotoji įstaiga, kad būtų užtikrintas jos nepriklausomumas ir savarankiškumas. Be to, siekiant užtikrinti būtiną Sąjungos rinkai pateikiamų baterijų apsaugos lygį, atitikties vertinimą atliekantys subrangovai ir patronuojamosios įmonės turėtų atitikti tuos pačius su atitikties vertinimo užduočių atlikimu pagal šį reglamentą susijusius reikalavimus, kaip ir notifikuotosios įstaigos;

([21]) 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinantis Tarybos sprendimą 93/465/EEB (OL L 218, 2008 8 13, p. 82).

(59) kadangi valstybėje narėje notifikuotųjų įstaigų teikiamos paslaugos gali būti susijusios su baterijomis, tiekiamomis rinkai visoje Sąjungoje, tikslinga suteikti kitoms valstybėms narėms ir Komisijai galimybę pareikšti prieštaravimus dėl notifikuotosios įstaigos. Atlikdama tyrimus Komisija gali kreiptis patarimo į Sąjungos gaminių bandymų įstaigą, paskirtą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2019/1020 ([22]). Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kad tuo atveju, jei notifikuotoji įstaiga neatitiktų arba nebeatitiktų šio reglamento reikalavimų, būtų galima iš notifikuojančiosios institucijos reikalauti imtis taisomųjų veiksmų;

(60) siekiant palengvinti ir paspartinti atitikties vertinimo procedūrą, sertifikavimą ir, galiausiai, patekimą į rinką, taip pat atsižvelgiant į šiame reglamente nustatytų baterijų tvarumo, saugos, ženklinimo ir informacijos reikalavimų naujumą ir sudėtingumą, labai svarbu, kad notifikuotosios įstaigos galėtų nuolat naudotis visa reikiama bandymų įranga bei bandymų baze ir kad jos atliktų procedūras neužkraudamos bereikalingos naštos ekonominės veiklos vykdytojams. Dėl tų pačių priežasčių ir siekiant užtikrinti vienodas sąlygas ekonominės veiklos vykdytojams, būtina, kad notifikuotosios įstaigos nuosekliai taikytų atitikties vertinimo procedūras;

(61) prieš priimant galutinį sprendimą dėl to, ar galima išduoti baterijos atitikties sertifikatą, ekonominės veiklos vykdytojui, norinčiam pateikti bateriją rinkai, turėtų būti leidžiama vieną kartą pateikti papildomus dokumentus apie bateriją;

(62) Komisija turėtų sudaryti sąlygas tinkamam notifikuotųjų įstaigų veiklos koordinavimui ir tarpusavio bendradarbiavimui;

(63) tikslinga nustatyti ekonominės veiklos vykdytojams su baterijų pateikimu rinkai arba jų pradėjimu naudoti susijusias pareigas. Šio reglamento tikslais turėtų būti suprantama, kad terminas „ekonominės veiklos vykdytojas“ apima fizinį gamintoją, įgaliotąjį atstovą, importuotoją, platintoją, užsakymų vykdymo paslaugų teikėją ar bet kurį kitą fizinį arba juridinį asmenį, kuriam taikomi su baterijų fizine gamyba, jų tiekimu ar pateikimu rinkai arba pradėjimu naudoti susijusios pareigos. Šio reglamento tikslais baterijos turėtų apimti baterijas, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, kurių paskirtis buvo pakeista arba kurios buvo perdarytos;

(64) tikslinga nustatyti, kad reikalavimai, taikomi baterijoms, kurios pradedamos naudoti prieš tai jų nepateikus rinkai, būtų tokie patys kaip reikalavimai, taikomi baterijoms, kurios pateiktos rinkai prieš tai jų nenaudojus. Tai susiję, pavyzdžiui, su baterijomis, kurias fizinis gamintojas naudoja savo reikmėms, arba baterijomis, kurias dėl jų charakteristikų galima surinkti ir išbandyti vietoje tik jų galutinės paskirties vietoje. Tačiau, kad nereikėtų įrodinėti to paties gaminio atitikties du kartus, baterijoms, kurios yra pateiktos rinkai, nereikėtų taikyti tų pačių reikalavimų jas pradedant naudoti;

(65) ekonominės veiklos vykdytojai, atlikdami savo atitinkamus vaidmenis tiekimo grandinėje, turėtų būti atsakingi už baterijų atitiktį šio reglamento reikalavimams, kad būtų užtikrintas aukštas viešųjų interesų, pavyzdžiui, žmonių sveikatos, asmenų saugos, turto ir aplinkos apsaugos, apsaugos lygis;

(66) visi tiekimo ir platinimo grandinėje veikiantys ekonominės veiklos vykdytojai turėtų imtis tinkamų priemonių užtikrinti, kad jie tiektų rinkai tik šį reglamentą atitinkančias baterijas. Būtina aiškiai ir proporcingai paskirstyti pareigas pagal kiekvieno tiekimo ir platinimo grandinėje veikiančio ekonominės veiklos vykdytojo vaidmenį;

(67) atitikties vertinimo procedūrą geriausiai gali atlikti fizinis gamintojas, nes jis turi išsamių žinių apie projektavimo ir gamybos procesą. Todėl atitikties vertinimas turėtų likti tik fizinio gamintojo pareiga;

(68) fizinis gamintojas turėtų teikti pakankamai išsamią informaciją apie numatomą baterijos paskirtį, kad ją būtų galima tinkamai ir saugiai pateikti rinkai, pradėti naudoti, naudoti ir tvarkyti atliekas, įskaitant galimą paskirties pakeitimą;

([22]) 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1020 dėl rinkos priežiūros ir gaminių atitikties, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2004/42/EB ir reglamentai (EB) Nr. 765/2008 ir (ES) Nr. 305/2011 (OL L 169, 2019 6 25, p. 1).

(69) siekiant palengvinti ekonominės veiklos vykdytojų, rinkos priežiūros institucijų ir galutinių naudotojų tarpusavio komunikaciją, ekonominės veiklos vykdytojai turėtų savo kontaktiniuose duomenyse nurodyti pašto ir, jei toks yra, el. pašto ir interneto svetainės adresą;

(70) bendroji rinka turėtų užtikrinti vienodas konkurencijos sąlygas visiems ekonominės veiklos vykdytojams ir apsaugą nuo nesąžiningos konkurencijos. Tuo tikslu būtina griežčiau užtikrinti baterijoms taikomų Sąjungos derinamųjų teisės aktų vykdymą. Geras ekonominės veiklos vykdytojų ir rinkos priežiūros institucijų bendradarbiavimas yra vienas svarbiausių tokio griežtesnio vykdymo užtikrinimo elementų, sudarantis sąlygas nedelsiant įsikišti ir imtis taisomųjų veiksmų. Svarbu, kad ekonominės veiklos vykdytojas būtų įsisteigęs Sąjungoje, kad rinkos priežiūros institucijos turėtų į ką kreiptis su prašymais, įskaitant prašymus pateikti informaciją dėl baterijos atitikties Sąjungos derinamiesiems teisės aktams, ir kad jis galėtų bendradarbiauti su rinkos priežiūros institucijomis užtikrinant, kad neatitikties atvejais būtų nedelsiant imamasi taisomųjų veiksmų. Ekonominės veiklos vykdytojai, kurie turėtų vykdyti tas užduotis, yra fizinis gamintojas arba importuotojas, kai fizinis gamintojas nėra įsisteigęs Sąjungoje, arba fizinio gamintojo šiuo tikslu paskirtas įgaliotasis atstovas, arba Sąjungoje įsisteigęs užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas jo tvarkomų baterijų atžvilgiu, kai jokio kito Sąjungoje įsisteigusio ekonominės veiklos vykdytojo nėra;

(71) būtina užtikrinti, kad iš trečiųjų valstybių į Sąjungos rinką patenkančios baterijos, importuojamos tiek kaip atskiros baterijos, tiek integruotos į gaminius arba pridėtos prie jų, atitiktų šio reglamento reikalavimus ir kitą taikytiną Sąjungos teisę ir, visų pirma, kad fiziniai gamintojai būtų atlikę tinkamas tų baterijų atitikties vertinimo procedūras. Todėl turėtų būti nustatyta importuotojų pareiga užtikrinti, kad jų pateikiamos rinkai ir pradedamos naudoti baterijos atitiktų šio reglamento reikalavimus ir kad ant baterijų uždėtas CE ženklas ir fizinių gamintojų parengti dokumentai būtų prieinami nacionalinėms institucijoms patikrinti, nepriklausomai nuo to, ar baterijos importuojamos kaip naujos ar naudotos, ar kaip baterijos, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, kurių paskirtis buvo pakeista arba kurios buvo perdarytos;

(72) kiekvienas importuotojas, pateikdamas bateriją rinkai arba pradėdamas ją naudoti, ant baterijos turėtų nurodyti importuotojo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą ar registruotą prekių ženklą, taip pat pašto ir, jei toks yra, el. pašto ir interneto svetainės adresą. Turėtų būti numatytos išimtys atvejais, kai baterija yra per maža, kad ant jos būtų galima pritvirtinti tą informaciją, arba kai importuotojas turėtų atidaryti pakuotę, kad galėtų pritvirtinti importuotojo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą ar registruotą prekių ženklą ir kitus kontaktinius duomenis. Tais išimtiniais atvejais importuotojas turėtų pateikti informaciją prie baterijos pridedamame dokumente arba kitu iš karto prieinamu būdu. Jei pakuotė yra, importuotojas tą informaciją turėtų nurodyti ant tos pakuotės;

(73) jei platintojas tiekia bateriją rinkai jau po to, kai ją rinkai pateikė arba pradėjo naudoti fizinis gamintojas ar importuotojas, platintojas turėtų deramai pasirūpinti, kad tvarkydamas baterijas nepakenktų jų atitikčiai šio reglamento reikalavimams;

(74) bet kuris importuotojas arba platintojas, kuris pateikia rinkai arba pradeda naudoti bateriją savo (importuotojo arba platintojo) vardu ar su savo prekių ženklu, arba kuris pakeičia bateriją taip, kad tai galėtų daryti poveikį jos atitikčiai šio reglamento reikalavimams, arba kuris pakeičia jau pateiktos rinkai baterijos paskirtį, turėtų būti laikomas fiziniu gamintoju ir turėtų prisiimti šiame reglamente nustatytas fizinio gamintojo pareigas;

(75) platintojai, importuotojai ir užsakymų vykdymo paslaugų teikėjai yra glaudžiai susiję su rinka, todėl turėtų būti įtraukiami į nacionalinėms institucijoms nustatytų rinkos priežiūros užduočių atlikimą ir turėtų būti pasirengę aktyviai dalyvauti teikdami toms institucijoms visą reikiamą informaciją apie atitinkamą bateriją;

(76) užtikrinus baterijos atsekamumą visoje tiekimo grandinėje padedama supaprastinti rinkos priežiūrą ir padidinti jos efektyvumą, o vartotojams užtikrinamas skaidrumas. Efektyvi atsekamumo sistema palengvina rinkos priežiūros institucijų užduotį atsekti, kurie ekonominės veiklos vykdytojai pateikė rinkai, tiekė rinkai ar pradėjo naudoti reikalavimų neatitinkančias baterijas. Todėl iš ekonominės veiklos vykdytojų turėtų būti reikalaujama tam tikrą laikotarpį saugoti informaciją, be kita ko, elektronine forma, apie savo sandorius dėl baterijų;

(77) tiekiant baterijų gamybai reikalingas žaliavas labai svarbūs procesai yra gamtinių mineralinių išteklių gavyba, apdorojimas ir prekyba jais. Baterijų fiziniai gamintojai, nepriklausomai nuo jų padėties ar įtakos tiekėjams ir jų geografinės veiklos vietos, galėtų atsitiktinai prisidėti prie neigiamo poveikio naudingųjų iškasenų tiekimo grandinėje. Kai kurių žaliavų atveju daugiau kaip pusė pasaulinės produkcijos yra skirta naudoti baterijoms. Pavyzdžiui, daugiau kaip 50 % kobalto paklausos pasaulyje ir daugiau kaip 60 % pasaulinės ličio produkcijos siejama su baterijų gamyba. Baterijų fizinei gamybai sunaudojama apie 8 % pasaulinės gamtinio grafito ir 6 % pasaulinės nikelio produkcijos;

(78) tas baterijų fizinėje gamyboje naudojamas žaliavas tiekia tik kelios valstybės ir kai kuriais atvejais žemų valdymo standartų taikymas tose valstybėse gali paaštrinti aplinkos ir socialines problemas. Tiek su kobalto, tiek su nikelio kasyba ir rafinavimu siejama daug socialinių ir aplinkos apsaugos problemų. Nors su gamtiniu grafitu siejamas socialinis poveikis ir poveikis aplinkai nėra tokie dideli, gamtinio grafito kasyba gali daryti reikšmingą poveikį žmonių sveikatai ir aplinkai, nes ją daugiausia vykdo amatininkai ir smulkūs veikos vykdytojai, dažniausiai nereguliuojamomis veiklos sąlygomis. Tai, ir tai, kad nėra jokių reguliariai atnaujinamų planų dėl kasyklų uždarymo ir aplinkos atkūrimo, gali sukelti ekosistemų ir dirvožemio nykimą. Prognozuojamas ličio naudojimo baterijų fizinei gamybai augimas, tikėtina, sukels papildomą spaudimą gavybos ir rafinavimo operacijoms. Todėl tikslinga įtraukti litį į su baterijų išsamaus patikrinimo pareigų aprėptį. Nereikėtų leisti, kad numatomas masinis baterijų paklausos augimas Sąjungoje prisidėtų prie tokios rizikos aplinkai ir socialinės rizikos didėjimo;

(79) kai kurios baterijų fizinėje gamyboje naudojamos žaliavos, pavyzdžiui, kobaltas, litis ir gamtinis grafitas, laikomos svarbiausiomis žaliavomis Sąjungai, kaip nurodyta 2020 m. rugsėjo 3 d. Komisijos komunikate „Atsparumo, susijusio su svarbiausiosiomis žaliavomis, didinimas. Kaip siekti didesnio saugumo ir tvarumo?“, o kad Sąjungos baterijų ekosistema veiktų tinkamai, reikia užtikrinti tvarų tų žaliavų tiekimo šaltinių pasirinkimą;

(80) baterijų tiekimo grandinės dalyviai jau stengiasi skatinti laikytis tvaraus tiekimo šaltinių pasirinkimo praktikos keliomis savanoriškomis iniciatyvomis, tarp kurių yra atsakingos kasybos užtikrinimo iniciatyva, atsakingo naudingųjų iškasenų naudojimo iniciatyva ir kobalto pramonės atsakingo vertinimo sistema. Tačiau negalima teigti, kad vien savanoriškai dedamomis pastangomis kurti išsamaus patikrinimo sistemas bus užtikrinta, kad visi ekonominės veiklos vykdytojai, pateikiantys baterijas Sąjungos rinkai, laikytųsi tų pačių minimaliųjų taisyklių;

(81) Sąjungoje bendrieji reikalavimai dėl išsamaus patikrinimo, susijusio su tam tikromis naudingosiomis iškasenomis ir metalais, yra nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/821 ([23]). Tačiau tame reglamente nėra nuostatų dėl naudingųjų iškasenų ir medžiagų, kurios naudojamos baterijų gamybai;

(82) todėl, atsižvelgiant į Sąjungoje numatomą baterijų paklausos eksponentinį augimą, bateriją Sąjungos rinkai pateikiantis ekonominės veiklos vykdytojas turėtų parengti baterijų išsamaus patikrinimo politiką. Taigi, šiame reglamente turėtų būti nustatyti reikalavimai siekiant reaguoti į su baterijų fizinei gamybai naudojamų tam tikrų žaliavų ir antrinių žaliavų gavyba, perdirbimu ir prekyba jomis susijusią socialinę riziką ir riziką aplinkai. Tokia politika turėtų apimti visus veiklos vykdytojus tiekimo grandinėje, taip pat jų patronuojamąsias įmones ir subrangovus, kurie dalyvauja tam tikrų žaliavų ir antrinių žaliavų gavyboje, perdirbime ir prekyboje jomis;

(83) įdiegdamas rizika grindžiamo baterijų išsamaus patikrinimo politiką ekonominės veiklos vykdytojas turėtų ją grįsti tarptautiniu mastu pripažintais išsamaus patikrinimo standartais ir principais, pavyzdžiui, nustatytaisiais Jungtinių Tautų verslo ir žmogaus teisių pagrindiniuose principuose, Jungtinių Tautų pasaulinio susitarimo dešimtyje principų, Jungtinių Tautų aplinkos programos (UNEP) Produktų socialinio gyvavimo ciklo vertinimo gairėse, Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) trišalėje deklaracijoje dėl principų, susijusių su daugiašalėmis įmonėmis ir socialine politika, Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) rekomendacijose daugiašalėms įmonėms ir EBPO išsamaus patikrinimo rekomendacijoje dėl atsakingo verslo. Tie standartai ir principai, kuriuos kiekvienas ekonominės veiklos vykdytojas turėtų pritaikyti atsižvelgdamas į savo konkretų veiklos kontekstą ir aplinkybes, atspindi bendrą Vyriausybių ir suinteresuotųjų subjektų supratimą. Su baterijų gamybai naudojamų gamtinių mineralinių išteklių gavyba, apdorojimu ir prekyba jais susijusi EBPO išsamaus patikrinimo rekomendacija dėl atsakingo naudingųjų iškasenų iš konfliktinių ir didelės rizikos zonų tiekimo grandinių yra tarptautiniu mastu pripažintas standartas, kuriuo reaguojama į konkrečią šiurkščių žmogaus teisių pažeidimų riziką, ir Vyriausybių bei suinteresuotųjų subjektų ilgalaikių pastangų nustatyti šios srities gerąją praktiką rezultatas;

([23]) 2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/821, kuriuo nustatomos alavo, tantalo, volframo, jų rūdų ir aukso iš konfliktinių ir didelės rizikos zonų Sąjungos importuotojų prievolės dėl išsamaus tiekimo grandinės patikrinimo (OL L 130, 2017 5 19, p. 1).

(84) pagal JT, TDO ir EBPO standartus ir principus išsamus patikrinimas yra nuolatinis, proaktyvus ir reagavimu grindžiamas procesas, kuriuo įmonės gali užtikrinti, kad jos gerbs žmogaus teises bei aplinką ir neprisidės prie konfliktų. Rizika grindžiamas išsamus patikrinimas – tai veiksmai, kurių įmonės turėtų imtis, kad nustatytų su savo veikla ar sprendimais dėl tiekimo šaltinių pasirinkimo susijusį neigiamą poveikį, užkirstų jam kelią, jį sušvelnintų ir kitaip į jį reaguotų. Ekonominės veiklos vykdytojai turėtų rengti informacija pagrįstas, veiksmingas ir prasmingas konsultacijas su paveiktomis bendruomenėmis. Įmonė gali įvertinti savo veiklos ir santykių keliamą riziką ir patvirtinti rizikos mažinimo priemones (tai, be kita ko, gali būti reikalavimas pateikti papildomos informacijos, derybos siekiant ištaisyti padėtį arba ryšių su tiekėjais sustabdymas ar nutraukimas) pagal atitinkamus nacionalinės ir tarptautinės teisės standartus, tarptautinių organizacijų rekomendacijas dėl atsakingo verslo, Vyriausybės remiamas priemones, privačiojo sektoriaus savanoriškas iniciatyvas ir įmonės vidaus politiką bei sistemas. Toks požiūris taip pat padeda didinti išsamaus patikrinimo veiklos mastą atsižvelgiant į įmonės veiklos mastą ar ryšius tiekimo grandinėje;

(85) nors privačiojo sektoriaus taikomos išsamaus patikrinimo sistemos gali padėti ekonominės veiklos vykdytojams vykdyti baterijų išsamaus patikrinimo pareigas pagal EBPO rekomendacijas daugiašalėms įmonėms ir Jungtinių Tautų pagrindinius principus verslo ir žmogaus teisių klausimais, ekonominės veiklos vykdytojai turėtų būti individualiai atsakingi už šiame reglamente nustatytų išsamaus patikrinimo pareigų vykdymą;

(86) reikėtų patvirtinti arba pakeisti baterijų privalomo išsamaus patikrinimo politiką ir ją vykdant reikėtų skirti dėmesio bent aktualiausioms socialinės rizikos ir rizikos aplinkai kategorijoms. Tokia politika turėtų apimti esamą ir numatomą poveikį, viena vertus, socialiniams klausimams, visų pirma žmogaus teisėms, žmonių sveikatai ir asmenų saugai, taip pat darbuotojų saugai bei sveikatai ir darbuotojų teisėms, ir, kita vertus, aplinkai, visų pirma vandens naudojimui, dirvožemio apsaugai, oro taršai, klimato kaitai ir biologinei įvairovei, taip pat bendruomenių gyvenimo apsaugai;

(87) socialinės rizikos kategorijų atveju baterijų išsamaus patikrinimo politika turėtų būti reaguojama į riziką, susijusią su žmogaus teisių apsauga, įskaitant žmonių sveikatą, bendruomenių, be kita ko, čiabuvių tautų, gyvenimą, vaikų apsaugą ir lyčių lygybę, pagal tarptautinę žmogaus teisių teisę. Baterijų išsamaus patikrinimo politika turėtų apimti informaciją apie tai, kaip konkretus ekonominės veiklos vykdytojas prisidėjo prie žmogaus teisių pažeidimų prevencijos, ir apie to veiklos vykdytojo verslo sistemoje taikomas kovos su korupcija ir kyšininkavimu priemones. Baterijų išsamaus patikrinimo politika taip pat turėtų būti užtikrinamas tinkamas TDO pagrindinėse konvencijose, išvardytose TDO trišalės deklaracijos dėl principų, susijusių su daugiašalėmis įmonėmis ir socialine politika, I priede, nustatytų taisyklių įgyvendinimas;

(88) žmogaus teisių pažeidimai yra dažni daug išteklių turinčiose konfliktinėse ir didelės rizikos zonose. Todėl ekonominės veiklos vykdytojų taikomoje baterijų išsamaus patikrinimo politikoje tokioms zonoms reikia skirti ypatingą dėmesį. Į Reglamentą (ES) 2017/821 įtrauktos nuostatos dėl orientacinio, neišsamaus ir reguliariai atnaujinamo konfliktinių ir didelės rizikos zonų sąrašo. Tas sąrašas yra aktualus ir įgyvendinant šio reglamento nuostatas dėl baterijų išsamaus patikrinimo;

(89) kalbant apie rizikos aplinkai kategorijas, baterijų išsamaus patikrinimo politika turėtų būti reaguojama į riziką gamtinės aplinkos ir biologinės įvairovės apsaugai pagal Biologinės įvairovės konvenciją, kurioje, be kita ko, atsižvelgiama į vietos bendruomenių ir į tų bendruomenių apsaugos ir vystymosi aspektus. Baterijų išsamaus patikrinimo politika taip pat turėtų būti reaguojama į su klimato kaita susijusią riziką, laikantis 2015 m. gruodžio 12 d. pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją priimto Paryžiaus susitarimo ([24]) (toliau – JT Paryžiaus susitarimas), taip pat į riziką aplinkai, kuriai taikomos kitos tarptautinės konvencijos aplinkos tema;

(90) baterijų išsamaus patikrinimo pareigos dėl su baterijų fizinei gamybai naudojamomis žaliavomis susijusios socialinės rizikos ir rizikos aplinkai nustatymo ir mažinimo turėtų padėti įgyvendinti UNEP rezoliuciją Nr. 4/19 dėl mineralinių išteklių valdymo, kurioje pripažįstamas svarbus kasybos sektoriaus indėlis siekiant Darbotvarkės iki 2030 m. ir darnaus vystymosi tikslų;

([24]) OL L 282, 2016 10 19, p. 4.

(91) kiti Sąjungos teisės aktai, kuriais nustatomi tiekimo grandinės išsamaus patikrinimo reikalavimai, turėtų būti taikomi baterijoms tokiu mastu, kokiu konkrečių nuostatų, kurių tikslas, pobūdis ir poveikis yra tie patys, nėra šiame reglamente, kuris dar gali būti pritaikytas atsižvelgiant į būsimus teisės aktų pakeitimus. Tokiais teisės aktais galėtų būti sprendžiami įmonių civilinės atsakomybės už žalą, patirtą dėl to, kad jos nesilaikė išsamaus patikrinimo reikalavimų, klausimai. Jei tokiais teisės aktais klausimai dėl civilinės atsakomybės susiejimo su šiame reglamente nustatytomis baterijų išsamaus patikrinimo pareigomis nesprendžiami arba sprendžiami nevisiškai, juos turėtų būti galima spręsti pagal nacionalines taisykles;

(92) siekiant prisitaikyti prie pokyčių baterijų vertės grandinėje, įskaitant atitinkamos rizikos aplinkai ir socialinės rizikos masto ir pobūdžio pokyčius, taip pat atsižvelgti į technikos ir mokslo pažangą, susijusią su baterijomis ir baterijų chemine sudėtimi, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiamas žaliavų ir rizikos kategorijų sąrašas, tarptautinių teisinių priemonių sąrašas ir su baterijų išsamiu patikrinimu susijusios pareigos;

(93) siekiant nustatyti Vyriausybių, pramonės asociacijų ir suinteresuotų organizacijų grupių parengtų išsamaus patikrinimo sistemų lygiavertiškumą, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai;

(94) siekiant užtikrinti tinkamą, patikimą ir nuoseklų išsamaus patikrinimo sistemų įvertinimą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais papildomas šis reglamentas nustatant kriterijus ir metodologijas, pagal kurias nustatoma, ar išsamaus patikrinimo sistemos leidžia ekonominės veiklos vykdytojams įvykdyti šio reglamento išsamaus patikrinimo reikalavimus;

(95) siekiant užtikrinti, kad gamintojams ir kitiems ekonominės veiklos vykdytojams visose valstybėse narėse būtų taikomos vienodos taisyklės įgyvendinant didesnę gamintojo atsakomybę už baterijas, ir užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos visoje Sąjungoje lygį, yra būtinos suderintos atliekų tvarkymo taisyklės. Didesnė gamintojo atsakomybė gali padėti sumažinti bendrą išteklių naudojimą, visų pirma mažinant baterijų atliekų susidarymą ir neigiamą poveikį, susijusį su baterijų atliekų tvarkymu. Norint pasiekti aukštus medžiagų regeneravimo lygius, būtina kuo labiau padidinti atskirą baterijų atliekų surinkimą ir užtikrinti, kad visos surinktos baterijų atliekos būtų perdirbamos taikant procesus, kuriais užtikrinamas bendras minimalus perdirbimo veiksmingumas. Atliktame Direktyvos 2006/66/EB vertinime Komisija nustatė, kad vienas iš tos direktyvos trūkumų yra tas, jog jos nuostatos nėra pakankamai išsamios, dėl ko įgyvendinimas nėra visur vienodas, atsiranda reikšmingų kliūčių perdirbimo rinkų veikimui ir perdirbimo lygiai nėra optimalūs. Taigi, nustačius išsamesnes ir labiau suderintas taisykles, būtų išvengta baterijų atliekų surinkimo, apdorojimo ir perdirbimo rinkos iškraipymų ir būtų užtikrintas vienodas reikalavimų įgyvendinimas visoje Sąjungoje. Be to, būtų labiau suderinta ekonominės veiklos vykdytojų teikiamų atliekų tvarkymo paslaugų kokybė ir sudarytos palankesnės sąlygos antrinių žaliavų rinkos veikimui;

(96) siekiant užtikrinti šiuo reglamentu nustatytų pareigų vykdymą ir stebėti bei tikrinti, kaip gamintojai ir gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos laikosi šio reglamento, būtina, kad valstybės narės paskirtų vieną arba daugiau kompetentingų institucijų;

(97) šiame reglamente remiamasi atliekų tvarkymo taisyklėmis ir bendraisiais principais, nustatytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/98/EB ([25]); jie turėtų būti pritaikyti atsižvelgiant į konkretų baterijų atliekų pobūdį. Siekiant užtikrinti veiksmingiausią baterijų atliekų surinkimo organizavimą, svarbu, kad jos būtų surenkamos tiek arti jų pardavimo vietos, tiek arti galutinio naudotojo. Baterijų atliekos turėtų būti surenkamos atskirai nuo kitų atliekų srautų, pvz., metalų, popieriaus ir kartono, stiklo, plastikų, medienos, tekstilės ir biologinių atliekų. Be to, turėtų būti įmanoma baterijų atliekas surinkti kartu su elektros ir elektroninės įrangos atliekomis ir eksploatuoti netinkamomis transporto priemonėmis, naudojantis nacionalinėmis surinkimo sistemomis, sukurtomis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/19/ES ([26]) ir Direktyvą 2000/53/EB. Nors Direktyva 2006/66/EB nustatomos konkrečios taisyklės dėl baterijų, reikia laikytis nuoseklaus ir papildomumu grindžiamo požiūrio, remiantis esamomis atliekų tvarkymo sistemomis ir jas toliau derinant. Todėl, taip pat siekiant veiksmingai įgyvendinti su atliekų tvarkymu susijusią didesnę gamintojo atsakomybę, turėtų būti nustatytos pareigos, susijusios su ta valstybe nare, kurioje baterijos pirmą kartą tiekiamos rinkai;

([25]) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

([26]) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38).

(98) kad būtų galima stebėti, kaip gamintojai vykdo savo pareigas, susijusias su baterijų, pirmą kartą tiekiamų rinkai valstybės narės teritorijoje, atliekų apdorojimu, būtina kiekvienoje valstybėje narėje sukurti tam skirtą kompetentingos institucijos valdomą registrą. Registre esanti informacija turėtų būti prieinama tiems subjektams, kurie atlieka tam tikrą vaidmenį stebint didesnės gamintojo atsakomybės laikymąsi ir jos vykdymo užtikrinimą. Tas registras galėtų būti tas pats nacionalinis registras, kuris sukurtas pagal Direktyvą 2006/66/EB. Gamintojams turėtų būti privaloma užsiregistruoti ir taip suteikti reikiamą informaciją, kad kompetentingos institucijos galėtų stebėti, kaip gamintojai vykdo savo pareigas. Registracijos reikalavimai turėtų būti supaprastinti visoje Sąjungoje;

(99) valstybės valdomų gamintojo atsakomybę perimančių organizacijų atveju, kai nėra atstovaujamo gamintojo suteikto įgaliojimo, šiame reglamente nustatyti reikalavimai dėl tokių įgaliojimų netaikomi;

(100) atsižvelgiant į principą „teršėjas moka“, tikslinga nustatyti gamintojams pareigas dėl baterijų atliekų tvarkymo. Šiomis aplinkybėmis turėtų būti suprantama, kad gamintojai – tai bet kuris fizinis gamintojas, importuotojas arba platintojas, kuris, nepriklausomai nuo pardavimo būdo, įskaitant ir nuotolinės prekybos sutartis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES ([27]) 2 straipsnio 7 punkte, valstybės narės teritorijoje komercinės veiklos pagrindu pirmą kartą tiekia bateriją platinimo arba naudojimo, įskaitant atvejus, kai ji integruojama į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones, tikslais;

(101) gamintojams turėtų tekti didesnė gamintojo atsakomybė už jų baterijų tvarkymą gyvavimo ciklo pabaigoje. Todėl jie turėtų padengti visų surenkamų baterijų surinkimo, apdorojimo ir perdirbimo, surinktų mišrių komunalinių atliekų sudėties tyrimų atlikimo, ataskaitų dėl baterijų ir baterijų atliekų teikimo ir informacijos apie baterijas teikimo galutiniams naudotojams bei atliekų tvarkymo operatoriams, taip pat tinkamo baterijų atliekų pakartotinio naudojimo ir tvarkymo išlaidas. Naujosiomis taisyklėmis dėl didesnės gamintojo atsakomybės pagal šį reglamentą siekiama užtikrinti aukštą aplinkos ir sveikatos apsaugos lygį Sąjungoje, kuo labiau padidinant atskirą baterijų atliekų surinkimą ir užtikrinant, kad visos surinktos baterijos būtų perdirbamos taikant procesus, kuriais, atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, pasiekiami aukšti perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo lygiai. Su didesne gamintojo atsakomybe susijusios pareigos turėtų būti taikomos visų formų tiekimui, įskaitant nuotolinę prekybą. Gamintojai turėtų turėti galimybę kolektyviai vykdyti tas pareigas per gamintojo atsakomybę perimančias organizacijas, kurios prisiima atsakomybę jų vardu. Gamintojams arba gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms turėtų būti taikomas reikalavimas gauti leidimą ir jie turėtų įrodyti, kad turi pakankamai finansinių išteklių su didesne gamintojo atsakomybe susijusioms išlaidoms padengti. Nustatydamos administracines ir procedūrines taisykles, susijusias su leidimų suteikimu gamintojams individualios atitikties atveju ir gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms kolektyvinės atitikties atveju, valstybės narės turėtų galėti nustatyti skirtingus procesus individualiems gamintojams ir gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms, kad būtų sumažinta individualiems gamintojams tenkanti administracinė našta. Šiomis aplinkybėmis, leidimus, išduotus pagal Direktyvą 2008/98/EB, turėtų būti galima laikyti šio reglamento tikslais išduotu leidimu. Kai būtina, siekiant išvengti vidaus rinkos iškraipymo ir siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, pagal kurias būtų tiksliau nustatomi finansiniai įnašai, gamintojų mokami gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Surinkimo ir apdorojimo operacijas pagal šį reglamentą vykdantiems atliekų tvarkymo operatoriams turėtų būti taikoma atitinkamų baterijų gamintojų arba jų vardu veikiančių gamintojo atsakomybę perimančių organizacijų vykdoma atrankos procedūra pagal Direktyvą 2008/98/EB. Kai atliekų tvarkymo operacijos vykdomos kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje baterija buvo tiekiama rinkai pirmą kartą, gamintojai turėtų padengti atliekų tvarkymo operatorių išlaidas, kurių jie patyrė valstybėje narėje, kurioje tos atliekų operacijos vykdomos. Diskutuojant dėl galimų pasiūlymų dėl Sąjungos teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių ir elektros bei elektroninės įrangos atliekų turėtų būti apsvarstyta galimybė nustatyti tarpvalstybinį didesnės gamintojo atsakomybės už baterijų atliekas, įskaitant į transporto priemones ar prietaisus integruotų baterijų atliekas, mechanizmą, taikytiną atitinkamų subjektų tarpusavyje. Be to, reikėtų apsvarstyti galimybę patvirtinti kitas priemones, pavyzdžiui, informacijos valdymo ir tikrinimo priemones, įskaitant atitinkamai už didesnę gamintojo atsakomybę atsakingus įgaliotuosius atstovus, atliekų tvarkymo operatorius, gamintojo atsakomybę perimančias organizacijas, skaitmeninius gaminių pasus ir gamintojų registrus, taip pat nacionalines transporto priemonių registracijos sistemas, kai jos taikomos elektrinių transporto priemonių baterijoms;

([27]) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

(102) didesnė gamintojo atsakomybė taip pat turėtų būti taikoma ekonominės veiklos vykdytojams, teikiantiems rinkai bateriją atlikus jos paruošimo pakartotiniam naudojimui, paruošimo paskirties keitimui, paskirties keitimo ar perdarymo operacijas. Todėl ekonominės veiklos vykdytojas, kuris pirmasis pateikė bateriją rinkai, neturėtų patirti papildomų išlaidų, kurių galėtų atsirasti dėl atliekų tvarkymo, susijusio su vėlesniu tos baterijos naudojimo laikotarpiu. Ekonominės veiklos vykdytojai, kuriems taikoma didesnė gamintojo atsakomybė, turėtų galėti nustatyti išlaidų pasidalijimo mechanizmą, grindžiamą atliekų tvarkymo faktinių išlaidų priskyrimu;

(103) Direktyvos 2008/98/EB atžvilgiu šis reglamentas yra *lex specialis*, kiek tai susiję su didesnės gamintojo atsakomybės minimaliaisiais reikalavimais dėl surinkimo ir perdirbimo tikslinių normų, platintojo pareigos priimti baterijas ir antrinio naudojimo. Valstybės narės turėtų būti įpareigotos apibrėžti šiame reglamente numatytą didesnę gamintojo atsakomybę pagal Direktyvą 2008/98/EB ir laikydamosi nacionalinės teisės, kuria ta direktyva perkeliama į nacionalinę teisę. Be to, kadangi šio reglamento VIII skyriuje visiškas suderinimas nenumatytas, valstybės narės turėtų galėti numatyti papildomų priemonių tais konkrečiais klausimais, su sąlyga, kad toks papildomas reglamentavimas atitinka Direktyvą 2008/98/EB ir neprieštarauja nei nacionalinei teisei, kuria ta direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, nei šiam reglamentui;

(104) šiame reglamente turėtų būti nurodyta, kaip Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2022/2065 ([28]) nustatytos prekiautojų atsekamumo pareigos turi būti taikomos interneto platformoms, kurios leidžia vartotojams sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su gamintojais, siūlančiais baterijas, įskaitant į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones integruotas baterijas, ir Sąjungoje esantiems vartotojams, kiek tai susiję su gamintojų registrais, sukurtais pagal šį reglamentą. Šio reglamento tikslais bet kuris gamintojas, įsisteigęs valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje, pagal nuotolinės prekybos sutartis siūlantis baterijas, įskaitant į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones integruotas baterijas, tiesiogiai vartotojams, esantiems valstybėje narėje, turėtų būti laikomas prekiautoju, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2022/2065. Pagal tą reglamentą interneto platformų paslaugų teikėjai, kuriems taikomas to reglamento III skyriaus 4 skirsnis ir kurie leidžia vartotojams sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su gamintojais, turėtų iš tų gamintojų gauti informaciją apie gamintojų registrą, kuriame jie yra užsiregistravę, taip pat jų registracijos numerį ir savarankiško sertifikavimo dokumentą, kuriuo jie įsipareigoja laikytis šiame reglamente nustatytų didesnės gamintojo atsakomybės reikalavimų. Taisyklių dėl prekiautojų atsekamumo baterijų pardavimo internetu tikslais įgyvendinimui taikomos Reglamente (ES) 2022/2065 nustatytos vykdymo užtikrinimo taisyklės;

(105) siekiant užtikrinti kokybišką perdirbimą baterijos tiekimo grandinėje, didinti kokybiškų antrinių žaliavų naudojimą ir apsaugoti aplinką, turėtų būti pasiektos aukštos baterijų atliekų surinkimo ir perdirbimo normos. Baterijų atliekų surinkimas yra vienas iš pagrindinių lemiamos reikšmės etapų regeneruojant baterijose esančias vertingas medžiagas jas perdirbant ir išlaikant baterijų vertės grandinę Sąjungoje, taip didinant Sąjungos strateginį savarankiškumą šiame sektoriuje. Toks perdirbimas taip pat gerina regeneruotų medžiagų, kurios gali būti naudojamos naujiems gaminiams fiziškai gaminti, prieinamumą;

(106) gamintojai turėtų būti atsakingi už baterijų atliekų atskiro surinkimo finansavimą ir organizavimą. Jie turėtų tai daryti sukurdami visą kiekvienos valstybės narės teritoriją apimantį baterijų atliekų priėmimo ir surinkimo tinklą bei vykdydami susijusias informavimo kampanijas. Tokie tinklai turėtų būti arti galutinių naudotojų, taip pat turėtų būti orientuoti ne vien į tas vietoves ar skirti vien toms baterijoms, kurių atveju baterijų atliekų surinkimas yra pelningas. Į surinkimo tinklą turėtų būti įtraukti platintojai, patvirtintos elektros ir elektroninės įrangos atliekų ir eksploatuoti netinkamų transporto priemonių apdorojimo įrenginiai bei atliekų priėmimo aikštelės, taip pat, savanoriškumo pagrindu, kiti subjektai, pavyzdžiui, valdžios institucijos ir mokyklos. Siekiant tikrinti ir didinti surinkimo tinklo ir susijusių informavimo kampanijų veiksmingumą, turėtų būti reguliariai, bent NUTS 2 lygiu, kuris nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1059/2003 ([29]), atliekami surenkamų mišrių komunalinių atliekų ir elektros bei elektroninės įrangos atliekų sudėties tyrimai, kad būtų nustatytas jose esančių nešiojamųjų baterijų atliekų kiekis;

(107) turėtų būti galima baterijų atliekas surinkti kartu su elektros ir elektroninės įrangos atliekomis naudojantis nacionalinėmis surinkimo sistemomis, sukurtomis pagal Direktyvą 2012/19/ES, ir su eksploatuoti netinkamomis transporto priemonėmis pagal Direktyvą 2000/53/EB. Tokiais atvejais, laikantis privalomo minimaliojo apdorojimo reikalavimo, baterijos turėtų būti išimamos iš surinktų prietaisų atliekų ir eksploatuoti netinkamų transporto

([28]) 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas) (OL L 277, 2022 10 27, p. 1).

([29]) 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo (OL L 154, 2003 6 21, p. 1).

priemonių. Iš surinktų prietaisų atliekų ir iš eksploatuoti netinkamų transporto priemonių išimtoms baterijoms turėtų būti taikomi šio reglamento reikalavimai. Visų pirma, tokios baterijų atliekos turėtų būti įskaitytos siekiant tos kategorijos baterijų surinkimo tikslinės normos ir joms turėtų būti taikomi šiame reglamente nustatyti apdorojimo ir perdirbimo reikalavimai;

(108) atsižvelgiant į poveikį aplinkai ir medžiagų nuostolius, patiriamus, kai baterijų atliekos nėra atskirai surenkamos ir todėl nėra apdorojamos aplinką tausojančiu būdu, turėtų būti toliau taikoma ir laipsniškai didinama nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimo tikslinė norma, nustatyta pagal Direktyvą 2006/66/EB. Atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu parduodama daugiau mažųjų transporto priemonių baterijų, ir į tai, kad jų naudojimo trukmė yra ilgesnė nei nešiojamųjų baterijų, tikslinga nustatyti konkrečią mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo tikslinę normą, atskirai nuo nešiojamųjų baterijų atliekoms taikytinos surinkimo tikslinės normos. Atsižvelgiant į numatomą mažųjų transporto priemonių baterijų ir nešiojamųjų baterijų rinkos plėtrą ir ilgesnę numatomą jų naudojimo trukmę, surinkimo tikslinių normų apskaičiavimo ir tikrinimo metodika turėtų būti peržiūrima, kad būtų galima geriau nustatyti faktinį surinktinų mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų ir nešiojamųjų baterijų atliekų kiekį. Todėl pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais tokia metodika būtų iš dalies keičiama ir atitinkamai iš dalies keičiamos surinkimo tikslinės normos. Labai svarbu, kad pagal naująją „surinktinų baterijų“ metodiką būtų išlaikytas arba padidintas, palyginti su esama metodika, su mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų ir nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimu susijęs aplinkos apsaugos užmojo lygis. Remiantis Jungtinio tyrimų centro tyrimu dėl nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų alternatyvių surinkimo tikslinių normų, įvertinta, kad mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo tikslinė norma – 51 % ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. ir 61 % ne vėliau kaip 2031 m. gruodžio 31 d., apskaičiuota remiantis valstybėje narėje rinkai tiekiamų mažųjų transporto priemonių baterijų kiekiu, atitiks mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo tikslinę normą – 79 % ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. ir 85 % ne vėliau kaip 2031 m. gruodžio 31 d., apskaičiuotą remiantis valstybėje narėje surinktinų mažųjų transporto priemonių baterijų kiekiu. Nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo tikslinės normos turėtų būti peržiūrėtos. Tokios peržiūros metu taip pat galėtų būti apsvarstyta galimybė įtraukti dvi papildomas nešiojamųjų baterijų pakategores – įkraunamąsias ir neįkraunamąsias baterijas, kurioms būtų taikomos atskiros surinkimo normos. Komisija turėtų parengti ataskaitą, kuri turėtų būti pridėta prie tų peržiūrų;

(109) siekiant kuo labiau padidinti surinkimą ir sumažinti riziką saugai, Komisija turėtų įvertinti baterijų, visų pirma bendrosios paskirties nešiojamųjų baterijų, užstato grąžinimo sistemos sukūrimo pagrįstumą ir galimą naudą. Tame vertinime turėtų būti atsižvelgta į nacionalines ir suderintas Sąjungos masto užstato grąžinimo sistemas;

(110) nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimo lygis turėtų ir toliau būti apskaičiuojamas remiantis ankstesnių metų vidutine metine apyvarta, kad tikslinės normos būtų proporcingos baterijų suvartojimo valstybėje narėje lygiui. Siekiant kuo labiau atspindėti nešiojamųjų baterijų kategorijos sudėties, taip pat baterijų naudojimo trukmės ir vartojimo modelių pokyčius, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiama nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo normos apskaičiavimo ir tikrinimo metodika;

(111) valstybių narių pareiga patvirtinti priemones, susijusias su gamintojams ir gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms, jei jos yra paskirtos, nustatytų nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo tikslinių normų pasiekimu, atitinka bendrąjį principą, kad valstybės narės turi užtikrinti Sąjungos teisės veiksmingumą;

(112) turėtų būti surenkamos visos automobilių baterijų atliekos, pramoninių baterijų atliekos ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekos. Tuo tikslu iš automobilių baterijų, pramoninių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų gamintojų turėtų būti reikalaujama, kad jie sutiktų iš galutinių naudotojų atsiimti ir nemokamai iš jų priimtų visas atitinkamos kategorijos baterijų atliekas. Turėtų būti išsamiai nustatytos visų surenkant automobilių baterijų atliekas, pramoninių baterijų atliekas ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekas dalyvaujančių gamintojų, atliekų tvarkymo operatorių ir atliekų turėtojų ataskaitų teikimo pareigos;

(113) atsižvelgiant į Direktyvoje 2008/98/EB nustatytą atliekų hierarchiją, pagal kurią pirmenybė teikiama prevencijai, paruošimui pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui, ir laikantis Direktyvos 2008/98/EB bei Tarybos direktyvos 1999/31/EB ([30]), surinktos baterijų atliekos neturėtų būti šalinamos ir jų atžvilgiu neturėtų būti vykdoma šiluminės energijos gavybos iš atliekų operacija;

([30]) 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

(114) kiekvienas leidimą turintis įrenginys, kuriame atliekamas baterijų apdorojimas, turėtų atitikti minimaliuosius reikalavimus, kad būtų išvengta neigiamo poveikio aplinkai ir žmonių sveikatai ir būtų galima iš baterijų gauti didelę regeneruotų medžiagų dalį. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES ([31]) reglamentuojama kelių rūšių pramoninė veikla, susijusi su baterijų atliekų apdorojimu, dėl kurios joje numatyti specialūs reikalavimai turėti leidimus ir kontrolės priemonės, atitinkantys geriausius prieinamus gamybos būdus. Kai su baterijų apdorojimu ir perdirbimu susijusiai pramoninei veiklai Direktyva 2010/75/ES netaikoma, veiklos vykdytojai bet kuriuo atveju turėtų privalėti taikyti geriausius prieinamus gamybos būdus, apibrėžtus tos direktyvos 3 straipsnio 10 punkte, ir šiame reglamente nustatytus konkrečius reikalavimus. Kai aktualu, Komisija turėtų pritaikyti šio reglamento reikalavimus, susijusius su baterijų apdorojimu ir perdirbimu, atsižvelgdama į mokslo ir technikos pažangą ir kuriamas naujas atliekų tvarkymo technologijas. Todėl pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tų reikalavimų pakeitimų;

(115) kad būtų užtikrintas baterijų pramonei skirtų aukštos kokybės medžiagų regeneravimas, o kartu būtų užtikrinamos aiškios bendros perdirbėjams taikomos taisyklės ir būtų išvengta konkurencijos iškraipymų ar kitų kliūčių sklandžiam iš baterijų atliekų gautų antrinių žaliavų vidaus rinkos veikimui, turėtų būti nustatyti perdirbimo procesų veiksmingumo tikslai ir medžiagų regeneravimo tikslinės normos. Turėtų būti nustatyti rūgštinių švino baterijų, nikelio-kadmio baterijų, ličio pagrindo baterijų ir kitų baterijų perdirbimo veiksmingumo tikslai, kaip bendro naudojamų perdirbtų medžiagų kiekio matas. Kad visoje Sąjungoje būtų pasiektas aukštas medžiagų regeneravimo lygis, taip pat turėtų būti nustatytos medžiagų regeneravimo tikslinės normos dėl kobalto, švino, ličio ir nikelio. Turėtų būti toliau taikomos Komisijos reglamente (ES) Nr. 493/2012 ([32]) nustatytos perdirbimo veiksmingumo apskaičiavimo ir su juo susijusių ataskaitų teikimo taisyklės. Siekiant užtikrinti, kad perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo lygio apskaičiavimas ir patikrinimas būtų tikslūs ir patikimi, bei užtikrinti didesnį teisinį tikrumą, Komisijai pagal SESV 290 straipsnį turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant metodiką, skirtą apskaičiuoti ir tikrinti perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo baterijų perdirbimo procesuose lygius ir dokumentų apie baterijų atliekų perdirbimo veiksmingumą ir medžiagų regeneravimą, galutinių frakcijų paskirties vietą ir išeigą formą, laikantis XII priedo A dalies. Komisija taip pat turėtų peržiūrėti Reglamentą (ES) Nr. 493/2012, kad būtų tinkamai atsižvelgta į technologinę plėtrą ir pramoninio regeneravimo procesų pokyčius, taikymo sritis būtų išplėsta įtraukiant esamas ir naujas tikslines normas ir būtų pateiktos priemonės tarpiniams gaminiams apibūdinti. Apdorojimo įrenginius eksploatuojantys subjektai turėtų būti skatinami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1221/2009 ([33]) diegti sertifikuotas aplinkosaugos vadybos sistemas;

(116) atlikti baterijų atliekų apdorojimą už valstybės narės, kurioje atliekos buvo surinktos, ar už Sąjungos ribų turėtų būti galima tik tada, kai baterijų atliekos vežamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 ([34]) ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 1418/2007 ([35]) ir kai apdorojimas atitinka reikalavimus, taikytinus šios rūšies atliekoms pagal jų klasifikaciją Komisijos sprendime 2000/532/EB ([36]). Tas sprendimas turėtų būti peržiūrėtas siekiant atspindėti visą baterijų cheminę sudėtį, visų pirma įtraukiant ličio pagrindo baterijų atliekų kodus, kad būtų galima tinkamai rūšiuoti tokių baterijų atliekas ir apie jas pranešti. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis galimam baterijų atliekų priskyrimui pavojingoms atliekoms pagal Direktyvą 2008/98/EB. Kai toks apdorojimas atliekamas už Sąjungos ribų, norint jį įskaityti apskaičiuojant perdirbimo veiksmingumą ir tikslines normas, atliekų tvarkymo operatorius, kurio vardu tai atliekama, turėtų būti įpareigotas apie tą

([31]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

([32]) 2012 m. birželio 11 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 493/2012, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/66/EB nustatomos išsamios baterijų ir akumuliatorių atliekų perdirbimo procesų veiksmingumo skaičiavimo taisyklės (OL L 151, 2012 6 12, p. 9).

([33]) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1221/2009 dėl organizacijų savanoriško Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemos (EMAS) taikymo, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 761/2001 ir Komisijos sprendimus 2001/681/EB bei 2006/193/EB (OL L 342, 2009 12 22, p. 1).

([34]) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).

([35]) 2007 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1418/2007 dėl tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 III arba IIIA priede išvardytų naudojimui skirtų atliekų eksporto į tam tikras šalis, kurioms netaikomas EBPO sprendimas dėl atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės (OL L 316, 2007 12 4, p. 6).

([36]) 2000 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendimas 2000/532/EB, keičiantis Sprendimą 94/3/EB, nustatantį atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų 1 straipsnio a dalį, ir Tarybos sprendimą 94/904/EB, nustatantį pavojingų atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų medžiagų 1 straipsnio 4 dalį (OL L 226, 2000 9 6, p. 3).

apdorojimą pranešti valstybės narės, kurioje tos baterijų atliekos buvo surinktos, kompetentingai institucijai ir įrodyti, kad apdorojimas buvo atliktas šiame reglamente nustatytoms sąlygoms lygiavertėmis sąlygomis ir laikantis kitų Sąjungos teisės aktų dėl žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos. Siekiant nustatyti, pagal kokius reikalavimus toks apdorojimas būtų laikomas lygiaverčiu, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant išsamias taisykles, į kurias įtraukiami lygiaverčių sąlygų vertinimo kriterijai;

(117) tuo atveju, kai baterijų atliekos eksportuojamos iš Sąjungos paruošimo pakartotiniam naudojimui, paruošimo paskirties keitimui ar perdirbimo tikslais, valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų veiksmingai naudotis Reglamente (EB) Nr. 1013/2006 numatytais įgaliojimais reikalauti patvirtinamųjų dokumentų, siekdamos įsitikinti, kad laikomasi šiame reglamente nustatytų reikalavimų;

(118) pramonines baterijas ir elektrinių transporto priemonių baterijas, kurios yra nebetinkamos naudoti pagal pradinę paskirtį, kuriai jos buvo fiziškai pagamintos, turėtų būti galima naudoti pagal kitą paskirtį kaip stacionarias energijos kaupimo baterijas. Šiuo metu formuojasi naudotų pramoninių baterijų ir naudotų elektrinių transporto priemonių baterijų rinka, todėl, siekiant padėti praktikoje taikyti atliekų hierarchiją, turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės, kad būtų sudarytos sąlygos atsakingai pakeisti naudotų baterijų paskirtį atsižvelgiant į atsargumo principą ir užtikrinant naudojimo saugumą galutiniams naudotojams. Turėtų būti atliktas kiekvienos tokios naudotos baterijos būklės ir turimosios talpos įvertinimas siekiant įsitikinti, kad ji yra tinkama naudoti pagal kitą nei pradinę paskirtį. Nustačius, kad baterijos yra tinkamos naudoti pagal kitą nei pradinę paskirtį, būtų geriausia, jei jų paskirtis būtų pakeista. Siekiant užtikrinti vienodas reikalavimų, kuriuos turėtų atitikti pramoninių baterijų atliekos, mažųjų transporto priemonių baterijų atliekos ar elektrinių transporto priemonių baterijų atliekos, kad jos nebebūtų laikomos atliekomis, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai;

(119) gamintojai ir platintojai turėtų aktyviai dalyvauti teikiant galutiniams naudotojams informaciją apie privalomą atskirą baterijų atliekų surinkimą ir surinkimo sistemų prieinamumą. Jie taip pat turėtų informuoti galutinius naudotojus apie svarbų galutinių naudotojų vaidmenį užtikrinant aplinkos atžvilgiu optimalų baterijų atliekų tvarkymą. Perduodami informaciją visiems galutiniams naudotojams ir teikdami ataskaitas apie baterijas gamintojai ir platintojai turėtų naudotis naujausiomis informacinėmis technologijomis. Informacija turėtų būti teikiama arba įprastinėmis priemonėmis, pavyzdžiui, lauko stenduose, plakatuose, vykdant socialinės žiniasklaidos kampanijas, arba naujoviškesnėmis priemonėmis, pavyzdžiui, naudojantis QR kodais, kurie uždėti ant baterijos, suteikiant elektroninę prieigą prie interneto svetainių. Tokia informacija turėtų būti prieinama neįgaliesiems pagal Direktyvą (ES) 2019/882;

(120) kad būtų galima patikrinti, ar vykdomos su baterijų atliekų surinkimu ir apdorojimu susijusios pareigos ir ar jos yra veiksmingos, būtina, kad veiklos vykdytojai atsiskaitytų kompetentingoms institucijoms. Baterijų gamintojai ir kiti baterijų atliekas renkantys atliekų tvarkymo operatoriai turėtų už kiekvienus kalendorinius metus, kai taikytina, pateikti duomenis apie parduotas baterijas ir surinktas baterijų atliekas. Ataskaitų apie apdorojimą teikimo pareigos turėtų būti atitinkamai nustatytos atliekų tvarkymo operatoriams ir perdirbėjams;

(121) už kiekvienus kalendorinius metus valstybės narės turėtų pateikti Komisijai informaciją apie jų teritorijoje tiektų baterijų kiekį ir surinktų baterijų atliekų kiekį, suskirstytą pagal baterijų kategoriją ir cheminę sudėtį. Duomenys apie nešiojamųjų baterijų atliekas ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas turėtų būti pateikiami atskirai, kad būtų galima patikslinti atitinkamas surinkimo tikslines normas atsižvelgiant į tokių baterijų rinkos dalį ir į jų konkrečią paskirtį bei charakteristikas. Tokia informacija turėtų būti teikiama elektroninėmis priemonėmis, kartu pateikiant kokybės tikrinimo ataskaitą. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, susijusias su tų duomenų ir informacijos teikimu Komisijai, taip pat su patikros metodais, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai;

(122) už kiekvienus kalendorinius metus valstybės narės turėtų teikti Komisijai ataskaitas dėl pasiektų perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo lygių, atsižvelgdamos į visus atskirus perdirbimo proceso etapus ir galutines frakcijas;

(123) siekiant padidinti tiekimo ir vertės grandinių skaidrumą visiems suinteresuotiesiems subjektams, būtina numatyti baterijos pasą, kuriame būtų kuo daugiau keičiamasi informacija, sudaromos sąlygos stebėti ir sekti baterijas bei teikiama informacija apie jų fizinės gamybos procesų taršos anglies dioksidu intensyvumą, taip pat naudojamų medžiagų kilmę ir tai, ar naudojama atsinaujinančioji medžiaga, pavyzdžiui, iš lignino gauta medžiaga siekiant pakeisti grafitą, apie baterijų sudėtį, įskaitant žaliavas ir pavojingąsias chemines medžiagas, apie remonto, paskirties keitimo ir išmontavimo operacijas ir galimybes, taip pat apie apdorojimo, perdirbimo ir regeneravimo procesus, kurie galėtų būti atliekami baterijų atžvilgiu jų gyvavimo ciklo pabaigoje. Baterijos pase visuomenei turėtų būti pateikiama informacija apie rinkai pateiktas baterijas ir jų tvarumo reikalavimus. Jis turėtų suteikti perdarytojams, antrinio naudojimo operatoriams ir perdirbėjams naujausią informaciją apie baterijų tvarkymą, o konkretiems subjektams – specialiai pritaikytą informaciją, pavyzdžiui, apie baterijų būklę. Naudodamosi baterijos pasu rinkos priežiūros institucijos turėtų galėti lengviau atlikti savo užduotis pagal šį reglamentą, tačiau jis neturėtų pakeisti rinkos priežiūros institucijų, kurios pagal Reglamentą (ES) 2019/1020 turėtų patikrinti baterijų pasuose pateiktą informaciją, pareigų ar jų koreguoti;

(124) tam tikra baterijos pase pateikta informacija neturėtų būti vieša, pavyzdžiui, neskelbtina komercinė informacija, prie kurios prieigą turėtų turėti tik ribotas skaičius teisėtą interesą turinčių asmenų. Tai taikoma informacijai apie išmontavimą, įskaitant saugą, ir išsamiai informacijai apie baterijos sudėtį – tokia informacija remontininkams, perdarytojams, antrinio naudojimo operatoriams ir perdirbėjams yra labai svarbi. Tai taip pat taikoma informacijai apie atskiras baterijas, kuri yra labai svarbi bateriją įsigijusiems asmenims ar jų vardu veikiančioms šalims, siekiant bateriją tiekti nepriklausomiems energijos telkėjams ar energijos rinkos dalyviams, įvertinti jos likutinę vertę arba likusią naudojimo trukmę tolesniam naudojimui ir palengvinti baterijos paruošimą pakartotiniam naudojimui, paruošimą paskirties keitimui, paskirties keitimą ar perdarymą. Bandymų ataskaitų rezultatai turėtų būti prieinami tik notifikuotosioms įstaigoms, rinkos priežiūros institucijoms ir Komisijai;

(125) baterijos pasas turėtų užtikrinti galimybę ekonominės veiklos vykdytojams efektyviau rinkti ir pakartotinai naudoti informaciją ir duomenis apie atskiras rinkai pateiktas baterijas ir vykdant savo planavimo veiklą priimti geriau informacija pagrįstus sprendimus. Kai baterija pateikiama rinkai, tam tikrais atvejais atnaujinti pase pateiktą informaciją gali būti praktiškiau kitam juridiniam asmeniui, pavyzdžiui, transporto priemonės fiziniam gamintojui. Todėl ekonominės veiklos vykdytojui, kuris pateikia bateriją rinkai, turėtų būti leidžiama suteikti raštišką įgaliojimą bet kuriam kitam veiklos vykdytojui veikti jo vardu. Atsakomybė už nuostatų dėl baterijos paso laikymąsi turėtų tekti bateriją rinkai pateikiančiam ekonominės veiklos vykdytojui. Siekiant užtikrinti vienodas baterijos paso diegimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai;

(126) siekiant užtikrinti, kad baterijos pasas būtų lankstus, dinamiškas ir orientuotas į rinką bei atitiktų verslo modelius, rinkas ir inovacijas, jis turėtų būti grindžiamas decentralizuota duomenų sistema, kurią sukuria ir prižiūri ekonominės veiklos vykdytojai. Siekiant užtikrinti veiksmingą baterijos paso įdiegimą, techninis projektas, duomenų reikalavimai ir baterijos paso veikimas turėtų atitikti tam tikrus esminius techninius reikalavimus. Tokie reikalavimai turėtų būti rengiami kartu su reikalavimais, keliamais skaitmeniniams gaminių pasams, kurių reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus dėl tvarių gaminių ekologinio projektavimo. Siekiant užtikrinti veiksmingą tų esminių reikalavimų įgyvendinimą, turėtų būti nustatytos techninės specifikacijos (galbūt grindžiamos Komisijos Europos infrastruktūros tinklų priemonės principais, taikomais „eDelivery“ tinklui) darniųjų standartų, kurių nuorodos skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba, kaip atsarginis variantas, Komisijos priimtų bendrųjų specifikacijų forma. Techniniu projektu turėtų būti užtikrinta, kad baterijos pase duomenys būtų pateikiami saugiai, laikantis privatumo taisyklių;

(127) Reglamentu (ES) 2019/1020 nustatytos rinkos priežiūros ir Sąjungos rinkai pateikiamų ar į Sąjungos rinką iš trečiųjų valstybių patenkančių gaminių kontrolės bendrosios taisyklės. Siekiant užtikrinti, kad baterijos, kurioms taikomas laisvas prekių judėjimas, atitiktų reikalavimus, kuriais numatomas aukštas viešųjų interesų, pavyzdžiui. žmonių sveikatos, asmenų saugos, turto ir aplinkos apsaugos, apsaugos lygis, ir siekiant užtikrinti visapusišką šiame reglamente nustatytų pareigų, ypač susijusių su baterijų išsamaus patikrinimo politika, vykdymą, Reglamentas (ES) 2019/1020 turėtų būti taikomas ir baterijoms bei ekonominės veiklos vykdytojams, kuriems taikomas šis reglamentas. Todėl Reglamento (ES) 2019/1020 I priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;

(128) Reglamentu (ES) 2019/1020 reikalaujama, kad rinkos priežiūros institucijos tinkamu mastu atliktų reikiamas gaminių savybių patikras. Juo Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos vienodos patikrų sąlygos, patikrų dažnumo nustatymo kriterijai ir tikrintinų su tam tikrais gaminiais arba gaminių kategorijomis susijusių mėginių kiekiai. Tas įgaliojimų suteikimas taip pat taikomas baterijoms, kurioms taikomas šis reglamentas, jei tenkinamos Reglamente (ES) 2019/1020 nustatytos sąlygos;

(129) Reglamentu (ES) 2019/1020 nustatytos naujos atitikties užtikrinimo ir rinkos priežiūros gerinimo priemonės, kurios yra aktualios ir baterijų atžvilgiu. Jame numatyta, kad Komisija gali paskirti valstybės narės viešąją gaminių bandymų įstaigą kaip Sąjungos gaminių bandymų įstaigą konkrečioms gaminių kategorijoms arba konkrečiam pavojui, susijusiam su gaminių kategorija. Komisija turi įtraukti baterijas, kurioms taikomas šis reglamentas, į kitą kvietimą pareikšti susidomėjimą dėl Sąjungos gaminių bandymų įstaigų paskyrimo pagal Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2022/1267 ([37]). Reglamente (ES) 2019/1020 taip pat nustatyta, kad rinkos priežiūros institucijos gali vykdyti bendrą veiklą su ekonominės veiklos vykdytojams arba galutiniams naudotojams atstovaujančiomis organizacijomis, siekdamos skatinti laikytis reikalavimų, nustatyti neatitikties atvejus, didinti informuotumą ir teikti rekomendacijas dėl konkrečių gaminių kategorijų. Ta galimybė turėtų būti numatyta ir šio reglamento reikalavimų atžvilgiu. Tame kontekste valstybės narės arba rinkos priežiūros institucijos galėtų apsvarstyti galimybę sukurti baterijų kompetencijos centrus;

(130) baterijos turėtų būti pateikiamos rinkai tik tuo atveju, jei jos nekelia rizikos žmonių sveikatai, asmenų saugai, turtui ar aplinkai, kai yra laikomos ir naudojamos pagal jų numatytą paskirtį arba naudojamos tokiomis sąlygomis, kurias galima pagrįstai numatyti, t. y. kai tokios naudojimo sąlygos galėtų būti teisėto ir iš anksto nuspėjamo žmogaus elgesio rezultatas;

(131) turėtų būti nustatyta procedūra, pagal kurią suinteresuotosios šalys būtų informuojamos apie priemones, kurių ketinama imtis dėl riziką žmonių sveikatai, asmenų saugai, turtui ar aplinkai keliančių baterijų. Tokia procedūra taip pat turėtų suteikti valstybių narių rinkos priežiūros institucijoms galimybę, bendradarbiaujant su atitinkamais ekonominės veiklos vykdytojais, ankstyvame etape imtis veiksmų dėl tokių baterijų. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kad būtų galima nustatyti, ar nacionalinės priemonės, taikomos dėl reikalavimų neatitinkančių baterijų, yra pagrįstos;

(132) rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojas imtųsi taisomųjų veiksmų, jei jos nustatytų, kad baterija neatitinka šio reglamento reikalavimų arba kad ekonominės veiklos vykdytojas pažeidė baterijos pateikimo ar tiekimo rinkai arba tvarumo, saugos, ženklinimo ir informacijos ar tiekimo grandinės išsamaus patikrinimo taisykles;

(133) viešųjų pirkimų sektorius yra svarbus mažinant žmogaus veiklos poveikį aplinkai ir skatinant rinkoje pereiti prie tvaresnių gaminių. Perkančiosios organizacijos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2014/24/ES ([38]) ir 2014/25/ES ([39]), ir perkantieji subjektai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2014/25/ES, pirkdami baterijas arba gaminius, kurių sudėtyje yra baterijų, turėtų atsižvelgti į poveikį aplinkai ir turėtų užtikrinti, kad ekonominės veiklos vykdytojai veiksmingai laikytųsi socialinių ir aplinkosaugos reikalavimų, siekdami propaguoti ir skatinti švaraus ir energijos vartojimo požiūriu efektyvaus judumo ir energijos kaupimo rinką ir taip padėti siekti Sąjungos aplinkos, klimato ir energetikos politikos tikslų;

(134) pagal šį reglamentą priimant deleguotuosius aktus ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([40]) nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį darbą, posėdžiuose;

([37]) 2022 m. liepos 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2022/1267, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2019/1020 nustatomos Sąjungos gaminių bandymų įstaigų paskyrimo rinkos priežiūros ir gaminių atitikties tikrinimo tikslais procedūros (OL L 192, 2022 7 21, p. 21).

([38]) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

([39]) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243).

([40]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

(135) Komisijai šiuo reglamentu suteikiamais įgyvendinimo įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([41]);

(136) tais atvejais, kai Komisija įsitikina, kad notifikuotoji įstaiga neatitinka notifikavimo apie ją reikalavimų, pagal patariamąją procedūrą turėtų būti priimtas įgyvendinimo aktas, kuriuo reikalaujama, kad notifikuojančioji institucija imtųsi reikiamų taisomųjų veiksmų, įskaitant prireikus notifikavimo galiojimo panaikinimą;

(137) Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, ar nacionalinė priemonė, kurios imamasi dėl reikalavimus atitinkančios, tačiau riziką keliančios baterijos, yra pagrįsta, kai tinkamai pagrįstais atvejais, susijusiais su žmonių sveikatos apsauga ar asmenų sauga, arba su turto ar aplinkos apsauga, yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti;

(138) valstybės narės turėtų nustatyti sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir užtikrinti, kad tos taisyklės būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Nustatant sankcijas svarbu deramai atsižvelgti į pažeidimo pobūdį, sunkumą, mastą, tyčinį pobūdį ir pasikartojamumą, taip pat į atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį. Nustatant sankcijas turi būti laikomasi Sąjungos ir nacionalinės teisės, įskaitant taikytinas procedūrines apsaugos priemones ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos principus;

(139) atsižvelgiant į poreikį užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį ir į poreikį atsižvelgti į naujus moksliniais faktais grindžiamus pokyčius, Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ir jo poveikio aplinkai ir vidaus rinkos veikimui ataskaitą. Į savo ataskaitą Komisija turėtų įtraukti nuostatų dėl tvarumo, saugos, ženklinimo ir informacijos kriterijų, baterijų atliekų tvarkymo priemonių ir tiekimo grandinės išsamaus patikrinimo reikalavimų vertinimą. Kai tikslinga, kartu su šia ataskaita turėtų būti pateiktas pasiūlymas iš dalies pakeisti atitinkamas šio reglamento nuostatas;

(140) būtina suteikti ekonominės veiklos vykdytojams pakankamai laiko įvykdyti pareigas pagal šį reglamentą, o valstybėms narėms – sukurti jam taikyti reikalingą administracinę infrastruktūrą. Todėl šio reglamento taikymas turėtų būti atidėtas iki tos datos, iki kurios galima pagrįstai tikėtis užbaigti tuos parengiamuosius darbus;

(141) siekiant suteikti valstybėms narėms galimybę pritaikyti pagal Direktyvą 2006/66/EB sukurtus gamintojų registrus ir imtis reikiamų administracinių priemonių dėl kompetentingų institucijų leidimų suteikimo procedūrų organizavimo, kartu toliau užtikrinant tęstinumą ekonominės veiklos vykdytojams, Direktyva 2006/66/EB turėtų būti panaikinta nuo 2025 m. rugpjūčio 18 d. Toje direktyvoje nustatytos nešiojamųjų baterijų surinkimo lygio stebėsenos ir ataskaitų apie tai teikimo pareigos turėtų toliau galioti iki 2023 m. gruodžio 31 d., o susijusios duomenų perdavimo Komisijai pareigos turėtų toliau galioti iki 2025 m. birželio 30 d., toje direktyvoje nustatytos perdirbimo procesų veiksmingumo stebėsenos ir ataskaitų apie tai teikimo pareigos turėtų toliau galioti iki 2025 m. gruodžio 31 d., o susijusios duomenų perdavimo Komisijai pareigos turėtų toliau galioti iki 2027 m. birželio 30 d., kad būtų užtikrintas tęstinumas iki tol, kol Komisija patvirtins naujas apskaičiavimo taisykles ir ataskaitų teikimo formas pagal šį reglamentą;

(142) įgyvendinant šį reglamentą svarbu atsižvelgti į poveikį aplinkai ir į socialinį bei ekonominį poveikį. Be to, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, svarbu, kad įgyvendinant šį reglamentą būtų vienodai atsižvelgiama į visas atitinkamas turimas technologijas, jei tos technologijos suteikia galimybę užtikrinti, kad baterijos visapusiškai atitiktų visus šiame reglamente nustatytus atitinkamus reikalavimus. Be to, ekonominės veiklos vykdytojams, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVĮ), neturėtų būti užkraunama papildoma administracinė našta;

(143) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. prisidėti prie vidaus rinkos veikimo ir užkirsti kelią neigiamam baterijų ir baterijų atliekų poveikiui bei kuo labiau jį sumažinti siekiant užtikrinti aukštą žmonių sveikatos, asmenų saugos, turto ir aplinkos apsaugos lygį, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl suderinimo poreikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

([41]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomi tvarumo, saugos, ženklinimo, žymėjimo ir informacijos reikalavimai, kurių laikantis baterijas leidžiama pateikti rinkai arba pradėti naudoti Sąjungoje. Juo taip pat nustatomi minimalieji didesnės gamintojo atsakomybės, baterijų atliekų surinkimo bei apdorojimo ir ataskaitų teikimo reikalavimai.

2. Šiuo reglamentu nustatomos ekonominės veiklos vykdytojų, pateikiančių baterijas rinkai arba pradedančių jas naudoti, baterijų išsamaus patikrinimo pareigos. Jame taip pat nustatomi žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimai, taikomi perkant baterijas arba gaminius, į kuriuos baterijos yra integruotos.

3. Šis reglamentas taikomas visų kategorijų baterijoms, t. y. nešiojamosioms baterijoms, automobilio apšvietimui, starterio ar variklio paleidimui skirtoms baterijoms (automobilių baterijoms), mažųjų transporto priemonių baterijoms, elektrinių transporto priemonių baterijoms ir pramoninėms baterijoms, nepriklausomai nuo jų formos, tūrio, svorio, konstrukcijos, baterijų sudarančių medžiagų, cheminės sudėties, naudojimo ar paskirties. Jis taip pat taikomas baterijoms, kurios yra integruotos į gaminius ar pridėtos prie jų arba kurios yra specialiai suprojektuotos būti integruotomis į gaminius ar pridėtomis prie jų.

II skyriaus tikslais, kai rinkai pateiktas baterijas galima laikyti priskirtinomis daugiau nei vienai kategorijai, laikoma, kad jos priskiriamos tai kategorijai, kuriai taikomi griežčiausi reikalavimai.

4. Tais atvejais, kai baterijų elementai arba baterijų moduliai tiekiami į rinką galutiniam naudojimui jų nebeintegruojant ir nesurenkant į didesnes sudėtines baterijas ar paprastas baterijas, jie laikomi pateiktais rinkai kaip baterijos šio reglamento tikslais ir tokiu atveju yra taikomi panašiausiai baterijų kategorijai numatyti reikalavimai. Tais atvejais, kai galima laikyti, kad tokie baterijų elementai ar baterijų moduliai priskiriami daugiau nei vienai baterijų kategorijai, laikoma, kad jie priskiriami tai kategorijai, kuriai taikomi griežčiausi reikalavimai.

5. Šis reglamentas netaikomas baterijoms, kurios yra integruotos arba specialiai suprojektuotos būti integruotomis į:

a) su valstybių narių esminių saugumo interesų apsauga susijusią įrangą, ginklus, šaudmenis ir karinę medžiagą, išskyrus gaminius, kurie nėra specialiai skirti naudoti kariniais tikslais, ir

b) skrydžiams į kosmosą skirtą įrangą.

6. Šio reglamento III ir VIII skyriai netaikomi įrangai, specialiai suprojektuotai branduolinių įrenginių, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 2009/71/Euratomas ([42]) 3 straipsnyje, saugai.

2 straipsnis

Tikslai

Šio reglamento tikslai – prisidėti prie veiksmingo vidaus rinkos veikimo, kartu užkertant kelią neigiamam baterijų poveikiui aplinkai ir jį mažinant, ir apsaugoti aplinką bei žmonių sveikatą užkertant kelią neigiamam baterijų atliekų susidarymo ir tvarkymo poveikiui arba jį mažinant.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1) baterija – bet koks elektros energiją, generuojamą vykstant tiesioginei cheminės energijos konversijai, tiekiantis įtaisas, turintis vidinį arba išorinį energijos kaupiklį, ir sudarytas iš vieno ar daugiau neįkraunamųjų arba įkraunamųjų baterijų elementų, modulių ar sudėtinių baterijų, ir apima bateriją, kuri buvo paruošta pakartotiniam naudojimui, paruošta paskirties keitimui, kurios paskirtis buvo pakeista arba kuri buvo perdaryta;

([42]) 2009 m. birželio 25 d. Tarybos direktyva 2009/71/Euratomas, kuria nustatoma Bendrijos branduolinių įrenginių branduolinės saugos sistema (OL L 172, 2009 7 2, p. 18).

2) sudėtinė baterija – bet koks baterijų elementų ar modulių komplektas, kuriame jie yra tarpusavyje sujungti arba padengti išoriniu korpusu, taip suformuojant užbaigtą vienetą, kad galutinis naudotojas jo neišardytų ar neatidarytų;

3) baterijos modulis – baterijos elementų komplektas, kuriame jie yra tarpusavyje sujungti arba padengti išoriniu korpusu, kad elementai būtų apsaugoti nuo išorinio smūgio, skirtas naudoti atskirai arba kartu su kitais moduliais;

4) baterijos elementas – iš elektrodų, elektrolito, korpuso, gnybtų ir, jei taikytina, separatorių sudarytas pagrindinis baterijos funkcinis vienetas, kuriame yra aktyviųjų medžiagų, kurioms reaguojant generuojama elektros energija;

5) aktyvioji medžiaga – medžiaga, kuri baterijos elementui išsikraunant chemiškai reaguoja ir taip generuoja elektros energiją arba įkraunant bateriją chemiškai reaguoja ir taip kaupia elektros energiją;

6) neįkraunamoji baterija – baterija, kuri nėra suprojektuota taip, kad ją būtų galima pakartotinai įkrauti elektros energija;

7) įkraunamoji baterija – baterija, kuri yra suprojektuota taip, kad ją būtų galima pakartotinai įkrauti elektros energija;

8) baterija su išoriniu energijos kaupikliu – baterija, specialiai suprojektuota taip, kad jos energija būtų kaupiama tik viename ar daugiau pritvirtintų išorinių įtaisų;

9) nešiojamoji baterija – baterija, kuri yra sandari, sveria ne daugiau kaip 5 kg, nėra specialiai suprojektuota pramoniniam naudojimui ir nėra nei elektrinių transporto priemonių baterija, nei mažųjų transporto priemonių baterija, nei automobilių baterija;

10) bendrosios paskirties nešiojamoji baterija – nešiojamoji baterija (įkraunamoji ar neįkraunamoji), specialiai suprojektuota taip, kad būtų sąveiki, ir esanti vienos iš šių įprastų formų: 4,5 volto (3R12), diskinis elementas, D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 voltai (PP3);

11) mažųjų transporto priemonių baterija – baterija, kuri yra sandari, sveria ne daugiau kaip 25 kg ir yra specialiai suprojektuota teikti elektrinę galią ratinių transporto priemonių, kurios gali būti varomos vien elektros varikliu arba kartu ir varikliu, ir žmogaus jėga, įskaitant patvirtinto tipo L kategorijos transporto priemones, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 168/2013 ([43]), traukai, ir kuri nėra elektrinių transporto priemonių baterija;

12) automobilio apšvietimui, starterio ar variklio paleidimui skirta baterija arba automobilių baterija – baterija, kuri yra specialiai suprojektuota tiekti elektrinę galią automobilio apšvietimui, starterio ar variklio paleidimui ir kuri taip pat gali būti naudojama pagalbiniams ar atsarginiams tikslams automobiliuose, kitose transporto priemonėse arba mašinose;

13) pramoninė baterija – baterija, kuri yra specialiai suprojektuota pramoniniam naudojimui, yra skirta pramoniniam naudojimui po to, kai ji buvo paruošta paskirties keitimui arba kurios paskirtis buvo pakeista, arba bet kuri kita baterija, kuri sveria daugiau kaip 5 kg ir kuri nėra nei elektrinių transporto priemonių baterija, nei mažųjų transporto priemonių baterija, nei automobilių baterija;

14) elektrinių transporto priemonių baterija – baterija, kuri yra specialiai suprojektuota tiekti elektrinę galią L kategorijos hibridinių ar elektrinių transporto priemonių, kaip numatyta Reglamente (ES) Nr. 168/2013, traukai ir sveria daugiau kaip 25 kg, arba baterija, kuri yra specialiai suprojektuota tiekti elektrinę galią M, N arba O kategorijų hibridinių ar elektrinių transporto priemonių, kaip numatyta Reglamente (ES) 2018/858, traukai;

15) stacionarioji baterinė energijos kaupimo sistema – pramoninė baterija su vidiniu energijos kaupikliu, specialiai suprojektuota elektros energijai kaupti ir tiekti iš tinklo ir į jį, arba elektros energijai kaupti ir tiekti galutiniams naudotojams, nepriklausomai nuo to, kur ir kas šią bateriją naudoja;

16) pateikimas rinkai – baterijos tiekimas Sąjungos rinkai pirmą kartą;

17) tiekimas rinkai – platinti arba naudoti skirtos baterijos tiekimas Sąjungos rinkai vykdant komercinę veiklą – už atlygį arba neatlygintinai;

18) pradėjimas naudoti – baterijos panaudojimas pirmą kartą pagal jos numatytą paskirtį Sąjungoje, prieš tai jos nepateikus rinkai;

([43]) 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 168/2013 dėl dviračių ir triračių transporto priemonių bei keturračių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 52).

19) baterijos modelis – baterijos versija, kurios visi vienetai pasižymi tomis pačiomis techninėmis charakteristikomis kaip ir nustatytieji pagal šio reglamento reikalavimus dėl tvarumo, saugos, ženklinimo, žymėjimo ir informacijos teikimo, taip pat tuo pačiu modelio žymeniu;

20) riziką kelianti baterija – baterija, galinti daryti neigiamą poveikį žmonių sveikatai ar asmenų saugai, turtui ar aplinkai tokiu mastu, kurio pagal numatytą atitinkamos baterijos paskirtį arba įprastomis ar pagrįstai numatomomis baterijos naudojimo sąlygomis, įskaitant naudojimo trukmę ir, kai taikytina, jos pradėjimo naudoti, įrengimo bei techninės priežiūros reikalavimus, negalima laikyti pagrįstu ir priimtinu;

21) anglies pėdsakas – bendras gaminių sistemoje išmetamų ir absorbuojamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, išreikštas anglies dioksido ekvivalentais ir nustatytas remiantis produkto aplinkosauginio pėdsako (PAP) tyrimu naudojant vieną poveikio – klimato kaitos – kategoriją;

22) ekonominės veiklos vykdytojas – fizinis gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas, platintojas, užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas arba bet kuris kitas fizinis ar juridinis asmuo, kuriam pagal šį reglamentą taikomos su baterijų fizine gamyba, paruošimu pakartotiniam naudojimui, paruošimu paskirties keitimui, paskirties keitimu arba perdarymu, baterijų tiekimu ar pateikimu rinkai, be kita ko, internete, arba pradėjimu baterijas naudoti susijusios pareigos;

23) nepriklausomas veiklos vykdytojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra nepriklausomas nuo fizinio gamintojo ir gamintojo ir tiesiogiai arba netiesiogiai užsiima baterijų remontu, technine priežiūra arba paskirties keitimu, įskaitant atliekų tvarkymo operatorius, remontininkus, remonto įrangos, įrankių ar atsarginių dalių fizinius gamintojus ar platintojus, techninės informacijos leidėjus, tikrinimo ir bandymo paslaugų teikėjus, taip pat alternatyviuosius degalus naudojančių transporto priemonių įrangos montuotojų, fizinių gamintojų ir remontininkų mokymo paslaugų teikėjus;

24) QR kodas – kompiuterio skaitomas duomenų matricos kodas, susietas su informacija, kurios reikalaujama pagal šį reglamentą;

25) baterijos valdymo sistema – elektroninis įtaisas, kuriuo kontroliuojamos arba valdomos baterijos elektrinės ir šiluminės funkcijos siekiant užtikrinti baterijos saugą, eksploatacines savybes ir naudojimo trukmę, tvarkomi ir saugomi duomenys apie VII priede nustatytus baterijos būklės ir numatomos naudojimo trukmės nustatymo parametrus ir palaikomas ryšys su transporto priemone, mažąja transporto priemone arba prietaisu, į kurį integruota baterija, arba su viešąja arba privačia įkrovimo infrastruktūra;

26) prietaisas – elektros arba elektroninė įranga, kaip apibrėžta Direktyvos 2012/19/ES 3 straipsnio 1 dalies a punkte, kuriai visą energiją ar jos dalį tiekia arba geba tiekti baterija;

27) įkrovos būsena – baterijos turimoji energija, išreikšta jos vardinės talpos procentine dalimi, kaip pranešta fizinio gamintojo;

28) baterijos būklė – įkraunamosios baterijos bendros būklės ir jos gebos užtikrinti nustatytas eksploatacines savybes, palyginti su jos pradine būkle, matas;

29) paruošimas pakartotiniam naudojimui – parengimas pakartotiniam naudojimui, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 16 punkte;

30) paruošimas paskirties keitimui – operacija, kurią atliekant baterijų atliekos arba jų dalys paruošiamos taip, kad jas būtų galima naudoti kitu tikslu ar taikymo būdu nei tas, kuriam jos iš pradžių buvo skirtos;

31) paskirties keitimas – operacija, kurią atlikus baterija, kuri nėra baterijų atliekos, arba jos dalys pradedamos naudoti kitu tikslu ar taikymo būdu nei tas, kuriam baterija buvo iš pradžių suprojektuota;

32) perdarymas – su naudota baterija atliekama techninė operacija, kuri apima visų jos baterijos elementų ir modulių išmontavimą ir įvertinimą, taip pat tam tikro naujų, panaudotų arba iš atliekų regeneruotų baterijų elementų ir modulių skaičiaus ar kitų baterijų sudedamųjų dalių naudojimą, kad baterijos talpa būtų atkurta bent iki 90 % pradinės vardinės talpos, kai visų atskirų baterijos elementų būklė nesiskiria daugiau kaip 3 %, ir kurią atlikus baterija pradedama naudoti tuo pačiu tikslu ar taikymo būdu kaip tas, kuriam baterija buvo iš pradžių suprojektuota;

33) fizinis gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris fiziškai gamina bateriją arba užsako ją suprojektuoti ar fiziškai pagaminti ir parduoda tą bateriją savo vardu arba naudodamas savo prekių ženklą arba pradeda ją naudoti savo paties tikslais;

34) techninės specifikacijos – dokumentas, kuriame nustatomi techniniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti tam tikras gaminys, procesas ar paslauga;

35) darnusis standartas – standartas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 2 straipsnio 1 punkto c papunktyje;

36) CE ženklas – ženklas, kuriuo fizinis gamintojas nurodo, kad baterija atitinka taikytinus reikalavimus, nustatytus Sąjungos derinamaisiais teisės aktais, kuriuose numatytas to ženklo uždėjimas;

37) akreditavimas – akreditavimas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 765/2008 2 straipsnio 10 punkte;

38) nacionalinė akreditacijos įstaiga – nacionalinė akreditacijos įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 765/2008 2 straipsnio 11 punkte;

39) atitikties vertinimas – procesas, kuriuo nustatoma, ar įvykdyti šiame reglamente nustatyti tvarumo, saugos, ženklinimo, informacijos teikimo ir išsamaus patikrinimo reikalavimai;

40) atitikties vertinimo įstaiga – įstaiga, vykdanti atitikties vertinimo veiklą, įskaitant kalibravimą, bandymą, sertifikavimą ir tikrinimą;

41) notifikuotoji įstaiga – atitikties vertinimo įstaiga, notifikuota pagal V skyrių;

42) baterijos išsamus patikrinimas – ekonominės veiklos vykdytojo pareigos, susijusios su jo valdymo sistema, rizikos valdymu, notifikuotųjų įstaigų, kaip trečiųjų šalių, atliekamomis patikromis ir priežiūra, taip pat informacijos atskleidimu siekiant nustatyti esamą ir potencialią socialinę riziką ir riziką aplinkai, susijusią su baterijų fizinei gamybai reikalingų žaliavų ir antrinių žaliavų tiekimo šaltinių pasirinkimu, tų žaliavų ir antrinių žaliavų perdirbimu ir prekyba jomis, užkirsti tokiai rizikai kelią ir į ją reaguoti, įskaitant tiekėjus grandinėje ir jų patronuojamąsias įmones ar subrangovus;

43) patronuojamoji įmonė – juridinis asmuo, per kurį vykdoma kontroliuojamos įmonės, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB ([44]) 2 straipsnio 1 dalies f punkte, veikla;

44) patronuojančioji įmonė – įmonė, kuri kontroliuoja vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių;

45) konfliktinės ir didelės rizikos zonos – konfliktinės ir didelės rizikos zonos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2017/821 2 straipsnio f punkte;

46) nuotolinės prekybos sutartys – nuotolinės prekybos sutartys, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 7 punkte;

47) gamintojas – fizinis gamintojas, importuotojas ar platintojas arba kitas fizinis ar juridinis asmuo, kuris, nepriklausomai nuo pardavimo būdo, įskaitant ir nuotolinės prekybos sutartis:

   a) yra įsisteigęs valstybėje narėje ir fiziškai gamina baterijas savo vardu arba naudodamas savo prekių ženklą, arba užsako suprojektuoti ar fiziškai pagaminti baterijas ir pirmą kartą tos valstybės narės teritorijoje tiekia jas savo vardu arba naudodamas savo prekių ženklą, įskaitant baterijas, integruotas į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones;

   b) yra įsisteigęs valstybėje narėje ir tos valstybės narės teritorijoje savo vardu arba naudodamas savo prekių ženklą perparduoda kitų fiziškai pagamintas baterijas, įskaitant baterijas, integruotas į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones, ant kurių nėra tų kitų gamintojų pavadinimo ar prekių ženklo;

   c) yra įsisteigęs valstybėje narėje ir pirmą kartą toje valstybėje narėje tiekia baterijas iš kitos valstybės narės arba trečiosios valstybės, įskaitant baterijas, integruotas į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones, tai darydamas profesinės veiklos pagrindu, arba

([44]) 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004 12 31, p. 38).

d) naudodamasis nuotolinės prekybos sutartimis parduoda baterijas, įskaitant baterijas, integruotas į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones, tiesiogiai galutiniams naudotojams, nesvarbu, ar jie yra ar nėra privatūs namų ūkiai, valstybėje narėje ir yra įsisteigęs kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje;

48) įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimais – fizinis ar juridinis asmuo, įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje gamintojas pateikia baterijas rinkai ir kuri nėra valstybė narė, kurioje gamintojas yra įsisteigęs, ir gamintojo paskirtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 5 dalies trečią pastraipą to gamintojo pareigoms pagal šio reglamento VIII skyrių vykdyti;

49) gamintojo atsakomybę perimanti organizacija – juridinis asmuo, organizuojantis su finansais arba su finansais ir veikla susijusį didesnės gamintojo atsakomybės pareigų vykdymą kelių gamintojų vardu;

50) baterijų atliekos – baterija, kuri yra atliekos, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1 punkte;

51) baterijų fizinės gamybos atliekos – baterijų fizinės gamybos proceso metu atmestos medžiagos ar objektai, kurių negalima pakartotinai panaudoti kaip neatsiejamos dalies tame pačiame procese ir kuriuos reikia perdirbti;

52) pavojingoji medžiaga – medžiaga, priskiriama pavojingai pagal Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 3 straipsnį;

53) apdorojimas – su baterijų atliekomis vykdoma operacija po to, kai jos buvo perduotos į įrenginį rūšiuoti, paruošti pakartotiniam naudojimui, paruošti paskirties keitimui, paruošti perdirbimui arba perdirbti;

54) paruošimas perdirbimui – baterijų atliekų apdorojimas prieš bet kokį perdirbimo procesą, įskaitant, *inter alia*, sudėtinių baterijų laikymą, tvarkymą ir išmontavimą arba frakcijų, kurios nėra pačios baterijos dalis, atskyrimą;

55) savanoriško surinkimo punktas – ne pelno, komercinis ar kitoks ūkio subjektas arba viešoji įstaiga, kurie savo iniciatyva dalyvauja atskirai surenkant susidariusias savo arba kitų galutinių naudotojų nešiojamųjų baterijų atliekas ir mažųjų transporto priemonių atliekas, prieš tas baterijų atliekas tolesniam apdorojimui perduodant gamintojams, gamintojų atsakomybę perimančioms organizacijoms arba atliekų tvarkymo operatoriams;

56) atliekų tvarkymo operatorius – fizinis arba juridinis asmuo, profesinės veiklos pagrindu atliekantis baterijų atliekų atskirą surinkimą arba apdorojimą;

57) leidimą turintis įrenginys – subjektas ar įmonė, kuriam pagal Direktyvą 2008/98/EB leidžiama apdoroti baterijų atliekas;

58) perdirbėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris atlieka perdirbimą leidimą turinčiame renginyje;

59) baterijos naudojimo trukmė – laikotarpis, kuris prasideda, kai baterija fiziškai pagaminama, ir baigiasi, kai baterija tampa atliekomis;

60) perdirbimo veiksmingumas – procentine dalimi išreikštas santykis, gaunamas perdirbimo galutinių frakcijų masę padalinant iš baterijų atliekų pradinės frakcijos masės perdirbimo procese;

61) Sąjungos derinamieji teisės aktai – Sąjungos teisės aktai, kuriais suderinamos prekybos gaminiais sąlygos;

62) nacionalinė institucija – patvirtinimo institucija ar bet kuri kita institucija, valstybėje narėje vykdanti su baterijomis susijusią rinkos priežiūrą ir už ją atsakinga;

63) įgaliotasis atstovas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, turintis fizinio gamintojo rašytinį įgaliojimą veikti jo vardu atliekant nurodytas užduotis, susijusias su fizinio gamintojo pareigomis pagal IV ir VI skyrius;

64) importuotojas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia rinkai bateriją iš trečiosios valstybės;

65) platintojas – tiekimo grandinėje dalyvaujantis fizinis arba juridinis asmuo, tiekiantis bateriją rinkai, kuris nėra gamintojas ar importuotojas;

66) unikalus identifikatorius – unikali ženklų seka baterijoms identifikuoti, kuri taip pat užtikrina galimybę pasinaudoti interneto nuoroda į baterijos pasą;

67) interneto platforma – interneto platforma, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2022/2065 3 straipsnio i punkte;

68) rinkos dalyvis – rinkos dalyvis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/943 ([45]) 2 straipsnio 25 punkte.

2. Be 1 dalyje pateiktų apibrėžčių, vartojamos šios terminų apibrėžtys:

a) terminų „atliekos“, „atliekų turėtojas“, „atliekų tvarkymas“, „prevencija“, „surinkimas“, „atskiras surinkimas“, „didesnės gamintojo atsakomybės sistema“, „pakartotinis naudojimas“ ir „perdirbimas“ apibrėžtys, nustatytos Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje;

b) terminų „rinkos priežiūra“, „rinkos priežiūros institucija“, „užsakymų vykdymo paslaugų teikėjas“, „taisomasis veiksmas“, „galutinis naudotojas“, „atšaukimas“ ir „pašalinimas“, taip pat termino „rizika“, kiek tai susiję šio reglamento I, IV, VI, VII bei IX skyrių ir V, VIII bei XIII priedų reikalavimais, apibrėžtys nustatytos Reglamento (ES) 2019/1020 3 straipsnyje;

c) terminų „nepriklausomas telkėjas“ ir „energijos kaupimas“ apibrėžtys, nustatytos Direktyvos (ES) 2019/944 2 straipsnyje.

4 straipsnis

Laisvas judėjimas

1. Dėl priežasčių, susijusių su baterijų, kurioms taikomas šis reglamentas, tvarumo, saugos, ženklinimo ir informacijos reikalavimais, valstybės narės negali drausti, riboti ar sudaryti kliūčių tiekti rinkai arba pradėti naudoti šį reglamentą atitinkančias baterijas.

2. Valstybės narės negali kliudyti prekybos mugėse, parodose, pristatymuose ar panašiuose renginiuose eksponuoti šio reglamento neatitinkančių baterijų, jei pateikiamas matomas ženklas, kuriame aiškiai nurodyta, kad tos baterijos neatitinka šio reglamento ir kad jos negali būti tiekiamos rinkai arba pradedamos naudoti tol, kol nėra užtikrinama jų atitiktis šiam reglamentui. Tokių baterijų demonstracijų metu atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas imasi tinkamų priemonių asmenų saugai užtikrinti.

5 straipsnis

Baterijų tvarumo, saugos, ženklinimo ir informacijos reikalavimai

1. Baterijos pateikiamos rinkai arba pradedamos naudoti tik jeigu jos atitinka šiuos reikalavimus:

a) 6–10 ir 12 straipsniuose nustatytus tvarumo ir saugos reikalavimus ir

b) III skyriuje nustatytus ženklinimo ir informacijos reikalavimus.

2. Pagal 1 dalį pateiktos rinkai arba pradėtos naudoti baterijos neturi kelti rizikos žmonių sveikatai, asmenų saugai, turtui ar aplinkai jokiais aspektais, kuriems netaikomi II ir III skyriai.

II SKYRIUS

Tvarumo ir saugos reikalavimai

6 straipsnis

Medžiagų apribojimai

1. Be Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priede ir Direktyvos 2000/53/EB 4 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytų apribojimų, baterijų sudėtyje neturi būti medžiagų, kurių atžvilgiu šio reglamento I priede yra nustatytas apribojimas, nebent būtų tenkinamos to apribojimo sąlygos.

2. Tais atvejais, kai dėl tam tikros medžiagos naudojimo fiziškai gaminant baterijas arba dėl tam tikros medžiagos buvimo baterijose tuo metu, kai jos pateikiamos rinkai, ar vėlesniais jų gyvavimo ciklo etapais, be kita ko, keičiant baterijų atliekų paskirtį arba apdorojant baterijų atliekas, kyla nepriimtina rizika žmonių sveikatai ar aplinkai, kuri nėra tinkamai kontroliuojama ir į kurią reikia reaguoti Sąjungos mastu, Komisija pagal 89 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo iš dalies keičiami I priede nustatyti apribojimai, laikydamasi 86, 87 ir 88 straipsniuose nustatytos procedūros.

([45]) 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/943 dėl elektros energijos vidaus rinkos (OL L 158, 2019 6 14, p. 54).

3. Pagal šio straipsnio 2 dalį patvirtinti apribojimai netaikomi medžiagos naudojimui vykdant su baterijomis susijusius mokslinius tyrimus ir plėtrą, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 3 straipsnio 23 punkte.

4. Jei pagal šio straipsnio 2 dalį patvirtintas apribojimas netaikomas produkto ir technologiniam tyrimui bei plėtrai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 3 straipsnio 22 punkte, ta išimtis ir didžiausias leidžiamas medžiagos kiekis, kuriam taikoma išimtis, nurodomi šio reglamento I priede.

5. Ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 31 d. Komisija, padedama Europos cheminių medžiagų agentūros, įsteigtos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (toliau – Agentūra), parengia ataskaitą dėl susirūpinimą keliančių medžiagų, t. y. medžiagų, darančių neigiamą poveikį žmonių sveikatai ar aplinkai arba trukdančių perdirbti atliekas į saugias ir aukštos kokybės antrines žaliavas, esančių baterijose arba naudojamų jų gamyboje. Komisija tą ataskaitą, kurioje išsamiai išdėsto savo išvadas, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ir apsvarsto galimybę imtis tinkamų tolesnių priemonių, įskaitant šio straipsnio 2 dalyje nurodytų deleguotųjų aktų priėmimą.

7 straipsnis

Elektrinių transporto priemonių baterijų, įkraunamųjų pramoninių baterijų ir mažųjų transporto priemonių baterijų anglies pėdsakas

1. Elektrinių transporto priemonių baterijų, įkraunamųjų pramoninių baterijų, kurių talpa didesnė kaip 2 kWh, ir mažųjų transporto priemonių baterijų atveju pagal ketvirtoje pastraipoje nurodytą įgyvendinimo aktą dėl kiekvieno kiekvienoje gamykloje pagaminto baterijų modelio parengiama anglies pėdsako deklaracija, kurioje pateikiama bent ši informacija:

a) administracinė informacija apie fizinį gamintoją;

b) informacija apie baterijos modelį;

c) informacija apie baterijų fizinės gamybos gamyklos geografinę vietą;

d) baterijos anglies pėdsakas, apskaičiuotas kaip kilogramais išreikštas anglies dioksido ekvivalentas, tenkantis 1 kWh visos energijos, kurią baterija tiekia per jos numatomą naudojimo trukmę;

e) baterijos anglies pėdsakas, diferencijuotas pagal gyvavimo ciklo etapus, kaip apibūdinta II priedo 4 punkte;

f) baterijos ES atitikties deklaracijos identifikavimo numeris;

g) interneto nuoroda, kur galima susipažinti su viešai paskelbta tyrimo, kuriuo pagrįstos d ir e punktuose nurodytos anglies pėdsako vertės, versija.

Anglies pėdsako deklaracija taikoma:

a) elektrinių transporto priemonių baterijų atveju – nuo 2025 m. vasario 18 d. arba praėjus 12 mėnesių po atitinkamai ketvirtos pastraipos a ir b punktuose nurodyto deleguotojo akto arba įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;

b) įkraunamųjų pramoninių baterijų, išskyrus baterijas tik su išoriniu energijos kaupikliu, atveju – nuo 2026 m. vasario 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po atitinkamai ketvirtos pastraipos a ir b punktuose nurodyto deleguotojo akto arba įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;

c) mažųjų transporto priemonių baterijų atveju – nuo 2028 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po atitinkamai ketvirtos pastraipos a ir b punktuose nurodyto deleguotojo akto arba įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;

d) įkraunamųjų pramoninių baterijų su išoriniu energijos kaupikliu atveju – nuo 2030 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po atitinkamai ketvirtos pastraipos a ir b punktuose nurodyto deleguotojo akto arba įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

Kol anglies pėdsako deklaracija taps prieinama naudojant 13 straipsnio 6 dalyje nurodytą QR kodą, ji pateikiama kartu su baterija.

Komisija ne vėliau kaip 2024 m. vasario 18 d. elektrinių transporto priemonių baterijų atveju, 2025 m. vasario 18 d. įkraunamųjų pramoninių baterijų, išskyrus baterijas su išoriniu energijos kaupikliu, atveju, 2027 m. vasario 18 d. mažųjų transporto priemonių atveju ir 2029 m. vasario 18 d. pramoninių baterijų su išoriniu energijos kaupikliu atveju:

a) pagal 89 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo šis reglamentas papildomas nustatant metodiką, pagal kurią apskaičiuojamas ir patikrinamas pirmos pastraipos d punkte nurodytas baterijos anglies pėdsakas, atsižvelgiant į esminius II priede išdėstytus elementus;

b) priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma pirmoje pastraipoje nurodytos anglies pėdsako deklaracijos forma. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Ant elektrinių transporto priemonių baterijų, įkraunamųjų pramoninių baterijų, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, ir mažųjų transporto priemonių baterijų turi būti pateikta aiškiai matoma, lengvai įskaitoma ir nenutrinama etiketė, kurioje nurodomas 1 dalies pirmos pastraipos d punkte nurodytos baterijos anglies pėdsakas ir deklaruojama kiekvienoje gamykloje pagaminto atitinkamo baterijos modelio anglies pėdsako dydžio klasė.

Pirmoje pastraipoje nurodytų baterijų atveju VIII priede nurodytuose techniniuose dokumentuose pateikiami įrodymai, kad deklaruotas anglies pėdsakas ir priskyrimas atitinkamai anglies pėdsako dydžio klasei buvo apskaičiuoti pagal metodiką, išdėstytą deleguotuosiuose aktuose, kuriuos Komisija priima pagal 1 dalies ketvirtos pastraipos a punktą ir šios dalies ketvirtos pastraipos a punktą.

Pirmoje pastraipoje nustatyti anglies pėdsako dydžio klasių reikalavimai taikomi:

a) elektrinių transporto priemonių baterijų atveju – nuo 2026 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po atitinkamai ketvirtos pastraipos a ir b punktuose nurodyto deleguotojo akto arba įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;

b) įkraunamųjų pramoninių baterijų, išskyrus baterijas tik su išoriniu energijos kaupikliu, atveju – nuo 2027 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po atitinkamai ketvirtos pastraipos a ir b punktuose nurodyto deleguotojo akto arba įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;

c) mažųjų transporto priemonių baterijų atveju – nuo 2030 m. vasario 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po atitinkamai ketvirtos pastraipos a ir b punktuose nurodyto deleguotojo akto arba įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;

d) įkraunamųjų pramoninių baterijų su išoriniu energijos kaupikliu atveju – nuo 2032 m. vasario 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po atitinkamai ketvirtos pastraipos a ir b punktuose nurodyto deleguotojo akto arba įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

Komisija ne vėliau kaip 2025 m. vasario 18 d. elektrinių transporto priemonių baterijų atveju, 2026 m. rugpjūčio 18 d. įkraunamųjų pramoninių baterijų, išskyrus baterijas tik su išoriniu energijos kaupikliu, atveju, 2028 m. rugpjūčio 18 d. mažųjų transporto priemonių atveju ir 2030 m. rugpjūčio 18 d. įkraunamųjų pramoninių baterijų su išoriniu energijos kaupikliu atveju:

a) pagal 89 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo šis reglamentas papildomas nustatant pirmoje pastraipoje nurodytas anglies pėdsako dydžio klases. Rengdama tą deleguotąjį aktą Komisija atsižvelgia į II priedo 8 punkte išdėstytas sąlygas;

b) priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomos pirmoje pastraipoje nurodyto ženklinimo formos ir toje pastraipoje nurodytos anglies pėdsako dydžio klasės deklaracijos forma. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Komisija, laikydamasi II priedo 8 punkte nustatytų sąlygų, kas trejus metus peržiūri dydžio klasių skaičių ir ribines vertes tarp jų ir, kai tinkama, pagal 89 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas dydžio klasių skaičius ir ribinės vertės tarp jų, siekiant, kad jie atitiktų tikrąją rinkos padėtį ir numatomą rinkos raidą.

3. Elektrinių transporto priemonių baterijų, įkraunamųjų pramoninių baterijų, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, ir mažųjų transporto priemonių baterijų atveju, VIII priede nurodytuose techniniuose dokumentuose pateikiami įrodymai, kad kiekvienoje gamykloje pagaminto atitinkamo baterijos modelio deklaruota gyvavimo ciklo anglies pėdsako vertė nesiekia didžiausios ribos, nustatytos pagal trečią pastraipą priimtu deleguotuoju aktu.

Pirmoje pastraipoje nustatytas reikalavimas dėl didžiausios gyvavimo ciklo anglies pėdsako ribos pradedamas taikyti:

a) elektrinių transporto priemonių baterijų atveju – nuo 2028 m. vasario 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po trečioje pastraipoje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;

b) įkraunamųjų pramoninių baterijų, išskyrus baterijas tik su išoriniu energijos kaupikliu, atveju – nuo 2029 m. vasario 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po trečioje pastraipoje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;

c) mažųjų transporto priemonių baterijų atveju – nuo 2031 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po trečioje pastraipoje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;

d) įkraunamųjų pramoninių baterijų su išoriniu energijos kaupikliu atveju – nuo 2033 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po trečioje pastraipoje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

Komisija ne vėliau kaip 2026 m. rugpjūčio 18 d. elektrinių transporto priemonių baterijų atveju, 2028 m. vasario 18 d. įkraunamųjų pramoninių baterijų, išskyrus baterijas su išoriniu energijos kaupikliu, atveju, 2030 m. vasario 18 d. mažųjų transporto priemonių atveju ir 2032 m. vasario 18 d. pramoninių baterijų su išoriniu energijos kaupikliu atveju pagal 89 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo šis reglamentas papildomas nustatant pirmoje pastraipoje nurodytą didžiausią gyvavimo ciklo anglies pėdsako ribą. Rengdama tą deleguotąjį aktą Komisija atsižvelgia į atitinkamas II priedo 9 punkte išdėstytas sąlygas.

Nustatant didžiausią gyvavimo ciklo anglies pėdsako ribą prireikus atliekamas 2 dalyje nurodytas perklasifikavimas pagal anglies pėdsako dydžio klases.

4. Ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. Komisija įvertina galimybę šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus taikyti ir nešiojamosioms baterijoms, o 3 dalyje nustatytą reikalavimą taikyti ir įkraunamosioms pramoninėms baterijoms, kurių talpa mažesnė 2 kWh arba mažesnė. Tuo tikslu Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai ir apsvarsto galimybę imtis tinkamų priemonių, be kita ko, pateikti pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

5. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos baterijai, kuri buvo paruošta pakartotiniam naudojimui, paruošta paskirties keitimui, kurios paskirtis buvo pakeista arba kuri buvo perdaryta, jei ta baterija jau buvo pateikta rinkai arba pradėta naudoti prieš atliekant tokias operacijas.

8 straipsnis

Perdirbtųjų medžiagų dalis pramoninėse baterijose, elektrinių transporto priemonių baterijose, mažųjų transporto priemonių baterijose ir automobilių baterijose

1. Nuo 2028 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 24 mėnesiams po trečioje pastraipoje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, kartu su pramoninėmis baterijomis, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, išskyrus baterijas tik su išoriniu energijos kaupikliu, elektrinių transporto priemonių baterijomis ir automobilių baterijomis, kurių aktyviosiose medžiagose yra kobalto, švino, ličio ar nikelio, pateikiami dokumentai, kuriuose dėl kiekvienoje gamykloje per metus pagaminto kiekvieno baterijos modelio pateikiama informacija apie kobalto, ličio ar nikelio, kurio yra aktyviosiose medžiagose ir kuris buvo regeneruotas iš baterijų gamybos atliekų ar po vartojimo susidariusių atliekų, procentinę dalį, taip pat švino, kurio yra baterijoje ir kuris buvo regeneruotas iš atliekų, procentinę dalį.

Mažųjų transporto priemonių baterijoms, kurių aktyviosiose medžiagose yra kobalto, švino, ličio ar nikelio, pirma pastraipa taikoma nuo 2033 m. rugpjūčio 18 d.

Komisija ne vėliau kaip 2026 m. rugpjūčio 18 d. pagal 89 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo šis reglamentas papildomas nustatant metodiką, pagal kurią pirmoje ir antroje pastraipose nurodytų baterijų atveju apskaičiuojama ir patikrinama kobalto, ličio ar nikelio, kurio yra aktyviosiose medžiagose ir kuris buvo regeneruotas iš baterijų gamybos atliekų ar po vartojimo susidariusių atliekų, procentinė dalis, ir švino, kurio yra baterijoje ir kuris buvo regeneruotas iš atliekų, procentinė dalis, taip pat atitinkamų dokumentų formą.

2. Nuo 2031 m. rugpjūčio 18 d. pramoninių baterijų, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, išskyrus baterijas tik su išoriniu energijos kaupikliu, elektrinių transporto priemonių baterijų ir automobilių baterijų, kurių aktyviosiose medžiagose yra kobalto, švino, ličio ar nikelio, atveju dėl kiekvienoje gamykloje per metus pagaminto kiekvieno baterijos modelio VIII priede nurodytuose techniniuose dokumentuose pateikiami įrodymai, kad tų baterijų aktyviosiose medžiagose yra toliau nurodytos atitinkamai kobalto, ličio ar nikelio, kuris buvo regeneruotas iš baterijų fizinės gamybos atliekų ar po vartojimo susidariusių atliekų, ir švino, kurio yra baterijoje ir kuris buvo regeneruotas iš atliekų, minimalios procentinės dalys:

a) 16 % kobalto;

b) 85 % švino;

c) 6 % ličio;

d) 6 % nikelio.

3. Nuo 2036 m. rugpjūčio 18 d. pramoninių baterijų, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, išskyrus baterijas tik su išoriniu energijos kaupikliu, elektrinių transporto priemonių baterijų, mažųjų transporto priemonių baterijų ir automobilių baterijų, kurių aktyviosiose medžiagose yra kobalto, švino, ličio ar nikelio, atveju dėl kiekvienoje gamykloje per metus pagaminto kiekvieno baterijos modelio VIII priede nurodytuose techniniuose dokumentuose pateikiami įrodymai, kad tų baterijų aktyviosiose medžiagos yra toliau nurodytos atitinkamai kobalto, ličio ar nikelio, kuris buvo regeneruotas iš baterijų fizinės gamybos atliekų ar po vartojimo susidariusių atliekų, ir švino, kurio yra baterijoje ir kuris buvo regeneruotas iš atliekų, minimalios procentinės dalys:

a) 26 % kobalto;

b) 85 % švino;

c) 12 % ličio;

d) 15 % nikelio.

4. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos baterijoms, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, kurių paskirtis buvo pakeista arba kurios buvo perdarytos, jei tos baterijos jau buvo pateiktos rinkai arba pradėtos naudoti prieš atliekant tokias operacijas.

5. Įsigaliojus pagal 1 dalį priimtam deleguotajam aktui ir ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. Komisija įvertina, ar dėl esamo ir prognozuojamo iš atliekų regeneruoto kobalto, švino, ličio ar nikelio išteklių pakankamumo ar nepakankamumo 2030 m. ir 2035 m., taip pat atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, tikslinga peržiūrėti 2 ir 3 dalyse nustatytas tikslines normas.

Kai pagrįsta ir tinkama, remiantis pagal pirmą pastraipą atliktu vertinimu arba atsižvelgiant į kitus svarbius baterijų technologijų pokyčius, darančius poveikį regeneruotų medžiagų rūšiai, Komisija ne vėliau kaip 2029 m. rugpjūčio 18 d. pagal 89 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo iš dalies keičiamos 2 ir 3 dalyse nustatytos tikslinės normos.

6. Kai pagrįsta ir tinkama, atsižvelgiant į rinkos raidą, susijusią su baterijų chemine sudėtimi, darančia poveikį medžiagų, kurios gali būti regeneruotos, rūšiai, Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis reglamentas į jį įtraukiant kitų medžiagų nei kobaltas, švinas, litis ir nikelis, šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatant kiekvienos konkrečios medžiagos konkrečias minimaliąsias perdirbtų medžiagų dalis.

9 straipsnis

Bendrosios paskirties nešiojamųjų baterijų eksploatacinių savybių ir patvarumo reikalavimai

1. Nuo 2028 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 24 mėnesiams po 2 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, bendrosios paskirties nešiojamosios baterijos, išskyrus diskinius elementus, turi atitikti minimaliąsias III priede nustatytų elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrų vertes, nustatytas pagal 2 dalį priimtu deleguotuoju aktu.

2. Komisija ne vėliau kaip 2027 m. rugpjūčio 18 d. pagal 89 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo šis reglamentas papildomas nustatant III priede nurodytų elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrų privalomas minimaliąsias vertes bendrosios paskirties nešiojamosioms baterijoms, išskyrus diskinius elementus.

Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, iš dalies keičiamos pirmoje pastraipoje nurodytos minimaliosios vertės arba, papildant nurodytuosius III priede, įtraukiami elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrai.

Rengdama pirmoje pastraipoje nurodytą deleguotąjį aktą Komisija apsvarsto poreikį mažinti bendrosios paskirties nešiojamųjų baterijų gyvavimo ciklo poveikį aplinkai, be kita ko, didinant jų išteklių naudojimo efektyvumą, ir atsižvelgia į atitinkamus tarptautinius standartus ir ženklinimo sistemas.

Komisija taip pat užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nurodytu deleguotuoju aktu nustatytos nuostatos neturėtų reikšmingo neigiamo poveikio tų baterijų arba prietaisų, mažųjų transporto priemonių ar kitų transporto priemonių, į kuriuos tos baterijos integruotos, saugai ir funkcionalumui, įperkamumui ir kainai galutiniams naudotojams bei pramonės konkurencingumui.

3. Ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. Komisija įvertina, ar tinkama imtis priemonių, kuriomis siekiama laipsniškai pašalinti iš rinkos bendrosios paskirties neįkraunamąsias nešiojamąsias baterijas, kad būtų kuo labiau sumažintas jų poveikis aplinkai, remiantis gyvavimo ciklo analizės metodika ir perspektyviomis galutinių vartotojų turimomis alternatyvomis. Tuo tikslu Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai bei apsvarsto galimybę imtis tinkamų priemonių, be kita ko, pateikti pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų – arba dėl ekologinio projektavimo reikalavimų laipsniško panaikinimo, arba dėl jų nustatymo.

10 straipsnis

Įkraunamųjų pramoninių baterijų, mažųjų transporto priemonių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų eksploatacinių savybių ir patvarumo reikalavimai

1. Nuo 2024 m. rugpjūčio 18 d. kartu su įkraunamosiomis pramoninėmis baterijomis, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, mažųjų transporto priemonių baterijomis ir elektrinių transporto priemonių baterijomis pateikiamas dokumentas, kuriame nurodomos IV priedo A dalyje nustatytų elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrų vertės.

Pirmoje pastraipoje nurodytų baterijų atveju VIII priede nurodytuose techniniuose dokumentuose paaiškinamos techninės specifikacijos, standartai ir sąlygos, pagal kuriuos išmatuojamos, apskaičiuojamos arba įvertinamos elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrų vertės. Tas paaiškinimas apima bent IV priedo B dalyje nustatytus elementus.

2. Nuo 2027 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po 5 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, įkraunamosios pramoninės baterijos, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, išskyrus baterijas tik su išoriniu energijos kaupikliu, turi atitikti pagal 5 dalies pirmą pastraipą priimtu deleguotuoju aktu nustatytas minimaliąsias IV priedo A dalyje nustatytų elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrų vertes.

3. Nuo 2028 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po 5 dalies antroje pastraipoje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, mažųjų transporto priemonių baterijos turi atitikti pagal 5 dalies antrą pastraipą priimtu deleguotuoju aktu nustatytas minimaliąsias IV priedo A dalyje nustatytų elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrų vertes.

4. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos baterijai, kuri buvo paruošta pakartotiniam naudojimui, paruošta paskirties keitimui, kurios paskirtis buvo pakeista arba kuri buvo perdaryta, jei tą bateriją rinkai pateikiantis arba pradedantis naudoti ekonominės veiklos vykdytojas įrodo, kad baterija, prieš atliekant tokias operacijas, buvo pateikta rinkai arba pradėta naudoti iki datų, nuo kurių pagal tas dalis tos pareigos tampa taikytinomis.

5. Ne vėliau kaip 2026 m. vasario 18 d. Komisija pagal 89 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo šis reglamentas papildomas nustatant IV priedo A dalyje nustatytų elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrų minimaliąsias vertes, kurias turi atitikti įkraunamosios pramoninės baterijos, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, išskyrus baterijas tik su išoriniu energijos kaupikliu.

Ne vėliau kaip 2027 m. vasario 18 d. Komisija pagal 89 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo šis reglamentas papildomas nustatant IV priedo A dalyje nustatytų elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrų minimaliąsias vertes, kurias turi atitikti mažųjų transporto priemonių baterijos.

Rengdama pirmoje ir antroje pastraipose nurodytus deleguotuosius aktus Komisija apsvarsto poreikį mažinti įkraunamųjų pramoninių baterijų, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, išskyrus baterijas tik su išoriniu energijos kaupikliu, ir mažųjų transporto priemonių baterijų gyvavimo ciklo poveikį aplinkai ir užtikrina, kad tais aktais nustatomi reikalavimai neturėtų reikšmingo neigiamo poveikio tų baterijų ar prietaisų, mažųjų transporto priemonių arba kitų transporto priemonių, į kuriuos tos baterijos integruotos, funkcionalumui, įperkamumui ir pramonės konkurencingumui.

6. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į rinkos raidą ir technikos bei mokslo pažangą, iš dalies keičiami IV priede nustatyti elektrocheminių eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrai, įskaitant, visų pirma, susiję su neoficialios UNECE elektrinių transporto priemonių ir aplinkos darbo grupės techninėmis specifikacijomis.

11 straipsnis

Nešiojamųjų baterijų ir mažųjų transporto priemonių baterijų išimamumas ir pakeičiamumas

1. Bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, pateikiantis rinkai gaminius, į kuriuos yra integruotos nešiojamosios baterijos, užtikrina, kad visą to gaminio naudojimo trukmę galutinis naudotojas galėtų bet kuriuo metu tas baterijas lengvai išimti ir pakeisti. Ta pareiga taikoma tik baterijoms kaip visumai, o ne atskiriems tokias baterijas sudarantiems elementams ar kitoms jų dalims.

Laikoma, kad galutinis naudotojas nešiojamąją bateriją gali lengvai išimti, kai ji gali būti išimta iš gaminio naudojantis prekyboje prieinamomis priemonėmis ir kai gaminio išardymui nereikia naudoti specialių įrankių, nebent jie būtų nemokamai pridėti prie gaminio, nuosavybinių įrankių, šiluminės energijos ar tirpiklių.

Bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, pateikiantis rinkai gaminius, į kuriuos yra integruotos nešiojamosios baterijos, užtikrina, kad prie tų gaminių būtų pridėtos baterijų naudojimo, išėmimo bei pakeitimo instrukcijos ir saugos informacija. Tos instrukcijos ir ta saugos informacija galutiniams naudotojams lengvai suprantamu būdu turi būti nuolat skelbiamos internete, viešai prieinamoje interneto svetainėje.

Šia dalimi nedaromas poveikis jokioms konkrečioms nuostatoms, kuriomis užtikrinamas aukštesnis aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos lygis, susijusioms su galutinių naudotojų galimybėmis nešiojamąsias baterijas išimti ir pakeisti, nustatytoms Sąjungos teisėje dėl elektrinės ir elektroninės įrangos, kaip apibrėžta Direktyvos 2012/19/ES 3 straipsnio 1 dalies a punkte.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, toliau išvardyti gaminiai, į kuriuos yra integruotos nešiojamosios baterijos, gali būti suprojektuoti taip, kad bateriją galėtų išimti ir pakeisti tik nepriklausomi specialistai:

a) prietaisai, specialiai suprojektuoti veikti visų pirma aplinkoje, kurioje reguliariai esama vandens purslų, vandens srovių arba panardinimo į vandenį, ir kurie turi būti išplaunami arba nuplaunami;

b) profesionalios medicininio vizualizavimo ir radioterapijos priemonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2017/745 2 straipsnio 1 punkte, ir *in vitro* diagnostikos medicinos priemonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2017/746 2 straipsnio 2 punkte.

Šios dalies a punkte nustatyta nukrypti leidžianti nuostata taikytina tik tuo atveju, kai tokios nukrypti leidžiančios nuostatos reikia siekiant užtikrinti naudotojo ir prietaiso saugą.

3. 1 dalyje nustatytos pareigos netaikomos, kai, siekiant užtikrinti naudotojo ir prietaiso saugą, būtina užtikrinti nenutrūkstamą elektros tiekimą ir nuolatinę gaminio ir atitinkamos nešiojamosios baterijos jungtį, o gaminių, kurių pagrindinė funkcija yra rinkti ir teikti duomenis, atveju – dėl duomenų vientisumo priežasčių.

4. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiama šio straipsnio 2 dalis į ją įtraukiant daugiau gaminių, kuriems netaikomi šio straipsnio 1 dalyje nustatyti išimamumo ir pakeičiamumo reikalavimai. Tokie deleguotieji aktai priimami tik atsižvelgiant į rinkos raidą bei technikos ir mokslo pažangą ir jeigu yra moksliškai pagrįstų abejonių dėl išimamąją bateriją išimančių ar pakeičiančių galutinių naudotojų saugos, arba tais atvejais, kai yra rizika, jog dėl to, kad bateriją išimtų arba pakeistų galutiniai naudotojai, būtų pažeisti kurie nors taikytinoje Sąjungos teisėje numatyti gaminių saugos reikalavimai.

5. Bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, pateikiantis rinkai gaminius, į kuriuos yra integruotos mažųjų transporto priemonių baterijos, užtikrina, kad per visą to gaminio naudojimo trukmę nepriklausomas specialistas galėtų bet kuriuo metu tas baterijas, taip pat atskirus sudėtinę bateriją sudarančius elementus lengvai išimti ir pakeisti.

6. 1 ir 5 dalių tikslais laikoma, kad nešiojamoji arba mažosios transporto priemonės baterija yra lengvai pakeičiama, jei ją išėmus iš prietaiso arba mažųjų transporto priemonių, ją galima pakeisti kita tinkama baterija ir tai nedaro poveikio to prietaiso arba mažųjų transporto priemonių veikimui, eksploatacinėms savybėms arba saugai.

7. Bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, patiekiantis rinkai gaminius, į kuriuos yra integruotos nešiojamosios baterijos arba mažųjų transporto priemonių baterijos, užtikrina, kad ne trumpiau kaip penkerius metus nuo paskutinio įrangos modelio vieneto pateikimo rinkai tas baterijas būtų galima įsigyti kaip įrangos, kurioje jos naudojamos, atsargines dalis ir nepriklausomų specialistų bei galutinių naudotojų mokama kaina būtų pagrįsta ir nediskriminacinė.

8. Programinės įrangos negalima naudoti siekiant sudaryti kliūčių nešiojamosios baterijos ar mažųjų transporto priemonių baterijos arba jų pagrindinių komponentų pakeitimui kita tinkama baterija ar pagrindiniais komponentais.

9. Komisija paskelbia gaires šio straipsnio suderintam taikymui palengvinti.

12 straipsnis

Stacionariųjų baterinių energijos kaupimo sistemų sauga

1. Rinkai pateikiamos arba pradedamos naudoti stacionariosios baterinės energijos kaupimo sistemos turi būti saugios jas įprastai eksploatuojant ir naudojant.

2. Ne vėliau kaip 2024 m. rugpjūčio 18 d. VIII priede nurodytuose techniniuose dokumentuose:

a) įrodoma, kad stacionariosios baterinės energijos kaupimo sistemos atitinka 1 dalį ir pateikiama įrodymų, kad jos buvo sėkmingai išbandytos tikrinant V priede nustatytus saugos parametrus, tam naudojant pažangiausias bandymų metodikas. Saugos parametrai taikomi tik tada, kai, naudojant atitinkamą stacionariąją baterinę energijos kaupimo sistemą gamintojo numatytomis sąlygomis, esama atitinkamo pavojaus;

b) pateikiamas stacionariosios baterinės energijos kaupimo sistemos galimų pavojų saugai, neaptartų V priede, vertinimas;

c) pateikiama įrodymų, kad b punkte nurodyti pavojai buvo sėkmingai sumažinti ir išbandyti; tokiems bandymams taikomos pažangiausios bandymų metodikos;

d) tuo atveju, jei kiltų identifikuoti pavojai, pavyzdžiui, gaisras arba sprogimas, pateikiamos pavojingumo mažinimo instrukcijos.

Techniniai dokumentai peržiūrimi, jei baterija yra paruošiama pakartotiniam naudojimui, paruošiama paskirties keitimui, ji perdaroma arba jos paskirtis pakeičiama.

3. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, iš dalies keičiami V priede nustatyti saugos parametrai.

III SKYRIUS

Ženklinimo, žymėjimo ir informacijos reikalavimai

13 straipsnis

Baterijų ženklinimas ir žymėjimas

1. Nuo 2026 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po 10 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, baterijos ženklinamos etikete, kurioje pateikiama VI priedo A dalyje nurodyta bendra informacija apie baterijas.

2. Nuo 2026 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po 10 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, įkraunamosios nešiojamosios baterijos, mažųjų transporto priemonių baterijos ir automobilių baterijos ženklinamos etikete, kurioje pateikiama informacija apie jų talpą.

3. Nuo 2026 m. rugpjūčio 18 d. arba praėjus 18 mėnesių po 10 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, neįkraunamosios nešiojamosios baterijos ženklinamos etikete, kurioje pateikiama informacija apie minimalią vidutinę jų naudojimo konkrečioms reikmėms trukmę, ir etikete, kurioje nurodoma „neįkraunama“.

4. Nuo 2025 m. rugpjūčio 18 d. visos baterijos žymimos VI priedo B dalyje nurodytu atskiro baterijų surinkimo simboliu (atskiro surinkimo simbolis).

Atskiro surinkimo simbolis turi užimti ne mažiau kaip 3 % baterijos didžiausios sienelės ploto, o jo maksimalus dydis turi būti 5 × 5 cm.

Cilindrinių baterijų elementų atveju atskiro surinkimo simbolis turi užimti ne mažiau kaip 1,5 % baterijos paviršiaus ploto, o jo maksimalus dydis turi būti 5 × 5 cm.

Jei baterija yra tokio dydžio, kad atskiro surinkimo simbolis būtų mažesnis nei 0,47 × 0,47 cm, baterijos juo ženklinti nereikia. Vietoj to ant pakuotės atspausdinamas atskiro surinkimo simbolis, kurio dydis yra bent 1 × 1 cm.

5. Visos baterijos, kurių sudėtyje yra daugiau kaip 0,002 % kadmio arba daugiau kaip 0,004 % švino, žymimos atitinkamo metalo cheminiu simboliu: Cd arba Pb.

Sunkiųjų metalų kiekį žymintis atitinkamas cheminis simbolis atspausdinamas po atskiro surinkimo simboliu ir turi užimti ne mažesnį kaip ketvirtadalį to simbolio dydžio plotą.

6. Nuo 2027 m. vasario 18 d. visos baterijos žymimos QR kodu, kaip apibūdinta VI priedo C dalyje. QR kodas suteikia prieigą prie šios informacijos:

a) mažųjų transporto priemonių baterijų, pramoninių baterijų, kurių talpa didesnė nei 2 kWh, ir elektrinių transporto priemonių baterijų atveju – prie baterijos paso laikantis 77 straipsnio;

b) kitų baterijų atveju – prie taikytinos informacijos, nurodytos šio straipsnio 1–5 dalyse, atitikties deklaracijos, nurodytos 18 straipsnyje, ataskaitos, nurodytos 52 straipsnio 3 dalyje, ir informacijos apie baterijų atliekų prevenciją ir tvarkymą, nustatytos 74 straipsnio 1 dalies a–f punktuose;

c) automobilių baterijų atveju – prie informacijos apie iš atliekų regeneruoto ir baterijos aktyviosiose medžiagose esančio kobalto, švino, ličio ar nikelio kiekį, kuris apskaičiuojamas pagal 8 straipsnį.

Ta informacija turi būti išsami, naujausia ir tiksli.

7. 1–6 dalyse nurodytos etiketės ir QR kodas turi būti atspausdinti arba įspausti ant baterijos taip, kad būtų matomi, įskaitomi ir neištrinami. Jei taip žymėti neįmanoma arba negalima dėl baterijos pobūdžio ir dydžio, etiketės ir QR kodas uždedami ant pakuotės ir ant prie baterijos pridedamų dokumentų.

8. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, šis reglamentas iš dalies keičiamas numatant, kad vietoj QR kodo arba kartu su juo būtų naudojamos alternatyvių rūšių išmaniosios etiketės.

9. Baterijos, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui arba kurių paskirtis buvo pakeista arba jos buvo perdarytos, pagal šį straipsnį ženklinamos naujomis etiketėmis arba žymimos žymenimis, kuriuose pateikiama informacija apie jų statuso pakeitimą pagal XIII priedo 4 punktą, kuri prieinama naudojant QR kodą.

10. Komisija ne vėliau kaip 2025 m. rugpjūčio 18 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos darniosios specifikacijos šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytiems ženklinimo reikalavimams. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis

Informacija apie baterijų būklę ir numatomą naudojimo trukmę

1. Nuo 2024 m. rugpjūčio 18 d. stacionariųjų baterinių energijos kaupimo sistemų, mažųjų transporto priemonių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų baterijos valdymo sistemoje pateikiami naujausi duomenys apie VII priede nustatytus baterijos būklės ir numatomos naudojimo trukmės nustatymo parametrus.

2. Bateriją teisėtai įsigijusiam fiziniam arba juridiniam asmeniui, įskaitant nepriklausomus veiklos vykdytojus ar atliekų tvarkymo operatorius arba bet kuriai jų vardu veikiančiai trečiajai šaliai, laikantis baterijos fizinio gamintojo intelektinės nuosavybės teisių, bet kuriuo metu ir nediskriminaciniu pagrindu suteikiama prieiga tik skaitymo formatu prie VII priede nustatytų parametrų duomenų, naudojantis 1 dalyje nurodyta baterijos valdymo sistema ir siekiant:

a) suteikti galimybę baterija naudotis nepriklausomiems telkėjams arba rinkos dalyviams energijai kaupti;

b) įvertinti baterijos likutinę vertę arba likusią naudojimo trukmę ir tolesnio naudojimo galimybes, remiantis baterijos būklės įvertinimu;

c) palengvinti baterijos paruošimą pakartotiniam naudojimui, paruošimą paskirties keitimui, paskirties keitimą arba perdarymą.

3. Baterijos valdymo sistema turi turėti programinės įrangos pakeitimo funkciją, skirtą tam atvejui, kai paruošimą pakartotiniam naudojimui, paruošimą paskirties keitimui, paskirties keitimą arba perdarymą atliekantiems ekonominės veiklos vykdytojams reikia įkelti kitą baterijos valdymo sistemos programinę įrangą. Jei pasinaudota programinės įrangos pakeitimo funkcija, pirminės baterijos fizinis gamintojas nelaikomas atsakingu už jokį baterijos saugos ar funkcionalumo pažeidimą, kuris galėtų būti priskiriamas baterijos valdymo sistemos programinei įrangai, įkeltai po to, kai ta baterija buvo pateikta rinkai.

4. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą, kuriuo, atsižvelgiant į rinkos raidą ir technikos bei mokslo pažangą, taip pat siekiant užtikrinti sinergiją su techniniais parametrais, nustatytais JT bendruoju techniniu reglamentu Nr. 22 dėl elektrinėse transporto priemonėse įmontuotų baterijų ilgaamžiškumo, iš dalies keičiami VII priede nustatyti parametrai, pagal kuriuos nustatoma baterijų būklė ir numatoma naudojimo trukmė, deramai atsižvelgiant į baterijos fizinio gamintojo intelektinės nuosavybės teises.

5. Šio straipsnio nuostatos taikomos kartu su nuostatomis, nustatytomis Sąjungos teisėje dėl transporto priemonių tipo patvirtinimo.

IV SKYRIUS

Baterijų atitiktis

15 straipsnis

Baterijų atitikties prezumpcija

1. Siekiant atitikties ir tikrinant baterijų atitiktį 9, 10, 12, 13, 14 ir 78 straipsniuose nustatytiems reikalavimams, bandymai, matavimai ir skaičiavimai atliekami taikant patikimus, tikslius ir atkuriamus metodus, kuriais atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausius metodus ir pagal kuriuos gautų rezultatų neapibrėžtis laikoma nedidele, įskaitant standartuose, kurių nuorodos tais tikslais paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, nustatytus metodus.

2. Darniųjų standartų tikslas – kiek įmanoma imituoti naudojimą realiomis sąlygomis, kartu išlaikant standartinius bandymus.

3. Preziumuojama, kad baterijos, kurios atitinka darniuosius standartus ar jų dalis, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, atitinka 9, 10, 12, 13, 14 ir 78 straipsniuose nustatytus reikalavimus ta apimtimi, kuria tuos reikalavimus apima tokie darnieji standartai arba jų dalys, ir, jei taikytina, ta apimtimi, kuria yra pasiektos pagal 9 ir 10 straipsnius nustatytos tų reikalavimų minimaliosios vertės.

16 straipsnis

Bendrosios specifikacijos

1. Išimtiniais atvejais Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos bendrosios specifikacijos dėl pagal 9, 10, 12, 13, 14 ir 78 straipsnius nustatytų reikalavimų arba 15 straipsnio 1 dalyje nurodytų bandymų, kai:

a) tie darnieji standartai ar jų dalys, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, neapima tų reikalavimų arba bandymų;

b) Komisija yra paprašiusi vienos arba daugiau Europos standartizacijos organizacijų parengti tų reikalavimų ar bandymų darniojo standarto projektą ir

c) yra tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

i) nė viena Europos standartizacijos organizacija Komisijos prašymo nepriėmė;

ii) Komisija nustato, kada priimant prašomus darniuosius standartus nepagrįstai vėluojama, arba

iii) Europos standartizacijos organizacija pateikė standartą, kuris nevisiškai atitinka Komisijos prašymą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Rengdama įgyvendinimo akto, kuriuo nustatomos bendrosios specifikacijos, projektą, Komisija atsižvelgia į atitinkamų įstaigų arba ekspertų grupės nuomones ir tinkamai konsultuojasi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais.

2. Preziumuojama, kad baterijos, kurios atitinka bendrąsias specifikacijas ar jų dalis, atitinka 9, 10, 12, 13, 14 ir 78 straipsniuose nustatytus reikalavimus ta apimtimi, kuria tuos reikalavimus apima tos bendrosios specifikacijos arba jų dalys, ir, jei taikytina, ta apimtimi, kuria yra pasiektos pagal 9 ir 10 straipsnius nustatytos tų reikalavimų minimaliosios vertės.

3. Kai Europos standartizacijos organizacija priima darnųjį standartą ir Komisijai pasiūloma nuorodą į jį paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, Komisija įvertina darnųjį standartą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012. Kai nuoroda į darnųjį standartą paskelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, Komisija panaikina 1 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus arba jų dalis, apimančius tuos pačius 1 dalyje nurodytus reikalavimus arba bandymus.

17 straipsnis

Atitikties vertinimo procedūros

1. Baterijų atitiktis 6, 9, 10, 12, 13 ir 14 straipsniuose nustatytiems reikalavimams vertinama pagal vieną iš šių procedūrų:

a) serijinės gamybos baterijų atveju:

i) „A modulis. Gamybos vidaus kontrolė“ – kaip išdėstyta VIII priedo A dalyje, arba

ii) „D1 modulis. Gamybos proceso kokybės užtikrinimas“ – kaip išdėstyta VIII priedo B dalyje;

b) neserijinės gamybos baterijų atveju:

i) „A modulis. Gamybos vidaus kontrolė“ – kaip išdėstyta VIII priedo A dalyje, arba

ii) „G modulis. Vieneto patikra grindžiama atitiktis“ – kaip išdėstyta VIII priedo C dalyje.

2. Baterijų atitiktis 7 ir 8 straipsniuose nustatytiems reikalavimams vertinama pagal vieną iš šių procedūrų:

a) „D1 modulis. Gamybos proceso kokybės užtikrinimas“ – kaip išdėstyta VIII priedo B dalyje serijinės gamybos baterijų atveju, arba

b) „G modulis. Vieneto patikra grindžiama atitiktis“ – kaip išdėstyta VIII priedo C dalyje neserijinės gamybos baterijų atveju.

3. Baterijų, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, kurių paskirtis buvo pakeista arba jos buvo perdarytos, papildomas atitikties vertinimas atliekamas pagal procedūrą „A modulis. Gamybos vidaus kontrolė“, nustatytą VIII priedo A dalyje, atsižvelgiant į 6, 9, 10, 12, 13 ir 14 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

4. Su baterijų atitikties vertinimo procedūromis susiję duomenų įrašai ir korespondencija rengiami valstybės narės, kurioje įsisteigusi atitikties vertinimo procedūras atliekanti notifikuotoji įstaiga, valstybine kalba ar kalbomis arba viena ar daugiau tai įstaigai priimtinų kalbų.

18 straipsnis

ES atitikties deklaracija

1. ES atitikties deklaracijoje nurodoma, kad yra įrodyta, jog įvykdyti 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniuose nustatyti reikalavimai.

2. ES atitikties deklaracija turi atitikti IX priede pateiktą jos struktūros pavyzdį, apimti atitinkamuose VIII priede išdėstytuose moduliuose nurodytus elementus ir būti atnaujinta. Ji išverčiama į valstybės narės, kurioje baterija yra pateikiama ar tiekiama rinkai arba pradedama naudoti, reikalaujamą kalbą ar kalbas. Ji parengiama elektrone forma ir, jei prašoma, pateikiama popierine forma.

3. Jei baterijai taikomas daugiau nei vienas Sąjungos aktas, pagal kurį reikalaujama turėti ES atitikties deklaraciją, parengiama viena ES atitikties deklaracija, susijusi su visais tokiais aktais. Toje deklaracijoje nurodomi susiję Sąjungos aktai ir jų paskelbimo nuorodos.

4. Parengdamas ES atitikties deklaraciją fizinis gamintojas prisiima atsakomybę dėl baterijos atitikties šiame reglamente nustatytiems reikalavimams.

5. Nedarant poveikio 3 daliai, viena bendra ES atitikties deklaracija gali būti sudaryta iš vienos ar daugiau atskirų ES atitikties deklaracijų, jau parengtų laikantis kito (-ų) Sąjungos akto (-ų), taip siekiant sumažinti administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams.

19 straipsnis

Bendrieji žymėjimo CE ženklu principai

Žymėjimui CE ženklu taikomi Reglamento (EB) Nr. 765/2008 30 straipsnyje nustatyti bendrieji principai.

20 straipsnis

Žymėjimo CE ženklu taisyklės ir sąlygos

1. Baterija CE ženklu žymima taip, kad tas ženklas būtų matomas, įskaitomas ir neištrinamas. Jei taip žymėti neįmanoma arba negalima dėl baterijos pobūdžio, šis ženklas uždedamas ant pakuotės ir ant prie baterija pridedamų dokumentų.

2. CE ženklas uždedamas prieš bateriją pateikiant rinkai arba pradedant naudoti.

3. Po CE ženklo nurodomas notifikuotosios įstaigos identifikacinis numeris, jei jo reikalaujama pagal VIII priedą. Tą identifikacinį numerį uždeda pati notifikuotoji įstaiga arba jos nurodymu tą padaro fizinis gamintojas ar jo įgaliotasis atstovas.

4. Po CE ženklo ir 3 dalyje nurodyto identifikacinio numerio gali būti pateikiama, jei taikytina, bet kokia piktograma ar kitas ženklas, kuriais nurodoma specifinė rizika, naudojimo būdas ar bet koks su baterijos naudojimu, laikymu, apdorojimu arba vežimu susijęs pavojus.

5. Valstybės narės, naudodamosi esamais mechanizmais, užtikrina, kad būtų teisingai taikoma žymėjimo CE ženklu tvarka, o netinkamo to ženklo naudojimo atveju imasi atitinkamų veiksmų.

V SKYRIUS

Atitikties vertinimo įstaigų notifikavimas

21 straipsnis

Notifikavimas

Valstybės narės notifikuoja Komisijai ir kitoms valstybėms narėms atitikties vertinimo įstaigas, įgaliotas atlikti atitikties vertinimo užduotis pagal šį reglamentą.

22 straipsnis

Notifikuojančiosios institucijos

1. Valstybė narė paskiria notifikuojančiąją instituciją, atsakingą už tai, kad būtų nustatytos ir vykdomos reikiamos procedūros, pagal kurias atliekamas atitikties vertinimo įstaigų vertinimas ir jų notifikavimas, ir vykdoma notifikuotųjų įstaigų stebėsena, įskaitant 27 straipsnio laikymąsi.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad 1 dalyje nurodytą vertinimą ir stebėseną turi vykdyti nacionalinė akreditacijos įstaiga, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 765/2008, laikydamasi to reglamento nuostatų.

3. Kai notifikuojančioji institucija deleguoja arba kitaip paveda vykdyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą, notifikavimą ar stebėseną įstaigai, kuri nėra valdžios subjektas, ta įstaiga turi būti juridinis asmuo, *mutatis mutandis* turi atitikti 23 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir turi būti apsidraudusi su savo vykdoma veikla susijusią atsakomybę.

4. Notifikuojančioji institucija prisiima visą atsakomybę už 3 dalyje nurodytos įstaigos atliekamas užduotis.

23 straipsnis

Notifikuojančiosioms institucijomis taikomi reikalavimai

1. Notifikuojančioji institucija turi būti įsteigta taip, kad nekiltų jos ir atitikties vertinimo įstaigų interesų konfliktas.

2. Notifikuojančiosios institucijos organizacinė struktūra turi būti tokia ir ta institucija turi veikti taip, kad būtų užtikrintas jos veiklos objektyvumas ir nešališkumas.

3. Notifikuojančiosios institucijos organizacinė struktūra turi būti tokia, kad kiekvieną su atitikties vertinimo įstaigos notifikavimu susijusį sprendimą priimtų kiti kompetentingi asmenys, nei tie, kurie atliko atitikties vertinimo įstaigų, pateikusių notifikavimo paraišką pagal 28 straipsnį, vertinimą.

4. Notifikuojančioji institucija negali siūlyti ar vykdyti veiklos, kurią vykdo atitikties vertinimo įstaigos, ir teikti konsultavimo paslaugų komerciniu ar konkurenciniu pagrindu.

5. Notifikuojančioji institucija turi užtikrinti gaunamos informacijos konfidencialumą. Tačiau ji keičiasi informacija apie notifikuotąsias įstaigas su Komisija, taip pat su kitų valstybių narių notifikuojančiosiomis institucijomis ir kitomis susijusiomis nacionalinėmis institucijomis.

6. Notifikuojančioji institucija turi turėti pakankamai kompetentingų darbuotojų ir pakankamą finansavimą savo užduotims tinkamai atlikti.

24 straipsnis

Notifikuotųjų institucijų pareiga pateikti informaciją

Valstybės narės informuoja Komisiją apie jų taikomas atitikties vertinimo įstaigų įvertinimo ir jų notifikavimo ir notifikuotųjų įstaigų stebėsenos procedūras, taip pat apie bet kokius tų procedūrų pakeitimus.

Komisija tą informaciją paskelbia viešai.

25 straipsnis

Notifikuotosioms įstaigoms taikomi reikalavimai

1. Notifikavimo tikslais atitikties vertinimo įstaiga turi atitikti 2–11 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Atitikties vertinimo įstaiga turi būti įsteigta pagal valstybės narės nacionalinę teisę ir turi turėti teisinį subjektiškumą.

3. Atitikties vertinimo įstaiga turi būti trečiosios šalies įstaiga, nepriklausoma nuo verslo ryšių ir, kiek tai susiję su baterijomis, kurias ji vertina, visų pirma nuo baterijų fizinių gamintojų bei tų baterijų fizinių gamintojų prekybos partnerių ar baterijų fizinių gamintojų gamyklų akcijų turinčių investuotojų, taip pat nepriklausoma nuo kitų notifikuotųjų įstaigų ir tų notifikuotųjų įstaigų verslo asociacijų, patronuojančiųjų ar patronuojamųjų įmonių.

4. Atitikties vertinimo įstaiga, jos aukščiausiojo lygio vadovybė ir už atitikties vertinimo užduočių atlikimą atsakingi darbuotojai negali būti savo vertinamų baterijų projektuotojai, fiziniai gamintojai, tiekėjai, importuotojai, platintojai, montuotojai, pirkėjai, savininkai, naudotojai, techninės priežiūros vykdytojai ar kurios nors iš tų šalių atstovai. Tas draudimas netrukdo naudoti atitikties vertinimo įstaigos veiklai reikalingų įvertintų baterijų arba naudoti tokių baterijų asmeninėms reikmėms.

Atitikties vertinimo įstaiga, jos aukščiausiojo lygio vadovybė ir už atitikties vertinimo užduočių atlikimą atsakingi darbuotojai tiesiogiai nedalyvauja projektuojant, gaminant, parduodant, importuojant, platinant, montuojant ar naudojant tas baterijas arba atliekant jų techninę priežiūrą, ir negali atstovauti toje veikloje dalyvaujantiems subjektams. Jie negali užsiimti veikla, kuri galėtų kliudyti jiems nepriklausomai priimti sprendimus ar sąžiningai vykdyti atitikties vertinimo veiklą, dėl kurios jos buvo notifikuotos. Tai visų pirma taikoma konsultavimo paslaugoms.

Atitikties vertinimo įstaiga užtikrina, kad jos patronuojančiųjų ar tai pačiai grupei priklausančių įmonių, patronuojamųjų įmonių ar subrangovų veikla nedarytų poveikio jos vykdomos atitikties vertinimo veiklos konfidencialumui, objektyvumui ar nešališkumui.

5. Atitikties vertinimo įstaiga ir jos darbuotojai atitikties vertinimo veiklą vykdo laikydamiesi aukščiausių profesinio sąžiningumo standartų ir turėdami reikiamą specialiosios srities techninę kompetenciją ir nepasiduoda jokiam spaudimui ir paskatoms, visų pirma finansinio pobūdžio, kurie galėtų paveikti jų sprendimus ar jų atitikties vertinimo veiklos rezultatus, kiek tai susiję su tos veiklos rezultatais suinteresuotais asmenimis ar asmenų grupėmis.

6. Atitikties vertinimo įstaiga turi būti pajėgi vykdyti visas atitikties vertinimo užduotis, jai pavestas pagal VIII priedą, periodiškai atliekamus auditus pagal 48 straipsnio 2 dalį ir trečiosios šalies atliekamą patikrą pagal 51 straipsnį, dėl kurių ji buvo notifikuota, nepriklausomai nuo to, ar tas užduotis atlieka pati atitikties vertinimo įstaiga, ar jos yra atliekamos tos įstaigos vardu ir jai prisiimant atsakomybę.

Visais atvejais ir kiekvienai atitikties vertinimo procedūrai, nustatytai VIII priede, periodiškai atliekamiems auditams pagal 48 straipsnio 2 dalį ir trečiosios šalies atliekamai patikrai pagal 51 straipsnį, taip pat dėl kiekvienos baterijų kategorijos, dėl kurios ji buvo notifikuota, atitikties vertinimo įstaiga turi turėti:

a) reikiamų darbuotojų, turinčių techninių žinių ir pakankamos bei tinkamos patirties atitikties vertinimo užduotims atlikti;

b) reikiamus procedūrų, pagal kurias atliekamas atitikties vertinimas, aprašus, kuriais užtikrinamas tų procedūrų skaidrumas ir galimybė jas pakartoti;

c) tinkamą politiką ir procedūras, pagal kurias veikla, kurią ji vykdo kaip notifikuotoji įstaiga, yra atskirta nuo kitų užduočių;

d) reikiamas procedūras, kuriomis užtikrinama, kad atitikties vertinimo užduotys būtų vykdomos deramai atsižvelgiant į įmonės dydį, jos veiklos sektorių, struktūrą, atitinkamų baterijų technologinio sudėtingumo laipsnį ir į tai, ar gamybos procesas yra masinis, ar serijinis.

Atitikties vertinimo įstaiga turi turėti priemonių, būtinų su jos atitikties vertinimo veikla susijusioms techninėms ir administracinėms užduotims tinkamai atlikti, ir prieigą prie būtinos informacijos, bandymų įrangos ar bazės. Tai apima vidaus procedūrų, bendrosios politikos, elgesio kodeksų ar kitų vidaus taisyklių nustatymą ir priežiūrą, darbuotojų paskyrimą konkrečioms užduotims atlikti ir atitikties vertinimo sprendimų priėmimą, nenumatant galimybės pavesti tas užduotis subrangovui ar patronuojamajai įmonei.

7. Už atitikties vertinimo užduočių atlikimą atsakingi darbuotojai turi:

a) turėti tinkamą techninį ir profesinį parengimą, apimantį visą atitikties vertinimo veiklą, dėl kurios atitikties vertinimo įstaiga buvo notifikuota;

b) pakankamai gerai išmanyti savo atliekamų vertinimų reikalavimus ir turėti tinkamus įgaliojimus atlikti tuos vertinimus;

c) turėti tinkamų žinių ir tinkamai išmanyti 6–10, 12, 13, 14 ir 48–52 straipsniuose nustatytus reikalavimus ir pareigas, 15 straipsnyje nurodytus taikytinus darniuosius standartus ir 16 straipsnyje nurodytas bendrąsias specifikacijas, taip pat atitinkamas Sąjungos derinamųjų teisės aktų ir nacionalinės teisės nuostatas;

d) gebėti rengti sertifikatus, duomenų įrašus ir ataskaitas, kuriais įrodoma, kad buvo atlikti atitikties vertinimai.

8. Turi būti užtikrinamas atitikties vertinimo įstaigos, jos aukščiausiojo lygio vadovybės ir už atitikties vertinimo užduočių vykdymą atsakingų darbuotojų nešališkumas.

Aukščiausiojo lygio vadovybės ir už atitikties vertinimo užduočių vykdymą atsakingų darbuotojų atlyginimas negali priklausyti nuo atliktų atitikties vertinimų skaičiaus ar nuo tų vertinimų rezultatų.

9. Atitikties vertinimo įstaiga apsidraudžia atsakomybės draudimu, išskyrus atvejus, kai atsakomybę pagal nacionalinę teisę, taikomą notifikuojančiojoje valstybėje narėje, prisiima valstybė arba už atitikties vertinimą tiesiogiai atsako pati valstybė narė.

10. Atitikties vertinimo įstaigos darbuotojai turi laikytis profesinės paslapties reikalavimo dėl visos informacijos, kuri gauta vykdant atitikties vertinimo užduotis pagal VIII priedą, periodiškai atliekamų auditų pagal 48 straipsnio 2 dalį arba trečiosios šalies atliekamos patikros pagal 51 straipsnį, išskyrus tuos atvejus, kiek tai susiję su valstybės narės, kurioje ta įstaiga vykdo savo veiklą, notifikuojančiosiomis institucijomis ir nacionalinėmis institucijomis. Turi būti saugomos nuosavybės teisės.

11. Atitikties vertinimo įstaiga dalyvauja atitinkamoje standartizacijos veikloje ir pagal 37 straipsnį įsteigtos notifikuotųjų įstaigų sektorinės koordinavimo grupės veikloje arba užtikrina, kad apie šią veiklą būtų informuoti už atitikties vertinimo užduočių vykdymą atsakingi jos darbuotojai, o tos grupės darbe priimtus administracinius sprendimus ir dokumentus taiko kaip bendrąsias gaires.

26 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų atitikties prezumpcija

Jei atitikties vertinimo įstaiga įrodo, kad atitinka kriterijus, nustatytus atitinkamuose darniuosiuose standartuose ar jų dalyse, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, preziumuojama, kad ji atitinka 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus tiek, kiek tuos reikalavimus apima taikytini darnieji standartai.

27 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų patronuojamosios įmonės ir subranga

1. Kai notifikuotoji įstaiga konkrečias su atitikties vertinimu susijusias užduotis paveda atlikti subrangovui ar patronuojamajai įmonei, ji užtikrina, kad subrangovas arba patronuojamoji įmonė atitiktų 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus, ir apie tai informuoja notifikuojančiąją instituciją.

2. Nepriklausomai nuo to, kur yra įsisteigę subrangovai ar patronuojamosios įmonės, visą atsakomybę už jų atliekamas užduotis prisiima notifikuotoji įstaiga.

3. Pavesti veiklą vykdyti subrangovui arba patronuojamajai įmonei notifikuotoji įstaiga gali tik gavusi kliento sutikimą.

4. Notifikuotoji įstaiga saugo atitinkamus dokumentus, susijusius su subrangovo ar patronuojamosios įmonės kvalifikacijos vertinimu ir jų pagal 48 straipsnio 2 dalį ir 51 straipsnį bei pagal VIII priedą atliktu darbu, kad notifikuojančioji institucija galėtų su jais susipažinti.

28 straipsnis

Notifikavimo paraiška

1. Atitikties vertinimo įstaiga notifikavimo paraišką pateikia valstybės narės, kurioje ji yra įsisteigusi, notifikuojančiajai institucijai.

2. Prie notifikavimo paraiškos pridedamas atitikties vertinimo veiklos, atitikties vertinimo modulio ar modulių, nustatytų VIII priede, ar procedūrų, nustatytų 48 straipsnio 2 dalyje ir 51 straipsnyje, ir baterijų, kurių atžvilgiu ta atitikties vertinimo įstaiga teigia turinti kompetenciją, aprašymas, taip pat nacionalinės akreditacijos įstaigos išduotas akreditavimo pažymėjimas, kai taikytina, kuriuo patvirtinama, kad atitikties vertinimo įstaiga įvykdo 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

3. Jei atitikties vertinimo įstaiga negali pateikti šio straipsnio 2 dalyje nurodyto akreditavimo pažymėjimo, ji notifikuojančiajai institucijai pateikia visus patvirtinamuosius dokumentus, būtinus jos atitikčiai 25 straipsnyje nustatytiems reikalavimams patikrinti, pripažinti ir jų reguliariai stebėsenai atlikti, įskaitant atitinkamus dokumentus, kuriais įrodoma, kad atitikties vertinimo įstaiga yra nepriklausoma, kaip tai suprantama 25 straipsnio 3 dalyje.

29 straipsnis

Notifikavimo procedūra

1. Notifikuojančioji institucija notifikuoja tik atitikties vertinimo įstaigas, kurios atitinka 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

2. Notifikuojančioji institucija siunčia notifikavimo pranešimą Komisijai ir kitų valstybių narių notifikuojančiosioms institucijoms apie kiekvieną 1 dalyje nurodytą atitikties vertinimo įstaigą naudodamasi Komisijos sukurta ir administruojama elektronine notifikavimo priemone.

3. Tame notifikavimo pranešime pateikiami išsamūs duomenys apie atitikties vertinimo veiklą, atitikties vertinimo modulį ar modulius arba 48 straipsnio 2 dalyje ir 51 straipsnyje nustatytas procedūras, susijusių baterijų kategorijas, taip pat reikiamą kompetencijos patvirtinimą.

4. Jei notifikavimas nėra pagrįstas 28 straipsnio 2 dalyje nurodytu akreditavimo pažymėjimu, notifikuojančioji institucija Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateikia dokumentus, kuriais patvirtina atitikties vertinimo įstaigos kompetenciją ir tai, kad yra nustatyta tvarka, skirta užtikrinti, kad būtų reguliariai atliekama tos įstaigos stebėsena ir kad ji toliau atitiks 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

5. Atitinkama atitikties vertinimo įstaiga gali vykdyti notifikuotosios įstaigos veiklą tik tuo atveju, jeigu Komisija ar kitos valstybės narės nepareiškia prieštaravimų per dvi savaites nuo notifikavimo dienos, jei prie jo pridėtas 28 straipsnio 2 dalyje nurodytas akreditavimo pažymėjimas, arba per du mėnesius nuo notifikavimo dienos, jei prie jo pridėti šio straipsnio 4 dalyje nurodyti patvirtinamieji dokumentai. Šio reglamento tikslais tik tokia atitikties vertinimo įstaiga laikoma notifikuotąja įstaiga.

6. Notifikuojančioji institucija informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie bet kokius vėliau atliktus 2 dalyje nurodyto notifikavimo pranešimo pakeitimus.

30 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų identifikaciniai numeriai ir sąrašai

1. Komisija kiekvienai notifikuotajai įstaigai suteikia identifikacinį numerį. Ji suteikia tik vieną numerį, net jei įstaiga yra notifikuota pagal kelis Sąjungos aktus.

2. Komisija viešai paskelbia ir nuolat atnaujina pagal šį reglamentą notifikuotų įstaigų sąrašą, įskaitant joms suteiktus identifikacinius numerius ir atitikties vertinimo veiklą, dėl kurios jos buvo notifikuotos.

31 straipsnis

Notifikavimo pakeitimai

1. Jei notifikuojančioji institucija nustato arba yra informuojama, kad notifikuotoji įstaiga nebeatitinka 25 straipsnyje nustatytų reikalavimų arba kad ji nevykdo savo pareigų, notifikuojančioji institucija, priklausomai nuo tų reikalavimų nesilaikymo ar pareigų nevykdymo atvejo sunkumo, atitinkamai apriboja, laikinai sustabdo arba panaikina notifikavimo galiojimą. Apie tai ji nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

2. Notifikavimo galiojimo apribojimo, laikino sustabdymo ar panaikinimo pagal 1 dalį atveju arba tuo atveju, kai notifikuotoji įstaiga nutraukia savo veiklą, notifikuojančioji institucija imasi tinkamų veiksmų, skirtų užtikrinti, kad tos įstaigos dokumentus tvarkytų kita notifikuotoji įstaiga arba kad jie būtų saugomi ir atsakingų notifikuojančiųjų institucijų ir rinkos priežiūros institucijų prašymu būtų joms pateikti.

32 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų kompetencijos ginčijimas

1. Komisija nagrinėja visus atvejus, kai jai kyla abejonių arba kai jai pranešama apie abejones dėl notifikuotosios įstaigos kompetencijos arba dėl to, ar notifikuotoji įstaiga ir toliau atitinka jai taikomus reikalavimus ir vykdo jai priskirtas pareigas, visų pirma kai apie tokias abejones praneša ekonominės veiklos vykdytojai ir kiti atitinkami suinteresuotieji subjektai.

2. Komisijos prašymu notifikuojančioji institucija jai pateikia visą su notifikavimo pagrindimu arba atitinkamos notifikuotosios įstaigos kompetencijos užtikrinimu susijusią informaciją.

3. Komisija užtikrina, kad visa neskelbtina informacija, gauta jai atliekant tyrimus, būtų tvarkoma konfidencialiai.

4. Jei Komisija nustato, kad notifikuotoji įstaiga neatitinka arba nebeatitinka jos notifikavimo reikalavimų, ji priima įgyvendinimo aktą, kuriuo reikalaujama, kad notifikuojančioji valstybė narė imtųsi būtinų taisomųjų veiksmų, įskaitant, jei būtina, notifikavimo panaikinimą. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 74 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

33 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų veiklos pareigos

1. Notifikuotoji įstaiga atlieka atitikties vertinimus pagal 48 straipsnio 2 dalyje, 51 straipsnyje arba VIII priede nustatytas atitikties vertinimo procedūras, laikantis notifikavimo pagal 29 straipsnį statuso apimties.

2. Notifikuotoji įstaiga atitikties vertinimus atlieka proporcingai, stengdamasi nesukelti nereikalingos naštos ekonominės veiklos vykdytojams ir tinkamai atsižvelgdama į įmonės dydį, įmonės veiklos sektorių, įmonės struktūrą, įvertintinos baterijos sudėtingumą ir tai, ar gamybos procesas yra masinis, ar serijinis. Tačiau tai darydama notifikuotoji įstaiga laikosi tokio griežtumo ir apsaugos lygio, kokio reikia, kad būtų užtikrinta, kad baterijos atitiktų šį reglamentą, o ekonominės veiklos vykdytojai jo laikytųsi.

3. Jei notifikuotoji įstaiga nustato, kad taikytini reikalavimai, nustatyti 6–10 ir 12, 13, 14, 49 bei 50 straipsniuose, atitinkamuose 15 straipsnyje nurodytuose darniuosiuose standartuose, 16 straipsnyje nurodytose bendrosiose specifikacijose ar kitose techninėse specifikacijose, nebuvo įvykdyti, ji reikalauja, kad fizinis gamintojas ar kitas atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas imtųsi tinkamų taisomųjų veiksmų iki bus atliktas antras ir galutinis atitikties vertinimas, išskyrus atvejus, kai tų trūkumų ištaisyti neįmanoma. Jei trūkumų ištaisyti neįmanoma, notifikuotoji įstaiga neišduoda atitikties sertifikato ir nepriima patvirtinimo sprendimo.

4. Jei, vykdydama atitikties stebėseną po to, kai priimamas patvirtinimo sprendimas, notifikuotoji įstaiga nustato, kad reikalavimų nebesilaikoma, ji pareikalauja, kad atitinkamai fizinis gamintojas arba 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas imtųsi tinkamų taisomųjų veiksmų, ir, jei būtina, laikinai sustabdo arba panaikina patvirtinimo sprendimo galiojimą.

5. Jei 4 dalyje nurodytų taisomųjų veiksmų nesiimama arba jie nedaro reikiamo poveikio, notifikuotoji įstaiga atitinkamai apriboja, laikinai sustabdo arba panaikina patvirtinimo sprendimo galiojimą.

34 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų sprendimų apskundimas

Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatyta notifikuotųjų įstaigų priimtų sprendimų apskundimo procedūra.

35 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų pareiga informuoti

1. Notifikuotoji įstaiga informuoja notifikuojančiąją instituciją apie:

a) atsisakymą išduoti atitikties sertifikatą arba priimti patvirtinimo sprendimą, sertifikato arba patvirtinimo sprendimo galiojimo apribojimą, laikiną sustabdymą ar panaikinimą;

b) visas aplinkybes, turinčias įtakos jos notifikavimo apimčiai arba sąlygoms;

c) kiekvieną iš rinkos priežiūros institucijų gautą prašymą suteikti informacijos apie jos vykdomą atitikties vertinimo veiklą;

d) visą atitikties vertinimo veiklą, vykdomą atsižvelgiant į notifikavimo taikymo sritį, ir visą kitą veiklą, įskaitant ir tarpvalstybiniu mastu vykdomą bei subrangos veiklą, jei to būtų paprašyta.

2. Notifikuotoji įstaiga kitoms notifikuotosioms įstaigoms, vykdančioms panašią atitikties vertinimo veiklą tų pačių baterijų kategorijų atžvilgiu, teikia aktualią informaciją klausimais, susijusiais su:

a) neigiamais ir, jei prašoma, teigiamais atitikties vertinimais, ir

b) bet kokiu patvirtinimo sprendimo galiojimo apribojimu, laikinu sustabdymu ar panaikinimu.

36 straipsnis

Keitimasis patirtimi ir gerosios praktikos pavyzdžiais

Komisija pasirūpina, kad būtų organizuojamas už notifikavimo politiką atsakingų valstybių narių institucijų keitimasis patirtimi ir gerosios praktikos pavyzdžiais.

37 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų veiklos koordinavimas

Komisija užtikrina tinkamą notifikuotųjų įstaigų veiklos tarpusavio koordinavimą ir bendradarbiavimą ir tai, kad šis koordinavimas ir bendradarbiavimas tinkamai vyktų notifikuotųjų įstaigų sektorinėje koordinavimo grupėje.

Notifikuotosios įstaigos tiesiogiai arba per paskirtus atstovus dalyvauja sektorinės koordinavimo grupės darbe.

VI SKYRIUS

Ekonominės veiklos vykdytojų pareigos, išskyrus nustatytąsias VII ir VIII skyriuose

38 straipsnis

Fizinių gamintojų pareigos

1. Pateikdami bateriją rinkai arba pradėdami ją naudoti, įskaitant naudojimą paties fizinio gamintojo reikmėms, fiziniai gamintojai užtikrina, kad baterija:

a) būtų suprojektuota ir fiziškai pagaminta laikantis 6–10 ir 12 bei 14 straipsnių ir kad prie jos būtų pridėtos aiškios, suprantamos ir įskaitomos naudojimo instrukcijos bei saugos informacija, pateikiamos galutiniams naudotojams lengvai suprantama kalba ar kalbomis, nustatytomis valstybės narės, kurios rinkai baterija turi būti pateikiama arba kurioje ji turi būti pradedama naudoti, ir

b) būtų pažymėta ir paženklinta pagal 13 straipsnį.

2. Prieš pateikdami bateriją rinkai arba prieš pradėdami ją naudoti, fiziniai gamintojai parengia VIII priede nurodytus techninius dokumentus ir atlieka arba paveda atlikti atitinkamą 17 straipsnyje nurodytą atitikties vertinimo procedūrą.

3. Jei atlikus atitinkamą 17 straipsnyje nurodytą atitikties vertinimo procedūrą įrodoma, kad baterija atitinka taikytinus reikalavimus, fiziniai gamintojai parengia ES atitikties deklaraciją pagal 18 straipsnį ir pažymi CE ženklu pagal 19 ir 20 straipsnius.

4. Fiziniai gamintojai IX priede nurodytus techninius dokumentus ir ES atitikties deklaraciją saugo 10 metų po to, kai baterija buvo pateikta rinkai arba pradėta naudoti, kad nacionalinės institucijos galėtų su jais susipažinti.

5. Fiziniai gamintojai užtikrina, kad būtų nustatytos procedūros, kurias taikant būtų išlaikoma serijinės gamybos būdu gaminamų baterijų atitiktis šiam reglamentui. Tai darydami fiziniai gamintojai tinkamai atsižvelgia į gamybos proceso ar baterijos konstrukcijos ar charakteristikų ir į 15 straipsnyje nurodytų darniųjų standartų, 16 straipsnyje nurodytų bendrųjų specifikacijų ar kitų techninių specifikacijų, į kurias daroma nuoroda deklaruojant baterijos atitiktį arba pagal kurias patikrinta jos atitiktis, pakeitimus.

6. Fiziniai gamintojai užtikrina, kad ant baterijų, kurias jie pateikė rinkai, būtų nurodytas modelio identifikatorius ir partijos ar serijos numeris, arba gaminio numeris ar kitas elementas, pagal kuriuos jas būtų galima identifikuoti. Jei dėl baterijos dydžio ar pobūdžio to padaryti neįmanoma, reikiama informacija pateikiama ant pakuotės ar prie baterijos pridedamame dokumente.

7. Fiziniai gamintojai ant baterijos nurodo savo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą ar registruotą prekių ženklą, savo pašto adresą, nurodydami vieną bendrą kontaktinį punktą, ir, jei toks yra, interneto bei el. pašto adresą. Jei tai neįmanoma, reikiama informacija pateikiama ant pakuotės ar prie baterijos pridedamame dokumente. Kontaktiniai duomenys pateikiami galutiniams naudotojams ir rinkos priežiūros institucijoms lengvai suprantama kalba ar kalbomis, nustatytomis valstybės narės, kurioje baterija pateikiama rinkai ar pradedama naudoti, ir turi būti aiškūs, suprantami ir įskaitomi.

8. Fiziniai gamintojai per 14 straipsnio 1 dalyje nurodytą baterijos valdymo sistemą pagal tame straipsnyje nustatytus reikalavimus suteikia prieigą prie VII priede nustatytų parametrų duomenų.

9. Jei fiziniai gamintojai mano arba turi pagrindo manyti, kad baterija, kurią jie pateikė rinkai arba pradėjo naudoti, neatitinka vieno ar daugiau 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniuose nustatytų taikytinų reikalavimų, jie nedelsdami imasi būtinų taisomųjų veiksmų, kurie atitinkamai būtini tos baterijos atitikčiai užtikrinti, jai pašalinti arba atšaukti. Be to, jei baterija kelia riziką, fiziniai gamintojai nedelsdami informuoja valstybės narės, kurioje jie tiekė tą bateriją rinkai, rinkos priežiūros instituciją, pateikdami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį ir apie taisomuosius veiksmus, kurių buvo imtasi.

10. Gavę pagrįstą nacionalinės institucijos prašymą, fiziniai gamintojai tai nacionalinei institucijai lengvai suprantama kalba ar kalbomis pateikia jai visą informaciją ir dokumentus, būtinus siekiant įrodyti, kad baterijos atitinka 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniuose nustatytus reikalavimus. Ta informacija ir dokumentai pateikiami elektronine forma ir, pateikus prašymą, popierine forma. Nacionalinės institucijos prašymu fiziniai gamintojai su ja bendradarbiauja dėl bet kokių veiksmų, kurių imamasi siekiant pašalinti baterijos, kurią jie pateikė rinkai ar pradėjo naudoti, keliamą riziką.

11. Ekonominės veiklos vykdytojas, kuris atlieka paruošimą pakartotiniam naudojimui, paruošimą paskirties keitimui, paskirties keitimą arba perdarymą, ir pateikia rinkai arba pradeda naudoti bateriją, su kuria buvo atlikta kuri nors iš tų operacijų, šio reglamento tikslais laikomi fiziniais gamintojais.

39 straipsnis

Baterijų elementų ir baterijų modulių tiekėjų pareigos

Tiekdami fiziniam gamintojui baterijų elementus ar modulius, baterijų elementų ir baterijų modulių tiekėjai teikia informaciją ir dokumentus, būtinus šio reglamento reikalavimų laikymuisi užtikrinti. Ta informacija ir dokumentai teikiami nemokamai.

40 straipsnis

Įgaliotųjų atstovų pareigos

1. Fizinis gamintojas gali rašytiniu įgaliojimu paskirti įgaliotąjį atstovą.

Įgaliotojo atstovo įgaliojimas galioja tik tada, kai jį raštu patvirtina pats įgaliotasis atstovas.

2. Įgaliotojo atstovo įgaliojimas neapima 38 straipsnio 1 dalyje ir 48–52 straipsniuose nustatytų pareigų ir pareigos rengti techninius dokumentus.

3. Įgaliotasis atstovas atlieka iš fizinio gamintojo gautame įgaliojime nurodytas užduotis. Įgaliotasis atstovas turi turėti tinkamas priemones įgaliojime nurodytoms užduotims vykdyti. Įgaliotasis atstovas, gavęs prašymą, pateikia savo įgaliojimo kopiją rinkos priežiūros institucijai tos institucijos nustatyta Sąjungos kalba. Įgaliojimai apima bent šias užduotis:

a) saugoti ES atitikties deklaraciją, techninius dokumentus, 51 straipsnio 2 dalyje nurodytą patikros ataskaitą bei patvirtinimo sprendimą ir 48 straipsnio 2 dalyje nurodytas audito ataskaitas 10 metų po to, kai baterija buvo pateikta rinkai arba pradėta naudoti, kad nacionalinės institucijos galėtų su jais susipažinti;

b) gavus pagrįstą nacionalinės institucijos prašymą, pateikti jai visą informaciją ir dokumentus, būtinus baterijos atitikčiai įrodyti. Ta informacija ir dokumentai pateikiami elektronine forma ir, pateikus prašymą, popierine forma;

c) nacionalinių institucijų prašymu bendradarbiauti su jomis, kiek tai susiję su veiksmais, kurių imtasi siekiant pašalinti baterijų, kurioms taikomas įgaliotojo atstovo įgaliojimas, keliamą riziką.

4. Jeigu baterija kelia riziką, įgaliotieji atstovai nedelsdami praneša apie tai rinkos priežiūros institucijoms.

41 straipsnis

Importuotojų pareigos

1. Importuotojai pateikia rinkai tik baterijas, kurios atitinka 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsnius.

2. Prieš pateikdami bateriją rinkai importuotojai įsitikina, kad:

a) buvo parengta VIII priede nurodyta ES atitikties deklaracija bei techniniai dokumentai ir kad fizinis gamintojas yra atlikęs atitinkamą 17 straipsnyje nurodytą atitikties vertinimo procedūrą;

b) ant baterijos būtų 19 straipsnyje nurodytas CE ženklas ir ji būtų pažymėta ir paženklinta pagal 13 straipsnį;

c) prie baterijos yra pridėti dokumentai, kurių reikalaujama pagal 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsnius, ir naudojimo instrukcijos bei saugos informacija, parengti galutiniams naudotojams lengvai suprantama kalba ar kalbomis, nustatytomis valstybės narės, kurioje baterija turi būti tiekiama rinkai, ir

d) fizinis gamintojas yra įvykdęs 38 straipsnio 6 ir 7 dalyse nustatytus reikalavimus.

Jei importuotojas mano arba turi pagrindo manyti, kad baterija neatitinka 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsnių, jis nepateikia tos baterijos rinkai tol, kol nėra užtikrinama jos atitiktis. Be to, kai baterija kelia riziką, importuotojas informuoja fizinį gamintoją ir rinkos priežiūros institucijas, pateikdamas išsamią informaciją apie neatitiktį reikalavimams ir apie taisomuosius veiksmus, kurių buvo imtasi.

3. Importuotojai ant baterijos nurodo savo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą ar registruotą prekių ženklą, savo pašto adresą, nurodydami vieną bendrą kontaktinį punktą, ir, jei toks yra, interneto bei el. pašto adresą. Jei tai neįmanoma, reikiama informacija pateikiama ant pakuotės ar prie baterijos pridedamame dokumente. Kontaktiniai duomenys pateikiami galutiniams naudotojams lengvai suprantama kalba ar kalbomis, nustatytomis valstybės narės, kurioje baterija turi būti tiekiama rinkai, ir turi būti aiškūs, suprantami ir įskaitomi.

4. Importuotojai užtikrina, kad kol atsakomybė už bateriją tenka jiems, jos laikymo ar vežimo sąlygos nepakenktų jos atitikčiai 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniams.

5. Kai, atsižvelgiant į baterijos keliamą riziką, laikoma tinkama, importuotojai, siekdami apsaugoti žmonių sveikatą ir užtikrinti vartotojų saugą, atlieka parduodamų baterijų bandymus, išnagrinėja ir, jei būtina, registruoja skundus, reikalavimų neatitinkančių ir atšaukiamų baterijų atvejus ir nuolat informuoja platintojus apie tokią stebėseną.

6. Jei importuotojai mano arba turi pagrindo manyti, kad baterija, kurią jie pateikė rinkai, neatitinka 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsnių, jie nedelsdami imasi taisomųjų veiksmų, kurie atitinkamai būtini tos baterijos atitikčiai užtikrinti, jai pašalinti arba atšaukti. Be to, kai baterija kelia riziką, importuotojai nedelsdami informuoja valstybės narės, kurioje jie tiekė tą bateriją rinkai, rinkos priežiūros instituciją, pateikdami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį reikalavimams ir apie taisomuosius veiksmus, kurių buvo imtasi.

7. Importuotojai saugo ES atitikties deklaracijos kopiją 10 metų po to, kai baterija buvo pateikta rinkai, kad su ja galėtų susipažinti nacionalinės institucijos, ir užtikrina, kad tos institucijos, pateikusios prašymą, galėtų gauti VIII priede nurodytus techninius dokumentus.

8. Gavę pagrįstą nacionalinės institucijos prašymą, importuotojai tai institucijai lengvai suprantama kalba ar kalbomis pateikia tai institucijai visą informaciją ir dokumentus, būtinus siekiant įrodyti baterijos atitiktį 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniams. Ta informacija ir dokumentai pateikiami elektronine forma ir, pateikus prašymą, popierine forma. Nacionalinės institucijos prašymu importuotojai su ja bendradarbiauja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant pašalinti bateriją, kurias jie pateikė rinkai, keliamą riziką.

42 straipsnis

Platintojų pareigos

1. Tiekdami rinkai bateriją, platintojai veikia deramai laikydamiesi šio reglamento reikalavimų.

2. Prieš tiekdami rinkai bateriją platintojai patikrina, ar:

a) gamintojas yra įregistruotas 55 straipsnyje nurodytame gamintojų registre;

b) ant baterijos yra 19 straipsnyje nurodytas CE ženklas ir ji pažymėta ir paženklinta pagal 13 straipsnį;

c) prie baterijos pridėti dokumentai, kurių reikalaujama pagal 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsnius, ir naudojimo instrukcijos bei saugos informacija, parengti galutiniams naudotojams lengvai suprantama kalba ar kalbomis, nustatytomis valstybės narės, kurioje baterija turi būti tiekiama rinkai arba kurioje ji turi būti pradedama naudoti, ir

d) fizinis gamintojas ir importuotojas įvykdė atitinkamai 38 straipsnio 6 ir 7 dalyse ir 41 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus.

3. Jei platintojas mano arba turi pagrindo manyti, kad baterija neatitinka 6–10 straipsnių arba 12, 13 ar 14 straipsnio, jis tos baterijos netiekia rinkai tol, kol neužtikrinama jos atitiktis. Be to, kai baterija kelia riziką, platintojas apie tai informuoja fizinį gamintoją arba importuotoją ir rinkos priežiūros institucijas.

4. Platintojai užtikrina, kad kol atsakomybė už bateriją tenka jiems, jos laikymo ar vežimo sąlygos nepakenktų jos atitikčiai 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniams.

5. Jei platintojai, mano arba turi pagrindo manyti, kad baterija, kurią jie patiekė rinkai, neatitinka 6–10 straipsnių arba 12, 13 ar 14 straipsnio, jie nedelsdami užtikrina, kad būtų imtasi taisomųjų veiksmų, kurie atitinkamai būtini tos baterijos atitikčiai užtikrinti, jai pašalinti arba atšaukti. Be to, kai baterija kelia riziką, platintojai nedelsdami informuoja valstybių narių, kuriose jie tiekė tą bateriją rinkai, rinkos priežiūros institucijas, pateikdami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį reikalavimams ir apie taisomuosius veiksmus, kurių buvo imtasi.

6. Gavę pagrįstą nacionalinės institucijos prašymą, platintojai tai nacionalinei institucijai lengvai suprantama kalba ar kalbomis pateikia jai visą informaciją ir dokumentus, būtinus siekiant įrodyti baterijos atitiktį 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniams. Ta informacija ir dokumentai pateikiami elektronine forma ir, pateikus prašymą, popierine forma. Nacionalinės institucijos prašymu platintojai bendradarbiauja su ja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant pašalinti baterijų, kurias jie patiekė rinkai, keliamą riziką.

43 straipsnis

Užsakymų vykdymo paslaugų teikėjų pareigos

Užsakymų vykdymo paslaugų teikėjai užtikrina, kad jų tvarkomų baterijų sandėliavimo, pakavimo, adresavimo ar siuntimo darbų atlikimo sąlygos nepakenktų tų baterijų atitikčiai 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniams.

Nedarant poveikio šiame skyriuje nustatytoms atitinkamų ekonominės veiklos vykdytojų pareigoms, užsakymų vykdymo paslaugų teikėjai ne tik laikosi pirmoje pastraipoje nurodyto reikalavimo, bet ir atlieka 40 straipsnio 3 dalies c punkte ir 40 straipsnio 4 dalyje nustatytas užduotis.

44 straipsnis

Atvejai, kuriais importuotojams ir platintojams taikomos fizinių gamintojų pareigos

Bet kuriuo iš toliau išvardytų atvejų importuotojas arba platintojas šio reglamento tikslais laikomas fiziniu gamintoju ir jam taikomos 38 straipsnyje nustatytos fizinio gamintojo pareigos:

a) baterija pateikiama rinkai arba pradedama naudoti to importuotojo ar platintojo vardu arba su jo prekių ženklu;

b) tas importuotojas arba platintojas jau pateiktą rinkai arba pradėtą naudoti bateriją pakeičia taip, kad tai galėtų paveikti jos atitiktį atitinkamiems šio reglamento reikalavimams, arba

c) tas importuotojas arba platintojas pakeičia jau pateiktos rinkai arba pradėtos naudoti baterijos paskirtį.

45 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų, pateikiančių rinkai arba pradedančių naudoti baterijas, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, kurių paskirtis buvo pakeista arba kurios buvo perdarytos, pareigos

1. Ekonominės veiklos vykdytojai, pateikiantys rinkai arba pradedantys naudoti baterijas, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, kurių paskirtis buvo pakeista arba kurios buvo perdarytos, užtikrina, kad tų baterijų ir tokių baterijų sudedamųjų dalių, kurioms atliekama kuri nors iš nurodytų operacijų, tikrinimas, eksploataciniai bandymai, pakavimas ir vežimas būtų vykdomi laikantis tinkamų kokybės kontrolės ir saugos instrukcijų.

2. Ekonominės veiklos vykdytojai, pateikiantys rinkai arba pradedantys naudoti baterijas, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, kurių paskirtis buvo pakeista arba kurios buvo perdarytos, užtikrina, kad baterija atitiktų šio reglamento reikalavimus, visus atitinkamus gaminio, aplinkos apsaugos, žmonių sveikatos apsaugos ir transporto saugos reikalavimus, nustatytus kituose Sąjungos teisės aktuose, atsižvelgiant į tai, kad atlikus tas operacijas baterija galėtų būti priskiriama kitai baterijų kategorijai. Perdarymo operacijų atvejų tokie ekonominės veiklos vykdytojai, gavę prašymą, pateikia rinkos priežiūros institucijoms dokumentus, būtinus siekiant įrodyti, kad baterija buvo perdaryta pagal šį reglamentą.

46 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų identifikavimas

1. Ekonominės veiklos vykdytojai nacionalinės institucijos prašymu pateikia rinkos priežiūros institucijoms toliau nurodytą informaciją:

a) visų ekonominės veiklos vykdytojų, tiekusių jiems bateriją, tapatybę;

b) visų ekonominės veiklos vykdytojų, kuriems jie tiekė bateriją, tapatybę, taip pat kiekį ir tikslius modelius.

2. Ekonominės veiklos vykdytojai užtikrina, kad jie gali pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją 10 metų po to, kai jiems baterija buvo tiekiama, ir 10 metų po to, kai jie bateriją tiekė.

VII SKYRIUS

Ekonominės veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su baterijų išsamaus patikrinimo politika

47 straipsnis

Šio skyriaus taikymo sritis

Šis skyrius netaikomas ekonominės veiklos vykdytojams, kurių grynoji apyvarta finansiniais metais, ėjusiais prieš paskutinius finansinius metus, nesiekė 40 mln. EUR, ir kurie nepriklauso grupei, kurią sudaro patronuojančioji įmonė ir patronuojamosios įmonės ir kurios konsoliduota apyvarta viršija 40 mln. EUR ribą.

Šis skyrius netaikomas ekonominės veiklos vykdytojams, kiek tai susiję su baterijų, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, kurių paskirtis buvo pakeista arba kurios buvo perdarytos, pateikimu rinkai arba pradėjimu jas naudoti, jei tokios baterijos jau buvo pateiktos rinkai arba pradėtos naudoti prieš atliekant tokias operacijas.

Šis skyrius taikomas nedarant poveikio Sąjungos teisėje nustatytoms nuostatoms dėl išsamaus patikrinimo pareigų, susijusių su naudingosiomis iškasenomis ir metalais iš konfliktinių ir didelės rizikos zonų.

48 straipsnis

Baterijų išsamaus patikrinimo politika

1. Nuo 2025 m. rugpjūčio 18 d. ekonominės veiklos vykdytojai, pateikiantys rinkai baterijas arba pradedantys jas naudoti, turi vykdyti šio straipsnio 2 ir 3 dalyse bei 49, 50 ir 52 straipsniuose nustatytų išsamaus patikrinimo pareigas ir tuo tikslu turi nustatyti ir įgyvendinti baterijų išsamaus patikrinimo politiką.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų ekonominės veiklos vykdytojų baterijų išsamaus patikrinimo politiką pagal 51 straipsnį tikrina notifikuotoji įstaiga (toliau – trečiosios šalies atliekama patikra), ir ta notifikuotoji įstaiga periodiškai atlieka tos politikos auditą, kad būtų užtikrinta, jog baterijų išsamaus patikrinimo politika būtų palaikoma ir taikoma pagal 49, 50 ir 52 straipsnius. Notifikuotoji įstaiga ekonominės veiklos vykdytojui, kurio auditas buvo atliktas, pateikia audito ataskaitą.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti ekonominės veiklos vykdytojai saugo dokumentus, įrodančius, kad jie vykdo atitinkamai 49, 50 ir 52 straipsniuose nustatytas pareigas, be kita ko, saugo 51 straipsnyje nurodytą patikros ataskaitą ir patvirtinimo sprendimą, taip pat šio straipsnio 2 dalyje nurodytas audito ataskaitas 10 metų po to, kai rinkai buvo pateikta paskutinė baterija, fiziškai pagaminta pagal atitinkamą baterijų išsamaus patikrinimo politiką.

4. Nedarant poveikio ekonominės veiklos vykdytojų individualiai atsakomybei už jų baterijų išsamaus patikrinimo politiką, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti ekonominės veiklos vykdytojai gali 48, 49, 50 ir 52 straipsniuose nustatytų reikalavimų vykdymo tikslais bendradarbiauti su kitais subjektais, be kita ko, naudodamiesi pagal šį reglamentą pripažintomis išsamaus patikrinimo sistemomis.

5. Komisija ne vėliau kaip 2025 m. vasario 18 d. paskelbia gaires dėl 49 ir 50 straipsniuose nustatytų išsamaus patikrinimo reikalavimų, susijusių su X priedo 2 punkte nurodyta rizika, taikymo, visų pirma laikantis X priedo 3 ir 4 punktuose nurodytų tarptautinių dokumentų.

6. Kad galėtų teikti ekonominės veikos vykdytojams informaciją ir padėtų jiems vykdyti šiame reglamente nustatytas išsamaus patikrinimo pareigas, valstybės narės atskirai arba bendrai sukuria ir tvarko interneto svetaines, platformas arba portalus.

7. Komisija gali papildyti 6 dalyje nurodytas valstybių narių taikomas paramos priemones remdamasi jau esamais Sąjungos veiksmais, kuriais remiamas išsamus patikrinimas Sąjungoje ir trečiosiose valstybėse, ir gali parengti naujų priemonių, kuriomis ekonominės veiklos vykdytojams būtų padedama vykdyti jų pareigas pagal šį reglamentą.

8. Komisija reguliariai įvertina poreikį atnaujinti X priede nustatytą žaliavų ir rizikos kategorijų sąrašą.

Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

a) atsižvelgiant į su baterijų fizine gamyba ir chemine sudėtimi susijusią mokslo ir technologijų pažangą ir į Reglamento (ES) 2017/821 pakeitimus, iš dalies keičiamas X priedo 1 punkte pateiktas žaliavų sąrašas ir X priedo 2 punkte pateiktas rizikos kategorijų sąrašas;

b) atsižvelgiant į atitinkamuose tarptautiniuose forumuose daromus pokyčius, susijusius su standartais dėl išsamaus patikrinimo politikos ir aplinkos bei socialinių teisių apsaugos, iš dalies keičiamas X priede 3 punkte pateiktas tarptautinių dokumentų sąrašas;

c) atsižvelgiant į Reglamento (ES) 2017/821 pakeitimus iš dalies keičiamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytų ekonominės veiklos vykdytojų pareigos, nustatytos 49 ir 50 straipsniuose, ir iš dalies keičiamas X priedo 4 punkte pateiktas tarptautiniu mastu pripažintų išsamaus patikrinimo dokumentų sąrašas.

49 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojo taikoma valdymo sistema

1. Kiekvienas 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas:

a) patvirtina ir tiekėjams bei visuomenei aiškiai praneša įmonės baterijų išsamaus patikrinimo politiką, susijusią su X priedo 1 punkte nurodytomis žaliavomis, ir atitinkamomis X priedo 2 punkte nurodytomis socialinės rizikos ir rizikos aplinkai kategorijomis;

b) į savo baterijų išsamaus patikrinimo politiką įtraukia standartus, atitinkančius nustatytuosius tarptautiniu mastu pripažintuose išsamaus patikrinimo dokumentuose, išvardytuose X priedo 4 punkte;

c) savo vidaus valdymo sistemą organizuoja taip, kad ja prisidėtų prie baterijų išsamaus patikrinimo politikos, suteikdamas savo aukščiausiojo lygio vadovybei atsakomybę už baterijų išsamaus patikrinimo politikos priežiūrą, taip pat ne trumpiau kaip 10 metų saugo tos sistemos duomenų įrašus;

d) sukuria ir naudoja tiekimo grandinės kontrolės ir skaidrumo užtikrinimo sistemą, apimančią kilmės grandinės ar atsekamumo sistemą, kurioje identifikuojami tiekimo grandinės pradinės grandies dalyviai;

e) įtraukia savo baterijų išsamaus patikrinimo politiką, be kita ko, dėl rizikos valdymo priemonių, į sutartis ir susitarimus su tiekėjais, ir

f) sukuria skundų teikimo mechanizmą, įskaitant ankstyvojo įspėjimo apie riziką sistemą ir skundų nagrinėjimo mechanizmą arba numato tokius mechanizmus pasitelkdamas bendradarbiavimo su kitais ekonominės veiklos vykdytojais ar organizacijomis susitarimus arba palengvindamas kreipimąsi į išorės ekspertą ar įstaigą, pavyzdžiui, ombudsmeną; tokie mechanizmai grindžiami JT verslo ir žmogaus teisių pagrindiniais principais.

2. 1 dalies d punkte nurodyta sistema pagrindžiama dokumentais, kuriuose pateikiama bent ši informacija:

a) žaliavos aprašas, įskaitant jos prekinį pavadinimą ir rūšį;

b) tiekėjo, kuris tiekė baterijų žaliavą ekonominės veiklos vykdytojui, pateikiančiam rinkai baterijas, kurių sudėtyje yra tos žaliavos, pavadinimas ir adresas;

c) žaliavos kilmės šalis ir rinkos sandoriai nuo žaliavos gavybos iki tiesioginio tiekėjo, tiekiančio tą žaliavą ekonominės veiklos vykdytojui, kuris pateikia bateriją rinkai;

d) rinkai pateiktoje baterijoje esančios žaliavos kiekis, išreikštas procentine dalimi arba svoriu;

e) notifikuotosios įstaigos, kaip trečiosios šalies, išduotos patikros ataskaitos ir ataskaitos dėl tiekėjų, kaip nurodyta 50 straipsnio 3 dalyje;

f) tuo atveju, kai e punkte nurodytų ataskaitų nėra ir jei žaliava yra iš konfliktinių ir didelės rizikos zonų – papildoma informacija pagal konkrečias rekomendacijas pradinės grandies ekonominės veiklos vykdytojams, kaip nustatyta EBPO išsamaus patikrinimo rekomendacijoje dėl atsakingų naudingųjų iškasenų iš konfliktinių ir didelės rizikos zonų tiekimo grandinių, kai aktualu, pvz., kilmės kasykla, vietos, kuriose žaliavos yra konsoliduojamos, jomis prekiaujama ir jos perdirbamos, taip pat sumokėti mokesčiai, rinkliavos ir honorarai.

Pirmos pastraipos e punkte nurodytos trečiosios šalies atliekamos patikros ataskaitas tiekėjai pateikia susipažinti tiekimo grandinės galutinės grandies ekonominės veiklos vykdytojams, kaip nurodyta 50 straipsnio 3 dalyje.

50 straipsnis

Rizikos valdymo pareigos

1. 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas:

a) savo valdymo plane nustato ir įvertina neigiamo poveikio savo tiekimo grandinėje riziką, siejamą su X priedo 2 punkte nurodytomis rizikos kategorijomis, be kita ko, remdamasis pagal 49 straipsnį pateikta informacija ir visa kita atitinkama informacija, kuri yra arba viešai prieinama, arba yra pateikta suinteresuotųjų subjektų, nurodydamas savo baterijų išsamaus patikrinimo politiką;

b) parengia ir įgyvendina strategiją, pagal kurią reaguojama į nustatytą riziką, kad būtų išvengta neigiamo poveikio, jis būtų sumažintas ir kitaip pašalintas šiomis priemonėmis:

i) pranešant apie savo rizikos įvertinimo rezultatus savo aukščiausiojo lygio vadovybei, kuriai tai pavesta pagal 49 straipsnio 1 dalies c punktą;

ii) patvirtinant rizikos valdymo priemones, atitinkančias X priedo 4 punkte išvardytus tarptautiniu mastu pripažintus išsamaus patikrinimo dokumentus, atsižvelgdamas į savo galimybes daryti įtaką ir prireikus imtis veiksmų, kuriais daromas spaudimas tiekėjams, įskaitant jų patronuojamąsias įmones bei subrangovus, kurie gali veiksmingiausiai užkirsti kelią nustatytai rizikai arba ją sumažinti;

iii) parengiant ir įgyvendinant rizikos valdymo planą, stebint ir sekant rizikos mažinimo pastangų rezultatus, atsiskaitant savo aukščiausiojo lygio vadovybei, kuriai tai pavesta pagal 49 straipsnio 1 dalies c punktą, ir svarstant galimybę laikinai sustabdyti arba nutraukti bendradarbiavimą su tiekėju arba jo patronuojamąja įmone ar subrangovu po nesėkmingų bandymų sumažinti riziką, remiantis atitinkamomis sutartimis ir susitarimais, nurodytais 49 straipsnio 1 dalies e punkte;

iv) atliekant papildomus faktinės informacijos ir rizikos vertinimus dėl rizikos, kurią reikia mažinti, arba pasikeitus aplinkybėms.

2. Jeigu 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas, tęsdamas arba laikinai sustabdęs prekybą, deda pastangas sumažinti riziką, prieš nustatydamas išmatuojamo rizikos sumažinimo strategiją, kuri įtraukiama į rizikos valdymo planą, nurodytą šio straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktyje, jis konsultuojasi su tiekėjais ir atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant vietos ir nacionalinės valdžios institucijas, tarptautines ar pilietinės visuomenės organizacijas ir paveiktas trečiąsias šalis, pavyzdžiui, vietos bendruomenes.

3. 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas nustato ir įvertina X priedo 2 punkte išvardytų rizikos kategorijų neigiamo poveikio savo tiekimo grandinėje tikimybę. Tas ekonominės veiklos vykdytojas riziką savo tiekimo grandinėje nustato ir vertina naudodamasis savo rizikos valdymo sistemomis. Ekonominės veiklos vykdytojas atlieka savo paties išsamaus patikrinimo grandinių patikrą pagal 51 straipsnį, kaip trečiąją šalį pasitelkdamas notifikuotąją įstaigą. Ekonominės veiklos vykdytojas gali naudotis tokios notifikuotosios įstaigos pagal 51 straipsnio 2 dalį išduotomis trečiosios šalies patikros ataskaitomis dėl baterijų išsamaus patikrinimo politikos, kurią pagal šį skyrių įgyvendina tos grandinės tiekėjai. Ekonominės veiklos vykdytojas taip pat gali naudotis tomis trečiosios šalies patikros ataskaitomis, siekdamas atitinkamai įvertinti tų tiekėjų išsamaus patikrinimo praktiką.

4. 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas praneša šio straipsnio 3 dalyje nurodyto rizikos vertinimo rezultatus savo aukščiausiojo lygio vadovybei, kurie atsakingi už priežiūrą pagal 49 straipsnio 1 dalies c punktą, ir įgyvendina šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą strategiją.

51 straipsnis

Trečiosios šalies atliekama baterijų išsamaus patikrinimo politikos patikra

1. Trečiosios šalies atliekamas patikras atlieka notifikuotoji įstaiga. Tokios trečiosios šalies patikros:

a) aprėpia visą veiklą, procesus ir sistemas, kuriuos naudodami ekonominės veiklos vykdytojai įvykdo savo išsamaus patikrinimo pareigas pagal 49, 50 ir 52 straipsnius;

b) atliekamos siekiant nustatyti, ar ekonominės veiklos vykdytojų, pateikiančių baterijas rinkai, išsamaus patikrinimo praktika atitinka 49, 50 ir 52 straipsnius;

c) kai aktualu, apima įmonių patikrinimą, ir jos metu renkamą informaciją iš suinteresuotųjų subjektų;

d) atliekamos siekiant nustatyti, kokiose srityse ekonominės veiklos vykdytojai, pateikiantys baterijas rinkai, turi potencialo gerinti savo išsamaus patikrinimo praktiką;

e) turi atitikti audito nepriklausomumo, kompetencijos ir atskaitomybės principus, kurie nustatyti EBPO išsamaus patikrinimo rekomendacijoje dėl atsakingo naudingųjų iškasenų iš konfliktinių ir didelės rizikos zonų tiekimo grandinių.

2. Notifikuotoji įstaiga pateikia patikros ataskaitą, kurioje registruojama pagal šio straipsnio 1 dalį vykdoma veikla ir jos rezultatai. Jei 48 straipsnyje nurodyta baterijų išsamaus patikrinimo politika tenkina 49, 50 ir 52 straipsniuose nustatytus reikalavimus, notifikuotoji įstaiga priima patvirtinimo sprendimą.

52 straipsnis

Informacijos apie baterijų išsamaus patikrinimo politiką atskleidimas

1. 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas valstybių narių rinkos priežiūros institucijoms arba nacionalinėms institucijoms paprašius pateikia joms pagal 51 straipsnį priimtą patikros ataskaitą ir patvirtinimo sprendimą, 48 straipsnio 2 dalyje nurodytas audito ataskaitas ir turimus įrodymus, kad laikomasi Komisijos pagal 53 straipsnį pripažintos išsamaus patikrinimo sistemos.

2. 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas savo tiesioginiams galutinės grandies pirkėjams suteikia galimybę susipažinti su visa atitinkama pagal savo baterijų išsamaus patikrinimo politiką surinkta ir turima informacija, deramai atsižvelgdamas į verslo konfidencialumo ir kitus su konkurencija susijusius klausimus.

3. 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas kasmet peržiūri ir viešai paskelbia, taip pat internete, savo baterijų išsamaus patikrinimo politikos ataskaitą. Toje ataskaitoje, deramai atsižvelgiant į verslo konfidencialumo ir kitus su konkurencija susijusius klausimus, galutiniams naudotojams lengvai suprantamu būdu ir aiškiai nurodomos atitinkamos baterijos, pateikiami duomenys ir informacija apie veiksmus, kurių tas ekonominės veiklos vykdytojas ėmėsi, kad laikytųsi 49 ir 50 straipsniuose nustatytų reikalavimų, įskaitant išvadas dėl reikšmingo neigiamo poveikio pagal X priedo 2 punkte nurodytas rizikos kategorijas ir tai, kaip į tokį poveikį buvo reaguota, taip pat į ją įtraukiama pagal 51 straipsnį trečiosios šalies atliktų patikrų suvestinė ataskaita, kurioje nurodomas ir notifikuotosios įstaigos pavadinimas. Ta ataskaita, kai aktualu, taip pat apima prieigą prie informacijos, visuomenės dalyvavimą priimant sprendimus ir teisę kreiptis į teismą aplinkosaugos klausimais, susijusiais su baterijose naudojamų žaliavų tiekimo šaltinių pasirinkimu, jų perdirbimu ir prekyba jomis.

4. Kai 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas ekonominės veiklos vykdytojas gali įrodyti, kad baterijoje esančios X priedo 1 punkte nurodytos žaliavos yra gautos iš perdirbtų medžiagų išteklių, jis viešai ir pakankamai išsamiai atskleidžia savo išvadas, deramai atsižvelgdamas į verslo konfidencialumo ir kitus su konkurencija susijusius susirūpinimą keliančius klausimus.

53 straipsnis

Išsamaus patikrinimo sistemų pripažinimas

1. Vyriausybės, pramonės asociacijos ir suinteresuotųjų organizacijų grupės, sukūrusios ir prižiūrinčios išsamaus patikrinimo sistemas (toliau – sistemos savininkės), gali kreiptis į Komisiją, kad ji pripažintų jų išsamaus patikrinimo sistemas. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi reikalavimai dėl paraiškoje dėl pripažinimo teiktinos informacijos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei, remdamasi pagal šio straipsnio 1 dalį pateiktais įrodymais ir informacija, Komisija nustato, kad toje dalyje nurodyta išsamaus patikrinimo sistema suteikia ekonominės veiklos vykdytojams galimybę įvykdyti 48, 49, 50 ir 52 straipsniuose nustatytus reikalavimus, ji priima įgyvendinimo aktą, kuriuo pripažįstamas tos sistemos lygiavertiškumas šiame reglamente nustatytiems reikalavimams. Prieš priimant tą įgyvendinimo aktą konsultuojamasi su EBPO Atsakingo verslo elgesio centru. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Priimdama sprendimą dėl išsamaus patikrinimo sistemos pripažinimo Komisija atsižvelgia į įvairią pramonės sektoriaus praktiką, kuriai taikoma ta sistema, ir į rizika pagrįstą požiūrį ir metodą, taikomus pagal tą sistemą nustatant riziką.

3. Komisija pagal 89 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi kriterijai ir metodika, kuriais remdamasi Komisija pagal šio straipsnio 2 dalį turi nustatyti, ar išsamaus patikrinimo sistemomis ekonominės veiklos vykdytojams sudaromos sąlygos įvykdyti 48, 49, 50 ir 52 straipsniuose nustatytus reikalavimus. Be to, Komisija atitinkamai periodiškai tikrina, ar pripažintos išsamaus patikrinimo sistemos toliau atitinka kriterijus, kuriais remiantis pagal šio straipsnio 2 dalį priimtas sprendimas dėl lygiavertiškumo pripažinimo.

4. Išsamaus patikrinimo sistemos, kurios lygiavertiškumas pripažintas pagal 2 dalį, savininkas nedelsdamas praneša Komisijai apie bet kokius tos sistemos pakeitimus ar atnaujinimus. Komisija įvertina, ar tokie pakeitimai ar atnaujinimai turi įtakos tos sistemos lygiavertiškumo pripažinimui, ir imasi atitinkamų veiksmų.

5. Jei yra duomenų apie pakartotinius ar reikšmingus atvejus, kai ekonominės veiklos vykdytojai, įgyvendinantys pagal šio straipsnio 2 dalį pripažintą sistemą, neįvykdė 48, 49, 50 ir 52 straipsniuose nustatytų reikalavimų, Komisija, konsultuodamasi su pripažintos išsamaus patikrinimo sistemos savininku, išnagrinėja, ar iš tų atvejų galima spręsti, kad ta sistema turi trūkumų.

6. Jei Komisija nustato, kad 48, 49, 50 ir 52 straipsniuose nustatytų reikalavimų nesilaikoma arba pripažinta išsamaus patikrinimo sistema turi trūkumų, ji tos sistemos savininkui gali suteikti tinkamą laikotarpį imtis taisomųjų veiksmų.

7. Jei sistemos savininkas nesiima arba atsisako imtis būtinų taisomųjų veiksmų ir jei Komisija nustato, kad šio straipsnio 6 dalyje nurodytas reikalavimų nesilaikymas arba trūkumai kliudo 48 straipsnio 1 dalyje nurodytam sistemą įgyvendinančiam ekonominės veiklos vykdytojui laikytis 48, 49, 50 ir 52 straipsniuose nustatytų reikalavimų, arba jei pakartotinių ar reikšmingų atvejų, kai sistemą įgyvendinantys ekonominės veiklos vykdytojai nesilaiko reikalavimų, priežastis yra tos sistemos trūkumai, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo panaikinamas sistemos lygiavertiškumo pripažinimas. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8. Komisija sudaro ir nuolat atnaujina pripažintų išsamaus patikrinimo sistemų registrą. Tas registras viešai skelbiamas internete.

VIII SKYRIUS

Baterijų atliekų tvarkymas

54 straipsnis

Kompetentinga institucija

1. Valstybės narės paskiria vieną arba daugiau kompetentingų institucijų, atsakingų už šiame skyriuje nustatytų pareigų, visų pirma susijusių su stebėsena ir tikrinimu, ar gamintojai bei gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos vykdo pagal šį skyrių jiems nustatytas pareigas, vykdymą.

2. Komunikacijos su Komisija pagal 4 dalį tikslu kiekviena valstybė narė taip pat gali vieną iš 1 dalyje nurodytų kompetentingų institucijų paskirti kontaktiniu punktu.

3. Valstybės narės išsamiai nustato kompetentingos institucijos ar institucijų organizacinės struktūros ir veiklos nuostatas, įskaitant administracines ir procedūrines taisykles dėl:

a) gamintojų registravimo pagal 55 straipsnį;

b) leidimų gamintojams ir gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms suteikimo pagal 58 straipsnį;

c) didesnės gamintojo atsakomybės pareigų įvykdymo priežiūros pagal 57 straipsnį;

d) duomenų apie baterijas ir baterijų atliekas rinkimo pagal 75 straipsnį;

e) informacijos prieinamumo pagal 76 straipsnį.

4. Valstybės narės ne vėliau kaip 2025 m. lapkričio 18 d. praneša Komisijai pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų pavadinimus ir adresus. Valstybės narės nepagrįstai nedelsdamos informuoja Komisiją apie visus tų kompetentingų institucijų pavadinimų ar adresų pasikeitimus.

55 straipsnis

Gamintojų registras

1. Valstybės narės sukuria gamintojų registrą, padedantį stebėti, kaip gamintojai laikosi šio skyriaus reikalavimų.

2. Gamintojai registruojasi 1 dalyje nurodytame registre. Tuo tikslu jie pateikia registracijos paraišką kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje jie pirmą kartą tiekia bateriją rinkai.

Registracijos paraišką gamintojai pateikia naudodamiesi 9 dalies a punkte nurodyta elektronine duomenų tvarkymo sistema.

Gamintojai baterijas, be kita ko, integruotas į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones, valstybės narės rinkai tiekia tik tuo atveju, jei jie arba, įgaliojimo atveju, jų įgaliotieji atstovai didesnės gamintojo atsakomybės klausimais, yra registruoti toje valstybėje narėje.

3. Registracijos paraiškoje turi būti pateikta ši informacija:

a) pavadinimas ir firminiai ženklai, jei yra, kuriais naudodamasis gamintojas veikia valstybėje narėje, ir gamintojo adresas, įskaitant pašto kodą ir vietovę, gatvės pavadinimą ir namo numerį, valstybę, telefono numerį ir, jei toks yra, interneto bei el. pašto adresą, nurodant vieną bendrą kontaktinį punktą;

b) gamintojo nacionalinis identifikacinis kodas, įskaitant jo numerį prekybos registre ar lygiavertį oficialios registracijos numerį, ir Europos ar nacionalinis mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris;

c) baterijų, kurias gamintojas ketina pirmą kartą tiekti rinkai valstybės narės teritorijoje, kategorija ar kategorijos (t. y. nešiojamosios baterijos, pramoninės baterijos, mažųjų transporto priemonių baterijos, elektrinių transporto priemonių baterijos ar automobilių baterijos) ir jų cheminė sudėtis;

d) informacija apie tai, kaip gamintojas vykdo atitinkamai 56 straipsnyje nustatytas pareigas bei 59, 60 ir 61 straipsnių reikalavimus:

   i) nešiojamųjų baterijų ar mažųjų transporto priemonių baterijų atveju d punkto reikalavimai įvykdomi pateikiant:

      — rašytinę informaciją apie priemones, gamintojo taikomas vykdant 56 straipsnyje nustatytas gamintojo atsakomybės pareigas, taip pat priemones, taikomas vykdant 59 straipsnio 1 dalyje arba 60 straipsnio 1 dalyje nustatytas atskiro surinkimo pareigas, atsižvelgiant į baterijų, kurias gamintojas tiekia rinkai valstybėje narėje, kiekį, ir apie sistemą, kuria užtikrinama, kad kompetentingoms institucijoms pranešami duomenys būtų patikimi,

      — kai taikytina, gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kurią gamintojas paskiria vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas pagal 57 straipsnio 1 ir 2 dalis, pavadinimą ir kontaktinius duomenis, įskaitant pašto kodą ir vietovę, gatvės pavadinimą ir namo numerį, valstybę, telefono numerį, interneto ir el. pašto adresą, taip pat tos gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos nacionalinį identifikacinį kodą, įskaitant jos numerį prekybos registre ar lygiavertį oficialios registracijos numerį ir gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos Europos ar nacionalinį mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį, ir atstovaujamo gamintojo suteiktą įgaliojimą;

   ii) automobilių baterijų, pramoninių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atveju d punkto reikalavimai įvykdomi pateikiant:

      — rašytinę informaciją apie priemones, gamintojo taikomas vykdant 56 straipsnyje nustatytas gamintojo atsakomybės pareigas, taip pat priemones, taikomas vykdant 61 straipsnio 1 dalyje nustatytas surinkimo pareigas, atsižvelgiant į baterijų, kurias gamintojas tiekia rinkai valstybėje narėje, kiekį, ir apie sistemą, kuria užtikrinama, kad kompetentingoms institucijoms pranešami duomenys būtų patikimi,

      — kai taikytina, gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kurią gamintojas paskiria vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas pagal 57 straipsnio 1 ir 2 dalis, pavadinimą ir kontaktinius duomenis, įskaitant pašto kodą ir vietovę, gatvės pavadinimą ir namo numerį, valstybę, telefono numerį, interneto ir el. pašto adresą, taip pat tos gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos nacionalinį identifikacinį kodą, įskaitant jos numerį prekybos registre ar lygiavertį oficialios registracijos numerį ir gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos Europos ar nacionalinį mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį, ir atstovaujamo gamintojo suteiktą įgaliojimą;

e) gamintojo arba, kai taikytina, įgaliotojo atstovo didesnės gamintojo atsakomybės klausimais arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, pareiškimą, kad pateikta informacija yra teisinga.

4. Nedarant poveikio šio straipsnio 3 daliai, tos dalies d punkte nustatyta informacija pateikiama arba registracijos paraiškoje pagal šio straipsnio 3 dalį, arba paraiškoje išduoti leidimą pagal 58 straipsnį. Tokioje paraiškoje išduoti leidimą pateikiama bent informacija apie arba individualų, arba kolektyvinį didesnės gamintojo atsakomybės pareigų įvykdymą.

5. Valstybės narės prireikus gali prašyti papildomos informacijos ar dokumentų, kad galėtų veiksmingai naudotis gamintojų registru.

6. Kai gamintojas pagal 57 straipsnio 1 dalį yra paskyręs gamintojo atsakomybę perimančią organizaciją, šiame straipsnyje nustatytas pareigas *mutatis mutandis* vykdo ta organizacija, jei valstybė narė nenustato kitaip.

7. Šiame straipsnyje nustatytas pareigas gamintojo vardu gali vykdyti įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimais.

Jei šiame straipsnyje nustatytas pareigas gamintojo vardu vykdo įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimais, atstovaujantis daugiau nei vienam gamintojui, kartu su pagal 3 dalį reikalaujama informacija tas įgaliotasis atstovas atskirai nurodo kiekvieno gamintojo, kuriam atstovauja, pavadinimą ir kontaktinius duomenis.

8. Valstybės narės gali nuspręsti, kad registracijos procedūra pagal šį straipsnį ir leidimo išdavimo procedūra pagal 58 straipsnį yra viena bendra procedūra, jei paraiška atitinka šio straipsnio 3–7 dalyse nustatytus reikalavimus.

9. Kompetentinga institucija:

a) savo interneto svetainėje pateikia informaciją apie paraiškų teikimo naudojantis elektronine duomenų tvarkymo sistema procesą;

b) patvirtina registraciją ir suteikia registracijos numerį per ne ilgesnį kaip 12 savaičių laikotarpį nuo tada, kai pateikiama visa pagal 2 ir 3 dalis reikalaujama informacija.

10. Kompetentinga institucija gali:

a) nustatyti su registracijos reikalavimais ir procesu susijusias sąlygas, nenustatydama daugiau naujų esminių reikalavimų, nei nustatytieji 2 ir 3 dalyse;

b) iš gamintojų imti išlaidomis pagrįstą ir proporcingą mokestį už 2 dalyje nurodytų paraiškų nagrinėjimą.

11. Kompetentinga institucija gali atsisakyti registruoti gamintoją arba panaikinti jo registraciją, jei 3 dalyje nurodyta informacija ir susiję patvirtinamieji dokumentai nepateikiami arba jų nepakanka, arba jei gamintojas nebeatitinka 3 dalies d punkte nustatytų reikalavimų.

Kompetentinga institucija panaikina gamintojo registraciją, jei jis nustoja egzistuoti.

12. Gamintojas arba, kai taikytina, įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimais arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, paskirta savo atstovaujamų gamintojų vardu, nepagrįstai nedelsdami praneša kompetentingai institucijai apie bet kokius registracijos metu pateiktos informacijos pakeitimus ir apie atvejus, kai registracijos dokumentuose nurodytų baterijų tiekimas rinkai tos valstybės narės teritorijoje visam laikui nutraukiamas.

13. Kai gamintojų registre esanti informacija nėra viešai prieinama, valstybės narės užtikrina, kad interneto platformų, kuriose vartotojai gali sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su gamintojais, paslaugų teikėjams būtų nemokamai suteikta prieiga prie registre esančios informacijos.

56 straipsnis

Didesnė gamintojo atsakomybė

1. Gamintojams tenka didesnė gamintojo atsakomybė už baterijas, kurias jie pirmą kartą tiekia rinkai valstybės narės teritorijoje. Tokie gamintojai turi atitikti Direktyvos 2008/98/EB 8 ir 8a straipsniuose ir šiame skyriuje nustatytus reikalavimus.

2. Ekonominės veiklos vykdytojas, pirmą kartą valstybės narės teritorijoje tiekiantis rinkai bateriją, kuri gaunama atlikus paruošimo pakartotiniam naudojimui, paruošimo paskirties keitimui, paskirties keitimo ar perdarymo operacijas, šio reglamento tikslais laikomas tokios baterijos gamintoju ir jam tenka didesnė gamintojo atsakomybė.

3. Gamintojas, kaip apibrėžta 3 straipsnio 47 punkto d papunktyje, kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje jis parduoda baterijas, paskiria įgaliotąjį atstovą didesnės gamintojo atsakomybės klausimais. Toks paskyrimas atliekamas rašytiniu įgaliojimu.

4. Gamintojo mokėtinais finansiniais įnašais padengiamos šios su gaminiais, kuriuos gamintojas tiekia atitinkamos valstybės narės rinkai, susijusios išlaidos:

a) atskiro baterijų atliekų surinkimo išlaidos ir jų paskesnio vežimo ir apdorojimo išlaidos, atsižvelgiant į visas pajamas, gautas iš paruošimo pakartotiniam naudojimui arba paruošimo paskirties keitimui, arba iš antrinių žaliavų, regeneruotų iš perdirbtų baterijų atliekų, vertės;

b) surinktų mišrių komunalinių atliekų sudėties tyrimų atlikimo pagal 69 straipsnio 5 dalį išlaidos;

c) informacijos apie baterijų atliekų prevenciją ir tvarkymą teikimo pagal 74 straipsnį išlaidos;

d) duomenų rinkimo ir ataskaitų teikimo kompetentingoms institucijoms pagal 75 straipsnį išlaidos.

5. Tiekiant rinkai baterijas, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, kurių paskirtis buvo pakeista arba kurios buvo perdarytos, tiek pirminių baterijų gamintojai, tiek baterijų, kurios pateikiamos rinkai atlikus tas operacijas, gamintojai gali nustatyti ir koreguoti išlaidų pasidalijimo mechanizmą, grindžiamą faktiniu sąnaudų paskirstymu skirtingiems gamintojams, kad būtų galima pasidalyti 4 dalies a, c ir d punktuose nurodytas išlaidas.

Jei 2 dalyje nurodytai baterijai taikoma daugiau nei viena didesnė gamintojo atsakomybė, pirmasis gamintojas, tiekiantis tą bateriją rinkai, dėl pirmoje pastraipoje nurodyto išlaidų pasidalijimo mechanizmo neturi patirti papildomų išlaidų.

Komisija palengvina valstybių narių keitimąsi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais, susijusiais su tokiais išlaidų pasidalijimo mechanizmais.

57 straipsnis

Gamintojo atsakomybę perimanti organizacija

1. Gamintojai gali paskirti gamintojo atsakomybę perimančią organizaciją, įgaliotą pagal 58 straipsnį, jų vardu vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas. Valstybės narės gali patvirtinti priemones, pagal kurias paskirti gamintojo atsakomybę perimančią organizaciją būtų privaloma. Tokios priemonės grindžiamos konkrečiomis rinkai pateiktų atitinkamos kategorijos baterijų charakteristikomis ir susijusiomis atliekų tvarkymo charakteristikomis.

2. Kolektyvinio didesnės gamintojo atsakomybės pareigų vykdymo atveju gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos užtikrina vienodą požiūrį į gamintojus, nepriklausomai nuo jų įsisteigimo vietos ar dydžio ir neužkraunant neproporcingai didelės naštos gamintojams, įskaitant mažąsias ir vidutines įmones, gaminantiems baterijas nedideliais kiekiais. Jos taip pat užtikrina, kad gamintojų joms mokami finansiniai įnašai:

a) būtų moduliuojami pagal Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 4 dalies b punkte nustatytus reikalavimus ir, bent pagal baterijos kategoriją ir baterijos cheminę sudėtį, atsižvelgiant, atitinkamai, į įkraunamumą, naudojamų perdirbtųjų medžiagų dalį fiziškai gaminant bateriją ir tai, ar baterijos buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui, jų paskirtis buvo pakeista arba jos buvo perdarytos, taip pat jų anglies pėdsaką;

b) būtų tikslinami atsižvelgiant į gamintojo atsakomybę perimančių organizacijų pajamas, gaunamas iš paruošimo pakartotiniam naudojimui arba paruošimo paskirties keitimui arba iš perdirbtų baterijų atliekų regeneruotų antrinių žaliavų vertės.

3. Kai valstybėje narėje yra kelios gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, įgaliotos gamintojų vardu vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas, jos užtikrina visos valstybės narės, kurioje vykdoma 59 straipsnio 1 dalyje, 60 straipsnio 1 dalyje ir 61 straipsnio 1 dalyje nurodyta veikla, teritorijos aprėptį. Valstybė narė nurodo kompetentingą instituciją arba paskiria nepriklausomą trečiąją šalį siekiant užtikrinti, kad gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos savo pareigas vykdytų koordinuotai.

4. Gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos užtikrina savo turimų su privačia informacija arba su konkrečiais gamintojais ar jų įgaliotaisiais atstovais didesnės gamintojo atsakomybės klausimais tiesiogiai siejama informacija susijusių duomenų konfidencialumą.

5. Be Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 3 dalies e punkte nurodytos informacijos, gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, laikydamosi komercinio ir pramoninio konfidencialumo reikalavimų, savo interneto svetainėse bent kasmet paskelbia informaciją apie atskiro baterijų atliekų surinkimo lygį, perdirbimo veiksmingumą ir medžiagų regeneravimo lygius, pasiektus gamintojų, kurie paskyrė gamintojo atsakomybę perimančią organizaciją.

6. Be 5 dalyje nurodytos informacijos gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos viešai paskelbia informaciją apie atrankos procedūrą, taikomą pagal 8 dalį atrenkamiems atliekų tvarkymo operatoriams.

7. Kai tai būtina siekiant išvengti vidaus rinkos iškraipymo, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomi šio straipsnio 2 dalies a punkto taikymo kriterijai. Tame įgyvendinimo akte neturi būti nuostatų, kuriomis būtų tiksliai nustatytas įnašų dydis, ir jis priimamas laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8. Atliekų tvarkymo operatoriams gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos taiko nediskriminacinę atrankos procedūrą, kuri grindžiama skaidriais skyrimo kriterijais, ir kuria mažosioms ir vidutinėms įmonėms neužkraunama neproporcinga našta.

58 straipsnis

Leidimas vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas

1. Gamintojas individualaus didesnės gamintojo atsakomybės pareigų vykdymo atveju ir gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, paskirtos kolektyvinio didesnės gamintojo atsakomybės pareigų vykdymo atveju, prašo kompetentingos institucijos leidimo vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas.

2. Leidimas išduodamas tik tuo atveju, jei įrodoma:

a) kad laikomasi Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 3 dalies a–d punktuose nustatytų reikalavimų, o gamintojo arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos nustatytų priemonių pakanka, kad būtų įvykdytos šiame skyriuje nustatytos pareigos, susijusios su baterijų, kurias tas gamintojas arba tie gamintojai, kurių vardu veikia gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, pirmą kartą valstybės narės teritorijoje tiekė rinkai, kiekiu, ir

b) pateikiant patvirtinamuosius dokumentus, kad laikomasi 59 straipsnio 1 ir 2 dalyse arba 60 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse nustatytų reikalavimų ir kad yra nustatyta visa tvarka, leidžianti pasiekti ir tvariai išlaikyti bent atitinkamai 59 straipsnio 3 dalyje ir 60 straipsnio 3 dalyje nurodytą surinkimo tikslinę normą.

3. Valstybės narės į savo priemones, kuriomis nustatomos 54 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytos administracinės ir procedūrinės taisyklės, įtraukia išsamią informaciją apie leidimų išdavimo procedūrą, kuri gali būti skirtinga, atsižvelgiant į tai, ar ji yra susijusi su individualiu ar kolektyviniu didesnės gamintojo atsakomybės pareigų vykdymu, ir apie gamintojo ar gamintojo atsakomybę perimančių organizacijų atitikties tikrinimo sąlygas, įskaitant informaciją, kurią šiuo tikslu turi pateikti gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos. Leidimų išdavimo procedūra apima reikalavimus patikrinti tvarką, nustatytą siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 59 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 60 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse nustatytų reikalavimų, ir tos patikros terminus, kurie negali būti ilgesni kaip 12 savaičių nuo išsamių paraiškos dokumentų pateikimo. Patikrą gali atlikti nepriklausomas ekspertas, kuris parengia patikros ataskaitą apie patikros rezultatus.

4. Gamintojas arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos nepagrįstai nedelsdamos kompetentingai institucijai praneša apie visus leidime pateiktos informacijos pakeitimus, visus su leidimo sąlygomis susijusius pasikeitimus arba apie veiklos nutraukimą visam laikui.

5. Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 3 dalies d punkte numatytas savikontrolės mechanizmas taikomas reguliariai ir bent kas trejus metus, taip pat kompetentingos institucijos prašymu, siekiant patikrinti, ar laikomasi to punkto nuostatų ir ar tebetenkinamos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos leidimo išdavimo sąlygos. Gamintojas arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, gavę prašymą, pateikia kompetentingai institucijai savikontrolės ataskaitą ir prireikus taisomųjų veiksmų plano projektą. Nedarant poveikio kompetencijai pagal šio straipsnio 6 dalį, kompetentinga institucija gali pateikti pastabų dėl savikontrolės ataskaitos ir taisomųjų veiksmų plano projekto, ir apie visas tokias pastabas praneša gamintojui arba gamintojo atsakomybę perimančiai organizacijai. Gamintojas arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, remdamasi tomis pastabomis, parengia ir įgyvendina taisomųjų veiksmų planą.

6. Kompetentinga institucija gali nuspręsti atšaukti leidimą, jei 59 straipsnio 3 dalyje arba 60 straipsnio 3 dalyje nustatytos surinkimo tikslinės normos nepasiektos arba jei gamintojas ar gamintojo atsakomybę perimanti organizacija nebeatitinka reikalavimų, susijusių su baterijų atliekų surinkimo ir apdorojimo organizavimu, arba nepateikia ataskaitos kompetentingai institucijai arba nepraneša apie bet kokius leidimo sąlygų pakeitimus, arba nutraukė veiklą.

7. Gamintojas didesnės gamintojo atsakomybės pareigų individualaus vykdymo atveju ir gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, paskirtos didesnės gamintojo atsakomybės kolektyvinio vykdymo atveju, pateikia garantiją, skirtą išlaidoms, susijusioms su atliekų tvarkymo operacijomis, kurias turi vykdyti gamintojas arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, jei nevykdomos didesnės gamintojo atsakomybės pareigos, be kita ko, veiklos nutraukimo visam laikui arba nemokumo atveju, padengti. Valstybės narės gali nustatyti papildomus reikalavimus, susijusius su tokia garantija. Valstybės valdomos gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos atveju tokią garantiją gali teikti kitaip nei per pačią organizaciją ir ji gali būti teikiama viešojo fondo, kuris finansuojamas gamintojų mokesčiais ir už kurį organizaciją valdanti valstybė narė yra solidariai atsakinga, forma.

59 straipsnis

Nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimas

1. Nešiojamųjų baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, užtikrina, kad visos nešiojamųjų baterijų atliekos valstybės narės, kurioje jie nešiojamąsias baterijas pirmą kartą tiekė rinkai, teritorijoje būtų renkamos atskirai, nepriklausomai nuo tų baterijų cheminės sudėties, būklės, firminio ženklo ar kilmės. Tuo tikslu jie:

a) sukuria nešiojamųjų baterijų atliekų priėmimo ir surinkimo sistemą;

b) siūlosi nemokamai surinkti nešiojamųjų baterijų atliekas iš 2 dalies a punkte nurodytų subjektų ir pasirūpina nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimu iš visų subjektų, kurie naudojasi tuo pasiūlymu (nešiojamųjų baterijų atliekų susietuosiuose surinkimo punktuose);

c) numato būtiną praktinę nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimo ir vežimo tvarką, įskaitant tinkamų surinkimo ir vežimo konteinerių, atitinkančių Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/68/EB ([46]) reikalavimus, nemokamą suteikimą nešiojamųjų baterijų atliekų susietiesiems surinkimo punktams;

d) nemokamai surenka susietuosiuose surinkimo punktuose surinktas nešiojamųjų baterijų atliekas tokiu dažnumu, kuris būtų proporcingas pagal aprėpiamą teritoriją ir nešiojamųjų baterijų atliekų susietuosiuose surinkimo punktuose įprastai surenkamų nešiojamųjų baterijų atliekų kiekiui ir pavojingumui;

e) nemokamai surenka nešiojamųjų baterijų atliekas, pašalintas iš elektros elektroninės įrangos atliekų, tokiu dažnumu, kuris būtų proporcingas nešiojamųjų baterijų atliekų kiekiui ir pavojingumui;

f) užtikrina, kad iš nešiojamųjų baterijų atliekų susietųjų surinkimo punktų surinktas ir iš elektros ir elektroninės įrangos atliekų pašalintas nešiojamųjų baterijų atliekas atliekų tvarkymo operatorius pagal 70 straipsnį vėliau apdorotų leidimą turinčiame įrenginyje.

2. Nešiojamųjų baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, užtikrina, kad nešiojamųjų baterijų atliekų priėmimo ir surinkimo sistema:

a) būtų sudaryta iš surinkimo punktų, kuriuos jie sukuria bendradarbiaudami su vienu ar daugiau:

   i) platintojų pagal 62 straipsnį;

   ii) eksploatuoti netinkamų transporto priemonių apdorojimo įrenginių, kuriems taikoma Direktyva 2000/53/EB;

   iii) valdžios institucijų arba trečiųjų šalių, tvarkančių atliekas jų vardu, pagal 66 straipsnį;

   iv) savanoriško surinkimo punktų pagal 67 straipsnį;

   v) elektros ir elektroninės įrangos atliekų apdorojimo įrenginių, kuriems taikoma Direktyva 2012/19/ES, ir

b) apimtų visą valstybės narės teritoriją, atsižvelgiant į gyventojų skaičių ir tankį, numatomą nešiojamųjų baterijų atliekų kiekį, taip pat prieinamumą ir artumą galutiniams naudotojams, neapsiribojant vien tomis vietovėmis, kuriose nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimas ir tolesnis tvarkymas yra pelningas.

([46]) 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais (OL L 260, 2008 9 30, p. 13).

3. Nešiojamųjų baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, pasiekia ir tvariai išlaiko bent šias nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimo tikslines normas:

a) ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d. – 45 %;

b) ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 31 d. – 63 %;

c) ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. – 73 %.

Gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, apskaičiuoja šioje dalyje nurodytą surinkimo lygį pagal XI priedą.

4. Galutiniams naudotojams suteikiama galimybė šalinti nešiojamųjų baterijų atliekas 2 dalies a punkte nurodytuose surinkimo punktuose ir už tai iš jų neimamas mokestis, taip pat nereikalaujama pirkti naujos baterijos arba būti įsigijus nešiojamąją bateriją iš gamintojų, kurie sukūrė surinkimo punktus.

5. Pagal 2 dalies a punkto i, iii ir iv papunkčius sukurtiems surinkimo punktams netaikomi Direktyvos 2008/98/EB reikalavimai dėl registracijos ar leidimo.

6. Valstybės narės gali patvirtinti priemones, kuriomis reikalaujama, kad šio straipsnio 2 dalies a punkte nurodyti surinkimo punktai gali rinkti nešiojamųjų baterijų atliekas tik tuo atveju, jei jie yra sudarę sutartį su gamintojais arba su gamintojo atsakomybę perimančiomis organizacijomis, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį.

7. Atsižvelgiant į numatomą rinkos raidą ir pailgėjusią numatomą įkraunamųjų nešiojamųjų baterijų naudojimo trukmę, ir kad būtų galima geriau nustatyti faktinį surinktinų nešiojamųjų baterijų atliekų kiekį, Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai ne vėliau kaip 2027 m. rugpjūčio 18 d. priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų iš dalies keičiama XI priede nustatyta nešiojamųjų baterijų surinkimo lygio apskaičiavimo metodika ir iš dalies keičiama šio straipsnio 3 dalyje nustatyta surinkimo tikslinė norma, kad ta surinkimo tikslinė norma būtų pritaikyta prie naujos metodikos, kartu užtikrinant lygiaverčius užmojus ir terminus.

60 straipsnis

Mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimas

1. Mažųjų transporto priemonių baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, užtikrina, kad visų mažųjų transporto priemonių baterijų atliekos būtų surenkamos atskirai valstybės narės, kurioje jie baterijas pirmą kartą tiekė rinkai, teritorijoje, nepriklausomai nuo tų baterijų cheminės sudėties, būklės, firminio ženklo ar kilmės. Tuo tikslu jie:

a) sukuria mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų priėmimo ir surinkimo sistemą;

b) siūlosi nemokamai surinkti mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas iš 2 dalies a punkte nurodytų subjektų ir pasirūpina mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimu iš visų subjektų, kurie naudojasi tuo pasiūlymu (mažųjų transporto priemonių baterijų susietuosiuose surinkimo punktuose);

c) numato būtiną praktinę mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo ir vežimo tvarką, įskaitant tinkamų surinkimo ir vežimo konteinerių, atitinkančių Direktyvos 2008/68/EB reikalavimus, nemokamą suteikimą mažųjų transporto priemonių baterijų susietiesiems surinkimo punktams;

d) nemokamai surenka mažųjų transporto priemonių baterijų susietuosiuose surinkimo punktuose surinktų mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas tokiu dažnumu, kuris būtų proporcingai nustatomas pagal aprėpiamą teritoriją ir tuose surinkimo punktuose įprastai surenkamų mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų kiekį ir pavojingumą;

e) nemokamai surenka mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas, pašalintas iš elektros ir elektroninės įrangos atliekų, tokiu dažnumu, kuris būtų proporcingas mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų kiekiui ir pavojingumui;

f) užtikrina, kad iš mažųjų transporto priemonių baterijų susietųjų surinkimo punktų surinktas ir iš elektros ir elektroninės įrangos atliekų pašalintas mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas atliekų tvarkymo operatorius pagal 70 straipsnį vėliau apdorotų leidimą turinčiame įrenginyje.

2. Mažųjų transporto priemonių baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, užtikrina, kad mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų priėmimo ir surinkimo sistema:

a) būtų sudaryta iš surinkimo punktų, kuriuos jie sukuria bendradarbiaudami su vienu ar daugiau:

i) platintojų pagal 62 straipsnį;

ii) eksploatuoti netinkamų transporto priemonių apdorojimo įrenginių, kuriems taikoma Direktyva 2000/53/EB;

iii) valdžios institucijų arba trečiųjų šalių, tvarkančių atliekas jų vardu, pagal 66 straipsnį;

iv) savanoriško surinkimo punktų pagal 67 straipsnį;

v) elektros ir elektroninės įrangos atliekų apdorojimo įrenginių, kuriems taikoma Direktyva 2012/19/ES, ir

b) apimtų visą valstybės narės teritoriją, atsižvelgiant į gyventojų skaičių ir tankį, numatomą mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų kiekį, taip pat prieinamumą ir artumą galutiniams naudotojams, neapsiribojant vien tomis vietovėmis, kuriose mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimas ir tolesnis tvarkymas yra pelningas.

3. Mažųjų transporto priemonių baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, pasiekia ir tvariai išlaiko bent šias mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo tikslines normas:

a) ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. – 51 %.;

b) ne vėliau kaip 2031 m. gruodžio 31 d. – 61 %.

Mažųjų transporto priemonių baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, apskaičiuoja šioje dalyje nurodytą surinkimo lygį pagal XI priedą.

4. Mažųjų transporto priemonių baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį:

a) sukuria 2 dalies a punkte nurodytus surinkimo punktus, turinčius atskiram mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimui tinkamą surinkimo infrastruktūrą, atitinkančią taikytinus saugos reikalavimus, ir padengia būtinąsias su baterijų atliekų priėmimo veikla susijusias tų surinkimo punktų išlaidas; tokioms baterijų atliekoms surinkti ir laikinai saugoti surinkimo punktuose skirti konteineriai turi būti tinkami atsižvelgiant į mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų, numatomų surinkti tuose surinkimo punktuose, kiekį ir pavojingumą;

b) mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas iš 2 dalies a punkte nurodytų surinkimo punktų surenka tinkamu dažnumu, kuris nustatomas proporcingai atskiro baterijų atliekų surinkimo infrastruktūros saugyklų talpai ir tuose surinkimo punktuose įprastai surenkamų baterijų atliekų kiekiui ir pavojingumui, ir

c) pasirūpina mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų, surinktų iš šio straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų surinkimo punktų, pristatymu į leidimą turinčius apdorojimo įrenginius pagal 70 ir 73 straipsnius.

5. Galutiniams naudotojams suteikiama galimybė šalinti mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas 2 dalies a punkte nurodytuose surinkimo punktuose ir už tai iš jų neimamas mokestis, taip pat nereikalaujama pirkti naujos baterijos arba būti įsigijus mažųjų transporto priemonių bateriją iš gamintojų, kurie įsteigė surinkimo punktus.

6. Pagal 2 dalies a punkto i, iii ir iv papunkčius sukurtiems surinkimo punktams netaikomi Direktyvos 2008/98/EB reikalavimai dėl registracijos ar leidimo.

7. Valstybės narės gali patvirtinti priemones, kuriomis būtų reikalaujama, kad šio straipsnio 2 dalies a punkte nurodyti surinkimo punktai galėtų rinkti mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas tik tuo atveju, jei jie yra sudarę sutartį su gamintojais arba su gamintojo atsakomybę perimančiomis organizacijomis, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį.

8. Atsižvelgiant į numatomą rinkos raidą ir pailgėjusią numatomą mažųjų transporto priemonių baterijų naudojimo trukmę, ir kad būtų galima geriau nustatyti faktinį surinktinų mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų kiekį, Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai ne vėliau kaip 2027 m. rugpjūčio 18 d. priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų iš dalies keičiama XI priede nustatyta mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo lygio apskaičiavimo metodika ir iš dalies keičiama šio straipsnio 3 dalyje nustatyta surinkimo tikslinė norma, kad surinkimo tikslinė norma būtų pritaikyta prie naujos metodikos, kartu užtikrinant lygiaverčius užmojus ir terminus.

61 straipsnis

Automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų surinkimas

1. Automobilių baterijų, pramoninių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, nemokamai priima visas atitinkamos kategorijos automobilių baterijų atliekas, pramoninių baterijų atliekas ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekas, kurias jie pirmą kartą tiekė rinkai tos valstybės narės teritorijoje, nepriklausomai nuo jų pobūdžio, cheminės sudėties, būklės, firminio ženklo ar kilmės, nereikalaudami, kad galutinis naudotojas pirktų naują bateriją arba kad jis būtų pirkęs bateriją iš jų, ir užtikrina, kad visos tokių baterijų atliekos būtų renkamos atskirai. Tuo tikslu jie sutinka priimti automobilių baterijų atliekas, pramoninių baterijų atliekas ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekas iš galutinių naudotojų arba iš priėmimo ir surinkimo sistemų, kurios apima surinkimo punktus, jų sukurtus bendradarbiaujant su:

a) automobilių baterijų, pramoninių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų platintojais pagal 62 straipsnio 1 dalį;

b) veiklos vykdytojais, kurie perdaro automobilių baterijas, pramonines baterijas ir elektrinių transporto priemonių baterijas arba pakeičia jų paskirtį;

c) elektros ir elektroninės įrangos atliekų ir eksploatuoti netinkamų transporto priemonių apdorojimo įrenginiais, nurodytais 65 straipsnyje, automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų, susidariusių dėl jų vykdomų operacijų, atveju;

d) valdžios institucijomis arba trečiosiomis šalimis, tvarkančiomis atliekas jų vardu, pagal 66 straipsnį.

Valstybės narės gali patvirtinti priemones, kuriomis būtų reikalaujama, kad pirmos pastraipos a–d punktuose nurodyti subjektai galėtų rinkti automobilių baterijų atliekas, pramoninių baterijų atliekas ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekas tik tuo atveju, jei jie yra sudarę sutartį su gamintojais arba gamintojo atsakomybę perimančiomis organizacijomis, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį.

Kai pramoninių baterijų atliekas pirmiausia reikia išmontuoti privačių nekomercinių naudotojų patalpose, gamintojo pareiga priimti tas baterijų atliekas nereiškia, kad tie naudotojai padengia bet kokias išlaidas, susijusias su tų baterijų atliekų išmontavimu ir surinkimu.

2. Pagal 1 dalį nustatyta baterijų atliekų priėmimo tvarka taikoma visoje valstybės narės teritorijoje, atsižvelgiant į gyventojų skaičių ir tankį, numatomą automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų kiekį, taip pat prieinamumą ir artumą galutiniams naudotojams, neapsiribojant vien tomis vietovėmis, kuriose automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų surinkimas ir tolesnis tvarkymas yra pelningas.

3. Automobilių baterijų, pramoninių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį:

a) 1 dalyje nurodytoms priėmimo ir surinkimo sistemoms suteikia atskiram automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų surinkimui tinkamą surinkimo infrastruktūrą, atitinkančią taikytinus saugos reikalavimus, ir padengia būtinąsias su baterijų atliekų priėmimo veikla susijusias tų priėmimo ir surinkimo sistemų išlaidas; tokių baterijų atliekų surinkimo ir laikino saugojimo konteineriai priėmimo ir surinkimo sistemose turi būti tinkami atsižvelgiant į automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų, numatomų surinkti tuose surinkimo punktuose, kiekį ir pavojingumą;

b) automobilių baterijų atliekas, pramoninių baterijų atliekas ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekas iš 1 dalyje nurodytų priėmimo ir surinkimo sistemų surenka tinkamu dažnumu, kuris nustatomas proporcingai atskiro baterijų atliekų surinkimo infrastruktūros saugyklų talpai ir tose priėmimo ir surinkimo sistemose įprastai surenkamų baterijų atliekų kiekiui ir pavojingumui, ir

c) pasirūpina automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų, surinktų iš galutinių naudotojų ir iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priėmimo ir surinkimo sistemų, pristatymu į leidimą turinčius apdorojimo įrenginius pagal 70 ir 73 straipsnius.

4. Šio straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodyti subjektai gali perduoti surinktas automobilių baterijų atliekas, pramoninių baterijų atliekas ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekas pagal 57 straipsnio 8 dalį atrinktiems atliekų tvarkymo operatoriams, kad jos būtų apdorotos pagal 70 straipsnį. Tokiais atvejais šio straipsnio 3 dalies c punkte nustatyta gamintojų pareiga laikoma įvykdyta.

62 straipsnis

Platintojų pareigos

1. Platintojai baterijų atliekas iš galutinio naudotojo priima nemokamai ir nereikalaudami iš galutinio naudotojo pirkti naujos baterijos arba būti ją įsigijus, nepriklausomai nuo baterijų cheminės sudėties, firminio ženklo ar kilmės, tokiu būdu:

a) nešiojamųjų baterijų atliekų atveju – platintojo mažmeninės prekybos vietoje arba prie pat jos;

b) mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų, automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų atveju – platintojo mažmeninės prekybos vietoje arba netoli jos.

2. 1 dalyje nustatyta priėmimo pareiga:

a) netaikoma gaminių, kurių sudėtyje yra baterijų, atliekoms;

b) taikoma tik tų kategorijų baterijų, kurias platintojas siūlo arba praeityje siūlė įsigyti, atliekoms, o nešiojamųjų baterijų atliekų atveju – neprofesionalių galutinių naudotojų įprastai išmetamam baterijų kiekiui.

3. Platintojai priimtas baterijų atliekas perduoda gamintojams arba gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms, atsakingiems už tų baterijų atliekų surinkimą atitinkamai pagal 59, 60 ir 61 straipsnius, arba atliekų tvarkymo operatoriui, atrinktam pagal 57 straipsnio 8 dalį, kad jos būtų apdorotos pagal 70 straipsnį.

4. Šiame straipsnyje nustatytos pareigos *mutatis mutandis* taikomos platintojams, kurie tiekia baterijas galutiniams naudotojams pagal nuotolinės prekybos sutartis. Tie platintojai parūpina pakankamai surinkimo punktų visoje valstybės narės teritorijoje, atsižvelgiant į gyventojų skaičių ir tankį, numatomą atitinkamai nešiojamųjų baterijų atliekų, mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų, automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų kiekį, taip pat prieinamumą ir artumą galutiniams naudotojams, kad galutiniai naudotojai galėtų baterijas grąžinti.

5. Pardavimo su pristatymu atveju platintojai pasiūlo nemokamai priimti nešiojamųjų baterijų atliekas, mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas, pramoninių baterijų atliekas, automobilių baterijų atliekas ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekas pristatymo galutiniam naudotojui vietoje arba vietos surinkimo punkte. Užsakydamas bateriją galutinis naudotojas informuojamas apie baterijų atliekų priėmimo tvarką.

6. Reglamento (ES) 2022/2065 30 straipsnio 1 dalies d ir e punktų laikymosi tikslais interneto platformų, kurios leidžia vartotojams sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su gamintojais, paslaugų teikėjai, kuriems taikomas to reglamento III skyriaus 4 skirsnis, iš gamintojų, kurie Sąjungoje esantiems vartotojams siūlo baterijas, įskaitant į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones integruotas baterijas, turi gauti šią informaciją:

a) duomenis apie 55 straipsnyje nurodytą gamintojų registrą ir gamintojo registracijos tame registre numerį ar registracijos numerius;

b) gamintojo savarankiško sertifikavimo dokumentą, kuriuo jis įsipareigoja siūlyti tik tas baterijas, įskaitant į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones integruotas baterijas, kurių atžvilgiu laikomasi 56 straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse, 57 straipsnio 1 dalyje ir 58 straipsnio 1, 2 ir 7 dalyse nurodytų didesnės gamintojo atsakomybės reikalavimų.

63 straipsnis

Baterijų užstato grąžinimo sistemos

Ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 31 d. Komisija įvertina galimybę sukurti baterijų, visų pirma bendrosios paskirties nešiojamųjų baterijų, užstato grąžinimo sistemas ir tokio sukūrimo galimą naudą. Tuo tikslu Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai ir apsvarsto poreikį imtis tinkamų priemonių, be kita ko, pateikti pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

64 straipsnis

Galutinių naudotojų pareigos

1. Galutiniai naudotojai šalina baterijų atliekas atskirai nuo kitų atliekų srautų, be kita ko, atskirai nuo mišrių komunalinių atliekų.

2. Galutiniai naudotojai šalina baterijų atliekas tam skirtuose atskiro surinkimo punktuose, kuriuos pagal 59, 60 ir 61 straipsnius yra sukūręs gamintojas ar gamintojo atsakomybę perimanti organizacija arba kurie yra sukurti pagal specialų susitarimą, sudarytą su gamintoju ar gamintojo atsakomybę perimančia organizacija.

65 straipsnis

Apdorojimo įrenginių operatorių pareigos

1. Apdorojimo įrenginių, kuriems taikomos Direktyva 2000/53/EB arba Direktyva 2012/19/ES, operatoriai baterijų atliekas, gautas apdorojant eksploatuoti netinkamas transporto priemones arba elektros ir elektroninės įrangos atliekas, perduoda atitinkamos kategorijos baterijų gamintojams arba gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, arba pagal 57 straipsnio 8 dalį atrinktiems atliekų tvarkymo operatoriams, kad jos būtų apdorotos pagal 70 straipsnį.

2. 1 dalyje nurodyti apdorojimo įrenginių operatoriai tvarko tų perdavimo sandorių registrą.

66 straipsnis

Atliekų tvarkymo viešųjų institucijų dalyvavimas

1. Iš privačių nekomercinių galutinių naudotojų gaunamos baterijų atliekos gali būti šalinamos atliekų tvarkymo viešųjų institucijų sukurtuose atskiro surinkimo punktuose.

2. Atliekų tvarkymo viešosios institucijos užtikrina, kad surinktos baterijų atliekos būtų apdorojamos pagal 70 straipsnį:

a) perduodamos jas atitinkamos kategorijos baterijų gamintojams arba gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, arba pagal 57 straipsnio 8 dalį atrinktiems atliekų tvarkymo operatoriams, arba

b) pačios atlikdamos surinktų baterijų atliekų apdorojimą pagal 68 straipsnio 2 dalį.

67 straipsnis

Savanoriško surinkimo punktų dalyvavimas

1. Iš nešiojamųjų baterijų atliekų savanoriško surinkimo punktų surinktos nešiojamųjų baterijų atliekos perduodamos nešiojamųjų baterijų gamintojams ar jų vardu veikiančioms trečiosioms šalims, įskaitant gamintojo atsakomybę perimančias organizacijas, arba pagal 57 straipsnio 8 dalį atrinktiems atliekų tvarkymo operatoriams, kad jos būtų apdorotos pagal 70 straipsnį.

2. Iš mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų savanoriško surinkimo punktų surinktos mažųjų transporto priemonių baterijų atliekos perduodamos mažųjų transporto priemonių baterijų gamintojams ar jų vardu veikiančioms trečiosioms šalims, įskaitant gamintojo atsakomybę perimančias organizacijas, arba pagal 57 straipsnio 8 dalį atrinktiems atliekų tvarkymo operatoriams, kad jos būtų apdorotos pagal 70 straipsnį.

68 straipsnis

Su nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų perdavimu susiję apribojimai

1. Valstybės narės gali apriboti platintojų, 65 straipsnyje nurodytų atliekų apdorojimo įrenginių operatorių, 66 straipsnyje nurodytų atliekų tvarkymo viešųjų institucijų ir 67 straipsnyje nurodytų savanoriško surinkimo punktų galimybę perduoti surinktas nešiojamųjų baterijų atliekas ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas gamintojams ar gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms arba atliekų tvarkymo operatoriams, kad jie atliktų apdorojimą pagal 70 straipsnį. Valstybės narės užtikrina, kad tokie apribojimai neturėtų neigiamo poveikio surinkimo ir perdirbimo sistemoms.

2. Valstybės narės taip pat gali patvirtinti priemones, kuriomis 66 straipsnyje nurodytoms atliekų tvarkymo viešosioms institucijoms būtų leidžiama pačioms atlikti apdorojimą pagal 70 straipsnį.

69 straipsnis

Valstybių narių pareigos, susijusios su nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo tikslinėmis normomis

1. Valstybės narės patvirtina būtinas priemones, kad gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, galėtų pasiekti nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimo tikslines normas, nustatytas 59 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose, ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo tikslines normas, nustatytas 60 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose.

2. Visų pirma, valstybės narės reguliariai, bent kartą per metus, stebi gamintojų arba gamintojo atsakomybę perimančių organizacijų, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, surinkimo lygius, kad patikrintų, ar jie ėmėsi tinkamų priemonių, kad pasiektų nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimo tikslines normas, nustatytas 59 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose, ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo tikslines normas, nustatytas 60 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose. Tokia stebėsena turi būti grindžiama visų pirma kompetentingoms institucijoms pagal 75 straipsnį pateikta informacija ir apima tos informacijos patikrą, patikrą, ar gamintojas laikėsi XI priede nustatytos apskaičiavimo metodikos, ir šio straipsnio 5 dalyje nurodyto sudėties tyrimo rezultatų patikrą, taip pat visa kita valstybei narei prieinama informacija.

3. Jei, remdamasi šio straipsnio 2 dalyje nurodytos stebėsenos rezultatais, valstybė narė nustato, kad gamintojas arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, kai ji paskirta pagal 57 straipsnio 1 dalį, nesiėmė priemonių, suderinamų su tikslu pasiekti nešiojamųjų baterijų atliekų surinkimo tikslines normas, nustatytas 59 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose, ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo tikslines normas, nustatytas 60 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose, tos valstybės narės kompetentinga institucija prašo to gamintojo arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos imtis tinkamų taisomųjų veiksmų, kuriais būtų užtikrinta, kad jie galėtų pasiekti bet kuriame iš tų straipsnių, priklausomai nuo to, kas yra taikytina, nustatytas surinkimo tikslines normas.

4. Nedarant poveikio 58 straipsnio 5 dalyje nurodytam savikontrolės mechanizmui, gamintojas arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, kai ji paskirta pagal 57 straipsnio 1 dalį, per tris mėnesius nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodyto kompetentingos institucijos prašymo dienos pateikia kompetentingai institucijai taisomųjų veiksmų plano projektą. Ta kompetentinga institucija gali pateikti pastabų dėl plano projekto ir per vieną mėnesį nuo taisomųjų veiksmų plano projekto gavimo dienos praneša apie visas tokias pastabas gamintojui arba gamintojo atsakomybę perimančiai organizacijai.

Jei kompetentinga institucija pateikia pastabų dėl taisomųjų veiksmų plano projekto, gamintojas arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos per vieną mėnesį nuo tų pastabų gavimo dienos parengia taisomųjų veiksmų planą, kuriame atsižvelgiama į tas pastabas, ir atitinkamai jį įgyvendina.

Vertinant, ar tebetenkinamos 55 straipsnyje nustatytos registracijos ir, kai taikytina, 58 straipsnyje nustatytos leidimo išdavimo sąlygos, atsižvelgiama į taisomųjų veiksmų plano turinį ir į tai, ar gamintojas arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija jo laikosi.

5. Ne vėliau kaip 2026 m. sausio 1 d., o vėliau – kas penkerius metus valstybės narės atlieka per praėjusius kalendorinius metus surinktų mišrių komunalinių atliekų ir elektros bei elektroninės įrangos atliekų srautų sudėties tyrimą, kad nustatytų, kokią jų dalį sudaro nešiojamųjų baterijų atliekos ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekos. Remdamosi tais tyrimais, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad nešiojamųjų baterijų gamintojai, mažųjų transporto priemonių baterijų gamintojai arba atitinkamos gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, imtųsi taisomųjų veiksmų, kad padidintų savo susietųjų surinkimo punktų tinklą ir vykdytų informavimo kampanijas pagal 74 straipsnio 1 dalį.

70 straipsnis

Apdorojimas

1. Surinktos baterijų atliekos nešalinamos ir jų atžvilgiu nevykdoma šiluminės energijos gavybos iš atliekų operacija.

2. Nedarant poveikio Direktyvai 2010/75/ES, leidimą turinčiuose įrenginiuose užtikrinama, kad baterijų atliekų apdorojimas atitiktų bent šio reglamento XII priedo A dalį ir geriausius prieinamus gamybos būdus, apibrėžtus Direktyvos 2010/75/ES 3 straipsnio 10 punkte.

3. Kai baterijos surenkamos vis dar būdamos integruotos į prietaiso atliekas, mažosios transporto priemonės atliekas arba eksploatuoti netinkamą transporto priemonę, jos išimamos iš prietaiso atliekų, mažosios transporto priemonės atliekų ar eksploatuoti netinkamos transporto priemonės pagal, kai taikytina, Direktyvoje 2000/53/EB arba Direktyvoje 2012/19/ES nustatytus reikalavimus.

4. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą ir į kuriamas naujas atliekų tvarkymo technologijas, iš dalies keičiami XII priedo A dalyje nustatyti baterijų atliekų apdorojimo reikalavimai.

5. Valstybės narės gali nustatyti paskatų sistemas ekonominės veiklos vykdytojams, kurie pasiekia aukštesnius lygius, nei XII priedo B ir C dalyse nustatytos atitinkamai perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo tikslinės normos.

71 straipsnis

Perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo tikslinės normos

1. Kiekviename leidimą turinčiame įrenginyje užtikrinama, kad visos baterijų atliekos, kurios tiekiamos tam įrenginiui, būtų priimamos ir būtų paruoštos pakartotiniam naudojimui, paruoštos paskirties keitimui arba perdirbimui.

2. Perdirbėjai užtikrina, kad perdirbimu būtų pasiektos perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo tikslinės normos, nustatytos atitinkamai XII priedo B ir C dalyse.

3. Perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo lygiai apskaičiuojami pagal taisykles, nustatytas pagal šio straipsnio 4 dalį priimtu deleguotuoju aktu.

4. Komisija ne vėliau kaip 2025 m. vasario 18 d. pagal 89 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo šis reglamentas papildomas nustatant perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo lygių apskaičiavimo ir patikros metodiką, laikantis XII priedo A dalies, ir atitinkamų dokumentų formą.

5. Komisija ne vėliau kaip 2026 m. rugpjūčio 18 d., o vėliau – bent kas penkerius metus įvertina, ar, atsižvelgiant į rinkos raidą, visų pirma susijusią su baterijų technologijomis, darančiomis poveikį regeneruotų medžiagų rūšiai, ir esamu bei prognozuojamu kobalto, vario, švino, ličio ar nikelio išteklių pakankamumu ar nepakankamumu, taip pat atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, tikslinga peržiūrėti XII priedo B ir C dalyse nustatytas perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo tikslines normas. Kai tai pagrįsta ir tinkama remiantis tuo vertinimu, Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą, kuriuo iš dalies keičiamos XII priedo B ir C dalyse nustatytos perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo tikslinės normos.

6. Kai tinkama, atsižvelgiant į rinkos raidą, darančią poveikį medžiagų, kurios gali būti regeneruotos, rūšiai, ir atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, įskaitant kuriamas naujas atliekų tvarkymo technologijas, Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiama XII priedo C dalis, įtraukiant daugiau medžiagų, kurių atžvilgiu būtų nustatytos kiekvienos konkrečios medžiagos regeneravimo konkrečios tikslinės normos, ir XII priedo B dalis, įtraukiant daugiau baterijų cheminės sudėties atvejų, kurių atžvilgiu būtų nustatytos konkrečios perdirbimo veiksmingumo tikslinės normos.

72 straipsnis

Baterijų atliekų vežimas

1. Apdorojimas gali būti atliekamas ir už atitinkamos valstybės narės ribų arba už Sąjungos ribų, jeigu baterijų atliekos ar jų frakcijos vežamos laikantis reglamentų (EB) Nr. 1013/2006 ir (EB) Nr. 1418/2007.

2. Norint atskirti naudotas baterijas ir baterijų atliekas, valstybių narių kompetentingos institucijos gali tikrinti, ar vežamos naudotų baterijų, kurios, kaip įtariama, yra baterijų atliekos, siuntos atitinka XIV priede nustatytus minimaliuosius reikalavimus, ir atitinkamai tokias siuntas stebėti.

Jei valstybės narės kompetentingos institucijos nustato, kad numatomą naudotų baterijų siuntą sudaro baterijų atliekos, gali būti pareikalauta, kad atitinkamos kategorijos baterijų gamintojai, jų vardu veikiančios trečiosios šalys ar kiti asmenys, organizuojantys naudotų baterijų, kurios, kaip įtariama, yra atliekos, vežimą, padengtų jų atitinkamų analizių, tikrinimų ir saugojimo išlaidas. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomi XIV priede nustatyti minimalieji reikalavimai, visų pirma dėl baterijų būklės, kad būtų galima atskirti naudotų baterijų ir baterijų atliekų vežimą.

3. Vykdant 70 ir 71 straipsniuose nustatytas pareigas ir veiksmingumo bei tikslinių normų reikalavimus, iš Sąjungos pagal šio straipsnio 1 dalį eksportuotos baterijų atliekos arba jų frakcijos įskaitomos tik tuo atveju, jei baterijų atliekų arba jų frakcijų eksportuotojas pateikia paskirties kompetentingos institucijos patvirtintus patvirtinamuosius dokumentus, kad apdorojimas buvo atliktas šio reglamento reikalavimams lygiavertėmis sąlygomis ir laikantis kitų Sąjungos teisės aktų dėl žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos.

4. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą, kuriuo, nustatant lygiaverčių sąlygų vertinimo kriterijus, nustatomos išsamios šio straipsnio 3 dalies nuostatas papildančios taisyklės.

73 straipsnis

Mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų paruošimas pakartotiniam naudojimui arba paruošimas paskirties keitimui

1. Norėdamas dokumentais patvirtinti, kad mažųjų transporto priemonių baterijų atliekos, pramoninių baterijų atliekos ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekos, kurios buvo paruoštos pakartotiniam naudojimui arba paruoštos paskirties keitimui, nebėra atliekos, baterijos turėtojas kompetentingos institucijos prašymu pateikia:

a) įrodymus dėl valstybėje narėje atlikto baterijos būklės įvertinimo ar būklės bandymo – jie pateikiami kaip dokumento, kuriuo patvirtinamos baterijos eksploatacinės savybės, reikalingos jos naudojimui po paruošimo pakartotiniam panaudojimui ar paruošimo paskirties keitimui, kopija;

b) įrodymus dėl baterijos, kuri buvo paruošta pakartotiniam naudojimui arba paruošta paskirties keitimui, tolesnio naudojimo – šiuo tikslu pateikiama sąskaita faktūra arba sutartis dėl tokios baterijos pardavimo ar nuosavybės teisių perdavimo;

c) įrodymus, kad baterijos yra tinkamai apsaugotos nuo galimos žalos jas vežant, pakraunant ir iškraunant, be kita ko, užtikrinamas pakankamas jų supakavimas ir tinkamas krovinio sukrovimas.

2. 1 dalies a punkte nurodyta informacija vienodomis sąlygomis teikiama galutiniams naudotojams ir jų vardu veikiančioms trečiosioms šalims, ją įtraukiant į prie baterijos pridedamus dokumentus, nurodytus 1 dalyje, kai ji pateikiama rinkai arba pradedama naudoti.

3. Informacijos teikimu pagal 1 ir 2 dalis nedaromas poveikis neskelbtinos komercinės informacijos konfidencialumo apsaugos pareigoms pagal atitinkamą Sąjungos ir nacionalinę teisę.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomi išsamūs techniniai ir patikros reikalavimai, kuriuos mažųjų transporto priemonių baterijų atliekos, pramoninių baterijų atliekos arba elektrinių transporto priemonių baterijų atliekos turi atitikti, kad nebebūtų laikomos atliekomis. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

74 straipsnis

Informacija apie baterijų atliekų prevenciją ir tvarkymą

1. Be Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos, gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, galutiniams naudotojams ir platintojams teikia toliau nurodytą informaciją apie tų kategorijų baterijų, kurias jie tiekia valstybės narės teritorijoje, atliekų prevenciją ir tvarkymą:

a) galutinių naudotojų vaidmenį prisidedant prie atliekų prevencijos, įskaitant informaciją apie gerąją baterijų naudojimo praktiką, kuria siekiama pratęsti jų naudojimo etapą ir išplėsti jų pakartotinio naudojimo, paruošimo pakartotiniam naudojimui, paruošimo paskirties keitimui, paskirties keitimo ir perdarymo galimybes, ir rekomendacijas dėl tokio naudojimo;

b) galutinių naudotojų vaidmenį prisidedant prie atskiro baterijų atliekų surinkimo jiems vykdant 64 straipsnyje nustatytas pareigas, kad baterijų atliekas būtų galima apdoroti;

c) esamas baterijų atliekų atskiro surinkimo operacijas, priėmimo ir surinkimo punktus, paruošimo pakartotiniam naudojimui, paruošimo paskirties keitimui ir apdorojimo operacijas;

d) būtinus baterijų atliekų tvarkymo saugos nurodymus, be kita ko, dėl rizikos, susijusios su baterijomis, kuriose yra ličio, ir jų tvarkymu;

e) etikečių ir simbolių, kuriais baterijos pažymėtos pagal 13 straipsnį arba kurie atspausdinti ant jų pakuočių arba prie baterijų pridedamuose dokumentuose, reikšmę, ir

f) baterijose esančių medžiagų, visų pirma pavojingųjų medžiagų, poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai arba asmenų saugai, įskaitant poveikį dėl netinkamo baterijų atliekų šalinimo, pavyzdžiui, kai jos išmetamos bet kur kaip šiukšlės arba šalinamos kaip nerūšiuotos komunalinės atliekos.

Ta informacija turi būti teikiama:

a) dėl kiekvieno baterijų modelio reguliariais laiko intervalais nuo to momento, kai atitinkamo modelio baterijos pirmą kartą tiekiamos valstybės narės rinkai, bent jų prekybos vietoje pateikiant informaciją taip, kad ji būtų matoma, ir pasitelkiant interneto platformas;

b) galutiniams naudotojams lengvai suprantama (-omis) kalba (-omis), nustatyta tos valstybės narės, kurios rinkai baterija turi būti tiekiama.

2. Gamintojai 62, 65 ir 66 straipsniuose nurodytiems platintojams ir operatoriams bei kitiems atliekų tvarkymo operatoriams, vykdantiems paruošimo pakartotiniam naudojimui, paruošimo paskirties keitimui arba apdorojimo veiklą, pateikia informaciją apie saugos ir apsaugines priemones, įskaitant darbo saugos priemones, taikytinas laikant ir renkant baterijų atliekas.

3. Nuo baterijos tiekimo valstybės narės teritorijoje pradžios gamintojai, nemokamai ir gavę prašymą, atliekų tvarkymo operatoriams, vykdantiems paruošimo pakartotiniam naudojimui, paruošimo paskirties keitimui ar apdorojimo veiklą, elektroninėmis priemonėmis pateikia toliau nurodytą su tuo konkrečiu baterijų modeliu susijusią informaciją apie tinkamą ir aplinką tausojantį baterijų atliekų apdorojimą, kiek ta informacija yra reikalinga tai tų operatorių veiklai vykdyti:

a) procesus, kuriais užtikrinamas toks mažųjų transporto priemonių, transporto priemonių ir prietaisų išardymas, kad būtų galima pašalinti integruotas baterijas;

b) saugos ir apsaugines priemones, įskaitant susijusias su darbo sauga ir priešgaisrine sauga, taikytinas baterijų atliekų laikymo, vežimo ir apdorojimo procesų metu.

Pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytoje informacijoje nurodomos sudedamosios dalys bei medžiagos ir visų pavojingųjų medžiagų buvimo vieta baterijoje, kiek tai reikia žinoti operatoriams, vykdantiems paruošimo pakartotiniam naudojimui, paruošimo paskirties keitimui ar apdorojimo veiklą, kad jie galėtų laikytis šio reglamento reikalavimų.

Ta informacija pateikiama pirmoje pastraipoje nurodytiems operatoriams lengvai suprantama (-omis) kalba (-omis), nustatyta tos valstybės narės, kurios rinkai turi būti tiekiama baterija.

4. Baterijas galutiniams naudotojams tiekiantys platintojai savo mažmeninės prekybos patalpose baterijų galutiniams naudotojams lengvai prieinamai ir aiškiai matomai nuolat pateikia 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją, taip pat informaciją apie tai, kaip galutiniai naudotojai gali nemokamai grąžinti baterijų atliekas į atitinkamus mažmeninės prekybos vietose įrengtus arba interneto platformos paskirtus surinkimo punktus. Ši pareiga taikoma tik tų kategorijų baterijoms, kurias platintojas arba mažmenininkas siūlo arba praeityje siūlė įsigyti kaip naujas baterijas.

Platintojai 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją pateikia ir tada, kai parduoda savo gaminius pasitelkdami interneto platformas, kurios leidžia vartotojams sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su prekiautojais.

5. Naujos baterijos pardavimo vietoje galutiniam naudotojui atskirai nurodomos išlaidos, kurias padengia gamintojas pagal 56 straipsnio 4 dalies a–d punktus.

6. Atitinkamos kategorijos baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos rengia informuotumo didinimo kampanijas ir siūlo paskatas, kad galutiniai naudotojai būtų skatinami šalinti baterijų atliekas tokiu būdu, kuris atitinka galutiniams naudotojams suteiktą informaciją apie baterijų atliekų prevenciją ir tvarkymą pagal 1 dalį.

7. Kai galutiniams naudotojams viešai teikiama informacija pagal šį straipsnį, pagal atitinkamą Sąjungos ir nacionalinę teisę išlaikomas neskelbtinos komercinės informacijos konfidencialumas.

75 straipsnis

Minimalieji ataskaitų teikimo kompetentingoms institucijoms reikalavimai

1. Nešiojamųjų baterijų gamintojai ir mažųjų transporto priemonių baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, ataskaitoje kompetentingai institucijai už kiekvienus kalendorinius metus praneša bent toliau nurodytą informaciją, suskirstytą pagal baterijų ir baterijų atliekų cheminę sudėtį ir kategoriją:

a) nešiojamųjų baterijų ir mažųjų transporto priemonių baterijų, pirmą kartą tiektų rinkai valstybės narės teritorijoje, išskyrus baterijas, kurios tais metais išvežtos iš tos valstybės narės teritorijos prieš jas parduodant galutiniams naudotojams, skaičių;

b) bendrosios paskirties nešiojamųjų baterijų, pirmą kartą tiektų rinkai valstybės narės teritorijoje, išskyrus bendrosios paskirties nešiojamąsias baterijas, kurios tais metais išvežtos iš tos valstybės narės teritorijos prieš jas parduodant galutiniams naudotojams, skaičių;

c) atitinkamai pagal 59 ir 60 straipsnius surinktų nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų kiekį;

d) nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo lygį, kurį pasiekė gamintojas arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija;

e) surinktų nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų, pristatytų į leidimą turinčius įrenginius apdoroti, kiekį;

f) surinktų nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų, eksportuotų į trečiąsias valstybes apdoroti, paruošti pakartotiniam naudojimui arba paruošti paskirties keitimui, kiekį;

g) surinktų nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų, pristatytų į leidimą turinčius įrenginius paruošti pakartotiniam naudojimui arba paruošti paskirties keitimui, kiekį.

Kai atliekų tvarkymo operatoriai, išskyrus gamintojus arba gamintojo atsakomybę perimančias organizacijas, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, surenka nešiojamųjų baterijų atliekas arba mažųjų transporto priemonių baterijų atliekas iš platintojų ar iš kitų nešiojamųjų baterijų atliekų ar mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo punktų, jie kiekvienų kalendorinių metų ataskaitoje kompetentingai institucijai nurodo surinktų nešiojamųjų baterijų atliekų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atliekų kiekį, suskirstytą pagal jų cheminę sudėtį.

2. Automobilių baterijų, pramoninių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, kiekvienų kalendorinių metų ataskaitoje kompetentingai institucijai praneša toliau nurodytą informaciją, suskirstytą pagal baterijų atliekų cheminę sudėtį ir kategorijas:

a) automobilių baterijų, pramoninių baterijų ir elektrinių transporto priemonių baterijų, pirmą kartą tiektų rinkai valstybėje narėje, išskyrus baterijas, kurios tais metais išvežtos iš tos valstybės narės teritorijos prieš jas parduodant galutiniams naudotojams, skaičių;

b) surinktų automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų, pristatytų į leidimą turinčius įrenginius paruošti pakartotiniam naudojimui arba paruošti paskirties keitimui, kiekį;

c) surinktų automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų, pristatytų į leidimą turinčius įrenginius apdoroti, kiekį;

d) surinktų automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų, eksportuotų į trečiąsias valstybes paruošti paskirties keitimui, paruošti pakartotiniam naudojimui arba apdoroti, kiekį.

3. Kai atliekų tvarkymo operatoriai surenka baterijų atliekas iš platintojų ar iš kitų automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų surinkimo punktų arba iš galutinių naudotojų, jie kiekvienų kalendorinių metų ataskaitoje kompetentingai institucijai pateikia šią informaciją, suskirstytą pagal baterijų atliekų cheminę sudėtį ir kategorijas:

a) surinktų automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų kiekį;

b) surinktų automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų, pristatytų į leidimą turinčius įrenginius paruošti pakartotiniam naudojimui arba paruošti paskirties keitimui, kiekį;

c) surinktų automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų, pristatytų į leidimą turinčius įrenginius apdoroti, kiekį;

d) surinktų automobilių baterijų atliekų, pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų, eksportuotų į trečiąsias valstybes paruošti pakartotiniam naudojimui, paruošti paskirties keitimui arba apdoroti, kiekį.

4. Šio straipsnio 1 dalies a–g punktuose nurodyta informacija apima informaciją apie į transporto priemones ir prietaisus integruotas baterijas bei iš transporto priemonių ir prietaisų išimtas baterijų atliekas pagal 65 straipsnį.

5. Atliekų tvarkymo operatoriai, atliekantys apdorojimo operacijas, ir perdirbėjai kiekvienų kalendorinių metų ataskaitoje valstybės narės, kurioje baterijų atliekos apdorojamos, kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją, suskirstytą pagal valstybes nares, kuriose buvo surinktos baterijų atliekos:

a) baterijų atliekų, gautų apdoroti, kiekį;

b) baterijų atliekų, kurios buvo pradėtos ruošti pakartotiniam naudojimui, paskirties keitimui arba perdirbimo procesams, kiekį;

c) duomenis apie baterijų atliekų perdirbimo veiksmingumą, medžiagų regeneravimą iš baterijų atliekų ir apie galutinių frakcijų paskirties vietą ir išeigą.

Ataskaitoje teikiami duomenys apie perdirbimo veiksmingumą ir medžiagų regeneravimą apima visus atskirus perdirbimo proceso etapus ir visas atitinkamas galutines frakcijas. Jei perdirbimo operacijos yra atliekamos daugiau nei viename įrenginyje, už informacijos rinkimą ir tos informacijos pateikimą kompetentingoms institucijoms yra atsakingas pirmasis perdirbėjas.

Valstybės narės, kurioje baterijų atliekos apdorojamos, kompetentinga institucija pateikia šioje dalyje nurodytą informaciją valstybės narės, kurioje baterijos buvo surinktos, kompetentingai institucijai, jei tai yra kita valstybė narė.

Baterijų atliekų, išsiųstų į kitą valstybę narę, kad jos būtų apdorotos toje kitoje valstybėje narėje, kiekis įtraukiamas į perdirbimo veiksmingumo ir medžiagų regeneravimo duomenis ir įskaičiuojamas nustatant, kaip valstybė narė, kurioje tos atliekos buvo surinktos, įgyvendina XII priede nustatytus tiksline normas.

6. Jei kiti atliekų turėtojai nei tie, kurie nurodyti 5 dalyje, eksportuoja baterijas apdorojimo tikslais, jie savo buvimo vietos valstybių narių kompetentingoms institucijoms pateikia duomenis apie atskirai surinktų baterijų atliekų, eksportuotų apdorojimo tikslais, kiekį, taip pat 5 dalies b ir c punktuose nurodytus duomenis.

7. Šiame straipsnyje nurodyti gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, atliekų tvarkymo operatoriai ir atliekų turėtojai pateikia ataskaitą per šešis mėnesius po ataskaitinių metų, kurių duomenys surinkti, pabaigos. Pirmasis ataskaitinis laikotarpis yra pirmi ištisi kalendoriniai metai po to, kai įsigalioja pagal 76 straipsnio 5 dalį priimtas įgyvendinimo aktas, kuriuo nustatoma ataskaitų Komisijai teikimo forma.

8. Kompetentingos institucijos sukuria elektronines sistemas, per kurias joms pateikiami duomenys, ir nustato naudotinas formas.

9. Valstybė narė gali leisti kompetentingoms institucijoms prašyti bet kokios papildomos informacijos, būtinos užtikrinti pateiktų duomenų patikimumą.

76 straipsnis

Ataskaitų teikimas Komisijai

1. Valstybės narės Komisijos pagal 5 dalį priimtu įgyvendinimo aktu nustatyta forma viešai paskelbia apibendrinta forma toliau nurodytus kiekvienų kalendorinių metų duomenis apie nešiojamąsias baterijas, mažųjų transporto priemonių baterijas, automobilių baterijas, pramonines baterijas ir elektrinių transporto priemonių baterijas, suskirstytus pagal baterijų kategorijas ir jų cheminę sudėtį:

a) baterijų, pirmą kartą tiektų rinkai valstybėje narėje, įskaitant baterijas, integruotas į prietaisus, transporto priemones ar pramonės gaminius, tačiau išskyrus baterijas, kurios tais metais buvo išvežtos iš tos valstybės narės teritorijos, prieš jas parduodant galutiniams naudotojams, skaičių;

b) pagal 59, 60 ir 61 straipsnius surinktų baterijų atliekų kiekį, ir surinkimo lygius, apskaičiuotus remiantis XI priede nustatyta metodika;

c) pramoninių baterijų atliekų ir elektrinių transporto priemonių baterijų atliekų, surinktų ir pristatytų į leidimą turinčius įrenginius paruošti pakartotiniam naudojimui arba paruošti paskirties keitimui, kiekį;

d) pasiektas perdirbimo veiksmingumo vertes, kaip nurodyta XII priedo B dalyje, ir pasiektas medžiagų regeneravimą vertes, kaip nurodyta XII priedo C dalyje, susijusias su toje valstybėje narėje surinktomis baterijomis.

Valstybės narės tuos duomenis pateikia per 18 mėnesių po ataskaitinių metų, kurių duomenys surinkti, pabaigos. Tuos duomenis jos elektroninėmis priemonėmis viešai paskelbia pagal 5 dalį Komisijos nustatyta forma, naudodamosi lengvai prieinamomis duomenų paslaugomis. Tai turi būti kompiuterio skaitomi duomenys, tinkami rūšiuoti ir paieškai atlikti, ir jie turi atitikti atviruosius trečiųjų šalių naudojimosi duomenimis standartus. Valstybės narės praneša Komisijai, kada pirmoje pastraipoje nurodyti duomenys tampa prieinami.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis yra pirmi ištisi kalendoriniai metai po to, kai įsigalioja įgyvendinimo aktas, kuriuo pagal 5 dalį nustatoma ataskaitų Komisijai teikimo forma.

Be direktyvose 2000/53/EB ir 2012/19/ES nustatytų pareigų, šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodyti duomenys apima į transporto priemones ir prietaisus integruotas baterijas ir iš tų transporto priemonių ir prietaisų išimtas baterijų atliekas pagal 65 straipsnį.

2. 1 dalies pirmos pastraipos d punkte nurodyti pranešami duomenys apie perdirbimo veiksmingumą ir medžiagų regeneravimą turi apimti visus atskirus perdirbimo proceso etapus ir visas atitinkamas galutines frakcijas.

3. Prie duomenų, kuriuos valstybės narės teikia pagal šį straipsnį, pridedama kokybės tikrinimo ataskaita; ji turi būti pateikta Komisijos pagal 5 dalį nustatyta forma.

4. Komisija renka ir peržiūri pagal šį straipsnį pateiktą informaciją. Komisija paskelbia ataskaitą, kurioje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas valstybėse narėse, jų duomenų šaltiniai ir taikoma metodika, taip pat tų duomenų išsamumas, patikimumas, pateikimas laiku ir nuoseklumas. Tas vertinimas gali apimti konkrečias rekomendacijas, ką reikėtų patobulinti. Ataskaita parengiama per 6 mėnesius po to, kai valstybės narės pirmą kartą pateikia duomenis, ir vėliau rengiama kas ketverius metus.

5. Komisija ne vėliau kaip 2025 m. rugpjūčio 18 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas šio straipsnio 1 ir 4 dalių tikslais Komisijai teikiamų duomenų ir informacijos forma taip pat vertinimo metodai ir veiklos sąlygos. susijusios su baterijų atliekų surinkimu ir apdorojimu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

IX SKYRIUS

Skaitmeninis baterijos pasas

77 straipsnis

Baterijos pasas

1. Nuo 2027 m. vasario 18 d. kiekviena rinkai pateikta arba pradėta naudoti mažosios transporto priemonės baterija, kiekviena pramoninė baterija, kurios talpa didesnė nei 2 kWh, ir kiekviena elektrinių transporto priemonių baterija turi turėti elektroninį dokumentą (toliau – baterijos pasas).

2. Baterijos pase pateikiama su baterijos modeliu susijusi informacija ir su atskira baterija konkrečiai susijusi informacija, įskaitant naudojant tą bateriją gautą informaciją, kaip nustatyta XIII priede.

Baterijos pase pateikiama ši informacija:

a) informacija, prieinama plačiajai visuomenei pagal XIII priedo 1 punktą;

b) informacija, prieinama tik notifikuotosioms įstaigoms, rinkos priežiūros institucijoms ir Komisijai pagal XIII priedo 2 ir 3 punktus, ir

c) informacija, prieinama tik fiziniams ar juridiniams asmenims, turintiems teisėtą interesą susipažinti su ta informacija ir ją tvarkyti trečios pastraipos a ir b punktuose nurodytais tikslais pagal XIII priedo 2 ir 4 punktus.

Susipažinimo su antros pastraipos c punkte nurodyta informacija ir jos tvarkymo tikslai:

a) turi būti susiję su baterijos išmontavimu, įskaitant saugos priemones, kurių turi būti imtasi išmontuojant, bei išsamia baterijos modelio sudėtimi ir turi būti būtini tam, kad remontininkai, perdarytojai, antriniai naudotojai ir perdirbėjai galėtų vykdyti savo atitinkamą ekonominę veiklą pagal šį reglamentą, arba

b) atskirų baterijų atveju turi būti būtini baterijos pirkėjui arba pirkėjo vardu veikiančioms šalims, kad būtų sudaryta galimybė atskira baterija naudotis nepriklausomiems energijos telkėjams arba energijos rinkos dalyviams.

Antroje pastraipoje nurodyta informacija į baterijos pasą įtraukiama tokiu mastu, kuris taikomas atitinkamos baterijos kategorijai ar pakategorei.

Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas XIII priedas, kiek tai susiję su informacija, kuri turi būti įtraukta į baterijos pasą atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą.

3. Baterijos pasas turi būti prieinamas naudojant 13 straipsnio 6 dalyje nurodytą QR kodą, susiejantį su unikaliu identifikatoriumi, kurį suteikia ekonominės veiklos vykdytojas, pateikiantis bateriją rinkai.

QR kodas ir unikalus identifikatorius turi atitikti ISO/IEC 15459-1:2014, 15459-2:2015, 15459-3:2014, 15459-4:2014, 15459-5:2014 ir 15459-6:2014 standartus arba jiems lygiaverčius standartus.

Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą, šios dalies antra pastraipa iš dalies keičiama pakeičiant toje pastraipoje nurodytus standartus arba įtraukiant kitus Europos ar tarptautinius standartus, kuriuos turi atitikti QR kodas ir unikalus identifikatorius.

4. Ekonominės veiklos vykdytojas, pateikiantis bateriją rinkai, užtikrina, kad baterijos pase pateikta informacija būtų tiksli, išsami ir naujausia. Jis gali raštu įgalioti bet kurį kitą veiklos vykdytoją veikti jo vardu.

5. Visa į baterijos pasą įtraukta informacija turi būti grindžiama atviraisiais standartais ir ji turi būti prieinama sąveikia forma, perduodama per atvirą sąveikų su pardavėju nesusaistytą keitimosi duomenimis tinklą, skaitoma kompiuterio, struktūrizuota ir tinkama paieškai atlikti pagal 78 straipsnyje nustatytus esminius reikalavimus.

6. Prieiga prie į baterijos pasą įtrauktos informacijos reglamentuojama pagal 78 straipsnyje nustatytus esminius reikalavimus.

7. Baterijos, kuri buvo paruošta pakartotiniam naudojimui, paruošta paskirties keitimui, kurios paskirtis buvo pakeista arba kuri buvo perdaryta, atveju atsakomybė už šio straipsnio 4 dalyje nustatytų pareigų vykdymą perduodama tam ekonominės veiklos vykdytojui, kuris pateikė tą bateriją rinkai arba kuris pradėjo ją naudoti. Tokia baterija turi turėti naują baterijos pasą, susietą su pirminės baterijos ar baterijų pasu ar pasais.

Kai baterijos statusas pasikeičia ir ji tampa baterijų atliekomis, atsakomybė už šio straipsnio 4 dalyje nustatytų pareigų vykdymą perduodama gamintojui ar gamintojo atsakomybę perimančiai organizacijai, kai ji paskirta pagal 57 straipsnio 1 dalį, arba pagal 57 straipsnio 8 dalį atrinktam atliekų tvarkymo operatoriui.

8. Baterijos pasas nustoja egzistuoti po to, kai baterija buvo perdirbta.

9. Komisija ne vėliau kaip 2026 m. rugpjūčio 18 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kurie asmenys šio straipsnio 2 dalies c punkto tikslais turi būti laikomi teisėtą interesą turinčiais asmenimis, nurodytais XIII priedo atitinkamai 2 ir 4 punktuose, ir prie kurios tuose punktuose nurodytos informacijos jie turi turėti prieigą, taip pat kokiu mastu jie gali tą informaciją parsisiųsti, ja dalytis, ją skelbti ir pakartotinai naudoti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kas yra 2 dalies c punkte nurodyti asmenys ir kokiu mastu jie gali parsisiųsti XIII priedo 2 ir 4 punktuose nurodytą informaciją, ja dalytis, ją skelbti ir pakartotinai naudoti, yra šie:

a) būtinybė turėti tokią informaciją, kad būtų galima įvertinti baterijos statusą bei likutinę vertę ir jos tolesnio naudojimo galimybes;

b) būtinybė turėti tokią informaciją, kad bateriją būtų galima paruošti pakartotiniam naudojimui, paruošti paskirties keitimui, pakeisti jos paskirtį, ją perdaryti arba perdirbti, arba kad būtų galima pasirinkti vieną iš tų operacijų;

c) poreikis užtikrinti, kad prieiga prie baterijos pase pateiktos informacijos, kuri yra neskelbtina komercinė informacija, ir jos tvarkymas būtų apriboti iki būtino minimumo pagal taikytiną Sąjungos teisę.

78 straipsnis

Baterijos paso techninis projektas ir veikimas

Baterijos paso techninis projektas ir veikimas turi atitikti šiuos esminius reikalavimus:

a) baterijos pasas turi būti visiškai sąveikus su kitais skaitmeniniais gaminių pasais, kurių reikalaujama pagal Sąjungos teisę ekologinio projektavimo srityje, kiek tai susiję su techniniais, semantiniais ir organizaciniais ištisinio ryšio ir duomenų perdavimo aspektais;

b) vartotojai, ekonominės veiklos vykdytojai ir kiti atitinkami subjektai turi turėti nemokamą prieigą prie baterijos paso, grindžiamą jų atitinkamomis prieigos teisėmis, nustatytomis XIII priede ir pagal 77 straipsnio 9 dalį priimtame įgyvendinimo akte;

c) į baterijos pasą įtrauktus duomenis saugo ekonominės veiklos vykdytojas, atsakingas už 77 straipsnio 4 arba 7 dalyje nustatytų pareigų vykdymą, arba veiklos vykdytojai, įgalioti veikti jo vardu;

d) jei į baterijos pasą įtrauktus duomenis saugo arba kitaip tvarko veiklos vykdytojai, įgalioti veikti ekonominės veiklos vykdytojo, atsakingo už 77 straipsnio 4 arba 7 dalyje nustatytų pareigų vykdymą, vardu, tiems veiklos vykdytojams neleidžiama parduoti, pakartotinai naudoti arba tvarkyti visų ar dalies tokių duomenų viršijant tai, kas būtina atitinkamoms saugojimo ar tvarkymo paslaugoms teikti;

e) baterijos pasas turi išlikti prieinamas ir po to, kai ekonominės veiklos vykdytojas, atsakingas už 77 straipsnio 4 arba 7 dalyje nustatytų pareigų vykdymą, nustoja egzistuoti arba nutraukia savo veiklą Sąjungoje;

f) teisės susipažinti su baterijos pase pateikta informacija, ją įvesti, keisti ar atnaujinti ribojamos remiantis XIII priede ir pagal 77 straipsnio 9 dalį priimtame įgyvendinimo akte nurodytomis prieigos teisėmis;

g) užtikrinamas duomenų autentiškumo patvirtinimas, patikimumas ir vientisumas;

h) baterijos pasas turi būti toks, kad būtų užtikrintas aukštas saugumo ir privatumo lygis ir išvengta sukčiavimo.

X SKYRIUS

Sąjungos rinkos priežiūra ir Sąjungos apsaugos procedūros

79 straipsnis

Nacionaliniu lygmeniu taikoma procedūra dėl riziką keliančių baterijų

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) 2019/1020 19 straipsniui, jei vienos valstybės narės rinkos priežiūros institucijos turi pakankamai priežasčių manyti, kad baterija, kuriai taikomas šis reglamentas, kelia riziką žmonių sveikatai ar asmenų saugai, turtui ar aplinkai, jos atlieka su ta baterija susijusį vertinimą, apimantį visus atitinkamus šiame reglamente nustatytus reikalavimus.

Jei atlikdamos pirmoje pastraipoje nurodytą vertinimą rinkos priežiūros institucijos nustato, kad baterija neatitinka šiame reglamente nustatytų reikalavimų (toliau – reikalavimų neatitinkanti baterija), jos nedelsdamos pareikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas per pagrįstą laikotarpį, kurį nustato rinkos priežiūros institucijos ir kuris atitinka rizikos pobūdį, imtųsi visų tinkamų taisomųjų veiksmų, kad užtikrintų baterijos atitiktį tiems reikalavimams, pašalintų ją iš rinkos arba ją atšauktų.

Rinkos priežiūros institucijos apie tai informuoja atitinkamą notifikuotąją įstaigą.

2. Rinkos priežiūros institucijos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie vertinimo rezultatus ir veiksmus, kurių jų nurodymu turi imtis ekonominės veiklos vykdytojas.

3. Ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad dėl visų reikalavimų neatitinkančių baterijų, kurias tas ekonominės veiklos vykdytojas tiekė rinkai visoje Sąjungoje, būtų imtasi visų tinkamų taisomųjų veiksmų.

4. Jei per 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą laikotarpį atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas nesiima tinkamų taisomųjų veiksmų, rinkos priežiūros institucijos imasi visų tinkamų laikinųjų priemonių, kuriomis uždraudžiamas arba apribojamas reikalavimų neatitinkančių baterijų tiekimas jų nacionalinei rinkai, tos baterijos pašalinamos iš tos rinkos arba atšaukiamos.

Rinkos priežiūros institucijos apie tas priemones nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

5. 4 dalies antroje pastraipoje nurodyta informacija apima visus turimus duomenis, visų pirma duomenis, kurių reikia reikalavimų neatitinkančiai baterijai, tos baterijos kilmei, įtariamos neatitikties pobūdžiui ir susijusiai rizikai, nacionalinių priemonių, kurių imtasi, pobūdžiui ir trukmei, taip pat atitinkamo ekonominės veiklos vykdytojo pateiktiems argumentams, nustatyti. Visų pirma rinkos priežiūros institucijos nurodo, ar neatitiktis sietina su bet kuria iš šių priežasčių:

a) baterijos neatitiktimi 6–10 straipsniams arba 12, 13 arba 14 straipsniui;

b) 15 straipsnyje nurodytų darniųjų standartų trūkumais;

c) 16 straipsnyje nurodytų bendrųjų specifikacijų trūkumais.

6. Kitos valstybės narės nei ta, kuri inicijavo procedūrą pagal šį straipsnį, nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie visas patvirtintas priemones, ir visą jų turimą papildomą informaciją, susijusią su atitinkamos baterijos neatitiktimi reikalavimams, ir, jei jos nesutinka su patvirtinta nacionaline priemone – apie savo prieštaravimus.

7. Jei per tris mėnesius po 4 dalies antroje pastraipoje nurodytos informacijos gavimo dienos nei kuri nors valstybė narė, nei Komisija nepareiškia prieštaravimų dėl laikinosios priemonės, kurios ėmėsi rinkos priežiūros institucijos, ta priemonė laikoma pagrįsta.

8. Valstybės narės užtikrina, kad dėl reikalavimų neatitinkančios baterijos būtų nedelsiant imamasi tinkamų ribojamųjų priemonių, pavyzdžiui, reikalavimų neatitinkanti baterija būtų pašalinta iš rinkos.

80 straipsnis

Sąjungos apsaugos procedūra

1. Jei, užbaigus 79 straipsnio 4, 6 ir 7 dalyse nustatytą procedūrą, pareiškiami prieštaravimai dėl priemonės, kurios ėmėsi rinkos priežiūros institucijos, arba jei Komisija mano, kad nacionalinė priemonė prieštarauja Sąjungos teisei, Komisija nedelsdama pradeda konsultacijas su valstybėmis narėmis ir su atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju ar vykdytojais ir įvertina tą nacionalinę priemonę. Komisija stengiasi tą vertinimą užbaigti per vieną mėnesį.

Remdamasi to vertinimo rezultatais, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta, ar ne. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą įgyvendinimo aktą adresuoja visoms valstybėms narėms ir nedelsdama apie jį praneša joms ir atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui arba vykdytojams.

Jei nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, visos valstybės narės imasi priemonių, kurios yra būtinos norint užtikrinti, kad reikalavimų neatitinkanti baterija būtų pašalinta iš jų rinkos, ir atitinkamai informuoja Komisiją.

Jei nacionalinė priemonė laikoma nepagrįsta, atitinkama valstybė narė tą priemonę atšaukia.

3. Jei nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, o baterijos reikalavimų neatitinka dėl šio reglamento 15 straipsnyje nurodytų darniųjų standartų trūkumų, Komisija taiko Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 11 straipsnyje numatytą procedūrą.

4. Jei nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, o baterijos reikalavimų neatitinka dėl 16 straipsnyje nurodytų bendrųjų specifikacijų trūkumų, Komisija nedelsdama priima įgyvendinimo aktą, kuriuo atitinkamos bendrosios specifikacijos iš dalies pakeičiamos arba panaikinamos. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

81 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios baterijos, kurios kelia riziką

1. Jei valstybė narė, atlikusi vertinimą pagal 79 straipsnio 1 dalį, nustato, kad nors baterija atitinka 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniuose nustatytus reikalavimus, ji kelia riziką žmonių sveikatai ar asmenų saugai arba turto ar aplinkos apsaugai (toliau – reikalavimus atitinkanti baterija, kuri kelia riziką), ji nedelsdama pareikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas per pagrįstą laikotarpį, kurį nustato rinkos priežiūros institucijos ir kuris atitinka rizikos pobūdį, imtųsi visų tinkamų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad reikalavimus atitinkanti baterija, kai ji tiekiama rinkai, nebekeltų tos rizikos, arba ta baterija būtų pašalinta iš rinkos arba atšaukta.

2. Ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad dėl visų reikalavimus atitinkančių baterijų, kurios kelia riziką, kurias tas ekonominės veiklos vykdytojas tiekė rinkai Sąjungoje, būtų imtasi taisomųjų veiksmų.

3. Valstybė narė nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares, kai susidaro 1 dalyje nurodyta situacija. Ta informacija apima visus turimus duomenis, visų pirma nurodomi reikalavimus atitinkančioms baterijoms, kurios kelia riziką, identifikuoti būtini duomenys, tokių baterijų kilmė ir tiekimo grandinė, susijusios rizikos pobūdis ir taikomų nacionalinių priemonių pobūdis ir trukmė.

4. Komisija nedelsdama pradeda konsultacijas su valstybėmis narėmis ir atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju ar vykdytojais ir įvertina taikomas nacionalines priemones. Remdamasi to vertinimo rezultatais Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta, ar ne, ir prireikus pasiūlomos tinkamos priemonės. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 90 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su žmonių sveikatos apsauga, asmenų sauga ir turto arba aplinkos apsauga, Komisija priima nedelsiant taikytiną įgyvendinimo aktą laikydamasi 90 straipsnio 4 dalyje nurodytos procedūros.

6. Komisija 4 ir 5 dalyse nurodytą įgyvendinimo aktą adresuoja visoms valstybėms narėms ir nedelsdama apie jį praneša joms ir atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ar vykdytojams.

82 straipsnis

Bendra veikla

Rinkos priežiūros institucijos gali vykdyti bendrą veiklą su ekonominės veiklos vykdytojams arba galutiniams naudotojams atstovaujančiomis organizacijomis. Tokia bendra veikla gali būti laikomas valstybės narės arba rinkos priežiūros institucijų vykdomas baterijų kompetencijos centrų steigimas, siekiant skatinti laikytis reikalavimų, nustatyti neatitikties atvejus, didinti informuotumą ir teikti rekomendacijas, susijusias su šiame reglamente nustatytais reikalavimais, kaip numatyta Reglamento (ES) 2019/1020 9 straipsnyje.

83 straipsnis

Oficiali neatitiktis

1. Nedarant poveikio 79 straipsniui, jei padaro kurią nors iš toliau nurodytų išvadų, ji reikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas pašalintų atitinkamą neatitiktį:

a) baterija CE ženklu pažymėta pažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 765/2008 30 straipsnį arba šio reglamento 20 straipsnį;

b) baterija CE ženklu nepažymėta;

c) notifikuotosios įstaigos, jei to reikalaujama pagal VIII priedą, identifikacinis numeris nurodytas pažeidžiant 20 straipsnį arba nenurodytas;

d) ES atitikties deklaracija neparengta arba parengta netinkamai;

e) VIII priede nurodytų techninių dokumentų nėra arba jie yra neišsamūs;

f) 38 straipsnio 7 dalyje arba 41 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija nepateikta, ji yra klaidinga arba neišsami;

g) neįvykdytas kuris nors kitas 38 arba 41 straipsnyje nustatytas administracinis reikalavimas.

2. Jei 1 dalyje nurodyta neatitiktis nepašalinama, atitinkama valstybė narė imasi visų tinkamų priemonių, kad būtų apribotas arba uždraustas baterijos tiekimas rinkai arba užtikrinta, kad ji būtų pašalinta iš rinkos arba atšaukta.

84 straipsnis

Išsamaus patikrinimo pareigų nevykdymas

1. Jei valstybė narė nustato, kad ekonominės veiklos vykdytojas nevykdo savo 48, 49 ir 50 straipsniuose nustatytų išsamaus patikrinimo pareigų, ji reikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas nutrauktų nustatytą reikalavimų nesilaikymą.

2. Jei 1 dalyje nurodytas reikalavimų nesilaikymas nenutraukiamas ir jei nėra kitų veiksmingų priemonių tokiam nesilaikymui nutraukti, atitinkama valstybė narė imasi visų tinkamų priemonių, kuriomis apribojamas ar uždraudžiamas 1 dalyje nurodytų ekonominės veiklos vykdytojų rinkai tiektų baterijų tiekimas rinkai arba, jei reikalavimų nesilaikymo atvejis yra rimtas, užtikrina, kad jos būtų pašalintos iš rinkos arba atšauktos.

XI SKYRIUS

Žalieji viešieji pirkimai ir medžiagų apribojimų keitimo procedūra

85 straipsnis

Žalieji viešieji pirkimai

1. Perkančiosios organizacijos, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte arba Direktyvos 2014/25/ES 3 straipsnio 1 dalyje, arba perkantieji subjektai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/25/ES 4 straipsnio 1 dalyje, pirkdami baterijas ar gaminius, kuriuose yra baterijų, situacijose, kurioms taikomos tos direktyvos, atsižvelgia į tų baterijų poveikį aplinkai per visą jų gyvavimo ciklą, siekiant užtikrinti, kad toks poveikis būtų kuo mažesnis.

2. Po 12 mėnesių nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodyto pirmojo deleguotojo akto, kuriuo nustatomi sutarties skyrimo vykdant viešųjų pirkimų procedūras kriterijai, įsigaliojimo dienos šio straipsnio 1 dalyje nustatyta pareiga taikoma tiems sutarčių skyrimo kriterijams. Perkančiųjų organizacijų ar perkančiųjų subjektų vykdomų bet kokių viešųjų pirkimų procedūrų, skirtų įsigytų baterijų arba gaminių, kuriuose yra baterijų, kurioms taikomi 7–10 straipsniai, techninėse specifikacijose ir sutarčių skyrimo kriterijuose daroma nuoroda į tą pirmąjį deleguotąjį aktą, siekiant užtikrinti, kad būtų perkamos tos baterijos arba gaminiai, kuriuose yra baterijų, kurių poveikis aplinkai per jų gyvavimo ciklą yra gerokai mažesnis.

3. Praėjus 12 mėnesių po paskutinio iš 7 straipsnio 2 dalies ketvirtos pastraipos a punkte, 8 straipsnio 1 dalyje, 9 straipsnio 2 dalyje ir 10 straipsnio 5 dalyje nurodytų deleguotųjų aktų priėmimo, Komisija pagal 89 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant sutarties skyrimo kriterijus, taikytinus vykdant su baterijomis arba gaminiais, kuriuose yra baterijų, susijusias viešųjų pirkimų procedūras, grindžiamus 7–10 straipsniuose nustatytais tvarumo reikalavimais.

86 straipsnis

Medžiagų apribojimo procedūra

1. Jei Komisija mano, kad tam tikros medžiagos naudojimas fiziškai gaminant baterijas arba tam tikros medžiagos buvimas baterijose, kai jos pateikiamos rinkai, arba vėlesniuose jų gyvavimo ciklo etapuose, be kita ko, keičiant baterijų paskirtį arba apdorojant baterijų atliekas, kelia riziką žmonių sveikatai arba aplinkai, ta rizika nėra tinkamai kontroliuojama ir į ją turi būti reaguojama Sąjungos mastu, ji prašo Agentūros parengti apribojimo dokumentaciją, atitinkančią Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XV priedo reikalavimus. Apribojimo dokumentacijoje pateikiamas socialinis ir ekonominis vertinimas, įskaitant alternatyvų analizę.

2. Per 12 mėnesių nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto Komisijos prašymo gavimo, jei pagal tą dalį Agentūros parengtoje apribojimo dokumentacijoje įrodoma, kad, be jau vykdomų priemonių, būtina imtis veiksmų Sąjungos mastu, Agentūra pasiūlo apribojimus, kad būtų inicijuotas šio straipsnio 4–9 dalyse ir 87 bei 88 straipsniuose apibūdintas procesas.

3. Jei valstybė narė mano, kad tam tikros medžiagos naudojimas fiziškai gaminant baterijas arba tam tikros medžiagos buvimas baterijose, kai jos pateikiamos rinkai, arba vėlesniuose jų gyvavimo ciklo etapuose, be kita ko, keičiant baterijų paskirtį arba apdorojant baterijų atliekas, kelia riziką žmonių sveikatai ar aplinkai, ta rizika nėra tinkamai kontroliuojama ir į ją turi būti reaguojama Sąjungos mastu, ji praneša Agentūrai apie savo pasiūlymą parengti apribojimo dokumentaciją. Valstybė narė parengia apribojimo dokumentaciją. Apribojimo dokumentacijoje pateikiamas socialinis ir ekonominis vertinimas, įskaitant alternatyvų analizę.

Jei apribojimo dokumentacijoje įrodoma, kad, be jau vykdomų priemonių, būtina imtis veiksmų Sąjungos mastu, valstybė narė ją pateikia Agentūrai Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XV priede nustatyta forma, kad būtų inicijuotas šio straipsnio 4–9 dalyse ir 87 bei 88 straipsniuose apibūdintas procesas.

4. Apribojimo dokumentacijos ir apribojimo proceso tikslais Agentūra arba valstybės narės atsižvelgia į visus turimus dokumentus, cheminės saugos ataskaitą ar rizikos vertinimą, pateiktus Agentūrai ar valstybei narei pagal Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006. Agentūra ar valstybės narės taip pat atsižvelgia į visą kitą turimą informaciją ir remiasi bet kokiu rizikos vertinimu, pateiktais kitų Sąjungos teisės aktų, taikomų baterijoje naudojamos cheminės medžiagos gyvavimo ciklui, įskaitant atliekų etapą, tikslais. Tuo tikslu Agentūros ar atitinkamos valstybės narės prašymu kitos pagal Sąjungos teisę įsteigtos ir panašią užduotį vykdančios įstaigos pateikia joms informaciją.

5. Galimybei susipažinti su informacija, kurią Agentūra saugo vykdydama šio reglamento 6 straipsnyje ir šiame straipsnyje apibrėžtas užduotis, taikomas Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 118 straipsnis.

6. Agentūra tvarko medžiagų, kurių apribojimo dokumentaciją pagal šį straipsnį planuoja parengti arba rengia Agentūra arba valstybė narė, sąrašą.

7. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 76 straipsnio 1 dalies c punktą įsteigtas Rizikos vertinimo komitetas ir pagal to reglamento 76 straipsnio 1 dalies d punktą įsteigtas Socialinės ir ekonominės analizės komitetas patikrina, ar pateikta apribojimo dokumentacija atitinka to reglamento XV priedo reikalavimus. Atitinkamas komitetas per 30 dienų nuo dokumentacijos gavimo informuoja Agentūrą arba apribojimus siūlančią valstybę narę apie tai, ar dokumentacija atitinka reikalavimus. Jei dokumentacija neatitinka reikalavimų, per 45 dienas nuo jos gavimo Agentūrai ar valstybei narei raštu nurodomos neatitikimo priežastys. Agentūra arba valstybė narė per 60 dienų nuo atitinkamo komiteto pateiktų neatitikimo priežasčių gavimo sutvarko dokumentaciją; antraip pagal šį straipsnį pradėta procedūra nutraukiama.

8. Agentūra nedelsdama paskelbia apie Komisijos arba valstybės narės ketinimą inicijuoti medžiagos apribojimų nustatymo procesą pagal šį straipsnį ir apie tai informuoja atitinkamus suinteresuotuosius subjektus.

9. Agentūra nedelsdama savo interneto svetainėje viešai paskelbia apribojimo dokumentaciją, įskaitant pagal 2 ir 3 dalis siūlomus apribojimus, aiškiai nurodydama jos paskelbimo datą. Agentūra paprašo visų atitinkamų subjektų per keturis mėnesius nuo paskelbimo dienos atskirai arba bendrai pateikti:

a) pastabų dėl apribojimo dokumentacijos ir siūlomų apribojimų;

b) siūlomų apribojimų socialinę ir ekonominę analizę, įskaitant alternatyvų analizę, arba informaciją, galinčią prisidėti prie tokios analizės, kurioje išnagrinėjami siūlomų apribojimų pranašumai ir trūkumai. Tokia analizė turi atitikti Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVI priede nustatytus reikalavimus.

10. 6 straipsnio 2 dalyje nurodyti deleguotieji aktai priimami per devynis mėnesius nuo 87 straipsnio 2 dalyje nurodytos Agentūros Socialinės ir ekonominės analizės komiteto nuomonės gavimo. Jei Socialinės ir ekonominės analizės komitetas iki atitinkamai 87 straipsnio 2 arba 5 dalyje nustatyto termino nuomonės nepriima, Komisija atsižvelgia į apribojimo socialinį ir ekonominį poveikį, įskaitant vietoj tos medžiagos naudoti tinkamų alternatyvių medžiagų prieinamumą, ir iki 87 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino priima deleguotąjį aktą.

11. Jei I priedo pakeitimo projektas skiriasi nuo pirminio apribojimo dokumentacijos pasiūlymo, parengto laikantis šiame straipsnyje ir 87 bei 88 straipsniuose nustatytos procedūros, arba jei jame neatsižvelgiama į Agentūros nuomones, Komisija prideda išsamų skirtumų priežasčių paaiškinimą.

87 straipsnis

Agentūros komitetų nuomonė

1. Per 12 mėnesių nuo 86 straipsnio 9 dalyje nurodytos paskelbimo dienos Rizikos vertinimo komitetas, išnagrinėjęs atitinkamas apribojimo dokumentacijos dalis, priima nuomonę dėl to, ar siūlomi apribojimai yra tinkami rizikai žmonių sveikatai arba aplinkai sumažinti. Toje nuomonėje atsižvelgiama į Komisijos prašymu Agentūros parengtą arba valstybės narės parengtą apribojimo dokumentaciją ir į 86 straipsnio 9 dalies a punkte nurodytas suinteresuotųjų šalių nuomones.

2. Per 15 mėnesių nuo 86 straipsnio 9 dalyje nurodytos paskelbimo dienos Socialinės ir ekonominės analizės komitetas, išnagrinėjęs atitinkamas apribojimo dokumentacijos dalis ir apsvarstęs socialinį ir ekonominį poveikį, priima nuomonę dėl siūlomų apribojimų. Prieš tai jis parengia nuomonės dėl siūlomų apribojimų ir dėl susijusio socialinio ir ekonominio poveikio projektą, atsižvelgdamas į 86 straipsnio 9 dalies b punkte nurodytas analizes arba informaciją, jei jų yra.

3. Agentūra nedelsdama paskelbia Socialinės ir ekonominės analizės komiteto nuomonės projektą savo interneto svetainėje ir paprašo suinteresuotųjų šalių ne vėliau kaip per 60 dienų nuo to nuomonės projekto paskelbimo pateikti pastabų dėl nuomonės projekto.

4. Socialinės ir ekonominės analizės komitetas nedelsdamas priima nuomonę, atsižvelgdamas, kai tikslinga, į papildomas pastabas, gautas iki šio straipsnio 3 dalyje nustatyto termino. Toje nuomonėje atsižvelgiama į suinteresuotųjų šalių pastabas, pateiktas pagal 86 straipsnio 9 dalies b punktą ir šio straipsnio 3 dalį.

5. Jei Rizikos vertinimo komiteto nuomonė reikšmingai skiriasi nuo apribojimo dokumentacijoje siūlomų apribojimų, Agentūra ne daugiau kaip 90 dienų atideda galutinį terminą, iki kurio Socialinės ir ekonominės analizės komitetas turi pateikti nuomonę.

6. Kai Rizikos vertinimo komitetas ir Socialinės ir ekonominės analizės komitetas teikia nuomonę pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, jie pasitelkia pranešėjus pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 87 straipsnį laikydamiesi jame nustatytų sąlygų.

88 straipsnis

Nuomonės pateikimas Komisijai

1. Agentūra nedelsdama pateikia Komisijai Rizikos vertinimo komiteto ir Socialinės ir ekonominės analizės komiteto nuomones dėl pagal 86 straipsnį siūlomų apribojimų. Jei Rizikos vertinimo komiteto ir Socialinės ir ekonominės analizės komiteto nuomonės labai skiriasi nuo siūlomų apribojimų, Agentūra pateikia Komisijai aiškinamąjį raštą, kuriame išsamiai paaiškinamos tokių skirtumų priežastys. Jei vienas ar abu komitetai nepriima nuomonės iki atitinkamai 87 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyto termino, Agentūra apie tai informuoja Komisiją, nurodydama priežastis.

2. Agentūra nedelsdama paskelbia abiejų komitetų nuomones savo interneto svetainėje.

3. Agentūra Komisijos arba valstybės narės prašymu pateikia jai visus savo gautus ar apsvarstytus dokumentus ir faktinius duomenis.

XII SKYRIUS

Deleguotieji įgaliojimai ir komiteto procedūra

89 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, 8 straipsnio 1 ir 5 dalyse, 9 straipsnio 2 dalyje, 10 straipsnio 5 ir 6 dalyse, 11 straipsnio 4 dalyje, 12 straipsnio 3 dalyje, 13 straipsnio 8 dalyje, 14 straipsnio 4 dalyje, 48 straipsnio 8 dalyje, 53 straipsnio 3 dalyje, 59 straipsnio 7 dalyje, 60 straipsnio 8 dalyje, 70 straipsnio 4 dalyje, 71 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse, 72 straipsnio 4 dalyje, 77 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 85 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2023 m. rugpjūčio 17 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, 8 straipsnio 1 ir 5 dalyse, 9 straipsnio 2 dalyje, 10 straipsnio 5 ir 6 dalyse, 11 straipsnio 4 dalyje, 12 straipsnio 3 dalyje, 13 straipsnio 8 dalyje, 14 straipsnio 4 dalyje, 48 straipsnio 8 dalyje, 53 straipsnio 3 dalyje, 59 straipsnio 7 dalyje, 60 straipsnio 8 dalyje, 70 straipsnio 4 dalyje, 71 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse, 72 straipsnio 4 dalyje, 77 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 85 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 6 straipsnio 2 dalį, 7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, 8 straipsnio 1 ir 5 dalis, 9 straipsnio 2 dalį, 10 straipsnio 5 ir 6 dalis, 11 straipsnio 4 dalį, 12 straipsnio 3 dalį, 13 straipsnio 8 dalį, 14 straipsnio 4 dalį, 48 straipsnio 8 dalį, 53 straipsnio 3 dalį, 59 straipsnio 7 dalį, 60 straipsnio 8 dalį, 70 straipsnio 4 dalį, 71 straipsnio 4, 5 ir 6 dalis, 72 straipsnio 4 dalį, 77 straipsnio 2 ir 3 dalis arba 85 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nesibaigus tam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

90 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

XIII SKYRIUS

Daliniai pakeitimai

91 straipsnis

Reglamento (ES) 2019/1020 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) 2019/1020 iš dalies keičiamas taip:

1) 4 straipsnio 5 dalyje tekstas „(ES) 2016/425 ([35]) ir (ES) 2016/426 ([36])“ pakeičiamas taip:

„(ES) 2016/425 (*), (ES) 2016/426 (**) ir (ES) 2023/1542 (***)

(*) 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/425 dėl asmeninių apsaugos priemonių, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 89/686/EEB (OL L 81, 2016 3 31, p. 51).

(**) 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/426 dėl dujinį kurą deginančių prietaisų, kuriuo panaikinama Direktyva 2009/142/EB (OL L 81, 2016 3 31, p. 99).

(***) 2023 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1542 dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2008/98/EB bei Reglamentas (ES) 2019/1020 ir panaikinama Direktyva 2006/66/EB (OL L 191, 2023 7 28, p. 1).“;

2) I priede pateikto Sąjungos derinamųjų teisės aktų sąrašo 21 punktas pakeičiamas taip:

„21. 2023 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1542 dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2008/98/EB bei Reglamentas (ES) 2019/1020 ir panaikinama Direktyva 2006/66/EB (OL L 191, 2023 7 28, p. 1).“

92 straipsnis

Direktyvos 2008/98/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 7 dalis papildoma šia pastraipa:

„Baterijų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2023/1542 (*) 2 straipsnio 1 punkte, atžvilgiu valstybės narės imasi priemonių, kuriomis užtikrinama, kad anksčiau nei 2018 m. liepos 4 d. sukurtos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos ne vėliau kaip 2025 m. rugpjūčio 18 d. atitiktų šį straipsnį.

(*) 2023 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1542 dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2008/98/EB bei Reglamentas (ES) 2019/1020 ir panaikinama Direktyva 2006/66/EB (OL L 191, 2023 7 28, p. 1).“

XIV SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

93 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės ne vėliau kaip 2025 m. rugpjūčio 18 d. nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybės narės nedelsdamos praneša apie tas taisykles ir tas priemones Komisijai ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

94 straipsnis

Peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2031 m. birželio 30 d. Komisija atlieka peržiūrą ir parengia šio reglamento taikymo ir jo poveikio aplinkai, žmonių sveikatai ir vidaus rinkos veikimui ataskaitą ir pateikia ją Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Atsižvelgdama į technikos pažangą ir į valstybėse narėse įgytą praktinę patirtį, Komisija savo ataskaitoje įvertina toliau nurodytus šio reglamento aspektus:

a) bendrųjų formų, kurioms taikoma bendrosios paskirties nešiojamųjų baterijų apibrėžtis, sąrašą;

b) II skyriuje nustatytus tvarumo ir saugos reikalavimus, įskaitant galimą poreikį uždrausti eksportuoti baterijas, kurios neatitinka I priede nustatytų apribojimų;

c) III skyriuje nustatytus ženklinimo ir informacijos reikalavimus;

d) 48–53 straipsniuose nustatytus baterijų išsamaus patikrinimo reikalavimus;

e) VIII skyriuje nustatytas priemones dėl baterijų atliekų tvarkymo, įskaitant galimybę nustatyti dvi nešiojamųjų baterijų pakategores, t. y. įkraunamąsias ir neįkraunamąsias baterijas, – kurioms būtų taikomos atskiro surinkimo tikslinės normos, ir nustatyti bendrosios paskirties nešiojamųjų baterijų atskiro surinkimo tikslinę normą;

f) IX skyriuje nustatytas priemones dėl baterijos paso;

g) pažeidimus ir sankcijų veiksmingumą, proporcingumą ir atgrasomumą, kaip nustatyta 93 straipsnyje;

h) šio reglamento poveikio konkurencingumui bei investicijoms baterijų sektoriuje ir su šiuo reglamentu susijusios administracinės naštos analizę.

Kai tikslinga, kartu su 1 dalyje nurodyta ataskaita pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamos atitinkamos šio reglamento nuostatos.

3. Atsižvelgdama į Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 peržiūrą, Komisija į savo ataskaitą įtraukia konkretų vertinimą, ar reikia pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų iš dalies pakeisti šio reglamento 6, 86, 87 ir 88 straipsniai.

4. Komisija įvertina, ar reikia iš dalies keisti VII skyrių atsižvelgiant į tai, ar priimti kokie nors Sąjungos teisėkūros procedūra priimami aktai, kuriais nustatomos tvaraus įmonių valdymo ir išsamaus patikrinimo taisyklės, įskaitant įmonių pareigas dėl neigiamo poveikio žmogaus teisėms ir neigiamo poveikio aplinkai, susijusių su jų pačių veikla, jų patronuojamųjų įmonių bei filialų veikla ir jų vertės grandinės veikla.

Komisija paskelbia ataskaitą, kurioje pateikiami tokio vertinimo rezultatai, ne vėliau kaip per 12 mėnesių po bet kurio iš pirmoje pastraipoje nurodytų teisėkūros procedūra priimamų aktų įsigaliojimo dienos arba ne vėliau kaip 2031 m. birželio 30 d., atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė. Kai tinkama, Komisija prie savo ataskaitos prideda pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas VII skyrius.

5. Ne vėliau kaip 2031 m. birželio 30 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinama galimybė išplėsti 3 straipsnio 11 punkte pateiktos mažųjų transporto priemonių baterijos apibrėžties aprėptį, visų pirma įtraukiant neratinių transporto priemonių baterijas, ir tokio išplėtimo techninės pasekmės. Kartu su ataskaita, kai tinkama, pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

6. Ne vėliau kaip 2025 m. sausio 1 d. Komisija įvertina, kaip geriausia nustatyti atitinkamai įkraunamųjų baterijų, suprojektuotų mažosioms transporto priemonėms, ir įkraunamųjų baterijų, integruotų į konkrečių kategorijų elektros ir elektroninę įrangą, kuriai taikoma Direktyva 2012/19/ES, universaliojo kroviklio darniuosius standartus. Atliekant tą vertinimą neįtraukiami Direktyvos 2014/53/ES 3 straipsnio 4 dalyje nurodytų kategorijų ir klasių radijo įrenginių įkrovimo įrenginiai.

95 straipsnis

Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio taisyklės

Direktyva 2006/66/EB panaikinama nuo 2025 m. rugpjūčio 18 d.

Tačiau toliau nurodytos nuostatos toliau taikomos šia tvarka:

a) 11 straipsnis – iki 2027 m. vasario 18 d.;

b) 12 straipsnio 4 ir 5 dalys – iki 2025 m. gruodžio 31 d., išskyrus nuostatą dėl duomenų perdavimą Komisijai, kuri toliau taikoma iki 2027 m. birželio 30 d.;

c) 21 straipsnio 2 dalis – iki 2026 m. rugpjūčio 18 d.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

96 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas nuo 2024 m. vasario 18 d., nebent antroje pastraipoje ir kitose šio reglamento nuostatose nustatyta kitaip.

Toliau nurodytos nuostatos taikomos šia tvarka:

a) 11 straipsnis taikomas nuo 2027 m. vasario 18 d.;

b) 17 straipsnis ir VI skyrius taikomi nuo 2024 m. rugpjūčio 18 d., išskyrus 17 straipsnio 2 dalį – ji taikoma praėjus 12 mėnesių po 30 straipsnio 2 dalyje nurodyto sąrašo pirmojo paskelbimo dienos;

c) VIII skyrius taikomas nuo 2025 m. rugpjūčio 18 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2023 m. liepos 12 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkė	*Pirmininkas*
R. METSOLA	P. NAVARRO RÍOS

I PRIEDAS

MEDŽIAGŲ APRIBOJIMAI

1 skiltis Medžiagos ar medžiagų grupės pavadinimas	2 skiltis Apribojimo sąlygos
1. Gyvsidabris CAS Nr. 7439-97-6 EB Nr. 231-106-7 ir jo junginiai	Į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones integruotose arba neintegruotose baterijose gyvsidabrio (gyvsidabrio metalo pavidalu) neturi būti daugiau kaip 0,0005 % masės.
2. Kadmis CAS Nr. 7440-43-9 EB Nr. 231-152-8 ir jo junginiai	Į prietaisus, mažąsias transporto priemones ar kitas transporto priemones integruotose arba neintegruotose nešiojamosiose baterijose kadmio (kadmio metalo pavidalu) neturi būti daugiau kaip 0,002 % masės.
3. Švinas CAS Nr. 7439-92-1 EB Nr. 231-100-4 ir jo junginiai	1. Nuo 2024 m. rugpjūčio 18 d. į prietaisus integruotose arba neintegruotose nešiojamosiose baterijose švino (švino metalo pavidalu) neturi būti daugiau kaip 0,01 % masės. 2. 1 punkte nustatytas apribojimas nešiojamiems cinko oro diskiniams elementams netaikomas iki 2028 m. rugpjūčio 18 d.

II PRIEDAS

ANGLIES PĖDSAKAS

1. Taikymo sritis

Šiame priede pateikiami esminiai anglies pėdsako apskaičiavimo proceso elementai.

Anglies pėdsako apskaičiavimo ir patikros metodika, kuri turi būti pateikta pagal 7 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose teisės aktuose, grindžiama esminiais į šį priedą įtrauktais elementais, atitinka naujausią Komisijos produkto aplinkosauginio pėdsako (PAP) metodo versiją ir atitinkamas produkto aplinkosauginio pėdsako kategorijos taisykles (PAPKT), taip pat atspindi tarptautinius susitarimus ir gyvavimo ciklo analizės srities technikos / mokslo pažangą.

Gyvavimo ciklo anglies pėdsakas apskaičiuojamas pagal medžiagų aprašą, energijos kiekį ir pagalbines medžiagas, naudojamas konkrečioje gamykloje gaminant konkretaus modelio baterijas. Visų pirma turi būti tiksliai identifikuoti elektroniniai komponentai, pavyzdžiui, baterijos valdymo blokai ir saugos įtaisai, ir katodo medžiagos, nes tai gali tapti pagrindiniu baterijos anglies pėdsaką lemiančiu veiksniu.

2. Terminų apibrėžtys

Šiame priede vartojamų terminų apibrėžtys:

a) veiklos duomenys – su gyvavimo ciklo aprašų (toliau – GCA) modeliavimo procesais susijusi informacija, kai proceso veiklą atitinkančių proceso grandinių agreguoti GCA rezultatai atskirai padauginami iš atitinkamų veiklos duomenų ir tada kombinuojami, kad būtų nustatytas su tuo procesu susijęs anglies pėdsakas;

b) medžiagų aprašas – žaliavų, surenkamųjų mazgų, tarpinių sąrankų, smulkių sudedamųjų dalių bei gaminio dalių ir kiekvieno iš jų kiekio, reikalingo vertinamam baterijai pagaminti, sąrašas;

c) konkrečios įmonės duomenys – tiesioginiais matavimais nustatyti arba iš vieno ar kelių įrenginių surinkti (konkrečios vietos) reprezentatyvūs įmonės veiklos duomenys; tokie duomenys dar vadinami pirminiais duomenimis;

d) funkcinis vienetas – baterijos teikiamų funkcijų arba paslaugų. arba ir funkcijų ir paslaugų kokybiniai ir kiekybiniai aspektai;

e) gyvavimo ciklas – nuoseklūs ir tarpusavyje susiję gaminių sistemos etapai nuo žaliavų įsigijimo ar gavybos iš gamtinių išteklių iki galutinio pašalinimo (standartas ISO 14040:2006 arba lygiavertis standartas);

f) gyvavimo ciklo aprašas (GCA) – bendras elementų, atliekų ir gaminių srautų sąsajų kompleksas GCA duomenų rinkinyje;

g) gyvavimo ciklo aprašo (GCA) duomenų rinkinys – dokumentas arba rinkmena, kuriame pateikta gyvavimo ciklo informacija apie konkretų gaminį arba kitą atskaitos vienetą, pvz., gamybos vietą ar procesą, įskaitant aprašomuosius metaduomenis ir kiekybinį gyvavimo ciklo aprašą, kuris galėtų apimti vieninio proceso duomenų rinkinį, iš dalies agreguotų arba agreguotų duomenų rinkinį;

h) atskaitos srautas – tam tikros gaminių sistemos procesų išeigos, reikalingos funkciniu vienetu išreikštai funkcijai atlikti, matas (pagal standartą ISO 14040:2006 arba lygiavertį standartą);

i) antriniai duomenys – duomenys, kurie nėra tiesiogiai surinkti ar išmatuoti iš konkretaus įmonės, atliekančios anglies pėdsako tyrimą, tiekimo grandinės proceso – vietoj to jie yra gaunami iš trečiosios šalies GCA duomenų bazės arba kitų šaltinių; tokie duomenys apima vidutinius pramonės duomenis, pavyzdžiui, gautus iš paskelbtų gamybos duomenų, valdžios sektoriaus parengtos statistikos ir pramonės asociacijų, taip pat literatūros tyrimų, inžinerinių tyrimų ir patentų duomenis, jie taip pat gali būti pagrįsti finansiniais duomenimis ir juose gali būti pakaitinių rodiklių duomenų ir kitokių bendro pobūdžio duomenų; jie taip pat apima pirminius duomenis, atlikus jų horizontalųjį agregavimą;

j) sistemos ribos – į gyvavimo ciklo etapus įtraukti arba neįtraukti aspektai.

Be to, suderintos baterijų anglies pėdsako apskaičiavimo taisyklės apima bet kokią papildomą jų aiškinimui reikalingą apibrėžtį.

3. Funkcinis vienetas ir atskaitos srautas

Funkcinis vienetas tiksliau apibrėžiamas kaip viena kilovatvalandė (kWh) visos energijos, kurią teikia baterijų sistema per baterijos naudojimo trukmę; matuojama kWh. Visa energija apskaičiuojama padauginant ciklų skaičių iš per kiekvieną ciklą tiekiamos energijos kiekio.

Atskaitos srautas – baterijos svoris, kurio reikia nustatytai funkcijai atlikti, matuojamas baterijų kilogramais, tenkančiais 1 kWh visos energijos, kurią baterija tiekia per visą jos naudojimo trukmę. Visi kiekybiniai įvesties ir išvesties duomenys, fizinio gamintojo surinkti anglies pėdsakui kiekybiškai nustatyti, apskaičiuojami atsižvelgiant į atskaitos srautą.

Taikant išimtį pirmai pastraipai, atsarginių baterijų, kurių pagrindinė funkcija – užtikrinti nenutrūkstamą tiekimą iš energijos šaltinio, funkcinis vienetas apibrėžiamas kaip gebėjimas bet kuriuo metu per baterijos naudojimo trukmę užtikrinti 1 kWmin (kilovatminutę) atsarginės leidžiamosios galio. Atitinkamai atsarginių baterijų atskaitos srautas yra baterijos svoris, kurio reikia nustatytai funkcijai atlikti, matuojamas baterijos kilogramais, tenkančiais 1 kWmin atsarginės leidžiamosios galios, padalytos iš baterijos naudojimo trukmės metais. Visi kiekybiniai įvesties ir išvesties duomenys, atsarginių baterijų fizinio gamintojo surinkti anglies pėdsakui kiekybiškai nustatyti, apskaičiuojami atsižvelgiant į tą atskaitos srautą.

Išimtiniais atvejais, pvz., per jungtį neįkraunamų hibridinių transporto priemonių baterijų atveju, metodikoje gali būti apibrėžtas kitoks funkcinis vienetas.

4. Sistemos ribos

Į sistemos ribas įtraukiami šie gyvavimo ciklo etapai ir su tuo susiję procesai:

Gyvavimo ciklo etapas	Susiję procesai
Žaliavų įgijimas ir parengiamasis apdorojimas	Apima aktyviųjų medžiagų gavybą bei kitą susijusį jų tiekimo šaltinių pasirinkimą, parengiamąjį apdorojimą ir gabenimą iki baterijos elementų ir baterijos sudedamųjų dalių (aktyviųjų medžiagų, separatorių, elektrolito, korpusų, aktyviųjų ir pasyviųjų baterijos komponentų) ir elektrinių ar elektroninių sudedamųjų dalių fizinės gamybos.
Pagrindinio gaminio gamyba	Baterijų elementų modulių surinkimas ir baterijų komplektavimas su baterijų elementais ir elektrinėmis ar elektroninėmis sudedamosiomis dalimis
Platinimas	Vežimas į pardavimo vietą
Gyvavimo ciklo pabaiga ir perdirbimas	Surinkimas, išmontavimas ir perdirbimas

Į sistemos ribas neįtraukiami šie su gyvavimo ciklo etapais susiję procesai:

— baterijų surinkimo ir perdirbimo įrangos fizinė gamyba, nes, kaip apskaičiuota pagal PAPKT, anglies pėdsako poveikis mobiliosioms prietaikoms skirtų didelės savitosios energijos įkraunamųjų baterijų atveju yra nereikšmingas,

— baterijos surinkimo procesas naudojant pirminės įrangos fizinio gamintojo (toliau – PĮG) sistemos komponentus; šis procesas didžiąja dalimi atitinka mechaninio surinkimo procesą ir yra įtrauktas į PĮG įrangos arba transporto priemonės surinkimo liniją; energijos ir medžiagų sąnaudos šiame konkrečiame procese yra nereikšmingos, palyginti su PĮG sudedamųjų dalių fizinės gamybos procesu.

Naudojimo etapas neįtraukiamas į gyvavimo ciklo anglies pėdsako skaičiavimus, nes fiziniai gamintojai neturi tam tiesioginės įtakos, išskyrus jei įrodoma, kad baterijų fizinių gamintojų projektavimo etape pasirinkti sprendimai gali reikšmingai prisidėti prie to poveikio.

5. Konkrečios įmonės duomenų ir antrinių duomenų rinkinių naudojimas

Dėl didelio baterijų sudedamųjų dalių skaičiaus ir susijusių gamybos procesų sudėtingumo ekonominės veiklos vykdytojas pagrįstais atvejais naudoja konkrečios įmonės duomenis tik konkrečių baterijos dalių gamybos proceso ir komponentų analizei.

Visų pirma, visi su baterijos anodu, katodu, elektrolitu, separatoriumi ir elementų korpusu susiję veiklos duomenys turi būti konkretaus baterijos modelio, gaminamo konkrečioje gamykloje, duomenys. Todėl nenaudojama jokių standartinių veiklos duomenų. Su konkrečia baterija susijusios veiklos duomenys naudojami kartu su atitinkamais PAP metodą atitinkančiais antrinių duomenų rinkiniais.

Kadangi anglies pėdsako deklaracija yra skirta konkretaus modelio baterijai, pagamintai konkrečioje nurodytoje gamybos vietoje, negalima imti duomenų, surinktų iš skirtingų gamyklų, gaminančių to paties modelio baterijas.

Keičiant konkretaus baterijos modelio gamybos medžiagų aprašą ar energijos rūšių derinį, to baterijos modelio anglies pėdsakas apskaičiuojamas iš naujo.

Į suderintas taisykles, pateiktas 7 straipsnio 1 dalyje nurodytu deleguotuoju aktu, įtraukiamas išsamus šių gyvavimo ciklo etapų modeliavimas:

— žaliavų įgijimo ir parengiamojo apdorojimo etapo,

— gamybos etapo,

— platinimo,

— savo elektros energijos gamybos,

— gyvavimo ciklo pabaigos etapo.

6. Anglies pėdsako poveikio vertinimas

Baterijos anglies pėdsakas apskaičiuojamas taikant „klimato kaitos“ gyvavimo ciklo poveikio vertinimo metodą, rekomenduojamą Jungtinio tyrimų centro 2019 m. ataskaitoje „Suggestions for updating the Product Environmental Footprint (PEF) method“.

Rezultatai pateikiami kaip apibūdintieji rezultatai (be normalizavimo ir svertinio vertinimo). Naudotinų apibūdinimo koeficientų sąrašas pateiktas Europos gyvavimo ciklo analizės platformoje.

7. Kompensacijos

Kompensacijos apskaičiuojamos pagal atskaitos padėtį, atitinkančią hipotetinį išmetamųjų teršalų scenarijų tuo atveju, jei nebūtų to poveikio švelninimo projekto, kuriuo sukuriama kompensacija.

Kompensacijos neįtraukiamos į anglies pėdsako deklaraciją, tačiau gali būti atskirai pranešamos kaip papildoma aplinkosauginė informacija ir naudojamos komunikacijos tikslais.

8. Anglies pėdsako dydžio klasės

Priklausomai nuo rinkai pateikiamų baterijų anglies pėdsako deklaracijose pateiktų verčių pasiskirstymo, turi būti nustatytas prasmingas anglies pėdsako dydžio klasių skaičius (A kategorija bus geriausia klasė, kurioje gyvavimo ciklo anglies pėdsako poveikis mažiausias), kad rinkoje būtų galima diferencijuoti 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų kategorijų baterijas.

Priskyrimo kiekvienai anglies dioksido išmetimo rodiklio dydžio klasei ribos ir tos klasės aprėpties nustatymas turi būti grindžiamas per praėjusius trejus metus rinkai pateiktų 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų kategorijų baterijų atitinkamų rodiklio dydžių pasiskirstymu, numatomais technologiniais patobulinimais ir kitais techniniais veiksniais.

9. Didžiausios anglies pėdsako ribos

Remdamasi informacija, surinkta iš anglies dioksido išmetimo rodiklio deklaracijų, ir rinkai pateiktų baterijų modelių anglies pėdsako dydžio klasių santykiniu pasiskirstymu ir atsižvelgdama į šios srities mokslo ir technikos pažangą, Komisija nustato 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų kategorijų baterijų didžiausias gyvavimo ciklo anglies pėdsako ribas, prieš tai atlikusi specialų poveikio vertinimą ribų vertėms nustatyti.

Nustatydama pirmoje pastraipoje nurodytas didžiausias gyvavimo ciklo anglies pėdsako ribas, Komisija turi atsižvelgti į baterijų, kuriomis prekiaujama rinkoje, anglies pėdsako verčių santykinį pasiskirstymą, pažangą, padarytą mažinant rinkai pateikiamų baterijų anglies pėdsaką, ir į tai, kiek tomis gyvavimo ciklo anglies pėdsako ribomis faktiškai ir potencialiai padedama siekti Sąjungos tikslų iki 2050 m. užtikrinti tvarų judumą ir poveikio klimatui neutralumą.

III PRIEDAS

BENDROSIOS PASKIRTIES NEŠIOJAMŲJŲ BATERIJŲ ELEKTROCHEMINIŲ EKSPLOATACINIŲ SAVYBIŲ IR PATVARUMO REIKALAVIMAI

A dalis

Neįkraunamųjų baterijų parametrai

1. Minimali vidutinė naudojimo trukmė – minimali vidutinė iškrovos trukmė pasiekta naudojant baterijų pavyzdžius konkrečiomis sąlygomis, tokiomis kaip temperatūra ir santykinė drėgmė.

2. Vėlesnės iškrovos efektyvumas – santykinis minimalios vidutinės naudojimo trukmės sutrumpėjimas, atskaitos tašku laikant iš pradžių išmatuotą minimalią vidutinę naudojimo trukmę, po nustatyto laikotarpio ir konkrečiomis sąlygomis (temperatūra ir santykinis drėgnis).

3. Atsparumas nuotėkiui – atsparumas nenumatytam elektrolito, dujų ar kitos medžiagos išsiskyrimui.

B dalis

Įkraunamųjų baterijų parametrai

1. Vardinė talpa – fizinio gamintojo pranešta baterijos talpos vertė konkrečiomis sąlygomis, tokiomis kaip temperatūra ir santykinė drėgmė.

2. Įkrovos (talpos) ([1]) išlaikymas – talpa, kurią konkrečiomis sąlygomis, tokiomis kaip temperatūra ir santykinė drėgmė, saugota baterija gali tam tikrą laiką užtikrinti be vėlesnio pakartotinio įkrovimo, išreikšta vardinės talpos procentine dalimi.

3. Įkrovos (talpos) atkūrimas – talpa, kurią konkrečiomis sąlygomis, tokiomis kaip temperatūra ir santykinė drėgmė, saugota baterija gali tam tikrą laiką užtikrinti su vėlesniu pakartotiniu įkrovimu, išreikšta vardinės talpos procentine dalimi.

4. Ciklinio naudojimo patvarumas – įkrovimo ir iškrovimo ciklų, kuriais baterija gali veikti konkrečiomis sąlygomis, tokiomis kaip temperatūra ir santykinė drėgmė, kol talpa sumažėja žemiau nustatytos vardinės talpos dalies, skaičius.

5. Atsparumas nuotėkiui – atsparumas nenumatytam elektrolito, dujų ar kitos medžiagos išsiskyrimui.

([1]) IEC mini įkrovą ir talpą. Abu šie dalykai reiškia tą patį fizinį dydį (įkrovą); vienintelis skirtumas – įkrova išreiškiama C = A*s, o talpa – A*h. Praktikoje daugiausia vartojamas terminas „talpa“.

IV PRIEDAS

MAŽŲJŲ TRANSPORTO PRIEMONIŲ BATERIJŲ, PRAMONINIŲ BATERIJŲ, KURIŲ TALPA DIDESNĖ NEI 2 KWH, IR ELEKTRINIŲ TRANSPORTO PRIEMONIŲ BATERIJŲ ELEKTROCHEMINIŲ EKSPLOATACINIŲ SAVYBIŲ IR PATVARUMO REIKALAVIMAI

Šiame priede vartojamų terminų apibrėžtys:

1) vardinė talpa – bendras ampervalandžių (Ah) skaičius, kurį galima pasiekti standartinėmis sąlygomis naudojant visiškai įkrautą bateriją;

2) talpos mažėjimas – įkrovos, kurią galima pasiekti baterijoje esant vardinei įtampai, mažėjimas laikui bėgant ir naudojant bateriją, palyginti su pradine vardine talpa;

3) galia – energijos kiekis, kurį baterija standartinėmis sąlygomis geba tiekti per tam tikrą laikotarpį;

4) galios mažėjimas – galios kiekio, kurį baterija geba tiekti esant vardinei įtampai, mažėjimas laikui bėgant ir naudojant bateriją;

5) vidinė varža – pasipriešinimas elektros srovei elemente ar baterijoje standartinėmis sąlygomis, t. y. elektroninės varžos ir joninės varžos, prisidedančių prie bendros faktinės varžos, atsižvelgiant į indukcines ir talpines savybes, suma;

6) energijos apykaitos efektyvumas – per iškrovos bandymą baterijos tiekiamos grynosios energijos ir visos energijos, reikalingos pradinei įkrovos būklei atkurti standartiniu įkrovimu, kiekio santykis.

A dalis

Su elektrocheminėmis eksploatacinėmis savybėmis ir patvarumu susiję parametrai

1. Vardinė talpa (Ah) ir talpos mažėjimas (%).

2. Galia (W) ir galios mažėjimas (%).

3. Vidinė varža (Ω) ir vidinės varžos didėjimas (%).

4. Kai taikytina, energijos apykaitos efektyvumas ir jo mažėjimas (%).

5. Numatoma baterijos naudojimo trukmė standartinėmis sąlygomis, kuriomis ji buvo suprojektuota naudoti, išreikšta ciklais, išskyrus neciklines prietaikas, ir kalendoriniais metais.

B dalis

A dalyje išvardytų parametrų matavimų paaiškinimo elementai

1. Taikoma iškrovimo sparta ir įkrovimo sparta.

2. Vardinės baterijos galios (W) ir baterijos energijos (Wh) santykis.

3. Iškrovos gylis per ciklų ilgalaikiškumo bandymą.

4. Galia esant 80 % ir 20 % įkrovos būsenai.

5. Visi skaičiavimai, atlikti naudojant išmatuotus parametrus, jei taikytina.

V PRIEDAS

SAUGOS PARAMETRAI

1. Šiluminio smūgio ir ciklinio veikimo bandymas

Šis bandymas parengiamas siekiant įvertinti baterijos vientisumo pokyčius dėl jos elementų plėtimosi ir traukimosi veikiant ekstremaliems ir staigiems temperatūros pokyčiams ir galimus tokių pokyčių padarinius. Atliekant šiluminio smūgio bandymą baterija yra veikiama dviem ribinėmis temperatūromis, kurių kiekvienoje laikoma tam tikrą nustatytą laiką.

2. Išorės apsauga nuo trumpojo jungimo

Atliekant šį bandymą vertinama baterijos sauga sukeliant išorės trumpąjį jungimą. Šiuo bandymu galima įvertinti apsaugos nuo viršsrovio įtaiso aktyvinimą arba elementų gebą išlaikyti srovės poveikį nesukeliant pavojingos situacijos (pvz., savaiminio perkaitimo, sprogimo, gaisro). Pagrindiniai rizikos veiksniai yra šilumos generavimas elementų lygmeniu ir kibirkščiavimas, galintys pažeisti grandynus arba sumažinti izoliacijos varžą.

3. Apsauga nuo perkrovos

Atliekant šį bandymą vertinama baterijos sauga esant perkrovai. Pagrindinė saugos rizika esant perkrovai kyla dėl elektrolito skilimo, katodo ir anodo suirimo, kietojo elektrolito sąsajos (SEI) sluoksnio egzoterminio skilimo, separatoriaus irimo ir ličio nusėdimo – tai gali sukelti savaiminį baterijos kaitimą ir perkaitimą. Veiksniai, nuo kurių priklauso šio bandymo rezultatas, turi apimti bent įkrovos spartą ir galiausiai pasiekiamą įkrovos būseną. Apsaugą galima užtikrinti reguliuojant įtampą (įkrovimas nutraukiamas pasiekus ribinę įkrovimo įtampą) arba reguliuojant srovę (įkrovimas nutraukiamas pasiekus maksimalią įkrovimo srovę).

4. Apsauga nuo per didelės iškrovos

Atliekant šį bandymą vertinama baterijos sauga esant per didelei iškrovai. Saugos rizika esant per didelei iškrovai apima poliškumo apgrąžą, dėl kurios vyksta anodo srovės ėmiklio (vario) oksidacija ir nusėdimas katodo pusėje. NET ir nedidelė perteklinė iškrova gali sukelti dendritų susidarymą ir, galiausiai, trumpąjį jungimą.

5. Apsauga nuo per aukštos temperatūros

Atliekant šį bandymą įvertinamas temperatūros kontrolės arba kitų apsaugos priemonių, skirtų veikiančios baterijos apsaugai nuo vidinio perkaitimo, neveikimo poveikis.

6. Apsauga nuo šiluminės grandininės reakcijos

Atliekant šį bandymą vertinama baterijos sauga šiluminės grandininės reakcijos sąlygomis. Savaiminis vieno elemento perkaitimas gali sukelti grandininę reakciją visoje baterijoje, kuri gali būti sudaryta iš daugelio elementų. Tai gali turėti sunkių padarinių, įskaitant didelio dujų kiekio išsiskyrimą. Atliekant šį bandymą atsižvelgiama į ISO ir pagal JT bendrąjį techninį reglamentą rengiamus bandymus, skirtus transporto prietaikoms.

7. Mechaninis pažeidimas dėl išorinių jėgų

Per šiuos bandymus modeliuojama viena ar kelios situacijos, kai baterija netyčia patiria mechaninį poveikį, tačiau po to ji toliau naudojama pagal numatytą paskirtį. Tokių situacijų modeliavimo kriterijai turėtų atitikti baterijų naudojimą realiomis sąlygomis.

8. Vidinis trumpasis jungimas

Atliekant šį bandymą įvertinama baterijos sauga esant vidiniam trumpajam jungimui. Dėl vidinio trumpojo jungimo, kuris yra viena pagrindinių baterijų fiziniams gamintojams susirūpinimą keliančių problemų, gali išsiveržti dujos, įvykti savaiminis perkaitimas, o kibirkščiavimas gali uždegti iš elemento besiveržiančius elektrolito garus. Tokius vidinius trumpuosius jungimus gali sukelti fizinės gamybos trūkumai, priemaišų buvimas elementuose ar ličio dendritų augimas, ir dėl to įvyksta daugiausia saugos incidentų. Galimi keli vidinio trumpojo jungimo scenarijai (pvz., elektrinis sąlytis tarp katodo ir anodo, aliumininio srovės ėmiklio ir varinio srovės ėmiklio, aliumininio srovės ėmiklio ir anodo) ir kiekvieno iš jų sąlyčio varža yra skirtinga.

9. Nepalankių temperatūros sąlygų bandymas

Atliekant šį bandymą baterija veikiama aukšta temperatūra (standarte IEC 62619 nustatyta temperatūra yra 85 °C) ir tai gali sukelti egzoterminio skilimo reakcijas ir elemento savaiminį perkaitimą.

10. Atsparumo ugniai bandymas

Veikiant bateriją ugnimi įvertinama sprogimo rizika.

11. Dujų išmetimas

Baterijose gali būti daug potencialiai pavojingų medžiagų, pavyzdžiui, labai degių elektrolitų, korozinių ir toksiškų komponentų. Tam tikromis sąlygomis baterijos vientisumas galėtų būti pažeistas ir gali išsiskirti pavojingos dujos. Todėl svarbu nustatyti š baterijų išsiskiriančių medžiagų išmetamas dujas: pagal visus 1–10 punktuose nurodytus saugos parametrus turi būti deramai atsižvelgiama į toksinių dujų išsiskyrimo iš nevandeninių elektrolitų riziką.

VI PRIEDAS

ŽENKLINIMO, ŽYMĖJIMO IR INFORMACIJOS REIKALAVIMAI

A dalis. Bendroji informacija apie baterijas

Baterijos etiketėje pateikiamoje informacijoje nurodoma ši informacija apie bateriją:

1) fizinio gamintojo identifikavimo informacija pagal 38 straipsnio 7 dalį;

2) baterijos kategorija ir baterijos identifikavimo informacija pagal 38 straipsnio 6 dalį;

3) pagaminimo vieta (baterijų fizinės gamybos gamyklos geografinė vieta);

4) pagaminimo data (mėnuo ir metai);

5) svoris;

6) talpa;

7) cheminė sudėtis;

8) baterijoje esančios pavojingosios medžiagos, išskyrus gyvsidabrį, kadmį ar švinį;

9) naudotina gesinamoji medžiaga;

10) svarbiausiosios baterijoje esančios žaliavos, kurių koncentracija yra didesnė nei 0,1 % masės.

B dalis. Atskiro baterijų surinkimo simbolis

C dalis. QR kodas

QR kodas turi labai skirtis nuo fono spalvos ir būti tokio dydžio, kad būtų lengvai nuskaitomas įprastai naudojamu QR skaitytuvu, pavyzdžiui, įdiegtu rankiniuose ryšio prietaisuose.

VII PRIEDAS

BATERIJŲ BŪKLĖS IR NUMATOMOS NAUDOJIMO TRUKMĖS NUSTATYMO PARAMETRAI

A dalis

Elektrinių transporto priemonių, stacionariųjų baterinių energijos kaupimo sistemų ir mažųjų transporto priemonių baterijų būklės nustatymo parametrai:

Elektrinių transporto priemonių baterijų atveju:

sertifikuotos energijos būklė (SOCE).

Stacionariųjų baterinių energijos kaupimo sistemų ir mažųjų transporto priemonių baterijų atveju:

1) likusi talpa;

2) jei įmanoma, likusi galia;

3) jei įmanoma, likęs energijos apykaitos efektyvumas;

4) savaiminės iškrovos spartos kaita;

5) jei įmanoma, ominė varža.

B dalis

Stacionariųjų baterinių energijos kaupimo sistemų ir mažųjų transporto priemonių baterijų numatomos naudojimo trukmės nustatymo parametrai:

1) baterijos fizinio pagaminimo data ir, kai tinkama, naudojimo pradžios data;

2) energijos pralaidumas;

3) talpos veiksmingumas;

4) žalingų įvykių, pavyzdžiui, gilios iškrovos atvejų, veikiant ekstremaliai temperatūrai praleisto laiko, įkrovimo veikiant ekstremalioms temperatūroms laiko, registravimas;

5) visiško lygiaverčių įkrovimo ir iškrovimo ciklų skaičius.

VIII PRIEDAS

ATITIKTIES VERTINIMO PROCEDŪROS

A dalis

A MODULIS. GAMYBOS VIDAUS KONTROLĖ

1. Modulio aprašymas

Gamybos vidaus kontrolė yra atitikties vertinimo procedūra, kurią atlikdamas fizinis gamintojas įvykdo 2, 3 ir 4 punktuose nustatytas pareigas ir vien savo atsakomybe užtikrina bei deklaruoja, kad atitinkamos baterijos atitinka joms taikomus 6, 9, 10, 12, 13 ir 14 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

Fizinis gamintojas parengia techninius dokumentus. Iš dokumentų turi būti įmanoma įvertinti baterijos atitiktį 1 punkte nurodytiems atitinkamiems reikalavimams, taip pat juose turi būti pateikiama tinkama rizikos analizė ir vertinimas.

Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai ir tie dokumentai, kiek reikia atliekamam vertinimui, apima baterijos projektavimo, fizinės gamybos ir veikimo duomenis. Techniniuose dokumentuose, kai taikytina, pateikiami bent šie duomenų elementai:

a) bendras baterijos ir jos numatomos paskirties apibūdinimas;

b) projekto koncepcijos ir fizinės gamybos brėžiniai, sudedamųjų dalių, surenkamųjų mazgų ir grandinių schemos;

c) b punkte nurodytiems brėžiniams bei schemoms ir baterijos veikimui suprasti būtini aprašai ir paaiškinimai;

d) pagal 13 straipsnį reikalaujamo ženklinimo pavyzdys;

e) 15 straipsnyje nurodytų darniųjų standartų, taikomų visa apimtimi arba iš dalies, sąrašas, nurodant, kurios dalys buvo taikomos, 16 straipsnyje nurodytų bendrųjų specifikacijų, taikomų visa apimtimi arba iš dalies, sąrašas, nurodant, kurios dalys buvo taikomos, ir kitų svarbių techninių specifikacijų, naudojamų matavimo ar skaičiavimų tikslais, sąrašas;

f) jei e punkte nurodyti darnieji standartai ir bendrosios specifikacijos nebuvo taikomi arba jų nėra – taikomų sprendimų, kuriais užtikrinama atitiktis 6, 9, 10, 12, 13 ir 14 straipsniuose nustatytiems taikytiniems reikalavimams arba patikrinama baterijų atitiktis tiems reikalavimams, aprašymas;

g) atliktų projektavimo skaičiavimų ir patikrinimų rezultatai, taip pat naudoti techniniai duomenys ar patvirtinamieji dokumentai, ir

h) bandymų ataskaitos.

3. Fizinė gamyba

Fizinis gamintojas imasi visų reikiamų priemonių, kad per fizinės gamybos procesą ir vykdant jo stebėseną būtų užtikrinama baterijų atitiktis 2 punkte nurodytiems techniniams dokumentams ir 1 punkte nurodytiems taikytiniems reikalavimams.

4. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

Fizinis gamintojas uždeda CE ženklą ant kiekvienos atskiros 1 punkte nurodytus taikytinus reikalavimus atitinkančios baterijos arba, kai taip žymėti neįmanoma arba negalima dėl baterijos pobūdžio – ant pakuotės ir ant prie baterijos pridedamų dokumentų.

Fizinis gamintojas pagal 18 straipsnį parengia kiekvieno baterijos modelio ES atitikties deklaraciją ir saugo ją kartu su techniniais dokumentais 10 metų po paskutinės to modelio baterijos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų su ja susipažinti. ES atitikties deklaracijoje nurodomas baterijos modelis, dėl kurio ji parengta.

ES atitikties deklaracijos kopija pateikiama nacionalinėms institucijoms jų prašymu.

5. Fizinio gamintojo įgaliotasis atstovas

4 punkte nurodytas fizinio gamintojo pareigas jo vardu ir fizinio gamintojo atsakomybe gali vykdyti fizinio gamintojo įgaliotasis atstovas, su sąlyga, kad tos pareigos nurodytos įgaliojime.

B dalis

D1 MODULIS. GAMYBOS PROCESO KOKYBĖS UŽTIKRINIMAS

1. Modulio aprašymas

Gamybos proceso kokybės užtikrinimas yra atitikties vertinimo procedūra, kurią atlikdamas fizinis gamintojas įvykdo 2, 4 ir 7 punktuose nustatytas pareigas ir vien savo atsakomybe, nedarant poveikio kitų ekonominės veiklos vykdytojų pareigoms pagal šį reglamentą, užtikrina bei deklaruoja, kad atitinkamos baterijos atitinka 7 ir 8 straipsniuose nustatytus taikytinus reikalavimus arba, fizinio gamintojo pasirinkimu, visus 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniuose nustatytus taikytinus reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

Fizinis gamintojas parengia techninius dokumentus. Pagal techninius dokumentus turi būti įmanoma įvertinti baterijos atitiktį atitinkamiems 1 punkte nurodytiems reikalavimams, taip pat juose turi būti pateikiama tinkama rizikos analizė ir vertinimas.

Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai ir šie dokumentai, kiek reikia atliekamam vertinimui, apima baterijos projektavimo, fizinės gamybos ir veikimo duomenis. Techniniuose dokumentuose, kai taikytina, pateikiami bent šie duomenų elementai:

a) bendras baterijos ir jos numatomos paskirties apibūdinimas;

b) projekto koncepcijos ir fizinės gamybos brėžiniai ir sudedamųjų dalių, surenkamųjų mazgų ir grandinių schemos;

c) b punkte nurodytiems brėžiniams bei schemoms ir baterijos veikimui suprasti būtini aprašai ir paaiškinimai;

d) pagal 13 straipsnį reikalaujamo ženklinimo pavyzdys;

e) taikomų 15 straipsnyje nurodytų darniųjų standartų, 16 straipsnyje nurodytų bendrųjų specifikacijų arba ir tų darniųjų standartų ir tų bendrųjų specifikacijų sąrašas, o tuo atveju, jei darnieji standartai, bendrosios specifikacijos arba ir tie darnieji standartai ir bendrosios specifikacijos taikomi iš dalies, – nurodymas, kurios dalys buvo taikomos;

f) kitų svarbių techninių specifikacijų, naudojamų matavimo ar skaičiavimo tikslais, sąrašas ir sprendimų, kuriais užtikrinama atitiktis 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniuose nustatytiems taikytiniems reikalavimams arba patikrinama baterijų atitiktis tiems reikalavimams, jei darnieji standartai, bendrosios specifikacijos arba ir darnieji standartai ir bendrosios specifikacijos nebuvo taikyti arba jų nėra, apibūdinimas;

g) atliktų projektavimo skaičiavimų ir patikrinimų rezultatai, taip pat naudoti techniniai duomenys ar patvirtinamieji dokumentai;

h) tyrimas, kuriuo pagrįstos 7 straipsnio 1 dalyje nurodytos anglies pėdsako vertės ir 7 straipsnio 2 dalyje nurodyta anglies pėdsako klasė ir kuriame pateikiami apskaičiavimai, atlikti pagal metodiką, nustatytą pagal 7 straipsnio 1 dalies ketvirtos pastraipos a punktą priimtame deleguotajame akte, ir faktiniai duomenys bei informacija, pagal kuriuos nustatyti šių skaičiavimų įvesties duomenys;

i) tyrimas, kuriuo pagrįsta 8 straipsnyje nurodyta perdirbtųjų medžiagų dalis ir kuriame pateikiami skaičiavimai, atlikti pagal metodiką, nustatytą pagal 8 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą priimtame deleguotajame akte, ir faktiniai duomenys bei informacija, pagal kuriuos nustatyti šių skaičiavimų įvesties duomenys, ir

j) bandymų ataskaitos.

3. Galimybė susipažinti su techniniais dokumentais

Fizinis gamintojas saugo techninius dokumentus 10 metų po baterijos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų su jais susipažinti.

4. Fizinė gamyba

Fizinis gamintojas taiko patvirtintą kokybės sistemą, taikomą atitinkamų baterijų gamybai, gatavų gaminių tikrinimui ir bandymui, kaip nurodyta 5 punkte, ir jis yra prižiūrimas, kaip nurodyta 6 punkte.

5. Kokybės sistema

1. Fizinis gamintojas pasirinktai notifikuotajai įstaigai pateikia paraišką dėl atitinkamoms baterijoms jo taikomos kokybės sistemos įvertinimo.

Paraiškoje nurodoma:

a) fizinio gamintojo pavadinimas ir adresas, o jei paraišką pateikia fizinio gamintojo įgaliotasis atstovas, taip pat ir to atstovo pavadinimas ir adresas;

b) rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai;

c) visa aktuali informacija apie numatomą baterijos kategoriją;

d) dokumentai, susiję su 5.2 punkte nurodyta kokybės sistema;

e) 2 punkte nurodyti techniniai dokumentai.

2. Kokybės sistema užtikrinama, kad baterijos atitiktų 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniuose nustatytus taikytinus reikalavimus.

Visi fizinio gamintojo taikomi elementai, reikalavimai ir nuostatos sistemingai ir tvarkingai dokumentuojami rašytinių veiklos taisyklių, procedūrų ir instrukcijų forma. Kokybės sistemos dokumentai turi suteikti galimybę nuosekliai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Kokybės sistemos dokumentuose visų pirma tinkamai aprašomi:

a) kokybės tikslai ir vadovybės organizacinė struktūra, pareigos ir įgaliojimai, susiję su gaminių kokybe;

b) procedūros, pagal kurias dokumentuojami ir stebimi parametrai bei duomenys, būtini apskaičiuojant ir atnaujinant 8 straipsnyje nurodytą perdirbtųjų medžiagų dalį ir, kai taikytina, 7 straipsnyje nurodytas anglies pėdsako vertes ir klasę;

c) atitinkami fizinės gamybos, kokybės kontrolės ir kokybės užtikrinimo metodai, procesai ir sistemingi veiksmai, kurie bus naudojami;

d) tyrimai, skaičiavimai, matavimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš gamybą, gamybos metu ir po jos, ir jų atlikimo dažnumas;

e) su kokybe susiję įrašai, pavyzdžiui, patikrinimų ataskaitos ir skaičiavimų, matavimų bei bandymų duomenys, kalibravimo duomenys, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitos;

f) priemonės, kuriomis stebima, ar užtikrinama reikalaujama gaminių kokybė ir ar veiksmingai veikia kokybės sistema.

3. Notifikuotoji įstaiga įvertina kokybės sistemą, kad nustatytų, ar ji atitinka 5.2 punkte nurodytus reikalavimus.

Ji laikosi prielaidos, kad tuos reikalavimus atitinka tie kokybės sistemos elementai, kurie atitinka atitinkamas susijusio darniojo standarto specifikacijas.

Be to, kad audito grupė turi turėti patirties kokybės valdymo sistemų srityje, joje turi būti bent vienas narys, turintis patirties atitinkamų gaminių vertinimo srityje ir išmanantis atitinkamą gaminio technologiją; be to, audito grupė turi žinoti 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniuose nustatytus taikytinus reikalavimus.

Atliekant auditą surengiamas vertinimui atlikti skirtas apsilankymas fizinio gamintojo patalpose.

Audito grupė peržiūri 2 punkte nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų fizinio gamintojo gebėjimą identifikuoti 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniuose nustatytus taikytinus reikalavimus ir atlikti reikalingus tyrimus, skaičiavimus, matavimus ir bandymus, kad būtų užtikrinta baterijos atitiktis tiems reikalavimams. Audito grupė patikrina duomenų, naudotų apskaičiuojant 8 straipsnyje nurodytą perdirbtų medžiagų dalį ir, kai taikytina, 7 dalyje nurodytas anglies pėdsako vertes ir klasę, patikimumą, taip pat tai, ar tinkamai taikyta atitinkama skaičiavimo metodika.

Atlikusi kokybės sistemos įvertinimą, notifikuotoji įstaiga praneša fiziniam gamintojui apie savo sprendimą. Pranešime pateikiamos audito išvados ir to sprendimo motyvai.

4. Fizinis gamintojas įsipareigoja vykdyti su patvirtinta kokybės sistema susijusias pareigas ir užtikrinti, kad sistema toliau veiktų tinkamai ir efektyviai.

5. Fizinis gamintojas informuoja kokybės sistemą patvirtinusią notifikuotąją įstaigą apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga įvertina siūlomus pakeitimus ir nusprendžia, ar pakeista kokybės sistema toliau atitiks 5.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar vertinimas turi būti pakartotas.

Notifikuotoji įstaiga praneša fiziniam gamintojui savo sprendimą. Pranešime pateikiamos nagrinėjimo išvados ir motyvuotas vertinimo sprendimas.

6. Priežiūra, už kurią atsako notifikuotoji įstaiga

1. Priežiūros tikslas yra užtikrinti, kad fizinis gamintojas deramai vykdytų pareigas, susijusias su patvirtinta kokybės sistema.

2. Vertinimo tikslais fizinis gamintojas suteikia notifikuotajai įstaigai galimybę patekti į fizinės gamybos, tikrinimo, bandymų vietas bei saugyklas, taip pat pateikia jai visą reikiamą informaciją, visų pirma:

a) 5.2 punkte nurodytus kokybės sistemos dokumentus;

b) 2 punkte nurodytus techninius dokumentus;

c) su kokybe susijusius įrašus, pavyzdžiui, patikrinimų ataskaitas ir skaičiavimų, matavimų ir bandymų duomenis, kalibravimo duomenis, ir susijusio personalo kvalifikacijos ataskaitas.

3. Notifikuotoji įstaiga periodiškai atlieka auditą, kad įsitikintų, ar fizinis gamintojas palaiko ir taiko kokybės sistemą, ir pateikia fiziniam gamintojui audito ataskaitą. Atlikdama tokį auditą notifikuotoji įstaiga patikrina bent duomenų, naudotų apskaičiuojant 8 straipsnyje nurodytą perdirbtų medžiagų dalį ir, kai taikytina, 7 straipsnyje nurodytas anglies pėdsako vertes ir klasę, patikimumą, taip pat tai, ar tinkamai įgyvendinama atitinkama skaičiavimo metodika.

4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas fizinį gamintoją. Tokių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga prireikus gali atlikti tyrimus, skaičiavimus, matavimus ir bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema veikia tinkamai. Notifikuotoji įstaiga pateikia fiziniam gamintojui apsilankymo ataskaitą ir, jei buvo atlikti bandymai, bandymų ataskaitą.

7. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

1. Fizinis gamintojas ant kiekvienos atskiros 1 punkte nurodytus taikytinus reikalavimus atitinkančios baterijos arba, kai taip žymėti neįmanoma arba negalima dėl baterijos pobūdžio – ant pakuotės ir prie baterijos pridedamų dokumentų uždeda CE ženklą ir, 5.1 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos atsakomybe – pastarosios identifikacinį numerį.

2. Fizinis gamintojas parengia kiekvieno baterijos modelio ES atitikties deklaraciją pagal 18 straipsnį ir saugo ją 10 metų po paskutinės to modelio baterijos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų su ja susipažinti. ES atitikties deklaracijoje nurodomas baterijos modelis, dėl kurio ji parengta.

ES atitikties deklaracijos kopija pateikiama nacionalinėms institucijoms jų prašymu.

8. Galimybė susipažinti su kokybės sistemos dokumentais

Fizinis gamintojas 10 metų po baterijos pateikimo rinkai saugo toliau nurodytą informaciją, kad nacionalinės institucijos galėtų su ja susipažinti:

a) 5.2 punkte nurodytus kokybės sistemos dokumentus;

b) patvirtintų 5.5 punkte nurodytų pakeitimų dokumentus;

c) 5.5, 6.3 ir 6.4 punktuose nurodytus notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas.

9. Notifikuotosios įstaigos pareiga informuoti

Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja savo notifikuojančiąją instituciją apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi prašymą pateikia savo notifikuojančiajai institucijai kokybės sistemos patvirtinimų, kuriuos atsisakyta išduoti, kurių galiojimas sustabdytas arba kitaip apribotas, sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja kitas notifikuotąsias įstaigas apie kokybės sistemos patvirtinimus, kuriuos ji atsisakė išduoti, panaikino, kurių galiojimą ji sustabdė arba kitaip apribojo, o gavusi prašymą – apie kokybės sistemos patvirtinimus, kuriuos ji išdavė.

10. Fizinio gamintojo įgaliotasis atstovas

3, 5.1, 5.5, 7 ir 8 punktuose nurodytas fizinio gamintojo pareigas fizinio gamintojo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti fizinio gamintojo įgaliotasis atstovas su sąlyga, kad tos pareigos nurodytos įgaliojime.

C dalis

G MODULIS. VIENETO PATIKRA GRINDŽIAMA ATITIKTIS

1. Modulio aprašymas

Vieneto patikra grindžiama atitiktis yra atitikties vertinimo procedūra, kurią atlikdamas fizinis gamintojas įvykdo 2, 3 ir 5 punktuose nustatytas pareigas ir vien savo atsakomybe, nedarant poveikio kitų ekonominės veiklos vykdytojų pareigoms pagal šį reglamentą, užtikrina bei deklaruoja, kad atitinkama baterija, kuriai buvo taikomos 4 punkto nuostatos, atitinka 7 ir 8 straipsniuose nustatytus taikytinus reikalavimus arba, fizinio gamintojo pasirinkimu, visus 6–10 ir 12, 13 bei 14 straipsniuose nustatytus taikytinus reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

1. Fizinis gamintojas parengia techninius dokumentus ir pateikia juos 4 punkte nurodytai notifikuotajai įstaigai. Pagal techninius dokumentus turi būti įmanoma įvertinti baterijos atitiktį atitinkamiems 1 punkte nurodytiems reikalavimams, taip pat juose turi būti pateikiama tinkama rizikos analizė ir vertinimas.

Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai ir tie dokumentai, kiek reikia atliekamam vertinimui, apima baterijos projektavimo, fizinės gamybos ir veikimo duomenis.

Techniniuose dokumentuose, kai taikytina, pateikiami bent šie duomenų elementai:

a) bendras baterijos ir jos numatomos paskirties apibūdinimas;

b) projekto koncepcijos ir fizinės gamybos brėžiniai ir sudedamųjų dalių, surenkamųjų mazgų ir grandinių schemos;

c) b punkte nurodytiems brėžiniams bei schemoms ir baterijos veikimui suprasti būtini aprašai ir paaiškinimai;

d) pagal 13 straipsnį reikalaujamo ženklinimo pavyzdys;

e) taikomų 15 straipsnyje nurodytų darniųjų standartų, 16 straipsnyje nurodytų bendrųjų specifikacijų arba ir tų darniųjų standartų, ir tų bendrųjų specifikacijų sąrašas, o tuo atveju, jei darnieji standartai, bendrosios specifikacijos arba ir darnieji standartai ir bendrosios specifikacijos taikomi iš dalies, – nurodymas, kurios dalys buvo taikomos;

f) kitų svarbių techninių specifikacijų, naudojamų matavimo ar skaičiavimo tikslais, sąrašas ir sprendimų, kuriais užtikrinama atitiktis 1 punkte nurodytiems taikytiniems reikalavimams arba patikrinama baterijų atitiktis tiems reikalavimams, jei darnieji standartai, bendrosios specifikacijos arba ir darnieji standartai ir bendrosios specifikacijos nebuvo taikyti arba jų nėra, apibūdinimas;

g) atliktų projektavimo skaičiavimų ir patikrinimų rezultatai, taip pat naudoti techniniai duomenys ar patvirtinamieji dokumentai;

h) tyrimas, kuriuo pagrįstos 7 straipsnyje nurodytos anglies pėdsako vertės bei klasė ir kuriame pateikiami skaičiavimai, atlikti pagal metodiką, nustatytą pagal 7 straipsnio 1 dalies ketvirtos pastraipos a punktą priimtame deleguotajame akte, ir faktiniai duomenys bei informacija, pagal kuriuos nustatyti šių skaičiavimų įvesties duomenys;

i) tyrimas, kuriuo pagrįsta 8 straipsnyje nurodyta perdirbtųjų medžiagų dalis ir kuriame pateikiami skaičiavimai, atlikti pagal metodiką, nustatytą pagal 8 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą priimtame deleguotajame akte, ir faktiniai duomenys bei informacija, pagal kuriuos nustatyti šių skaičiavimų įvesties duomenys, ir

j) bandymų ataskaitos.

2. Fizinis gamintojas saugo techninius dokumentus 10 metų po baterijos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų su jais susipažinti.

3. Fizinė gamyba

Fizinis gamintojas imasi visų reikiamų priemonių, kad fizinės gamybos proceso ir jo stebėsenos metu būtų užtikrinama gaminamos baterijos atitiktis 1 punkte nurodytiems taikytiniems reikalavimams.

4. Patikra

1. Fizinio gamintojo pasirinkta notifikuotoji įstaiga atlieka arba paveda atlikti atitinkamus tyrimus, skaičiavimus, matavimus ir bandymus, išdėstytus atitinkamuose 15 straipsnyje nurodytuose darniuosiuose standartuose, 16 straipsnyje nurodytose bendrosiose specifikacijose arba ir tuose darniuosiuose standartuose ir tose bendrosiose specifikacijose, arba lygiaverčius bandymus, kad patikrintų, ar baterija atitinka 1 punkte nurodytus taikytinus reikalavimus. Jei tokių darniųjų standartų, bendrųjų specifikacijų arba ir darniųjų standartų ir bendrųjų specifikacijų nėra, atitinkama notifikuotoji įstaiga nusprendžia, kokius atitinkamus tyrimus, skaičiavimus, matavimus ir bandymus atlikti.

Remdamasi atliktais tyrimais, skaičiavimais, matavimais ir bandymais, notifikuotoji įstaiga išduoda atitikties sertifikatą ir patvirtintą bateriją pažymi savo identifikaciniu numeriu arba paveda atlikti tokį žymėjimą jos atsakomybe.

2. Fizinis gamintojas saugo atitikties sertifikatus 10 metų po baterijos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų su jais susipažinti.

5. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

Fizinis gamintojas ant kiekvienos 1 punkte nurodytus taikytinus reikalavimus atitinkančios baterijos arba, kai taip žymėti neįmanoma arba negalima dėl baterijos pobūdžio – ant pakuotės ir prie baterijos pridedamų dokumentų uždeda CE ženklą ir, 4 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos atsakomybe – pastarosios identifikacinį numerį.

Fizinis gamintojas parengia kiekvienos baterijos ES atitikties deklaraciją pagal 18 straipsnį ir saugo ją 10 metų po baterijos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų su ja susipažinti. ES atitikties deklaracijoje nurodoma baterija, dėl kurios ji parengta.

ES atitikties deklaracijos kopija pateikiama nacionalinėms institucijoms jų prašymu.

6. Fizinio gamintojo įgaliotasis atstovas

2.2, 4.2 ir 5 punktuose išdėstytas fizinio gamintojo pareigas fizinio gamintojo vardu ir jo atsakomybe gali atlikti fizinio gamintojo įgaliotasis atstovas, su sąlyga, kad tos pareigos nurodytos įgaliojime.

IX PRIEDAS

ES ATITIKTIES DEKLARACIJA Nr.* …

* (deklaracijos identifikacinis numeris)

1. Baterijos modelis (gaminys, kategorija ir partijos ar serijos numeris):

2. Fizinio gamintojo ir, kai taikytina, jo įgaliotojo atstovo pavadinimas ir adresas:

3. Ši atitikties deklaracija išduota vien fizinio gamintojo atsakomybe.

4. Deklaracijos objektas (baterijos aprašymas ir identifikavimo informacija, pagal kurią ją galima atsekti, ir kuri gali, kai tinkama, apimti baterijos atvaizdą).

5. 4 punkte apibūdintas deklaracijos objektas atitinka atitinkamus Sąjungos derinamuosius teisės aktus: … (nuoroda į kitus taikomus Sąjungos teisės aktus).

6. Nuorodos į atitinkamus darniuosius standartus ar naudojamas bendrąsias specifikacijas arba nuorodos į kitas techninės specifikacijas, pagal kurias deklaruojama atitiktis:

7. Notifikuotoji įstaiga … (pavadinimas, adresas, numeris) atliko … (veiksmų aprašymas) … ir išdavė sertifikatą (-us): … (išsami informacija, įskaitant jo datą, ir, kai tinkama, informacija apie jo galiojimo trukmę ir sąlygas).

8. Papildoma informacija

Subjekto, kurio vardu pasirašoma, pavadinimas:

(išdavimo vieta ir data):

(vardas, pavardė, pareigos) (parašas)

X PRIEDAS

ŽALIAVŲ IR RIZIKOS KATEGORIJŲ SĄRAŠAS

1. Žaliavos:

   a) kobaltas;

   b) gamtinis grafitas;

   c) litis;

   d) nikelis;

   e) a–d punktuose išvardytų žaliavų pagrindu gauti cheminiai junginiai, reikalingi baterijų aktyviosioms medžiagoms fiziškai gaminti.

2. Socialinės rizikos ir rizikos aplinkai kategorijos:

   a) aplinka, klimatas ir žmonių sveikata, atsižvelgiant į tiesioginį, sukeltą, netiesioginį ir kaupiamąjį poveikį, be kita ko:

      i) oras, įskaitant oro taršą, pavyzdžiui, išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis;

      ii) vanduo, įskaitant jūros dugną ir jūros aplinką, be kita ko, vandens tarša, vandens naudojimas, vandens kiekis (potvyniai ar sausros) ir prieiga prie vandens;

      iii) dirvožemis, įskaitant dirvožemio taršą, dirvožemio eroziją, žemės naudojimą ir žemės degradaciją;

      iv) biologinė įvairovė, įskaitant žalą buveinėms, laukinei gyvūnijai, augmenijai ir ekosistemoms, įskaitant ekosistemines paslaugas;

      v) pavojingosios medžiagos;

      vi) triukšmas ir vibracija;

      vii) augmenijos sauga;

      viii) energijos naudojimas;

      ix) atliekos ir liekanos;

   b) žmogaus teisės, darbuotojų teisės ir darbo santykiai, įskaitant tai, kas išvardyta toliau:

      i) darbuotojų sauga ir sveikata;

      ii) vaikų darbas;

      iii) priverstinis darbas;

      iv) diskriminacija;

      v) profesinių sąjungų laisvės;

   c) bendruomenės gyvenimas, įskaitant čiabuvių tautų bendruomenių gyvenimą.

3. 2 punkte nurodytų rūšių rizikai taikomi, be kita ko, šie tarptautiniai dokumentai:

   a) Jungtinių Tautų pasaulinio susitarimo dešimt principų;

   b) UNEP produktų socialinio gyvavimo ciklo vertinimo gairės;

   c) Biologinės įvairovės konvencija, visų pirma Sprendimas COP VIII/28 (Biologinę įvairovę apimančio poveikio vertinimo neprivalomos gairės);

d) JT Paryžiaus susitarimas;

e) aštuonios pagrindinės TDO konvencijos, kaip apibrėžta TDO deklaracijoje dėl pagrindinių principų ir teisių darbe;

f) visos kitos tarptautinės aplinkos apsaugos konvencijos, kurios yra privalomos Sąjungai ar jos valstybėms narėms;

g) TDO deklaracija dėl pagrindinių principų ir teisių darbe;

h) Tarptautinė žmogaus teisių chartija, įskaitant Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą.

4. Tarptautiniu mastu pripažinti išsamaus patikrinimo dokumentai, taikomi šio reglamento VII skyriuje nustatytiems išsamaus patikrinimo reikalavimams:

a) Tarptautinė žmogaus teisių chartija, įskaitant Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą;

b) JT verslo ir žmogaus teisių pagrindiniai principai;

c) EBPO rekomendacijos daugiašalėms įmonėms;

d) TDO trišalė deklaracija dėl principų, susijusių su daugiašalėmis įmonėmis ir socialine politika;

e) EBPO išsamaus patikrinimo rekomendacijos dėl atsakingo verslo;

f) EBPO išsamaus patikrinimo rekomendacija dėl atsakingo naudingųjų iškasenų iš konfliktinių ir didelės rizikos zonų tiekimo grandinių.

XI PRIEDAS

NEŠIOJAMŲJŲ BATERIJŲ ATLIEKŲ IR MAŽŲJŲ TRANSPORTO PRIEMONIŲ ATLIEKŲ SURINKIMO DALIES APSKAIČIAVIMAS

1. Atitinkamos kategorijos baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, ir valstybės narės surinkimo lygį apskaičiuoja kaip procentinę dalį, gaunamą padalijus atitinkamais kalendoriniais metais valstybėje narėje atitinkamai pagal 59, 60 ir 69 straipsnius surinktų baterijų atliekų svorį iš vidutinio tokių baterijų, kurias gamintojai tiekė rinkai tiesiogiai galutiniams naudotojams arba pristatė trečiosioms šalims, kad jos būtų tiekiamos rinkai galutiniams naudotojams toje valstybėje narėje per trejus praėjusius kalendorinius metus, svorio. Surinkimo lygiai apskaičiuojami atitinkamai nešiojamųjų baterijų atveju pagal 59 straipsnį o, mažųjų transporto priemonių baterijų atveju, pagal 60 straipsnį.

Metai	Duomenų surinkimas		Skaičiavimas	Reikalaujama pateikti ataskaitoje
1 metai	Parduotas kiekis 1 metais (P1)			
2 metai	Parduotas kiekis 2 metais (P2)			
3 metai	Parduotas kiekis 3 metais (P3)			
4 metai	Parduotas kiekis 4 metais (P4)	Surinktas kiekis 4 metais (S4)	Surinkimo lygis (SL4) = 3*S4/(P1+P2+P3)	SL4
5 metai	Parduotas kiekis 5 metais (P5)	Surinktas kiekis 5 metais (S5)	Surinkimo lygis (SL5) = 3*S5/(P2+P3+P4)	SL5
ir t. t.	ir t. t.	ir t. t.	ir t. t.	

2. Atitinkamos kategorijos baterijų gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kai jos paskirtos pagal 57 straipsnio 1 dalį, ir valstybės narės apskaičiuoja metinį galutiniams naudotojams atitinkamais metais parduotų baterijų kiekį kaip tokių baterijų, tais metais pirmą kartą tiektų rinkai tos valstybės narės teritorijoje, išskyrus bet kokias baterijas, tais metais išvežtas iš tos valstybės narės teritorijos prieš parduodant galutiniams naudotojams, svorį. Tie parduotų nešiojamųjų baterijų ir mažųjų transporto priemonių baterijų kiekiai apskaičiuojami atskirai.

3. Kiekviena baterija įskaitoma tik kai ji pirmą kartą tiekiama rinkai valstybėje narėje.

4. 1 ir 2 punktuose nurodyti skaičiavimai atliekami remiantis surinktais duomenimis arba statistiškai reikšmingais įverčiais, kurie pagrįsti surinktais duomenimis.

XII PRIEDAS

LAIKYMO IR APDOROJIMO, ĮSKAITANT PERDIRBIMĄ, REIKALAVIMAI

A dalis. Laikymo ir apdorojimo reikalavimai

1. Atliekant apdorojimą bent jau pašalinami visi skysčiai ir rūgštys.

2. Apdorojimas ir bet koks laikymas, įskaitant laikiną saugojimą, apdorojimo įrenginiuose, įskaitant perdirbimo įrenginius, atliekamas zonose su nepralaidžiais paviršiais ir su tinkama nuo oro sąlygų apsaugančia danga arba tinkamuose konteineriuose.

3. Baterijų atliekos apdorojimo įrenginiuose, įskaitant perdirbimo įrenginius, laikomos taip, kad jos nesusimaišytų su elektrai laidžių ar degių medžiagų atliekomis.

4. Specialių atsargumo ir saugos priemonių imamasi apdorojant ličio baterijų atliekas: jas tvarkant, rūšiuojant ir laikant. Tokios priemonės apima apsaugą nuo toliau išvardytų veiksnių poveikio:

   a) per didelės šilumos, pavyzdžiui, aukštos temperatūros, ugnies ar tiesioginių saulės spindulių;

   b) vandens, pavyzdžiui, kritulių ir užtvindymo;

   c) bet kokio suspaudimo ar fizinio pažeidimo.

   Ličio baterijų atliekos laikomos toje padėtyje, kurioje paprastai naudojamos (niekada nelaikomos apverstos) gerai vėdinamose vietose ir uždengiamos aukštosios įtampos gumine izoliacija. Ličio baterijų atliekų saugyklos turi būti pažymėtos įspėjamuoju ženklu.

5. Apdorojant gyvsidabris atskiriamas į aiškiai identifikuojamą atliekų srautą, kuris saugiai imobilizuojamas bei šalinamas ir negali sukelti neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar aplinkai.

6. Apdorojant kadmis atskiriamas į aiškiai identifikuojamą atliekų srautą, kuris priduodamas į saugią galutinę paskirties vietą ir negali sukelti neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar aplinkai.

B dalis. Perdirbimo veiksmingumo tikslinės normos

1. Ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. perdirbimo metu turi būti pasiekiamos bent šios perdirbimo veiksmingumo tikslinės normos:

   a) perdirbama 75 % švino rūgštinių baterijų pagal vidutinį svorį;

   b) perdirbama 65 % ličio baterijų pagal vidutinį svorį;

   c) perdirbama 80 % nikelio-kadmio baterijų pagal vidutinį svorį;

   d) perdirbama 50 % kitų baterijų atliekų pagal vidutinį svorį.

2. Ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. perdirbimo metu turi būti pasiekiamos bent šios perdirbimo veiksmingumo tikslinės normos:

   a) perdirbama 80 % švino rūgštinių baterijų pagal vidutinį svorį;

   b) perdirbama 70 % ličio baterijų pagal vidutinį svorį.

C dalis. Medžiagų regeneravimo tikslinės normos

1. Ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 31 d. viso perdirbimo metu turi būti pasiekiamos bent šios medžiagų regeneravimo tikslinės normos:

   a) 90 % kobalto;

   b) 90 % vario;

   c) 90 % švino;

   d) 50 % ličio;

   e) 90 % nikelio.

2. Ne vėliau kaip 2031 m. gruodžio 31 d. viso perdirbimo metu turi būti pasiekiamos bent šios medžiagų regeneravimo tikslinės normos:

   a) 95 % kobalto;

   b) 95 % vario;

   c) 95 % švino;

   d) 80 % ličio;

   e) 95 % nikelio.

XIII PRIEDAS

Į BATERIJOS PASĄ ĮTRAUKTINA INFORMACIJA

1. VIEŠAI PRIEINAMA INFORMACIJA, SUSIJUSI SU BATERIJOS MODELIU

Baterijos pase pateikiama ši visuomenei prieinama informacija, susijusi su baterijos modeliu:

a) VI priedo A dalyje nurodyta informacija;

b) bateriją sudarančios medžiagos, įskaitant jos cheminę sudėtį, baterijoje esančias pavojingąsias medžiagas, išskyrus gyvsidabrį, kadmį ar šviną, ir baterijoje esančios svarbiausiosios žaliavos;

c) 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija apie anglies pėdsaką;

d) 52 straipsnio 3 dalyje nurodytoje baterijų išsamaus patikrinimo politikos ataskaitoje nurodyta informacija apie atsakingą tiekimo šaltinių pasirinkimą;

e) 8 straipsnio 1 dalyje nurodytuose dokumentuose pateikta informacija apie perdirbtųjų medžiagų dalį;

f) atsinaujinančiųjų medžiagų dalis;

g) vardinė talpa (Ah);

h) minimali, vardinė ir maksimali įtampa, kai aktualu, su nurodytais temperatūros intervalais;

i) pradinė galia (vatais) ir ribinės vertės, kai aktualu, su nurodytu temperatūros intervalu;

j) numatoma baterijos naudojimo trukmė ciklais ir atliktas etaloninis bandymas;

k) talpos riba iki išeikvojimo (tik elektrinių transporto priemonių baterijų atveju);

l) nenaudojamai baterijai priimtinos temperatūros intervalas (etaloninis bandymas);

m) laikotarpis, kurį galioja kalendorinės naudojimo trukmės komercinė garantija;

n) pradinis energijos apykaitos efektyvumas ir efektyvumas pasiekus 50 % gyvavimo ciklo;

o) vidinis baterijų elementų ir modulių atsparumas;

p) C lygis (srovės lygis) per atitinkamą gyvavimo ciklo bandymą;

q) 13 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatyti žymėjimo reikalavimai;

r) 18 straipsnyje nurodyta ES atitikties deklaracija;

s) 74 straipsnio 1 dalies a–f punktuose nustatyta informacija apie baterijų atliekų prevenciją ir tvarkymą.

2. SU BATERIJOS MODELIU SUSIJUSI INFORMACIJA, PRIEINAMA TIK TEISĖTĄ INTERESĄ TURINTIEMS ASMENIMS IR KOMISIJAI

Baterijos pase pateikiama toliau nurodyta su baterijos modeliu susijusi informacija, kuri turi būti prieinama tik teisėtą interesą turintiems asmenims ir Komisijai:

a) išsami sudėtis, įskaitant naudojamas katodo, anodo ir elektrolito medžiagas;

b) sudedamųjų dalių numeriai ir pakaitinių atsarginių dalių tiekimo šaltinių kontaktiniai duomenys;

c) informacija apie išmontavimą, apimanti bent:

— baterijų sistemos / modulio išskleistąsias schemas, kuriose parodyta baterijos elementų vieta,

— išardymo veiksmų sekas,

— tvirtinimo įtaisų, kuriuos reikia išardyti, tipą ir skaičių,

— išardymui reikalingus įrankius,

— įspėjimus, jei esama rizikos pažeisti kai kurias dalis,

— naudojamų elementų kiekį ir išdėstymą;

d) saugos priemones.

3. INFORMACIJA, PRIEINAMA TIK NOTIFIKUOTOSIOMS ĮSTAIGOMS, RINKOS PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOMS IR KOMISIJAI

Baterijos pase pateikiama ši su baterijos modeliu susijusi informacija, kuri turi būti prieinama tik notifikuotosioms įstaigoms, rinkos priežiūros institucijoms ir Komisijai:

— bandymų ataskaitų, kuriomis įrodoma atitiktis šiame reglamente arba bet kuriame pagal šį reglamentą priimtame deleguotajame arba įgyvendinimo akte nustatytiems reikalavimams, rezultatai.

4. SU ATSKIRA BATERIJA SUSIJUSI INFORMACIJA IR DUOMENYS, PRIEINAMI TIK TEISĖTĄ INTERESĄ TURINTIEMS ASMENIMS

Baterijos pase pateikiami toliau nurodyta su atskira baterija susijusi konkreti informacija ir duomenys, kurie turi būti prieinami tik teisėtą interesą turintiems asmenims:

a) eksploatacinių savybių ir patvarumo parametrų vertės, nurodytos 10 straipsnio 1 dalyje, kai baterija pateikiama rinkai ir kai pakeičiamas jos statusas;

b) informacija apie baterijos būklę pagal 14 straipsnį;

c) informacija apie baterijos statusą, apibrėžiamą kaip „nauja“, „pakeistos paskirties“, „pakartotinai naudojama“, „perdaryta“ arba „atliekos“;

d) informacija ir duomenys apie jos naudojimo rezultatus, įskaitant įkrovimo ir iškrovimo ciklų skaičių ir neigiamus įvykius, pavyzdžiui, nelaimingus atsitikimus, taip pat periodiškai registruojama informacija apie veikimo aplinkos sąlygas, įskaitant temperatūrą, ir apie įkrovos būseną.

XIV PRIEDAS

NAUDOTŲ BATERIJŲ SIUNTOMS TAIKOMI MINIMALIEJI REIKALAVIMAI

1. Norint atskirti naudotas baterijas nuo baterijų atliekų, kai turėtojas, t. y. naudotas baterijas ar baterijų atliekas turintis fizinis ar juridinis asmuo, nurodo ketinantis siųsti arba siunčiantis naudotas baterijas, o ne baterijų atliekas, reikalaujama, kad tas turėtojas pagrįstų tą teiginį pateikdamas šią informaciją:

   a) važtaraščio ir baterijų pardavimo arba nuosavybės teisių perdavimo sutarties, kurioje nurodyta, kad baterijos skirtos tiesiogiai pakartotinai naudoti ir kad jos gerai veikia, kopiją;

   b) vertinimo ar bandymo įrodymus – pateikiant su kiekviena siuntoje esančia baterija ar jos dalimi susijusių dokumentų, pavyzdžiui, išbandymo sertifikato, funkcinę gebą įrodančio dokumento, kopijas, taip pat protokolą, kuriame pagal 3 punktą pateikiama visa su įrašais susijusi informacija;

   c) turėtojo pareiškimą, kad jokios siuntoje esančios medžiagos arba įranga nėra atliekos, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1 punkte, ir

   d) kad užtikrinama tinkama apsauga nuo apgadinimo vežant, kraunant ir iškraunant, visų pirma tinkamai supakuojant ir deramai išdėstant krovinį.

2. 1 punkto a ir b papunkčiai ir 3 punktas netaikomi, kai įrodančiais dokumentais patvirtinama, kad vežama pagal įmonių tarpusavio susitarimą dėl perdavimo ir kad:

   a) naudota baterija grąžinama gamintojui arba jo vardu veikiančiai trečiajai šaliai taisyti pagal garantiją ir ją ketinama pakartotinai naudoti, arba

   b) jei naudota baterija yra skirta profesionaliam naudojimui, ji pagal galiojančią sutartį siunčiama gamintojui arba jo vardu veikiančiai trečiajai šaliai, arba į trečiosios šalies įrenginį, esantį valstybėse, kurioms taikomas EBPO Tarybos sprendimas C(2001)107/*Final* dėl regeneravimui skirtų atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės, atnaujinti arba pataisyti ir ją ketinama pakartotinai naudoti, arba

   c) jei naudota baterija yra skirta profesionaliam naudojimui ir turi defektų, ji pagal galiojančią sutartį siunčiama gamintojui arba jo vardu veikiančiai trečiajai šaliai priežasčių analizei atlikti tuo atveju, kai tokią analizę gali atlikti tik gamintojas arba jo vardu veikiančios trečiosios šalys.

3. Norint įrodyti, kad siunčiamos baterijos yra naudotos baterijos, o ne baterijų atliekos, jų turėtojas turi atlikti šiuos bandymų ir informacijos registravimo veiksmus:

   1 veiksmas. Bandymai

   a) atliekamas bandymas baterijos būklei patikrinti ir įvertinama, ar joje yra pavojingųjų medžiagų;

   b) registruojami a punkte nurodytų vertinimo ir bandymo rezultatai.

   2 veiksmas. Dokumentai

   a) dokumentai tvirtai, bet ne visam laikui tvirtinami ant pačios naudotos baterijos jei naudota baterija nebuvo supakuota, arba ant pakuotės, kad juos būtų galima perskaityti nešalinant pakuotės;

   b) dokumentuose pateikiama ši informacija:

      — baterijos ar jos dalies pavadinimas,

      — baterijos ar jos dalies identifikavimo numeris, kai taikytina,

— pagaminimo metai, jei žinomi,

— už būklės patikrinimą atsakingos įmonės pavadinimas ir adresas,

— 1 etapu atliktų bandymų tipai,

— 1 etapu atliktų bandymų rezultatai, įskaitant bandymų datą.

4. Be dokumentų, kurių reikalaujama pagal 1, 2 ir 3 punktus, su kiekvienu baterijų kroviniu, pavyzdžiui, vežimo konteineriu ar sunkvežimiu, turi būti siunčiamas:

a) atitinkamas transporto dokumentas ir

b) atsakingo asmens pareiškimas dėl atsakomybės.

5. Nesant pagal 1, 2, 3 ir 4 punktus reikalaujamų tinkamų dokumentų forma pateiktų įrodymų, kad objektas yra naudota baterija, o ne baterijos atliekos, ir jei neužtikrinama tinkama apsauga nuo apgadinimo vežant, kraunant ir iškraunant, visų pirma tinkamai supakuojant ir deramai išdėstant krovinį (tai yra turėtojo, organizuojančio vežimą, pareiga), laikoma, kad objektas yra atliekos, ir preziumuojama, kad krovinys vežamas neteisėtai. Tokiais atvejais su kroviniu elgiamasi taip, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 24 ir 25 straipsniuose.

XV PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 2006/66/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
1 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktas	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio pirmos pastraipos 2 punktas	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio antra pastraipa	—
2 straipsnis	1 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
2 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 3 ir 4 dalys
2 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 5 dalis
2 straipsnio 2 dalies a punktas	1 straipsnio 5 dalies a punktas
2 straipsnio 2 dalies b punktas	1 straipsnio 5 dalies a punktas
3 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnio 1 punktas	3 straipsnio 1 dalies 1 punktas
3 straipsnio 2 punktas	3 straipsnio 1 dalies 2 punktas
3 straipsnio 3 punktas	3 straipsnio 1 dalies 9 punktas
3 straipsnio 4 punktas	—
3 straipsnio 5 punktas	3 straipsnio 1 dalies 12 punktas
3 straipsnio 6 punktas	3 straipsnio 1 dalies 13 punktas
3 straipsnio 7 punktas	3 straipsnio 1 dalies 50 punktas
3 straipsnio 8 punktas	3 straipsnio 2 dalies a punktas
3 straipsnio 9 punktas	—
3 straipsnio 10 punktas	3 straipsnio 1 dalies 53 punktas
3 straipsnio 11 punktas	3 straipsnio 1 dalies 26 punktas
3 straipsnio 12 punktas	3 straipsnio 1 dalies 47 punktas
3 straipsnio 13 punktas	3 straipsnio 1 dalies 65 punktas
3 straipsnio 14 punktas	3 straipsnio 1 dalies 16 punktas
3 straipsnio 15 punktas	3 straipsnio 1 dalies 22 punktas
3 straipsnio 16 punktas	—
3 straipsnio 17 punktas	—

Direktyva 2006/66/EB	Šis reglamentas
4 straipsnis	6 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	I priedas
4 straipsnio 1 dalies a punktas	I priedo 1 įrašas
4 straipsnio 1 dalies b punktas	I priedo 2 įrašas
4 straipsnio 2 dalis	—
4 straipsnio 3 dalis	—
4 straipsnio 3 dalies a punktas	—
4 straipsnio 3 dalies b punktas	—
4 straipsnio 3 dalies c punktas	—
4 straipsnio 4 dalis	—
5 straipsnis	—
6 straipsnis	4 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 2 dalis	—
7 straipsnis	2 straipsnis
8 straipsnis	59 – 62 ir 64 – 67 straipsniai
8 straipsnio 1 dalis	59 straipsnis
8 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktas	59 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
8 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktas	62 straipsnis
8 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punktas	61 straipsnio 1 dalis 62 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos d punktas	59 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis 61 straipsnio 1 dalies c punktas
8 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	59 straipsnio 5 dalis
8 straipsnio 2 dalis	59 straipsnio 1 ir 2 dalys
8 straipsnio 2 dalies a punktas	59 straipsnio 1 ir 2 dalys
8 straipsnio 2 dalies b punktas	59 straipsnio 2 dalis
8 straipsnio 2 dalies c punktas	—
8 straipsnio 3 dalis	61 straipsnis
8 straipsnio 4 dalis	61 straipsnis
9 straipsnis	—

Direktyva 2006/66/EB	Šis reglamentas
10 straipsnis	59, 60 ir 69 straipsniai
10 straipsnio 1 dalis	—
10 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	75 straipsnio 4 dalis
10 straipsnio 2 dalis	59 ir 60 straipsniai
10 straipsnio 2 dalies a punktas	—
10 straipsnio 2 dalies b punktas	59 straipsnio 3 dalis ir 60 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 3 dalis	69 straipsnio 2 dalis ir 76 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 4 dalis	—
11 straipsnis	11 straipsnis
11 straipsnio pirma pastraipa	11 straipsnio 1 dalis
11 straipsnio antra pastraipa	11 straipsnio 3 dalis
12 straipsnis	70 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis	70 straipsnio 2 dalis
12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktas	59 straipsnio 1 dalies f punktas, 60 straipsnio 1 dalies f punktas ir 61 straipsnio 3 dalies c punktas
12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktas	71 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	—
12 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	—
12 straipsnio 2 dalis	71 straipsnio 4 dalis
12 straipsnio 3 dalis	70 straipsnio 3 dalis
12 straipsnio 4 dalis	71 straipsnio 2 ir 3 dalys
12 straipsnio 5 dalis	75 straipsnio 5 dalies c punktas ir 76 straipsnio 1 dalies d punktas
12 straipsnio 6 dalis	71 straipsnio 4 dalis
13 straipsnis	—
13 straipsnio 1 dalis	—
13 straipsnio 2 dalis	—
14 straipsnis	70 straipsnio 1 dalis
15 straipsnis	72 straipsnis
15 straipsnio 1 dalis	72 straipsnio 1 dalis
15 straipsnio 2 dalis	72 straipsnio 3 dalis

Direktyva 2006/66/EB	Šis reglamentas
15 straipsnio 3 dalis	72 straipsnio 4 dalis
16 straipsnis	56 straipsnis
16 straipsnio 1 dalis	56 straipsnio 1 ir 4 dalys
16 straipsnio 1 dalies a punktas	56 straipsnio 4 dalies a punktas
16 straipsnio 1 dalies b punktas	56 straipsnio 4 dalies a punktas
16 straipsnio 2 dalis	—
16 straipsnio 3 dalis	56 straipsnio 1 dalies c punktas
16 straipsnio 4 dalis	74 straipsnio 5 dalis
16 straipsnio 5 dalis	—
16 straipsnio 6 dalis	—
17 straipsnis	55 straipsnis
18 straipsnis	57 straipsnio 2 dalies c punktas
18 straipsnio 1 dalis	—
18 straipsnio 2 dalis	—
18 straipsnio 3 dalis	—
19 straipsnis	59 straipsnio 1 dalis, 60 straipsnio 1 dalis, 61 straipsnio 1 dalis, 62 straipsnis ir 64 – 67 straipsniai
19 straipsnio 1 dalis	59 straipsnio 2 dalis, 60 straipsnio 2 dalis, 61 straipsnio 1 dalis, ir 62, 65, 66 ir 67 straipsniai
19 straipsnio 2 dalis	57 straipsnio 2 dalies c punktas
20 straipsnis	74 straipsnis
20 straipsnio 1 dalis	74 straipsnio 1 dalis
20 straipsnio 1 dalies a punktas	74 straipsnio 1 dalies f punktas
20 straipsnio 1 dalies b punktas	74 straipsnio 1 dalies b punktas
20 straipsnio 1 dalies c punktas	74 straipsnio 1 dalies c punktas
20 straipsnio 1 dalies d punktas	74 straipsnio 1 dalies b punktas
20 straipsnio 1 dalies e punktas	74 straipsnio 1 dalies e punktas
20 straipsnio 2 dalis	74 straipsnis
20 straipsnio 3 dalis	74 straipsnio 4 dalis
21 straipsnis	20 straipsnis. 13 straipsnis, VI priedo A, B ir C dalys
21 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 4 dalis

Direktyva 2006/66/EB	Šis reglamentas
21 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 2 dalis
21 straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 5 dalis
21 straipsnio 4 dalis	13 straipsnio 4 dalis
21 straipsnio 5 dalis	13 straipsnio 4 dalis
21 straipsnio 6 dalis	—
21 straipsnio 7 dalis	—
22a straipsnis	—
23 straipsnis. Peržiūra	69 straipsnio 3 dalis, 94 straipsnis
23 straipsnio 1 dalis	94 straipsnio 1 dalis
23 straipsnio 2 dalis	94 straipsnio 2 dalis
23 straipsnio 2 dalies a punktas	—
23 straipsnio 2 dalies b punktas	94 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos e punktas
23 straipsnio 2 dalies c punktas	71 straipsnio 5 ir 6 dalys
23 straipsnio 3 dalis	94 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
23a straipsnis	89 straipsnis
23a straipsnio 1 dalis	89 straipsnio 1 dalis
23a straipsnio 2 dalis	89 straipsnio 2 dalis
23a straipsnio 3 dalis	89 straipsnio 3 dalis
23a straipsnio 4 dalis	89 straipsnio 5 dalis
23a straipsnio 5 dalis	89 straipsnio 6 dalis
24 straipsnis	90 straipsnis
24 straipsnio 1 dalis	90 straipsnio 1 dalis
24 straipsnio 2 dalis	90 straipsnio 3 dalis
24 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	90 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
25 straipsnis	93 straipsnis
26 straipsnis	—
27 straipsnis	—
28 straipsnis	95 straipsnis
29 straipsnis	96 straipsnis
30 straipsnis	—

Direktyva 2006/66/EB	Šis reglamentas
I priedas	XI priedas
II priedas	VI priedo B dalis
III priedas	XII priedas
III priedo A dalis	XII priedo A dalis
III priedo B dalis	XII priedo B dalis
IV priedas	55 straipsnis